

166

TRABUȘTE

ED. TOMA SIMIONESCU

CRONICA NOUA DE MINOECTA

de Louis Kuhne

TRADUCERE DE SI TARA DE OPERATOR

CARTE DE MINOECTA

LOUIS KUHNE

Publicat de Editura "Trabuște" în anul 1984 din București

Cartea este destinată tuturor celor care doresc să înțeleagă și să folosească în mod corect și eficient mijloacele de comunicare în limbajul scris și vorbit. Conține informații teoretice și practice privind structura și funcția limbajului, precum și metodele de învățare și corectare a deficiențelor de comunicare.

Preț: 10.000 lei

CASA EDITOARE

Trabuște, București, România

TRABUȘTE

ED. TOMA SIMIONESCU

Miss Knickerbocker's
Louis Kuhne.

TRADUCERE
DE
TOMA SIMIONESCU

ȘTIINȚA NOUA DE VINDECARE

SAU INVĂȚĂTURA DESPRE

UNITATEA BOALELOR

PRECUM ȘI

VINDECAREA ACESTORA FARA MEDICAMENTE ȘI FARA DE OPERAȚII

CARTE DE INVĂȚĂTURĂ ȘI SFATURI PENTRU SANATOȘI ȘI BOLNAVI

DE

LOUIS KUHNE

MOTTO:

«Cine caută adevărul nu trebuie să
numere părerile».

Leibniz.

*Traducere autorizată de autor în anul 1907 după Ediția a nouăzeci și opta
germană. Cu desăvârșire prelucrată, mult adăugată și îmbunătățită.*

Tipărită în limba engleză, franceză, spaniolă, portugheză,
olandeză, italiană, rusească, daneză, suedeză, norvegiană, română, ungară,
poloneză, cehă, croată, sârbă, greacă, malaeză, indiană, telugă, industană,
gujrată și tamilă (indiene localnice)

Cu portretul autorului săpat în oțel și numeroase ilustrații în text

CASE-EDITOARE:

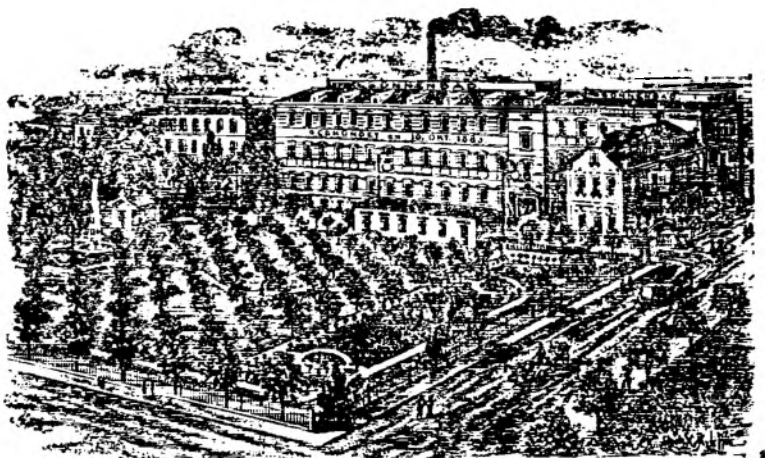
*E. Steiger & Co., New-York. Laemmert & Co., Rio de Janeiro,
Sao Paulo și Pernambuco. G. Mendensky & Hijo, Buenos-Aires. C. F. Niemeyer,
Lima, Santiago și Valparaiso. F. Basedov, Adelaide și Tanunda. Hermann Mi-
chaelis, Kapstadt și Johannesburg. Thacker, Spink & Co., Calcutta. Kelly & Walsh,
Lim., Shanghai, Hongkong, Yokohama și Singapore.*

BUCUREȘTI

EDITURA TOMA SIMIONESCU

1908

9/14/11
INST. MED. FARM.

STABILIMENT INTERNATIONAL

PENTRU

ARTA NOUĂ DE VINDECARE

FĂRĂ MEDICAMENTE ȘI FĂRĂ OPERAȚII

AL LUI

LOUIS KUHNE, Lipsca

Flossplatz 15—24

Intemeiat în 10 Octombrie 1883, mărit în 1892, 1901 și 1904.

Orice drept rezervat.

INAINTE CUVÂNTARE LA EDIȚIA A ȘEAPTEA GERMANĂ

Abia trecuse câteva luni dela eșirea ediției a șasea, și a fost nevoie de o ediție nouă. În adevăr, nu putem avea parte de-o răsplată mai frumoasă, căci cu răspândirea acestei lucrări au prins pretutindeni rădăcini adânci și *descoperirile mele, învățătura despre unitatea boalelor și știința fizionomiei*. Acesta îmi eră și scopul, care mă sileam să-l ajung, și cred, că rareori s'a îndeplinit un scop mai desăvârșit. Din toate părțile lumii primesc scrisori pline de dragoste, cari îmi sunt cea mai bună dovadă, cât de mult prind rădăcini explicațiile ce dau în cartea mea despre vindecare.

Nimeni nu bănuoște cât de greu a fost, tocmai la început, droapta înțelegere a învățăturilor mele noi și ce muncă grea mi s'a cerut.

Azi e altceva. Pretutindeni știința vindecării fără de operații și fără medicamente se primește cu simpatie, afară de câțiva neîncrezători și atotștiutori, cari au crezut de prisos să facă vreo încercare cu metoda mea. Pot să nu creadă, pot să se lupte împotriva mea, n'au ce-mi face, cum a arătat experiența, ei ajută chiar la răspândirea ideiei.

Lucrării pline de izbândă i se împotrivesc pretutindeni *invidia și pofta de câștig precum și silința de a-și trage folos*. A trebuit să văd cum mai mulți pe furis materialul meu greu câștigat mi l-au luat, schimbându-l cu cea mai mare nerușinare, chiar un profesor și consilier de curte nu s'a rușinat a lua bucăți întregi din conferințele mele, cuvânt după cuvânt, și a le tipări și da ca lucrări *ale sale* !

Protivniciei pare că vor să-mi fure cu violenție *descoperirile*. Incep a lua descoperirile mele, fiindcă văd c'a prins a țineă lumea la ele. Cu atâta mai mult, le mulțumesc celor cari cu dragoste neinvinsă stăruie să lătească învățătura mea. De aceea rog pe onorații mei prieteni, să stăruie mai departe, pentru ca *neatârnuarea și egalitatea acestei științi nouă de vindecare* să se cunoască tot mai mult.

Pot da veste bună multor străini: lucrarea mea a ieșit în 24 de limbi.

Am mai adaos după cereri câteva ilustrații din știința fizionomiei.

Cred că și această ediție se va primi tot atât de bine ca și celelalte, că va răspândi lumină în toată lumea.

Lipsca, Ianuarie 1894.

Louis Kuhne.

Cuvântare la ediția a douăzeci și opta germană.

După cele douăzeci și șapte de ediții repede vândute urmează ediția a douăzeci și opta cu mult adăugată și îmbunătățită. Eșită din dorința celor mai întinse cercuri, cari privesc cu încredere nemărginită descoperirile mele, învățătura despre unitatea bolilor și despre expresia fizionomiei, lucrarea de față trebuie să deschidă și mai departe drum pentru cunoașterea metodei de a tămădui fără medicamente și fără operații, să câștige partizani noi pe lângă cei vechi și să ajute prin învățătura ei la răspândirea luminii în întunericul care domnește încă în privința unei legi hotărâte și de netăgăduit.

Intr'un șir de conferinți voi arată, cum toate boalele, aibă orce nume, își au izvorul în aceeași cauză, și găsește întrebuințare și aci principiul meu al unității marelui organism al lumii. Ceace omenirea, și școala modernă medicală înțelege sub numele de «boli» se concentrează după cercetările mele, într'un focar și se dă pe față ca o singură boală. Toate așa numitele boli sunt numai forme schimbătoare, stări trecătoare, cari, chiar dacă pe dinafară s'arată în felurite chipuri, în nici un caz nu formează boli izolate neatârinate, de aceea cred că sunt de prisos toate sutele de nume din clasificarea bolilor.

La capitolele mele pun titluri de boli pentru ușurarea cititorilor. Obicinuitele nume de boli cum le pune școală medicală nu se pot lesne alungă din mintea celor ce s'au deprins cu ele. Învățătura mea nu cunoaște nici o boală deosebită a organelor interne

TABLA DE MATERIE

Indicele alfabetic pe larg se află la sfârșitul lucrării.

PARTEA ÎNTĂIA (principiile)

	PAG.
<i>Ce m'a dus la descoperirea metodei mele de vindecare?</i>	9—17
<i>Cum ia naștere boala? Ce sunt frigurile?</i>	18—31
<i>Ființa, obârșia, scoțul și vindecarea bolilor copilărești, unitatea lor.</i> (Pojarul, scarlatina, difteria, vărsatul, tusea măgărească, scrofulele).	32—53
<i>Reumatism și podagră (gută), ischias, schilodire, ologire, mâini și picioare reci, ferbințelul la cap.</i> Obârșia, ființa și leucirea lor	54—73
<i>Mijloacele mele de vindecare:</i> Băi de aburi. Băi de Soare. Băi de trunchiu cu frecături. Băi de șezut cu frecături. Comprese de pământ	74—85
<i>Ce să mâncăm, ce să bem? Ce e mistuirea.</i>	86—108

PARTEA A DOUA

<i>Boli de nervi și bolile minții.</i> Nesom. Ființa obârșia și vindecarea lor	109—117
<i>Boale de plămâni.</i> Aprinderea plămânilor. Oftica. Astma. Pleorizia. Lupus. Isvorul, ființa și vindecarea lor	118—130
<i>Bolile lungești.</i> Obârșia, ființa și vindecarea lor	131—138
<i>Boală de beșică și de rinichi.</i> Diabet (zahăr). Uremie (urinare cu sânge). Udare în pat. Boală de ficat. Piatră la ficat. Gălbănure. Boala de mușe. Suloare la picioare. Pecinginea. Obârșia, firea și vindecarea lor	139—145
<i>Boale de inimă și idropică.</i> Obârșia, ființa și vindecarea lor	146—153
<i>Boale de măduca spinărei.</i> Uscarea măduvei spinărei. Hemoroizi (trânji). Obârșia, ființa și vindecarea lor	154—157
<i>Epilepsia. Frică de locuri goale.</i> Obârșia, ființa și vindecarea lor	158—160
<i>Sărăcia sângelui (anemia) și gălbeneala.</i> Obârșia, ființa și vindecarea lor	161—165
<i>Boale de ochi și de urechi.</i> Isvorul, ființa și vindecarea lor	166—172
<i>Dureri de dinți.</i> Guturaiu. Influența. Boale de gât. Gușa. Obârșia, firea și vindecarea lor	173—176
<i>Dureri de cap.</i> Migrena. Tuberculoza creierului. Aprinderea creierului. Isvorul, ființa și vindecarea lor	177—179
<i>Tifus. Dezinteria. Holera. Diaree.</i> Isvorul, firea și tămăduirea lor	180—183
<i>Frigurile climatice și tropicale.</i> Malaria. Frigurile ferei. Frigurile galbene și frigurile periodice. Obârșia, firea și vindecarea lor	184—188
<i>Boatul din țările dela răsărit.</i> Molimă de lepră. Lepra. Obârșia, natura și vindecarea lor	189—197
<i>Răe. Viermi. Panglica. Vătămături.</i> Isvorul, ființa și tămăduirea lor	198—200
<i>Cancer (rar). Carne rea.</i> Obârșia, firea și vindecarea lor	201—207

PARTEA A TREIA

<i>Tratarea și vindecarea rănilor fără medicamente și fără operații</i>	208—226
<i>Boli femești de tot felul, precum și isvorul, ființa și vindecarea lor</i>	227—235
<i>Cum se pot căpăta nașteri ușoare și norocoase?</i>	236—243
<i>După naștere</i>	244—246
<i>Îngrijirea copiilor în cele dintâi luni, creșterea copiilor</i>	247—250

PARTEA A PATRA

<i>Mărturisiri de vindecare, înfățișând laolaltă tot felul de boli</i>	251—263
<i>Scrisori originale de mulțumire, înfățișând laolaltă tot soiul de boli</i>	267—301
<i>Câteva exemple pentru știința fizionomiei. În cari se vede încărcarea cu materii de boală înainte, pe părți și la spate</i>	302—306
<i>Un copil injectat, altoit și realtoit de 45 de ori cu tuberculină</i>	306
<i>Indice alfabetic a materiei întregi cuprinsă în carte</i>	306
<i>Anunțuri, despre aparate de baie, mijloacele mele de vindecare și știința fizionomiei.</i>	

Indicele alfabetic, amănunțit se găsește la sfârșitul lucrării

PARTEA I

Ce m'a dus la descoperirea artei nouă de vindecare.

PRECUVÂNTARE

Onorate Doamne și Domni!

E în firea omului, că atunci când crede c'a găsit ceva nou și original, să simtă nevoe a-l susține și împărtăși celorlalți oameni.

Poate că în această năzuință să fie oarecare ambiție și deșertăciune, dar în sinea ei este îndreptățită și omenească. Adevărul trebuie spus, orcât am fugi de fală și strălucire și orcât am găsi de plictisită și deșartă lumea. Mă supun și eu acestei legi a naturii, când cer să vă împărtășesc incheierile cercetărilor mele de mai bine de 30 de ani. Neapărat ar fi mai cuminte să încredințez descoperirile mele numai hârtiei credincioase, și să las pe urmași să mă judece.

Dar munca la care mi-am jertfit vieța nu m'a dus numai la niște simple cunoștinți teoretice, ci pe lângă acestea am ajuns la fapte, lucrări și cunoștințe practice.

Voind să păstrez metoda mea pentru contemporani și pentru urmași, și să nu mor cu numele de «șarlatan», sunt silit să o desvăluu, să dovedesc și să comunic prin învățătura de pe modele vii, să arăt și altora adevărurile descoperite.

Aci, în această întrunire mare, nu pot aduce bolnavi, ci trebuie

din nefericire, să mă mulțumesc a vă arăta numai prin vorbe, cât voi putea mai bine, părerile mele.

Întăiu să-mi dați voie să vă spun pe scurt cum am ajuns la sistemul meu.

În totdeauna am iubit foarte mult natura, așa că pentru mine nu eră bucurie mai mare decât să cercetez la câmp și în pădure ce prieste mai mult plantelor și animalelor, și să urmăresc pe pământ și în aer, lucrarea neîntrecutei mume natura, să-i cunosc legile și să le determin.

Pe lângă asta am aseultat ce spun și ce au aflat cercetători însemnați, ca profesorul Rossmässler, cu mult înainte de a gândi să m'apuc de știința vindecării. Aci m'a împins nevoia, învățătoarea și crescătoarea popoarelor și înșilor.

Când ajunsese la douăzeci de ani, trupul meu nu mai voi să-și îndeplinească bine slujba. Aveam dureri grozave de cap și de plămâni. Întăiu am cercat să mă caut cu doctori, dar n'am folosit nimic. Nici n'aveam încredere în ei. Mama, care ani de-alungul a fost bolnavă și nevolnică, meru și meru ne-a spus nouă, copiilor, că numai lor le datorește ea nenorocirea ei, «doctorilor». Și tata murise pe mâna lor de cancer la stomac. În 1864 citii despre o întrunire a prietenilor vindecării naturale. Mi-a atras luarea aminte și când văzui a doua oară anunțul, m'am dus la întrunire. Eră un cerc de oameni binefăcători, cari se adunaseră în jurul neuitatului nostru Meltzer. Am întrebat foarte sfios pe cineva de acolo ce ași putea face împotriva durerilor de plămâni de cari sufeream. Foarte sfios, zic, căci în starea mea eram așa de nervos, că nu puteam grăi tare față cu mai mulți. Imi spuse să pun un compres, care mi-a făcut bine. De atunci rămăseși cercetător credincios al acelor întruniri. Câțiva ani pe urmă, prin 1868, s'a îmbolnăvit fratele meu foarte rău, fără ca vindecarea naturală, așa cum era atunci, să-i poată folosi ceva. Atunci auzirăm de cura lui Teodor Hahn, că făcea minuni. Fratele meu s'a hotărît să-l întrebe, și după câteva săptămâni se întoarse mult mai bine. Și eu vedeam meru foloasele vindecărilor naturale și mă căutaiu cu încredere.

Dar răul nu mă lasase. Sămânța boalei lăsată dela părinți se desvaloa mai departe, cu atăta mai mult cu cât căutarea medicală de mai înainte adusese pricini noi de boală. Starea, imi eră din ce în ce mai rea, până ce la urmă ajunsese cu totul nesuferită. La stomac începeam să am cancerul moștenit, plămânii imi erau pe jumătate

stricați, durerile la cap ajunseseră atât de mari că doar la aer de le mai alinam, de dormit liniștit și de lucrat nici prin gând nu puteam să-mi treacă. Azi trebuie să spun că, deși arătam roș și plin, eram greu bolnav. În acel timp urmam până în amănunte tot ce-mi porunceam moșteșugul vechiu de vindecare firească: Băi, împachetare, clistire, dușuri, etc., în scurt întrebuițam tot, fără să capăt altceva decât o ușurare. Atunci descoperii prin observare în natura liberă, legile pe cari se sprijină vindecarea cea nouă ce întrebuițez și propovăduiesc. Pe dânsa mi-am întemeiat întâiu planul de vindecare, și pe urmă am făcut uneltele trebuitoare. Incercarea a fost cu noroc. Starea mi se îmbunătățește din zi în zi. Și alții urmând sfatul meu, urmau aceeși căutare și erau mulțumiți.

Aparatele erau minunate. Prevedeam boalele ce aveau să vie și de cari cel bolnav nu știă înă, dar cari aveau să vie.

Trebuie să mă incredințez dacă descoperirile mele nu erau niște amăgiri. Când vorbeam despre aceste lucrări, întâlneam uimire, necredere, neprimire nepăsătoare, bătae de joc nu numai din partea doctorilor și partașilor acestora, dar chiar din partea prietenilor metodei naturale a celor mai mari reprezentanți ai ei.

Unora din aceștia le-am dat aparatele mele să le întrebuițeze fără plată. Le-au respins fără a le cercetă serios și cinstit într'un ungher ca lucruri netrebnice, să putrezească în praf și păinjenis.

Am priceput că n'ajunge să afli izvorul și mersul boalelor, precum și vindecarea și să faci instrumente potrivite pentru căutarea bolnavilor, că nu e de ajuns să ai o diagnoză nouă și o prognoză, sprijinită pe organismul însuși; că e departe de a fi de ajuns să arăt cum a lucrat căutarea naturală asupra mea insumi, asupra familiei mele, a prietenilor și cunoscuților. Am văzut limpede că trebuie să mă îndrept la mulțime, și, prin pilde numeroase, să întrec alopatia și omeopatia prin metoda vindecării naturale și de sus până jos să-i incredințez pe toți despre dreptatea neîndoelnică a sistemului meu în armonie cu legile naturei.

Această credință m'a aruncat într'o luptă grea de oarece, când am voit să mă țin de vindecarea bolilor fără medicamente și fără de operații, trebuie să las fabrica mea întemeiată de 24 de ani și care mergea destul de bine, și să dau toată puterea mea unei chemări noi, care, deocamdată, puteam să-mi aducă numai ură, batjocură și pierderi și nici un folos bănesc. Ani de zile șovăii între

minte care mă oprea și între conștiință care mă împingea la împlinirea chemării mele.

La 10 Octombrie 1883, am deschis în sfârșit stabilimentul meu de azi. Dar ce am prevăzut s'a întâmplat cu vârf și indesat. În anii dinții mai n'a venit nimeni la mine, deși avusem oarecari reușite, cari ar fi putut atrage luarea aminte. După asta veniră încet încet, la început la băi, pe urmă tot mai mulți și la facerea curei, cu vremea vizitatorii se înmulțiră, mai ales din afară, fiindcă fiecare din cei ce fuseseră la mine, trimeteau pe alții, erau cei mai buni agenți. Lecuirea descoperită de mine și știința fizionomiei alcătuită tot de mine, s'au adevărit pe mai multe mii de persoane și pe mulți i-am putut, prin cunoașterea dinainte a bolilor viitoare, să-i apăr de boli primejdioase. Toceam pe aceasta pun și cu cel mai mare preț, căci numai astfel ne va fi cu putință din nou să fim o rasă, în adevăr, sănătoasă.

Descoperirile s'au întărit în fiecare caz deosebit, experiențele cu anii, s'au îmbogățit și sănătatea mea, care eră aproape condamnată, toceam prin urmarea regulată a metodei nouă s'a îmbunătățit atâta, încât pot acuma duce oboseala ce-mi pricinuește această practică foarte întinsă. Dar lucrul a fost cu putință numai fiindcă după multă cugetare, am găsit un fel de bae de șezut, care e așa de puternică încât pot spune cu siguranță că vindecă orice boală, aibă orice nume ar vreă. *Orce boală*, — nu zic *orce bolnav*, al cărui organism va fi cine știe cât de ruinat și care, mai ales, va fi cine știe cât de otrăvit prin doctorii,—tot va găsi în metoda mea ușurare și potolire a durerilor, când nu se va mântui și vindecă desăvârșit.

Viu înaintea D-voastre, Doamnelor și Domnilor, cu conștiința mândră și veselă, că după ce am luptat aproape un sfert de veac cu boala, m'am mântuit singur și tot odată, pentru fericirea tuturor, am găsit drumul căutat atâta de cele mai mari spirite, anume vindecarea adevărată și îndepărtarea bolilor. Aceste cuvinte sună a îngâmfare și deșertăciune. Dar metoda în orice caz și chiar unde n'a fost chip de scăpare, tot se adevărește.

La descoperirile mele m'a dus observarea cea mai încordată, judecata, experiență cu plan anumit, întemeiată pe metoda experimentală.

Dacă unii mă numesc șarlatan, tăgăduindu-mi cunoștințele trebuitoare pentru îndeplinirea profesiei mele de azi, sufăr cu liniște desăvârșită și cu nepăsarea cea mai neclintită. Doar cei mai mari

binefacători ai omenirii și mai ales descoperitorii și născocitorii de obicei au fost «șarlatani» și nespecialiști, fără să mai pomenesc pe Prissnitz, de căruțașul Schroth, de teologul și silviculorul Franke (Rausse), de farmacistul Hahn, care, cu mintea limpede și cu voință tare, au creat o știință nouă de vindecare.

În ce legătură stă noua vindecare cu metoda tradițională a medicinei alopate și omeopate și cu metoda de vindecare naturală de până acuma?

Voiu face critica acestor metode de vindecare, cari, ca orice lucrare omenească au greșeli și slăbiciuni atâta cât e de nevoie pentru a le lumina pentru folosul omenirii și pentru înțelegerea celei nouă; dar o liber fiecare de-a lua și de-a face fiecare, ce crede mai bine! Trebuie știut în ce legătură stă metoda mea cu sistemele vechi și întrucât se deosibește de ele pentru a hotări ce-i al ei, cât și valoarea ce are în parte or în totul.

Metoda nouă de vindecare fără medicamente și fără de operații are comun cu allopatia numai că amândouă vor să vindece.

Incolo se deosibesc cât cerul de pământ. Da, eu socot otrăvirea cu medicamente ca una din cele mai însemnate pricini de boale. Nu se găsește mai nici un om sănătos și bolile cronice se înmulțesc atât de înspăimântător. Metoda nouă de vindecare, întrebuințată la vreme, va face chirurgia aproape netrebuitoare.

Omeopatia a fost o luptătoare ageră împotriva medicamentelor. Ea, prin cătimile mici de medicamente ce dă, cari nu se pot descoperi nici prin chimie și prin diete potrivite, este trecerea mijlocire, către metoda de vindecare fără medicamente. Dar îi lipsește un principiu puternic și limpede în legătură cu dieta și chiar dozele ei mici, după cercetările mele, nu sunt cu totul nedăunătoare.

Metoda veche naturală de vindecare e cu mult mai pe sus decât celelalte, este temelia metodei nouă de vindecare fără medicamente și fără operații. Cu toate astea a trebuit să mă mărginesc mai mult la descoperitorii mari, la întemeietorii sistemelor: Prissnitz, Schroth, Rausse, Teodor Hahn, decât la cei noi. Prin zelul lor de individualizare, acești din urmă sunt în primejdie a se depărta dela căile luminoase și simple ale naturei. Naturiștilor de până acum le lipsește cunoștința unității pricinii bolilor și cunoașterea legilor după cari materiile îmbolnăvitoare se mișcă în trup și se așează în anumite locuri. Cu alte cuvinte le lipseau cunoștința adevărată a bolilor și ale tuturor formelor de boli, cunoștința acelei legi vechi na-

turale, dar până acuma necunoscută, pe care se întemeiază toate descoperirile mele. Mai departe naturiștii se slujesc de diagnoza școalei medicale, deși e cunoscut că nu e nevoie de asemenea «exacto» diagnoze, stă deci c'un picior în lagăr strein.

Arta nouă de vindecare dă altă diagnoză care e urmarea firească a boalei și care se citește pe din afară, pe față și pe grumaz. Aceasta e știința expresiei fizionomiei ¹⁾. Metoda naturală are la îndemână o mulțime de felurite întrebunțări ale apei: împachetări, elistire, dușuri, stropire, băi pe jumătate, băi întregi, băi de șezut, băi de aburi. Acestea însă sunt în parte netrebuitoare când cunoaștem pricina adevărată a boalei. Metoda nouă de vindecare, simplifica, pe oât se poate, întrebunțarea apei.

Pe când metoda naturală de până acuma dadea dietă nehotărîtă și hrană amestecată ca mai de mult, metoda nouă de vindecare dă hrană neațătătoare, bine hotărîtă, bazata pe legile naturale.

După cum vedeți, deosebirile de metodele de vindecare de până acum, cari, repet încăodată, a dat rezultate foarte bune, sunt atât de mari încât, cu drept am dat nume nou metoadei mele de vindecare, fără de medicamente și fără de operații.

Nu pot să vă povestesc toate încercările ce am făcut, până ce mi-am întemeiat sistemul, fără îndoială ar fi pentru unii foarte interesant, dar de nici un folos practic. E foarte însemnat lucru când poți merge drept la țel și do-a putea ocoli rătăcirile, cari pentru aflarea acestora au trebuit făcute.

După acestoa să trecem la chestia noastră.

Chestia fundamentală ce trebuie s'o luminez întâiu și pe care se întemeiază știința nouă de vindecare e: «*Care trup este sănătos și care nu?*» Părerile obișnuite sunt foarte multe.

Cine n'a făcut experiența aceasta? Unul protinde că e deplin sănătos, numai îl necăjește puțin reumatismul; altul suferă numai de nervozitate, altfel e, cum s'ar zice, sănătatea întrupată, ca și cum trupul s'ar alcătui din părți deosebite, cu totul neatârdate, abia stând în legătură. Această părere se sprijină pe metoda obișnuită de

1) Vezi Louis Kuhne. *Știința fizionomiei*. Manualul unui nou fel de a cerceta și cunoaște boalele, întemeiat pe cercetări și descoperiri personale. Cu multe figuri în text. Eșită în limba germană, engleză, spaniolă, daneză, română și telugu (industană localnică). Prețul ediției a 12-a germană 7.50 Lei, legată 8.75 Lei. Ediția lui Louis Kuhne. Leipzig, Flossplatz ¹⁵/₂₄. Prețul ediției românești tradusă de Toma Simionescu, Lei 3.75, legată 6 Lei.

vindecare, de oarece aceasta lucrează numai asupra unor organe și mai nu ține seamă de cele vecine. Și doar o neîndoelnic, limpede, că trupul este un tot, al cărui părți stau mereu în legătură între ele, așa că îmbolnăvirea uneia are înrăurire asupra celorlalte.

Că este așa se poate zilnic observă. Ai o durere de dinți și oști nelinstare o lucră ceva și nu-ți place nici mâncarea, nici băutura. O așchio în degetul cel mic are aceeaș lucrare; o apăsare în stomac ne face să nu putem lucră nici cu mintea, nici cu trupul. Astă e înrăurirea dusă prin nervi. Dar vedem îndată, cum o turburare aduce alta după sine.

Dacă asemenea tulburari țin mult și urmarile țin, fie că le simțim fie că nu. Un trup poate fi sănătos, numai când toate părțile lui sunt în starea lor normală, și îndeplinesc slujba pentru care sunt menite, fără durere, apăsare ori încordare. Părțile trebuie să aibă toate forma cea mai potrivită cu scopul și cea care se potrivește mai mult cu ideea de frumusețe. Nu este forma pe din afară potrivită? Atunci au fost înrăuriri cari au schimbat'o. De aceea trebuie felurite observații, ca să putem până în amănunțime hotărî forma normală și anume trebuie căutat persoane, în adevăr sănătoase, ca să cercetăm formele de pe acestea. Lucrul a ajuns aproape cu neputință, vorbind de inși sănătoși și puternici, în adevăr. E drept mulți se cred atari! Dar dacă întrebăm mai cu deamănuntul, fiecare are câte ceva de nimic, după cum zic ei: o durere neînsemnată, dureri de cap cari s'arată uneori, din când în când dureri de măsele sau alte asemenea manifestații, cari arată, că de sănătate deplină nu poate fi vorba. De aceea trebuie studii foarte felurite ca să poți cunoaște forma adevărat sănătoasă a trupului. Se ajunge la această cunoștință prin alăturarea formelor celor bolnavi cu ale celor sănătoși. Din cele ce vor mai urmă veți vedea și mai limpede pe ce cale se poate ajunge la țel.

V'am amintit aci pe scurt faptul, că boala schimbă forma trupului, și o să vă atrag luarea aminte încă asupra câtorva fenomene cunoscute. Vă voiù aminti întâiu de cei cari sufăr de îngrășare al căror trup ia forma cunoscută și persoanele uscate cari n'au deloc grăsimo. Amândouă sunt cazuri de boală fără nici-o îndoală. Apoi pierderea dinților, care schimbă toată înfățișarea ori stările de podagră, când se fac noduri; reumatismul încheeturilor care se umflă părți întregi ale trupului. În toate aceste cazuri se întâmplă așa fel de schimbări că le poate oricine cunoaște. În alte boli nu

izbese așa tare vederea și totuși pot să vă amintesc câteva. Toți știți că omul sănătos are ochii limpezi și că trăsăturile nu-i sunt schimosite. Numai o să vă fie greu de hotărît marginea, la care fața e potrivită cum trebuie și veți mărturisi că unii au vederea mai ageră decât alții când e vorba de astfel de lucruri. Așa, adese la un ins, pe care-l vedem după ani de zile, găsim că s'a schimbat foarte mult în rău, fără să putem arăta în ce stă acea schimbare.

Și totuși aceste schimbări, prin cari trupul s'a făcut mai puțin frumos, mai urît, au însemnarea lor adâncă, asupra căreia voiu starui mai târziu. Din toate urmează, că boala, prin schimbările trupului, se vedește mai ales la cap și la gât și că avem datorie vajnică, a cunoaște schimbările și a le tălmăci.

Dacă toată lumea ar putea face acest lucru, nu pot să hotărâsc, căci trebuie stăruință mare și exercițiu neîntrerupt în observare. Cine vrea a se îndeletnici cu știința fizionomiei, va face bine să ia cartea mea care am scris-o anume despre aceasta, unde va găsi pe larg despre toate.

Azi, onorată adunare, să vă trag luarea aminte asupra altei pietre de încercare a sănătății.

Fiindecă la orice boală totdeauna ia parte tot trupul, putem să aflăm starea sănătății de pe orice alt organ. De aceea alegem mai bine pe acela, a cărui lucrare se cunoaște mai bine și poate fi mai lesne băgată în seamă. Astoa sunt organele mistuirii. O mistuire bună este semn de sănătate bună și, dacă se face din zi în zi fără greș, și trupul e fără îndoială sănătos. Putem vedeă lucrul la animale.

Se vede de pe excremente (balegă) cum le-a fost mistuirea, trebuie să fie așa fel date afară ca să nu murdărească trupul. Puteți vedeă la cai și păsări, cari trăesc în slobozenie. Să mă ertați, dacă pomenesc despre acest punct delicat. Dar când se vorbește de sănătate și boală, trebuie grăit fără rușine despre orice funcție.

Capătul mațului gros e foarte bine făcut. E așa format, încât darea afară a materiilor, dacă vin în stare potrivită, se face fără do greutate și nu se poate întâmplă murdărie. Am vorbit de acest lucru în cărticica mea.

«*Sunt sănătos ori bolnav?*» Hârtia! higienică este o născocire a omenirii bolnave; cei deplin sănătoși n'au deloc nevoie de ea. Să nu mă înțeleagă cineva rău. Nu zic că cel care nu e deplin sănătos, prin neîntrebuințarea hârtioi ar face vreo ispravă—la bolnavi e numai trebuitoare pentru curățire.

De pe mistuire poate oricine vedeă dacă e sănătos ori nu. Această piatră de încercare este foarte însemnată și nu mă tem să spun hotărît, cu tot răsul neîncrezătorilor: Ferice de cel care prin această încercare, va află că e deplin sănătos. Omul sănătos se simte totdeauna deplin bine, nu știe de dureri ori neplăceri câtă vreme nu-i vin din afară. Mai ales nu-și simte niciodată trupul, îi place munca și găsește bucurie în lucru; până ostenește; pe urmă poate gustă liniștea dulce în toată plăcerea ei. Aceluia îi va fi lesne a duce durerile sufletești, împotriva căror trupul său îi dă balsam mângâietor; lacrimile, de cari în mari nenorociri nici bărbatul nu trebuie să se rușineze. Un bărbat sănătos nu cunoaște chinuitoarele griji pentru familie, găsește destulă putere în sine spre a îngriji de ai săi. O mamă sănătoasă îngrijește de ai săi cu bucurie, își poate hrăni copilul singură și, când și aceștia sunt deplin sănătoși, ce viață fericită! Pe fețele acestora strălucește totdeauna un zâmbet fericit, nu se vede neliniștea neconținută, nu s'aud mereu plânsete și țipete. În scurt, creșterea copiilor sănătoși e o bucurie, și la astfel de copii, înrăurirea pedagogică e mult mai lesne și mai trainică.

CUM IĂ NAȘTERE BOALA? CE SUNT FRIGURILE?

Conferință de Louis Kuhne

Onorate Doamne și Domni,

Ce este boala? Cum se naște? Cum se și arată?

Aceste întrebări voiu să vi le tâlmăcesc azi.

Citiți pe anunț și cealaltă întrebare: Ce sunt frigurile? Veți vedeă îndată cum găsește ea tot acolo răspunsul. Răspunsul nu este numai de mare însemnătate pentru teorie, dar mai cu seamă pentru practică. Întâiu văzând limpede firea boalei, putem să găsim și chip adevărat de vindecare și de căutare fără a umblă cu încercări băjbăind în întuneric.

Drumul ce batem, este acelaș pe care s'au aflat și alte legi naturale. Plecăm dela observații, și tragem de acolo încheieri, dovădind apoi prin experiențe adevărul acestor încheeri.

Observațiile noastre trebuie mai întâiu să se întinza asupra tuturor simptomelor ce întâlnim la bolnavi, și pe urmă să descoperim pe acele cari se repetă și vin în fiecare boală. Aceste simptome sunt de seamă *esențiale*, pe ele trebuie să ne întemeem ca să cunoaștem natura boalei.

În conferința trecută, am spus că la boli anumite, observăm schimbări bătătoare la ochi ale trupului. Aceste schimbări m'au împins să caut dacă nu se găsește la toți bolnavii. Experiența a dovedit în totdeauna și mereu dovedește că așa este. Anume se schimbă fața și gâtul, și la acestea se observă mai limpede schimbările. Ani dearândul am cercetat dacă observațiile mele se potrivesc la toate cazurile, și dacă odată cu schimbarea formelor de afară, se schimbă

și sănătatea, și așa a fost mereu. Atunci se întări în mine credința că fiecare trup trebuie să aibă o formă normală caracteristică pentru starea de sănătate, și că orice depărtare dela forma normală o primește îmbolnăvirea. Toate schimbările gâtului și ale feței ne dau o icoană lămurită de starea de răutate a trupului. Acestea m'au dus la descoperirea și întrebuintarea diagnozei mele nouă, a științei fizionomiei pe care o întrebuintez de 20 de ani în practică.

Schimbările la gât și cap se află și mai mari la burtă jos și la trunchiu, fiindcă, după cum vom vedea mai târziu, de acolo dela burtă pleacă. Deci depe cercetarea gâtului și capului, avem icoană neînșelătoare despre starea trupului întreg. Cunoaștem aste schimbări de afară ale gâtului și capului, prin creșterile ce se întâmplă, când materia bolnavă se grămădește în țesătura musculară și trupul se umflă cu aceste materii bolnave. Starea aceasta e mai puțin primejdioasă. Se mai pot cunoaște creșteri de încordare, adică de pe învârtoșări a deosebite țesături. Veți înțelege mai lesne aceasta stare dacă vă veți inchipui un cârnat. De obicei plin este mlădios în toate părțile. Dacă umplem cârnatul tot mai tare, o să ajungă atât de întins și tare, încât nu va mai fi cu puțință nici o îndouire, fără să plesnească pielea. Tot așa umflarea trupului merge până la un loc și mai departe încordarea țesăturilor este urmarea. Foarte limpede se pot observa încordările, când bolnavul întoarce capul și gâtul. Această stare e mai rea decât cea dintâiu. Dacă nu este loc pentru depozitele de materii streine în țesuturi, acestea se așează sub formă de noduri, pe lângă țesăturile musculare sub piele și se văd la gât. Când găsim asemenea noduri la gât și cap, nu greșim niciodată și e semn că vom găsi și mai multe noduri în părțile trunchiului. Pe învâlișul burtei, în asemenea cazuri, sunt noduri de deosebite mărimi, lesne de simțit și de văzut, deoarece la gât se fac noduri, după ce sunt multe pe burtă. O explicație despre facerea nodurilor și starea lor în trup, nu s'a dat încă. O voiu da vorbind despre boala de plămân. Dimpotrivă, nu vedem la bolnavii slabi, cum materiile străine înlocuiesc țesăturile normale și rămășițele acestora stau uscate printre depozite bolnave. Coloarea neînfirăscă a pielii e încă un semn neîndouios de boală și nu lipsește niciodată la unele boli.

Cele două figuri de aci luate după natură, arată un bolnav de inimă, care a suferit de dropică, înainte de a face cură la mine; a doua e după patru luni de stare la mine. Se văd pe dată schimbă-

rile cari s'au făcut în acest timp. Bolnavul eră greu încăroat cu materii străine; prin căutarea mea, în trei luni s'a mântuit de o mulțime din aceste materii prin căile firești de scăutare. Nu pot aci merge mai departe asupra științei fizionomiei, căci m'aș depărtă dela scop.

Dar ce ne învață schimbarea formelor trupului despre ființa boalei? E fără îndoială că aceste ridicături și umflături vin din pricina materiilor ce s'au așezat în aceste părți. Nu știm dela început dacă materiile acestea fac boala ori boala e pricina. Dar observația ne duce mai aproape de adevăr. Depozitele se fac întâiu pe o parte a trupului, și sunt acolo mult mai tari decât la cealaltă, și aceasta e partea pe care obișnuim să ne culcăm. De aci urmează că mate-

Fig. 1.

Fig. 2.

riile se supun gravitației și se așează jos. Fiindcă partea aceasta e cea mai bolnavă, de aci urmează că materiile străine fac boala. În alte cazuri boala vine și în cealaltă parte. Mai încolo voiu aduce și dovezi pentru cele ce spun. Afară de aceasta putem încheia că sunt materii străine, adică de cele cari nu sunt ori nu trebuie să fie sub așa formă în trup. Materiile hrânitoare din trup nu pot să urmeze legea gravitației, căci atunci ar trebui și în trupurile sănătoase să se facă depozite, ordecâteori am dormi mereu pe o parte.

Trupul se silește vădit a îndepărtă aceste materii. Nu arareori se fac *huboae*, *râni deschise*, or isbuenesc sudori îmbelșugate, or erupții prin cari trupul caută să se curățe. După ce se întâmplă acoasta, vine o stare de însănătoșare în locul boalei; numai dacă eliminarea a fost indestul de tare.

Aici căpătăm dela sine o explicație a înțelesului boalei. *Boala este aflarea de materii străine în trup*, dacă explicația noastră e adevărată, avem o dovadă ce nu se poate tăgădui. Indată ce vom alungă, prin mijloace potrivite, materiile străine pricinuitoare ale boalei, trebuie să înceteze și boala, iar trupul capătă *formă normală*.

Dovada aceasta s'a făcut. În conferințele viitoare o să vă povestesc un șir de experiențe de acest fel.

Acuma însă să cercetăm mai deaproape ce fol de materii sunt acelea și de unde vin în trup.

Sunt două căi prin cari pot intra materii în trup, anume prin nas, în plămâni și prin gură în stomach. La amândouă căile sunt străji, dar nu cu totul credincioase, căci lasă de trece materii cari n'ar trebui să intre. Aceste străji sunt nasul și limba, cel dintâiu pentru aer, a doua pentru hrană.

De îndată ce începem a nu ascultă cu sfințenie de miros și de gust, aceste organe nu-și mai împlinesc datoria cu acelaș zel și lasă puțin câte puțin de intră în trup materii dăunătoare. Știți cum te poți obicinui să stai în cel mai des fum de tutun, ca și cum ar fi aerul cel mai sănătos și mai bun.

Mai mult decât nasul s'a stricat limba. E știut că pe aceasta încet-încet o doprinzi cu mâncările celo mai contra naturei. Să vă amintese nenumăratele feluri de mâncări pe cari le credeți azi numai decât trebuitoare, dar cari toate în veacurile trecute nu se cunoșteau și cu cari azi oamenii s'au deprins atâta, încât mai curând lasă la oparte mâncările firești, decât pe acestea ?

Hrana plămânilor nu-i încă atât de nenaturală ca a stomacului, fiindcă nu putem face ca la cel dintâiu lux, și, de obicei, ne place încă și azi aerul curat mai bine, pe când întăritoarea fiertură de făină care dă strămoșilor noștri sânge și putere ca hrană de dimineață, la puținii mai are trecere.

Ca să vă arăt mai lămurit cum organele de mistuire pe inectul ajung la cerinți împotriva naturei, voi arătă următorul exemplu :

Un cal de muncă duce ușor 50 de kilograme, și va putea duce odată, din întâmplare și o greutate de 80 de kilograme, dacă îl vom sili cu bice la o muncă așa de grea. Dacă însă îl vom sili zilnic să ducă 80 de kilograme, de sigur, dobitocul va duce-o câtva timp, dar în curând oboseala se va arăta. În urmă, nu va mai putea duce nici 50. Am asuprit dobitocul, lucrul se va vedeă pe dinafară de pe

picioarele umflate și de pe alte semne. Tocmai așa se petrece cu organele mistuirii.

Și acestea se obosesc pe încetul, foarte pe încetul, din pricina unei lucrări nefirești, ațâțate prin neconținute ațâțări. Dar încet, încet puterea lor se prăpădește, fac numai în parte slujbă. Trecerea dela starea sănătoasă la cea bolnavă se întâmplă pe încetul, (adesea după zeci de ani), așa că boala vine după multă vreme, fără să se bage de seamă.

Foarte greu se poate spune care e câtimea de hrană ce poate duce un stomah bolnav. Ades un măr, e de ajuns pentru un bolnav, pe când două sunt dăunătoare. Un măr ar fi putut mistui stomahul unui bolnav, pe când două sunt prea mult. *Tot ce-i prea mult, e otravă pentru trup.* Nu trebuie să uităm că tot ce punem în stomah va trebui să se mistue.

Stomahul sănătos poate mistui bine numai o câtime de mâncare. Tot ce-i prea mult, este și pentru el otravă. Dacă nu se îndepărtează, se depune ca materii străine în trup. Cumpătarea la mâncare și băutură este pretutindeni temelia trainică a sănătății.

Ce să face cu acele materii străine? Le numesc străine, fiindcă sunt străine corpului. Trupul caută să le înlătore și anume prin una din căile hotărîte de natură. Din plămâni merg de-adreptul prin răsufare în aerul inconjurător, din stomah prin mațe afară, ori trec întâiu în sânge și pe urmă sub formă de sudoare, ud și aerul expirat, deci prin piele, rinichi și plămâni ies afară.

Așa îngrijește trupul grabnic ca păcatele noastre să nu aibă urmări rele. Negreșit nu trebuie să cerem prea mult. Dacă cerem ca trupul să alunge prea mult, nu poate dovedi și trebuie să se așeze materiile străine în năuntrul său. Nu slujesc la creșterea trupului, ci îl stânjenesc, fiindcă împiedicând circulația slăbesc hrănirea, dar, puțin câte puțin, se așează mai ales în apropierea organelor de dare afară, căci ele erau pe acea cale.

Dupăce s'a început depozitul, urmează repede dacă nu se fac schimbări în trup.

Acuma încep cele întâiu stricări ale formelor totuși ochiul iscusit le vede. Astfel de trup este bolnav, dar boala e fără durere, e *cronică*. Se sporește pe'ncetul și cel lovit nu ia seama. Numai după lung timp începe a avea cunoștința unor schimbări neplăcute. Nu mai are așa poftă de mâncare, nu mai poate lucră cu trupul ca înainte, nici cu mintea, ori simte alte simptome asemănătoare.

Starea tot e încă ușor de suferit, câtă vreme organele de curățire mai lucrează cu putere, câtă vreme pielea, rinichii, plămâni, lucrează zdravăn și pielea dă sudoare caldă, dar, îndată ce aceste lucrări slăbesc, se simte că trupul merge rău.

Depozitul se face în apropiere de organele de alungare, se așează însă curând și în părțile cele mai depărtate, mai ales în partea de sus a trupului. La rădăcina gâtului se văd bine schimbările și s'arată când întoarnă gâtul. Se poate vedea și prin care parte s'au urcat materiile străine.

Înainte de a vorbi mai departe de urmarile ce aduce adunarea acestor materii, să se știe că azi numai în cazuri rari se poate afla boala dela început. Cei mai mulți oameni se nasc încărcăți cu materii streine ! Și pot spune că asta este pricina pentru care aproape nici un copil nu scapă de așa numitele *boli ale copilăriei*. Acestea sunt un fel de mijloc de curățire. Trupul, silit de boli, câtă să se curățe de materiile străine aflătoare în el, dar despre aceasta mai pe larg în conferința viitoare.

Materiile cari s'au așezat întâiu în burtă, năvălesc în tot trupul și împiedecă dezvoltarea normală a organelor.

Organele câteodata scapă din primejdie, fiindcă se fac mai mari ; dar nu pot să se mărească mereu, fiindcă unde sunt materii străine acolo nu'ncap materiile hrănitoare. Acolo e și circulația turburată, deci suferă hrănirea mai mult ori mai puțin și organele sunt mai subțiri tocmai din pricina materiilor dinăuntrul lor.

Aceste materii pot să stea în deplină liniște timp lung, dar din pricină trecătoare pot să se facă schimbare în ele.

Aproape toate materiile acestea se pot topi și schimba ; materiile se pot transforma și descompune, dacă vor avea prilej. Materiile se pot dospî.

Fermentarea adesea se întâlnește în trup și e de mare însemnătate. La orice fermentare se ivesc ființi mici din soiul plantelor și se întâmplă schimbări însemnate în materia fermentată.

La orice dospire se dezvoltă căldură ; cu cât mai puternică e fermentarea, cu atâta e mai mare ridicarea temperaturii. Această căldură se produce prin frecarea între ele și cu trupul, cât și prin fermentarea însăși și prin schimbarea ce ea pricinuește substanțelor dospitoare.

Orice fermentare poate din împrejurări potrivite să dea îndărăt. Tot astfel e doar cu toate felurile de fermentări. Acesta e lucru

cunoscut, dar pe care nu l'au înțeles încă până azi în ființa lui adevărată.

Mă voiu mulțumi să vă amintesc cum în natură se face gheața din apă; aceasta, la caldura mare și vânt, se preface în abur și cum acesta se face nevăzut, iar apoi indesându-se, se fac nuori și pe urmă ploaie, zăpadă or grindină, cade din văzduh și se preface în lacuri și ape curgătoare.

La frig se preface în gheață. Toate acestea le face numai schimbarea de temperatură. Creșterea merou a căldurii face schimbarea apei, pe când adăugirea răcelii face schimbările îndărăt. Tot asemenea lucru se petrece la dezvoltarea materiilor streine din trup și aceleași condiții fac darea lor îndărăt și darea lor afară.

Ce sunt acele plante mici, or acel ferment, nu e lucru însemnat pentru noi, dar e foarte însemnat de știut că acestea numai acolo se dezvoltă, unde găsește teren potrivit, unde găsească materii cari sunt în stricare.

Dacă sunt condițiile, trebuie numai vreme or o îmboldire, și fermentația începe. Asemenea fermentație se întâmplă și în trup, îndată ce terenul e potrivit, îndată ce sunt destule materii străine,

cari amenință să se prefacă or descompuo și îndată ce are loc îmboldul din afară. Asemenea cauze sunt: schimbarea timpului (do aici așa numita răccală), mai departe o mâncare dospitoare care sta

proa multă vreme în organele mistuirii, apoi *supărarea, spaima, lovituri*, etc.

Observațiile mi-au arătat că fermentația începe totdeauna în burtă. Din pricina ei avem diaree și se sfârșește. Adesea însă, mai ales când sunt incuori, nu-i ajunge trupului acest ajutor și fermentația se urmează, mai ales în acele părți unde sunt depozite.

E întocmai ca în sticla din figură. Prin fund nu poate eși fermentul, iese deci pe sus. În partea de sus a trupului simțim mersul fermentului și căpătăm dureri de cap.

Fermentația pricinuește căldură și în curând simțim ridicarea de temperatură. Este starea pe care o numim friguri. De pe cele spuse, înțelegem că sunt frigurile, avem o explicație a lor.

Acestea le avem deci, când sunt în noi materii streine, iar locurile de oșire firească ale lor sunt astupate, deci când : 1) nu eșim regulat afară, 2) nu dam afară urină (ud) destulă, 3) porii pielei ne sunt închiși și că răsuflarea nu e îndestulătoare.

Din cele zise scoatem explicația următoare, foarte simplă, a frigurilor, sprijinită și trasă din observații și experiență îndelungată :

Frigurile sunt fermentație în trup. - Vom înțelege mai bine *fenomenul frigurilor*, când ne vom închipui fermentația așa cum se petrece în afară de trupul nostru. Dacă lăsăm să stea câteva zile o sticlă cu bere proaspătă, vedem că începe să se turbure, adică fermentează. Despre fermentația în sine știm că e o descompunere, o transformare, un fel de putrezire și că în vremea cât se urmează, se dezvoltă în materiile ce dospesc un fel de plante, de organisme, numite *bacili*. Dezvoltarea trebuie să ne-o închipuim astfel : aceste bacile nu vin, cum se crede, din afară în materia care fermentează și apoi se înmulțesc, ci iau naștere chiar prin *transformarea materiei aceleia* și deci sunt *numai materie transformată*, adică făcute prin fermentare.

Prin fermentare or putrezire, materia primitivă își schimbă forma. Tot așa din mâncare și băutura, prin fermentarea mistuirii se formează trupul viu al animalelor, aceasta e deci hrana transformată prin mistuire. Astfel căpătăm convingerea că toată viața e numai o transformare neîncetată în anumite împrejurări și că fără aceste împrejurări, pe cari le numesc fermentare, nici nu se poate închipui viața. Fenomenele văzute ale fermentării sunt următoarele :

Întâiu materiile fermentatoare din tot lichidul ce s'așează la fundul sticlei. Dacă o clătinăm or dacă se schimbă temperatura,

materiile așezate la fund încep să se miște și caută să se întinză. Această dilatare se face în sus și e cu atât mai mare cu cât sunt mai multe materii în fermentație la fundul sticlei.

Să mai luăm aminte ceva despre fermentație. Orcine știe că punem sticlele cu vin și cu bere în pivniță ca să nu fermenteze repede. Temperatura pivniței e aproape aceeași iarna și vara, așa că nu se întâmplă schimbări mari, din această pricina nu se face fermentarea repede.

Și în trupul nostru fermentarea se face mult mai ușor la urcarea căldurii. Vedem de ce în țările sudice și tropicale, frigurile sub toate formele domnesc mai cu putere, pe când clima noastră stămpărată este locul bolilor cronice.

E așa mai cu seamă din pricina schimbărilor repezi de temperatură. Țările fierbinți, cari au câteodată ziua $+30^{\circ}$ Reamur = $37,5$ centigrade, iar noaptea $+4^{\circ}$ R. = 5° C.

În părțile noastre nordice, deosebirea rareori e mai mare, ba chiar mai mică de 10° R. = $12,5$ C.

La noi frigurile sunt mai ales primăvara, fiindcă atunci e cea mai mare deosebire de temperatură. Tot așa înțelegem de ce copiii au lesne bolile lor acute (crize de curățire de materiile străine), cunoscutele *boli ale copilăriei*, pe când în vârstă înaintată mai mult sunt bolile cronice. Pe lângă pomenita schimbare de temperatură, mai dă și puterea mare de viață a copiilor ajutor, fără să mai aibă nevoie de atătare din afară spre a se sili cu tărie să se *vindere*, dacă au boale acute pentru a depărtă materiile străine.

Se întâmplă în trup aproape aceleași fenomene ca în sticlă. Și aci materiile fermentatoare se așează în partea de jos a trupului, și de aci se urcă prin schimbare de temperatură, *zguđuiri* și *emoții*. Și aci mișcarea se face din jos în sus, materiile fermentatoare caută să se întindă și năvălese spre piele. Câtă vreme aceasta este închisă, năvălirea găsește piedică, din această pricină se întâmplă frecare și din frecare căldură. Aceasta este talmacirea cunoscutelor friguri.

Tot așa se explică de ce omul când 'l prinde frigurile e mai umflat decât când nu le are. Fiindcă pielea se poate dilată, se umflă când materiile străine se grămădesc spre dânsa și cu cât îngrămădirea va fi mai mare, cu atâta și dilatarea pielei e mai mare.

Materiile fermentatoare caută mereu să se dilate și ne mai gă-sind loc în afară, își caută drum înlăuntru. Trupul arde înlăuntru

și urmarea neînălăturată este moartea - bine înțeles numai - dacă porii pielei rămâne închiși. Dacă e deschisă, materiile fermentatoare găsesc loc și părăsesc trupul sub formă de sudoare. Năuntru trupului, se ușurează astfel încordarea pielei și căldura încetează.

Fără îndoială asemanarea trupului încăreț cu materii fermentatoare cu sticla plină nu se potrivește în totdeauna. În sticlă fermentul are mersul slobod, materiile fermentatoare se pot dilata fără nici o piedică în toate părțile, până dau de pereți. În trup se lovesc mereu de piedici, fiecare organ li se împotrivesc și le oprește mersul. Atunci se opresc, se lovesc și se freacă de ele, producând călduri și nimicindu-l, dacă nu li se deschide o cale, pe unde să plece. După partea care o atacă, se arată boala la stomah, plămâni, ficat ori inimă etc. Ce parte anume lovește, atârnă de drumul ce-au luat materiile fermentatoare, și acesta, la rândul lui, de locul unde s'a făcut depozitul și de felul lui.

Mai departe va fi datoria mea să vă arăt cum se poate deschide porii pielei. Trebuie să vă vorbească întâiu de alt fenomen. Înainte de fierbințală, observăm câteodată vreme de zile, săptămâni, ba chiar luni, alt fenomen protivnic celui alt, anume fiori și frig.

Explicația acestora e foarte simplă. Se întâmplă îndată ce sunt depozite însemnate. Sângele nu mai poate ajunge până la margini, ci se grămădește în părțile din lăuntru, încât acolo se face fierbințală.

Aceste depozite dănuiesc la unii mai mult, la alții mai puțin, până ce materiile fermentează și se mișcă din pricinile pomenite mai sus: *schimbare de temperatură, zguduire, emoții*. Depozitele acestea aduc turburări în circulație și în hrănire. Vasele sângelui se astupa în parte, mai ales cele mici, așa că sângele nu mai poate merge până la piele. De aci urmează raceala picioarelor și-a mâinilor, precum și fior de frig în tot corpul. Fiorul de frig este înainte mergător caldurei frigurilor, și vom face mare greșcoală de-a nu-l lua în seamă. Dacă facem pe dată un tratament potrivit, boala nu se poate desvoltă și o înăbușim dela început.

Vorbind în urmă despre fermentare, am spus că întotdeauna se află organisme mici numite *bacile*, cari se desvoltă dela sine. Tot așa e și la friguri. Iată o deslegare simplă și-a chestiei bacililor. Îndată ce materiile depuse în partea de jos a trunchiului încep să fermenteze, bacilii, produs al fermentării, se ivesc și pier dela sine

îndată ce fermentația a încetat, și trupul s'a însănătoșit, adică îndată ce fermentația dă îndarăt.

Așă dar nu poate fi vorba de o molipsire misterioasă a trupului cu bacili, dacă nu sunt materii străine în trup. Deci, nu e vorba de ucis bacili, ci mai curând de nimicirea pricinii fermentării, de depărtarea materilor străine. Atunci dispar dela sine acești monștrii, cari au speriat atâtea suflete slabe. Mai târziu voiu vorbi pe larg despre primejdia molipsirii.

Câteva pilde vă vor dovedi și mai mult cele spuse. Inchipuiți-vă o cameră care a stat o săptămână dearândul nemăturată și necurățită, cu toate că zilnic s'a adunat în ea necurătenia. Foarte curând se vor adună tot felul de gângănii în acea cameră și vor necăji pe locuitorii cari vor căută să-i nimicească; dacă voim să ucidem aceste jivine cu otravă, cum se face de când lumca, vom ucide neapărat un număr mare dar nu va fi ceva durabil, căci necurățenia însăși este pricina adevărată, producătoare și hrănitoare a jivinelor și, ce le priește. Vom ajunge cu totul la alt rezultat, dacă vom curăta camera cu desăvârșire, de toate necurățeniile, și dacă vom ținea-o curată și în viitor, cu o lovitură vom lua tuturor jivinelor terenul prielnic și vom avea liniște odată pentru totdeauna.

Altă pildă. Inchipuiți-vă o margine mlăștinoasă de pădure vara. Fie cine știe ce pacoste sunt țânțarii în asemenea loc pentru noi. E de prisos să cauți a-i ucide cu otravă. Vei ucide sute de mii dar milioane peste milioane vor eși din nou din mlăștină. Aceasta singura este pricina acestor musafiri, cari ne chinue, de aceea leacul e să o secăm. Pe înălțimi uscate nu trăiesc țânțari. Dacă am voi să facem încercare și să ducem țânțari pe aceste înălțimi, ca să se prăsească, am vede cum s'ar întoarce iarăși îndarăt la mlăștină, fiindcă înălțimile urcate nu sunt pentru ei.

Altă pildă o să vă lumineze și mai mult. Domnia-Voastră știți cu toții că la tropice căldura soarelui pricinuește o dezvoltare mult mai mare a animalelor decât în zonele stămpărate și înghețate. În țările calde tocmai *fiarelor și mănucătoarelor de leșuri* le merge bine. Orcât ne-am osteni să le ucidem, mereu altele le-ar lua locul. Se vede deci că ăstor animale le priește aci, unde este dezvoltare mare de vieată și o putrezire repede; dacă n'ar fi acestea, repede hoiturile ieșite ar otrăvi văzduhul și n'ar mai fi de trăit. Acuma veți înțelege de ce tocmai la tropice sunt cele mai multe mănucătoare de

carne vie și de stârvuri și nu la miazănoapte, unde abia trăește renul care mănâncă iarbă și mușchi.

Dacă am voi să stărpim *carnivorele* și *mâncătoarele de hoituri*, ar fi deajuns să schimbăm condițiile de viață : să depărtăm animalele ce le slujesc de hrană și *carnivorele* vor pieri dela sine, toate celelalte mijloace sunt nefolositoare.

Cu cât sunt mai mici vietățile, cu atâta mai greu e să le depărtezi de dreptul. De aceea cu *microbii* e tocmai așa. Voim să-i depărtăm ?

Nu trebuie medicamente, ca să-i otrăvim, ci vom căuta să ne ajungem scopul depărtând materiile străine din trup.

Prin aceste pilde v'am arătat cum lucrează natura în mare. Tot așa face ea și în cele mici ; doară legile ei sunt aceleași. Ea nu are excepții pentru *prezidiile bolilor*. Intocmai cum *gângăniile*, *tântarii*, *carnivorele* și *mâncătoarele de hoituri*, se află acolo, trăesc și stau numai unde găsesc hrană și fără de aceasta pier, tot așa e cu *frigurile* : fără de teren potrivit, fără de încărcarea trupului cu materii străine, nu sunt cu putință. Numai acolo unde se află asemenea materii, pot, după cum am spus, ajunge să fermentoze care fenomen îl numim *friguri*.

Când știm ce sunt *frigurile*, găsim lesne cum să le îndepărtăm. Pielea închisă spre care năvălesc materiile dospitoare, trebuie întâiu s'o deschidem, făcând trupul să nădușească.

Când zbucesc sudoarea, materiile fermentătoare es și *frigurile* încetează cu sudoarea, însă n'am îndepărtat încă *cauza boalei*, căci fermentația lucrează numai asupra unei părți din materiile străine. Celelalte, cari au rămas liniștite, sporesc și sunt izvor de *friguri*, cari, la prilej, pot zbuca.

De aceea trebuie să scoatem din trup și aceste materii. Pentru aceasta slujesc băile de trunchiu cu frecări și băile de șezut cu frecări a cărora descriere o dau mai pe urmă. Prin acestea trupul se ațâță să dea afară firește materiile străine.

Mai trebuie depărtat tot ce poate strică trupului. Bolnavul să aibă liniște deplină, nu trebuie să citească, să povestească, să asculte etc. De asemenea *zgomotul străzii* trebuie înlăturat și camera, ziua, ceva întunecată, asemenea și noaptea, dar trebuie să lăsăm să intre aer curat.

Numai după ce am depărtat destul de multe materii străine, am îndepărtat și *cauza frigurilor* și deci a boalei.

Sa mai amintim cele spuse, ca sa mai scoatem câteva incheeri insemnate.

La toate bolile găsim schimbate formele normale ale trupului. Aceste schimbări se fac din pricina materiilor străine.

Materiile străine în trup sunt boală. Ele nu pot găsi întrebuințare în trup, ci se fac din pricina unei mistuiri neîndestulătoare. Materiile străine se așează întâiu în apropiere de organele de dare afară, dar se întind încet, încet, prin fermentare, în tot trupul. Câtă vreme organele depărtează mereu o parte din ele, starea trupului e cum e, îndată însă ce lucrarea aceasta se micșorează, se întâmplă turburări mari. Totuși așezarea materiilor nu face dureri fiindcă e încetă, cronică, se face îndelung timp și n'o băgăm de seamă.

Aceste boli fără durere și încete, sunt cele cărora le zicem cronice sau îndelungate.

Materiile străine, de obicei, putrezesc lesne și sunt potrivite pentru dospire, deci terenul pe care bacilii se pot naște și prasi. Fermentarea începe în burtă unde stau cele mai multe materii străine, dar apoi se urcă în sus. Boala se schimbă: sunt dureri și friguri. Această stare de boală dureroasă cu febrințala, o numim boală acută, grabnică. Din toate cele spuse trebuie sa scoatem incheeri insemnate: *Este o singură pricină a bolilor, este o singură boală, care, din nenorocire, s'urată sub o mulțime de forme.* Trebuie să deosebim deci nu felurite boli, ci felurite manifestari de boală. Totodată sa luăm aminte că numai rănilile capătate nu trebuie socotite aci, căci acestea nu sunt boli în înțelesul de mai sus. Voiu vorbi despre acestea la capitolul III.

Cred în unitatea bolilor și o apăr pe temeiul observațiilor mele.

V'am arătat calea, care m'ia dus la această credință prea îndrazneată după unii, că este numai o boală.

Prin ajutorul observațiilor și deducerilor din acestea, avem la îndemână o descoperire de însemnătate fundamentală pentru căutarea boalelor, dar sunt oare în stare să dovedesc prin fapte că am dreptate?

În științele naturale de azi, se ține mai mult la o singură dovedire: prin experiență. În cazul de față se poate face experiență prin căutarea tuturor bolilor în acelaș chip, vindecându-le și având aceeași reușită.

Nu pot aci, în această adunare mare, înaintea ochilor Dom-

niilor-voastre, să aduc tot soiul de bolnavi și să i vindec, arătându-vă schimbările stării lor, ale formelor trupului și ale puterii lor de muncă, făcându-vă să vedeți pas cu pas mersul însănătoșării.

Pot însă, în conferințele viitoare, să vorbesc de un șir din cele mai cunoscute, mai primejdioase și mai grozave boli, să vă explic pricina lor, mersul vindecării — și să vă dau totodată, pe cât se poate, pilde din practică — să vă arăt că toate au o cauză unică, în ciuda formulelor așa de deosebite.

În conferința viitoare voi începe cu așa numitele boli ale copiilor.

Origina, scopul și vindecarea bolilor copilărești, unitatea lor.

Pojarul, Scarlatina, Difteria, Vărsatul, Tusea măgărească, Scrofulele.

(Conferință de Louis Kuhne)

Onorate doamne și domni!

Boala este ființa materiilor streine în trup. Acesta a fost rezultatul, pe care în conferința trecută vi l'am dat, din observații. Materiile streine, stau în noi înainte de naștere, or le căpătăm din materii stricătoare. Trupul caută să le depărteze prin mațe, plămâni, rinichi și piele. Se depun însă când nu-i în stare să le depărteze.

Astfel formele trupului se schimbă. Mai ales la locurile strimte, la gât și la față se vede mai bine.

Aduceți-vă aminte de sticla cu materii în fermentare. Cum se vede în figură, câtă vreme e deschisă, poate fermentul, fierberea curge afară.

Să ne inchipuim că punem în sticlă o țeavă cu gumă umflată sus și închisă, care să nu lase să treacă gazurile. Guma fiind moale, se va umfla puțin câte puțin, cu cât va spori fermentația, se va umfla și ea pe cât se poate. Veți avea idee mai bună despre trup inchipuindu-vă o sticlă ai cărei pereți s'ar putea întinde, și prin care s'ar putea vedea materia dospitoare. Veți vedea cum apăsarea se simte în toate părțile, și cum schimbarea formei atârnă numai de apăsarea materiei dospitoare.

Toate se petrec tot așa în trup, numai cu deosebire că locul nu-i pretutindeni slobod, ci pretutindeni sunt organe prin cari trebuie să treacă or să le ocolească, și cari totdeauna împiedică dezvoltarea în voie a fermentației. Vatra, cuibul dospirii, e de altfel în partea de jos a burței, în sticlă e la fund, schimbarea formei se face ea și în butelie.

Materiile așezate în trup fermentează și fermentarea le duce în tot trupul. Fermentarea face căldură și ațăță tot trupul. Starea aceasta o numim friguri. Dacă se petrece fermentarea în părțile mai lăuntrice, atunci și căldura e mai la adânc și ne vin fiorii. Astă stare e mai primejdioasă decât ferbințeala. Simțirea de frig o avem totdeauna înainte de friguri și e datorie grabnică să schimbăm starea aceasta în căldură, adică să scoatem afară frigurile din lăuntru și să aducom la față afară materiile fermentătoare. Dacă nu reușim, frigurile se profac în boală grea sau aduc moarte, căci organele lăuntrice se aprind or rămân cu totul încărcate de materii stroine pretutindeni, când încetează fermentația.

Acest punct trebuie să-l arăt încăodată și să-l desfășor mai departe, înainte de a vorbi despre bolile copiilor. Acum trec la acestea.

Bolile copiilor sunt un șir de boli, cari vin în vârsta copilăriei. *Vă voi arăta cum toate au aceeași pricină*, și că e însemnat lucru a cunoaște pricina lor unică, și că orice nume medical e de prisos, și câteodată chiar înșelător. Aceste boli pot veni numai când în trup e destulă materie fermentătoare. Fără îndoială, cei mai mulți oameni vin pe lume cu destule materii de boală. De aceea e aproape sigur că fiecare va avea boli copilărești. De aceea copii au mai des boli acute decât oamenii mari.

Se pot însă înlătură, cum vă voi arăta iar printr'o pildă. Pentru a feri orașele și satele de explozii, nu se lasă niciodată în ele depozite mari de praf de pușcă or de alte materii explozibile. Se știe bine că orcătă strajă ar fi, tot poate odată cădea acolo o

scănteie. De ce nu voim să fim și cu trupul nostru tot așa de bătători de seamă? De ce bătăm mereu materii streine cari pot căsună explozii? De ce nu avem grijă să le dăm afară? Ades aceste izbucniri în trup nu sunt atât de primejdioase, dar tot pot uneori duce la moarte, când fermentul nu găsește țășire.

Să privim acum mersul bolilor la copii mai de aproape. Voiu păstră numele lor, deși pentru mine numele n'are înșomnătate, le păstrez pentrucă arată cele mai caracteristice boli copilărești.

Bolile copilărești, vin, cum toți știm, în felurite chipuri, și primejdia este iarăși foarte schimbătoare, așa că nu pare de loc ușor, la fiecare caz, a găsi mijlocul nemerit. E datoria mea a vă arăta în ce stă deosebirea bolilor și cum poți face să iasă bine la capăt. Întăiu trebuie să vă amintesc că și la cele mai deosebite boli se întâmplă două fenomene mai înșemnate, căldură or fiori de frig.

Să țineți bine minte, când voiu intră în descrierea fenomenelor în amănunte.

Pojarul. Să ne închipuim un copil bolnav de pojar, îl gășim neliniștit, fără șomn și cu pielea uscată, «copilul arde».

Nimeni nu poate spune dela început ce fel de boală copilărească e, numai împrejurarea că alți copii sunt bolnavi de pojar ne face să presupunem că și aci tot pojar o fi. Totuși putem să luăm măsuri. Avem, fără a așteptă, mijloc de tratare.

Frigurile le putem depărtă numai precum urmează. Trebuie să ne șilim a deschide porii pielei, ca trupul să asude; afară de asta trebuie să combatem căldura prin răcire. Indată trebuie să și slăbească frigurile. De lăsat îl vor lăsa după ce va fi sudoare.

În cele mai multe cazuri după acest tratament pojarul nu mai izbucnește, or cu alte cuvinte, materiile streine se vor depărtă și dă afară, sub o formă pe care n'o putem numi cu numele unei boli speciale, fiindcă materiile streine au eșit sub formă de urină, sudoare sau prin mațe și plămâni. Dacă nu se face așa la vreme vine pojarul, cum știm sub formă de peto roșii cât linte de mari. Cu cât erupția e mai tare, cu cât adică materia dospitoare vine mai multa la piele, cu atăta e mai puțină primejdie pentru vieța copilului. Cu cât mai puțină și mai slabă e erupția, cu atăta e mai primejdioasă ferbințeala care lucrează în organe și le poate lesne aprinde. Se întâmplă lesne aprindere de plămâni, trupul se prăpădește nu pentrucă are pojar, dar pentrucă nu l'a avut desăvârșit.

Pentru vindecarea pojarului mai trebuie de adăogat următoarele:

să căutăm să fie slobode căile firești de dare afară, pielea, rinichii și mâtele; iar organismul să-l răcorim până încetează căldura cu totul, de unde urmează, bine înțeles, ca să fie și mistuirea regulată.

Răcoreala se capătă prin băile mele și anume prin cele de trunchiu cu frecări sau prin băi de șezut cu frecări. Sudoarea se poate căpăta mai ales dacă muma ține copilul la piept în pat lângă dânsa și prin căldura ei îl face să asude. Se mai poate și învelindu-l cu perne de puf și cu pături de lână, într'un pat mare. În același timp trebuie avut grijă zi și noapte, de aer curat. Dacă nu ajungem nici așa la scop, trebuie bae cu abur. Mai lesne e cu aparatul meu de baie de aburi în cameră. Dar se poate și altfel. După fiecare baie de abur trebuie răcorit corpul prin o baie de trunchiu cu frecări.

Dacă am reușit să facem pe copil să asude, o mare îmbunătățire. Dacă vine din nou căldură, atunci trebuie din nou răcorit prin bae de trunchiu cu frecături or prin bae de șezut cu frecături, pe urmă punem copilul în pat să asude. Răcorirea trebuie făcută de câte ori vin frigurile.

Dacă apăsarea e tare spre cap, or spre ochi, or în altă parte a trupului, vom căuta mai ales să depărtăm apăsarea de acolo, prin o bae locală de aburi la organul prea tare încărcat. Dacă pielea asudă, partea trupului se va ușură, nu va mai fi primejdie ca materiile fermentătoare să nimicească un organ. După fiecare bae locală cu aburi trebuie bae răcoritoare de șezut cu frecături or bae de trunchiu iarăși cu frecături.

Să amintim ce am spus despre friguri și pojar, veți înțelege cum boala aceasta nu se întâmplă numai fiindcă eră în trup o cătime însemnată de materii străine, și stăteau adormite, și până ce, din o pricină oarecare au început să fermenteze, dând friguri și boala numită pojar. Vedeți dar că pojarul are tot aceleași pricini ca și frigurile, și mai departe vă voi arăta cum toate simptomele ce voi mai arăta sunt tot din această pricină. (Vezi și rapoartele de vindecare scoase din practică, partea a IV-a, scrisori originale).

Scarlatina. La scarlatină găsim aproape aceleași simptome ca și la pojar, dar frigurile sunt de obicei mult mai puternice, de aceea grija părinților, cu drept, e mult mai mare. Pe piele s'arată la scarlatină de asemenea pete roșii stacojii. Petele la început sunt mici, pe urmă se unesc de se fac mari și late. Dar erupția nu e așa de întinsă ca la pojar, ades e numai pe o parte a trupului, anume pe cap, piept și trunchiu, iar pe picioare mai puțin. Adesea acestea

sunt reci, în vreme ce arde trupul. Capul și inima sufăr mai tare la scarlatină și e un lucru cunoscut că pe copiii bolnavi de scarlatină li dor urechile și ochii.

Onorați ascultători, acum veți înțelege ușor aceste fenomene, s'a întâmplat și aci ca mai sus, materiile fermentătoare din partea de jos a burtei s'au urcat la cap și la gât și de acolo în partea de sus a trupului, au intrat în fermentare puternică.

Primejdia e cu atât mai mare, cu cât e mai mică partea pielei care ia parte la erupție și deci darea afară a materiilor bolnave mai mică.

Rămâne apoi întrebarea: ce-i de făcut ca să dăm ajutor puternic și repede? Mai întâiu trebuie depărtată primejdia dela ochi și urechi, deschizând porii, făcând aburi la cap și aburind bine. (Vezi băile de aburi totale și parțiale). Indată ce capul s'a ușurat și s'au deschis porii, încetează durerea și primejdia întâia a trecut. Se poate prea bine ca asemenea bai de aburi la cap să trebuiască repetate, căci durerile vin iar peste câțva timp. Ar veni chiar regulat după câtă-va pauză, dacă n'am avea grijă să scoatem prin alte căi materiile fermentătoare, prin răcorirea și frecarea părții de jos a burtei, prin care să deșteptăm mațele și rinichii, precum și prin piele. Mistuirea, fără indoială, dela începutul frigurilor e turburată, chiar și nici înainte nu eră în regulă, fie că părinții luaseră seamă or nu. Frigurile rapesc organelor mistuirii materia mucoasă și cleioasă, le usucă de nu-și pot împlini lucrarea. Urmează deci incuerea. Prin răcorire și frecare înrăurim foarte bine mistuirea. Nu mai trece mult și se dau afară materiile, semn bun pentru mersul scarlatinei. La scarlatină trebuie timp mai mult și căutare energetică cu mijloacele arătate, până avem efect, dovadă nouă că sunt mai multe materii streine decât la pojar.

Vedeți cum scarlatina se întâmplă numai din pricina dospirii materiilor streine în trup, care aduc friguri. Fiindcă dospose mai multe materii și frigurile sunt mai tari și fermentul merge spre cap. Pricina acestei boli este aceeași ca la toate cele cu friguri. Pentru căutarea scarlatinei o să vă dau o pildă din practica mea. O fetiță de șapte ani și un băiat de doi ani ai unui fabricant din Lipsca s'au îmbolnăvit de scarlatină și doctorul de casă a spus că boala e foarte grea, așa că vindecarea avea să întârzie șapte până la opt săptămâni. D-l W., care avea dela mine pentru căutarea sa un aparat de făcut aburi, luă cu mine vorba despre copii, căci îi părea

prea lungă cura medicală a doctorului. După ce am cercetat copiii, l'am incredințat cu tot dinadinsul că tratamentul meu va ținea cel mult opt zile. Eră cel de care v'am spus mai sus. Făceă copiilor bae de aburi și după asta bae de trunchiu cu frecări la 17°—18° R.= 21°—25,5° C.

Fiecare dată, când le veneă căldură mare, făceau bae de trunchiu, cam la fiecare două ceasuri. Dieta în deosebi la această boală e cu atât mai de nevoe, cu cât trebuie păzit de mâncări ațățătoare, de carne, cari tocmai priesc frigurilor și împiedică înțetarea lor. Copiii să mănânce numai pâine, supă de crupe, de grâu și fructe crude or fiorte, toate acestea numai când simt că li-e foame bine. După cum am spus din nainte, copiii peste opt zile au fost sănătoși spre bucuria părinților. Doctorul care proorocise că vindecarea așă de repede va lăsă o boală de rinichi, a'trebut să mărturisească faptul că micuții, erau deplini sănătoși.

Difteria. Cuvântul difterie aduce tuturor părinților grijă și groază. Căci se știe primejdia mare ce înspăimântătoare boală aduce cu sine.

Fenomenele de pe dinafară sunt cam altele decât la bolile pomenite mai înainte, totuși frigurile sunt și aici semnul de căpetenie. Câteodată frigurile sunt slabe, mai ales la copiii molateci cari stau în pat și se plâng numai că nu pot să răsufle, dar sunt foarte rău bolnavi. La aceștia frigurile sunt mai ales înlăuntru, pielea nu lucrează, mațele și rinichii sunt amortiți de tot, și totuși materia dospitoare ar vreă să iasă la față, căci n'are loc înlăuntru.

Aceste cazuri sunt cele mai primejdioase; dacă trupul s'ar puteă curăță de ele, ca la pojar și scarlatină, prin darea materiilor afară, orce primejdie ar încetă, dar de oarece materia rămâne în trup, primejdia e mare; dacă nu reușim s'aducem focul dinlăuntru la față, este puțină nădejde de vindecare.

Trupului li rămâne acuina un singur drum, gâtul, spre care se îndreaptă fermentul cu furie, așă că în scurt timp amenință cu moartea prin înăbușire.

De oarece amenință această primejdie, trebuie dat ajutoare locale, ca să ușurăm gâtul, fie măcar pe scurt timp. Reușim la difterio foarte ușor prin băi de aburi, cari domolesc durerile și dau materiile afară.

Asta nu-i încă destul, dar ajutorul acesta ne dă vreme să cu-

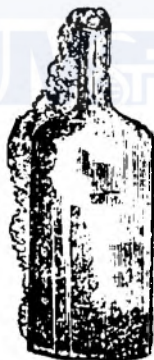
rățăm vatra de căpetenie a materiilor străine, care trebuie căutată tot în organele dela partea de jos a burtei.

E o minune cât de repede se schimbă cu băile mele starea în gât. Anume băile de șezut cu frecături au lucrare atât de minunată încât, după câtova băi, pier din gât petele. Dar grămădirea materiilor la gât a mai pricinuit și alt rău, l'au umflat și aprins. Această umflare și aprindero e mai primejdioasă decât petele do vegetație.

Innainte de arătarea differiei, bolnavul se mai plânge de obicei de dureri la genunchi, la umere și la alte încheeturi. Aprinderea la încheeturi poate țineă mult chiar când zbuținește cu putere. Nu-i tot așa cu gâtul, de aceea trebuie îngrijit cât mai cu tărie gâtul.

Ar fi greșală a încetă cu lucrarea asupra organelor de jos, cum vedem că au perit petele. Din contra, trebuie urmat cu ea până ce vedom că sunt scăune bune și că se face mistuirea.

Numai după asta bolnavul se poate crede vindecat, ca și mai Innainte, trebuie socotită pielea ca organo de eliminare, cel mai pu-

ternic, ea are menirea de-a îndepărta materiile bolnave, adunate aproape sub fața ei.

Gândiți-vă iar la garafa cu pereții cari se pot întinde. Câtă vreme e închisă materia nu poate eși, urmarea este apăsarea și în-cordarea. Indată ce, cu un ac, facem o gaură, materia dospitoare găsește drum și garafa ia din nou forma de mai înainte. Tocmai așa e cu pielea trupului. Fiecare asudare e o dare afară a materiilor dospitoare. Dar orice mistuire este o dospire și pielea trebuie să lucreze neconținut, ca trupul să nu fie bolnav. De aceea sănătoșii

au pielea moale și caldă. Pielea uscată și rece este semn de boală în trup.

Bolnavii atinși de difterie au pielea aproape nesimțitoare și li trebuie atâțări mari ca să lucreze. Chiar la difterie o mamă sănătoasă nu trebuie să se teamă să ia copilul în pat, poate așa și-l va mântui. Câtă vreme bolnavul nu ese afară regulat, natura întrebuințează pielea pentru a curăța sângele, și se sluj¹te și mai târziu neîntrerupt de ea. Dacă mama ar fi avut grija să facă să asude trupul copilului prin căldura ei, să facă să-i lucreze rinichii și pielea înainte ca pielea să i se usuce, poate difteria nici n'ar fi izbucnit. Numai când nu se poate căpăta altfel asudare, trebuie alergat la băi de abur, și chiar la băi întregi.

Și la difterie ați văzut că are aceeași pricină ca și bolile numite mai sus. Numai arătările sunt altele. Numai un observator ușuratoc s'ar putea înșelă și crede, că feluritele boli au felurite pricini. Căutarea o s'o luminez printr'un caz căutat de mine.

M'a chemat d-na S. care aveă băiatul său în vârstă de 9 ani, bolnav de difterie. Copilul a făcut o bae de abur. Findecă nu eră la îndemână un aparat ca al meu, a trebuit repede să înjghebez unul. Am pus copilul pe un scaun de paie, sub acesta o oală cu 4—5 litrii de apă clocotită, picioarele de asemenea le ținea deasupra unui vas, plin pe jumătate cu apă clocotindă și învelit cu două pături, i-am îmbrobodit tot trupul cu acoperitori de lână care împiedecă aburul să iasă. După ce a înădușit bine, i-am făcut o bae de trunchiu cu frecături, cu apă la 18° R. = 22° C., și i s'a frecat burta până s'a coborît căldura dela cap. A început să răsuflă mai lesne, dar ca să se răcorească și să se răsuflă bine trebuiă ca la fiecare trei ceasuri să i se facă o bae de trunchiu cu frecături, timp de o jumătate de ceas, chiar și noaptea. Câtă vreme stă copilul în pat, fereastra eră puțin deschisă, ca să aibă aer curat.

Prin ajutorul băilor s'au micșorat frigurile, încât după o zi de căutare nu mai eră nici o primejdie. Cu această îngrijire copilul în cinci zile s'a vindecat. Așa se vindecă infricoșata difterie, pentru care medicina, scurtă de vedere, caută încă leac.

Vărsatul. Vărsatul vine mai ades decât credem. Neapărat din statisticele oficiale nu se vede lucrul. Căci un tată de familie care e deprins cu tratamentul natural, nu arată așa ușor cazul poliției, ca se nu aibă el și ai lui, o mulțime de greutăți și neajunsuri fără de folos. Cu toate astea, vărsatul căutat cum se cuvine, nu-i

așă de primejdios. Vărsatul s'arată sub felurite forme, de pildă ca bubușoare, bube cu puroiu, și bubușoare negre. Mai de mult toate erupțiile se socoteau vărsat. Cele mai primejdioase sunt cele negre căci la acestea frigurile sunt mai puternice și duc, dacă se caută prost, la moarte. Tocmai de aceea e atât de spăimântător, de oarece boala care, prin căutare greșită, duce repede la moarte, se socotește ca mai primejdioasă decât cele la cari, înainte de sfârșitul nenorocit, zace bolnavul mult, or se poate vindeca mult mai greu, și după mai multă vreme, chiar cu cautare cumintească, dacă mai poate scăpa de boală.

Vărsatul e așă de primejdios numai fiindcă nu știu să-l caute și au căutat să-l înlătore cu altoirea. Bine îngrijit n'ar fi ajuns nici odată așă de spăimântător. Vărsatul negru se cunoaște lesne când se arată indetul, dar s'aseamănă la început cu toate boalele copiilor, vedem numai ferbințeală mare. Puțin câte puțin s'arată peto roșii închise, mari cât lintea, seamănă cu cele de pojar. Se ridică în sus și seamănă ca o coacăză, care pe jumătate stă în trup iar cu cealaltă jumătate afară. În mijloc e un punct negru. Vărsatul poate să s'arate pe tot trupul or numai pe unele locuri. Pricina e deosebitele feluri de împărțire și grămădire mai mare or mai mică de materii în trup, care fac dospirea. Mai rău e când vărsatul s'arată la față, fiindcă pot să rămăe urme, când nu-l îngrijim bine. Nu e o întâmplare că varsatul s'arată la o parte or alta, și că atacă mai ales capul, și că mulți bolnavi de vărsat n'au mai de loc urme pe trup, dar fața le e plină. Să vă amintiți asemănarea cu garafa cu tub de cauciuc. Pe partea pe care se află multe materii streine, se întâmplă și dospirea. Așă se va face și mai mult vărsat. Dacă sunt părți mai mici ale trupului încărcate cu materii streine, atunci în acestea se vor arăta mai mult bubele de vărsat, așă încât unii vor fi plini dela o ureche la alta, chiar peste nas, cu bube de vărsat, pe când pe trup vor aveă numai ici colea câte una. Capul, putem zice, e stația din urmă în trup. Dacă materiile dospitoare sunt în mișcare, aci găsesc o margină și se adună. Cum am văzut în garafa, prin dopul căreia am bagat acel tub de cauciuc, materiile dospitoare caută mereu să se urce în sus, și capul stându-le piedică în mergerea în sus, lucrează asupra lui.

Indată ce s'a făcut erupția, primejdia e mai mult sau mai puțin trecută. De obicei mor numai acei bolnavi al căror trup nu-i în stare să arunce afară materia dospitoare. Adesea bubele es după

moarte deodată. Se poate zice și aci că bolnavul a murit nu pentru că a avut vărsat, ci pentru că nu l'a putut scoate. Bolnavii mor în cea mai mare ferbințeală.

Că boala trebuie să fie însoțită de căldură foarte mare nu mai e nici o îndoială, dar găsim bolnavul cu ferbințeală mare mai ales înainte de eșirea bubelor, din pricina ferbințelei trupului, bubele doare și mănâncă, încât bolnavul simte nevoe să se scarpine. De aceea bubele se rup înainte de a fi coapte și rămân semne.

Se știe dinainte și de aceea se leagă adesea mâinile sărmanilor bolnavi ca să-i împiedice de a se scărpină. O carte de sfaturi foarte răspândită dă și acum acest sfat. Ce neaz pentru bieții bolnavi! Noi știm și mijloace mai bune ca să nu rămâe acele urme, încât să numai fie nici o frică de această boală înspăimântătoare. Împiedecăm mănăcările și scărpinatul prin acelaș mijloc simplu, pe care l'am dat împotriva frigurilor. Să deschidem porii, ca trupul s'asude și să răcorim materiile dospitoare din partea de jos a burtei.

Când e vorba de vin or de bere, fiecare știe că dospirea se face mai încet la rece. Acelorași legi se supun și materiile dospitoare din trup. Căldura mare sporește orice dospire, răceala o împiedică, o încetinează și o nimicește.

La boala aceasta trebuie lucrat cât de repede, de oarece și trupul lucrează cu o putere deosebită. Totuși prin căutarea mea boala numai e așa de înspăimântătoare, și putem fi siguri că vindecarea e sigură, repede și întreagă, afară de rari întâmplări. Acestea vin dela starea trupului. Pot fi cazuri când acesta e așa de încărcat cu materii streine, încât cu toată lucrarea pielei, să nu poată fi destul de repede date afară, or trupul să fie prea slab, ca să le alunge. De obicei însă se întâmplă, când căutarea se începe prea târziu. De aceea nu pot să stărui destul și să tot spui mereu să începem lupta împotriva frigurilor îndată dela început, și a nu așteptă sub ce formă se va arătă boala.

Astfel vedem cum la boala de vărsat atât de infricoșată, întrebuințăm acelaș leac cu folos ca și la celelalte. Dar folosește numai fiindcă boala are aceeași pricină, trupul fiind încărcat cu materii streine.

Azi, când pojarul și scarlatina nu se mai socot la un loc cu vărsatul, cum se făcea înainte, și prin aceasta vărsatul pare mai rar, nu putem înțelege pe cei dinainte de noi, pentru care aceasta eră o groază.

De oarece cunoaştem unitatea bolilor şi vindecarea lor, nu ne mai îngrozesc aşă de straşnic. Pe urmă, suntem în stare, prin ştiinţa fizionomiei, să cunoaştem dinainte în care parte a trupului este o adunare mare de materii rele încât la prilej potrivit să izbucnească vărsatul ca să se cureţe trupul. O să vă povestesc un caz căutat prin metoda mea.

Intr'o familie de lucrători s'au îmbolnăvit trei copii, din cinci, de vărsat negru. Erau în vârstă de 7, de 9 şi 13 ani. Tatăl, care deasemenea avuse boala, şi o cunoştea foarte bine, a simţit în ce primejdie îi sunt copiii, dar ştia şi la ce greutăţi şi neplăceri se va supune pe sine şi familia, dacă va arăta autorităţilor boala. În taină a făcut căutarea mea celor trei copii, şi anume băi de abur şi băi de trunchiu cu frecături. Starea copiilor eră foarte primejdiosă. Pielea lor eră acoperită cu vărsat negru. Ca să-l ascundă, a frecat pielea şi obrazul copiilor cu cenuşe ca să scape de orco măsurii ale igienei de azi. Şi ferbinţoala copiilor, care eră foarte mare, a scăzut după patru băi de abur şi zece băi de trunchiu cu frecături la 17° R. = 21° C., atât de mult, încât orco primejdie pentru vieată s'a înlăturat şi pielea a început a se jupui. Dietă neaţăătoarea şi aer curat le-a folosit foarte mult deasemenea.

Urmând cu baile de abur şi de trunchiu cu frecături, copiii, în câteva zile, au putut să se scoale şi să umble pe afară, dar au mai urmat căutarea mea încă o săptămână, ca să fie vindecaţi doplin.

Interesant la aceste cazuri grele de vărsat este că nici un copil n'a rămas cu urme. Toţi 5 copiii fuseseră vaccinaţi de mai multe ori, cu toate astea pe 3 i-a lovit vărsatul. După aceste cazuri se poate vedea cât de neprimejdios e vărsatul, când înţelegi cum să-l cauţi, şi pricepi cât de fără scop e apărarea vaccinării. Cine cunoaşte măsurile de apărare costisitoare şi nefireşti ce iau autorităţile sanitare îndată ce se află că într'un loc a izbucnit vărsatul. Se va putea şi mai puţin pricepe altoirea, de oarece se spune că ea apară de vărsat.

Cât de mult trebuie condamnată vaccinarea, mai nu e nevoie să mai vorbesc. Prin vaccin bagă artificial în trup materii streine. Cum pot oamenii să se depărtoze atâta de natură, nu se poate înţelege. Dar unde lipseşte ştiinţa, lesne cred în minuni. În deosebire poate citi despre vaccin în cartea mea pentru creşterea copiilor.

Tusea măgărească. Tusea măgărească nu-i aşă primejdioasă ca difteria şi vărsatul, dar tot mor destui copii de dânsa, iar alţii

sufăr mult. Întâiu să fie știut că orice tuse e semn de boală grea și așa s'o privim, căci omul nu trebuie să tușească, nici să scuipe flegmă. Tusea se întâmplă în totdeauna când materiile streine merg în sus și calea lor firească din jos le este închisă, sau pielea lucrează prost sau mâțele și rinichii nu-și îndeplinesc datoria îndestul. Și copiii bolnavi de tuse măgărescă au fenomenele dospirii. Cu alte cuvinte, au și ei friguri. Materiile se ridică la gât și la cap deși trupul n'are acolo organe cari să le dea afară. De mare însemnătate e dacă asudă copilul, când îl apucă tusea. Dacă asudă, se va vindeca fără de nici un ajutor altul. Dacă nu asudă, atunci fața i se face roșie peste tot și vânătă, și bolnavul, dacă nu i se dă ajutor, moare. La urma, deseori îi dă sângele pe ochi, pe nas, pe urechi, căci toate materiile streine năvălesc pe acolo. În asemenea caz, nu se mai poate face aproape nimic. Dacă însă ajutăm la vreme trupul, vindecarea vine chiar în cazuri grele. Căutarea este și aci aceeași. Nu poate fi alta, fiindcă pricina bolii e aceeași. Cel întâiu lucru e să asude. Pe lângă asta trebuie alungate spre organele de scoatere materiile streine, cari se urcă în sus. Trupul are doar organe și căi hotărâte pentru scoatere, și numai prin acestea este cu putință a scoate firește afară materiile bolnave. Ajungem la acest scop lesne prin băile de șezut cu frecături. Indată ce vine sudoarea, tusea se liniștește foarte mult. Dacă lucrarea mâțelor se îmbunătățește, încetează tusea într'un timp nehotărît. Se poate ca prin această căutare, după puține săptămâni și chiar zile, să nu mai vie tusea, și e credință greșită că boala trebuie să ție două-trei luni.

V'am arătat că tusea măgărescă vine în acelaș chip ca și celelalte boli, de acolo că materiile streine din trup dospesc. Din această pricină s'arată frigurile. Din toate cele spuse, vă veți fi incredințat că toate bolile acute sunt numai o silință a trupului de a scăpa de materiile streine. Deci trebuie să privim cu bucurie aceste friguri, căci fiind căutare bună pot fi de cel mai mare ajutor pentru trup, curățându l temeinic de toate materiile streine. Mă veți înțelege mai bine când vă voiu dà o pildă lămuritoare.

Frigurile din trup se pot asemăna cu o furtună. Intocmai după cum pe friguri le însoțește mai întâiu o simțire de frig și de ceva rău, tot așa furtuna ne dà o simțire de greutate și apăsare, pe care ficcare o simte fără să-și dea seama. Zicem că aerul e încărcat, că apasă și îngreue. Simțim că ne va ușurà furtuna, fiindcă ea este în aer. Căldura și apăsarea se urcă până la cel mai înalt grad,

chiar înaintea furtunei. Simțim primejdia înainte mergătoare a furtunei, ea vine cu furtuna și ține până trece. Indată ce furtuna a trecut, vine răcoare și răceală, cu un cuvânt, vieată nouă a întregii naturi. Furtuna e un fel de fermentare a materiilor streine din aor, care no silește a alungă aburul de apă nevăzut, care joacă rolul de materie streină și care e deci o curățare a văzduhului.

Prin această fermentare se schimbă forma aburilor. Întăiu erau nevăzuți și prin schimbarea temperaturii se preface în nori și cad ca ploae sau grindină.

Astfel e și cu frigurile. Indată ce isbucnose, trupul cade în primejdie, care încetează odată cu ele și face loc unei vieți nouă.

Vedeți cum între amândouă cazurile primejdia începe întăiu cu furtună și friguri, cari aduc după ele vieată și sănătate. Vieată nouă și sănătate se pot căpăta numai prin această primejdie; dar pricina de căpetenie e în cazul întăiu încărcarea aerului, în al doilea încărcarea trupului cu materii rele și străine. Din aceste două pilde veți vedea limpede unitatea legilor naturii în toate fenomenele și că ea se impune ca o nevoie logică.

Și din căutarea acestor boli iată o pildă din institutul meu.

Prin mijlocul lui Iulie 1889 se îmbolnăvi băiatul în vârstă de patru ani al soților B. din orașul nostru, de tuse măgărească. Pe la începutul lui August ajunsese boala la cel mai înalt grad. I s'a îmbolnăvit și o fetiță de doi ani. Până în zece zile boala se tot înrăutățește, copilul nu mănâncă nimic. Părinții cari, după știința lor, au aplicat cum au știut metoda naturală, mi-au cerut apoi sfat și mie. Am început a-i căuta. Fetița slăbise tare, așa că nici nu putea umbla. I-am dat pe zi câte patru băi de șezut cu frecături, și pe urmă asudare în pat or la baie de soare, pe lângă asta o dietă simplă, naturală. Vremea fiind frumoasă, se putea lua zilnic băi de soare, cari făceau minuni împreună cu băile de șezut. După puține săptămâni de această cură energică, copiii trecură de primejdie și după două luni, au fost cu totul sănătoși. Lucru doosebit că fetița n'a voit să mănânce fiertură de crupe de ovăz nesărată, fără zahăr și fără unt, care i-ar fi fost de mare folos, ei numai lapte crud și chocolată. De aici se vede cât e de însemnat lucru a deprinde din vreme copiii cu mâncări simple. Tot așa n'a fost chip s'o ție în pat lângă mumă-sa, unde ar fi asudat numaidecât. Deprinsă în pătucul ei, îl cerea cu atâta stăruință, încât trebuia să i se facă pe voie. Și totuși căldura trupului omenesc e cel mai bun mijloc de asudare

și de liniștire. Nu trebuie să ne temem de urmările exalațiilor. Animalele sunt modelele noastre cele mai bune, cari cu trupul lor își încălzesc puii slabi și bolnavi. Trebuie deprinși copiii de când sunt sănătoși, ca brațele mamei să le fie locul cel mai plăcut, și când vor fi bolnavi, nu vor fugi. Firește, întrebuițăm cuvântul «bolnav» și «sănătos» în înțelesul obișnuit, căci știm că un copil cu adevărat sănătos și căutat rațional, nu se poate îmbolnăvi.

Scrofulele. Scrofulele nu sunt boală cu febrințea și nu se numără la bolile cu friguri, deși la dreptul, tot de acelea e. Boala asta e tot atât de rea ca și celelalte, ba așa putea zice că e și mai rea. E una dintre acele boli încete, cronice, cari vin din pricina încărcării moștenite. Puterea de viață a trupului nu-i destul de mare să aducă o boală cu friguri.

Cum am spus în conferința din urmă, boala se găsește mai ales în climatele astâmpărate și reci ale pământului. Simptomele pe din afară sunt cam următoarele: Capul mare, fața pătrată, ochii aprinși, pântecul umflat or vârtos, pulpele slabe, mâinile și picioarele strâmbe, minte leneșă. Dintre aceste semne găsim unul or două, rar pe toate deodată. Mai sunt mâinile și picioarele reci și o simțire de frig în tot trupul. Tocmai această simțire de răceală face boala primejdioasă. Ea ne arată că extremitățile au pierdut mult din puterea lor de viață, din pricina prea marelui încărcări cu materii streine, iar înăuntru arderea e mai mare.

Trebuie să ne inchipuim că părțile din afară ale trupului, mai ales extremitățile cu vasele cele mai mici de sânge, sunt atât de astupate cu materii streine, ca niște tuburi de drenaj astupate la un capăt, încât sângele nu poate circula până la piele, și dă o simțire de frig.

Fiindcă boala nu-i cu febrințea, nu-i dureroasă și cunoaștem de pe partea din afară a trupului că e bolnav. Nimeni nu știă până azi să spue de unde vine boala, ce este, și încă mai puțin, cum se vindecă. De obicei se crede că e de folos schimbarea aerului, și trimit bolnavii la băi. Nu se capătă însă vindecare, cel mult o îmbunătățire.

După experiențele noastre, un copil bolnav de scrofule e încărcat de tot cu materii streine, pe cari, în mare parte, le-a moștenit dela părinți. Ele merg spre organele extreme, și capul capătă formă patrată.

Mai aduceți-vă iar aminte de butolia cu lichid dospitor, și la

care i-am pus în gât un tub de cauciuc, cu boambă sus, cum eră cel pe care vi l'am arătat. Intocmai după cum aceasta se umflă prin apăsare, tot așa trupul se umflă la scrofule. Prin știința fizionomiei putem vedea boala dela începuturile cele mai mici. De sigur e nevoe să cunoaștem cum este alcătuit un trup normal. Despre aceasta se găsește în cartea mea «Despre știința fizionomiei».

Strâmbarea mâinilor și a picioarelor e tot din aceeași pricină. Pielea nu lucrează și nu poate depărtă câtîmea de materii care e sub dânsa. Cum s'a pomenit, se îngreue circulația, de aceea pielea e rece în multe locuri.

Dar căldura e cu atât mai mare în organele din lăuntru și aduce neliniștea ce găsim la scrofuloși. Sunt niște friguri ascunse (cronice), cari țin ani de-a rândul, dacă nu le vindecăm. Dacă nu se tămăduie, se face altă boală mai primejdioasă și mai grea de vindecat decât scrofulele. Se întâmplă mai deso ori boli de plămâni din pricina scrofulelor nevinate or nebăgate în seamă, așa că ele sunt începutul sau pregătirea unor boale lăuntrice grele.

Cum vom începe oare vindecarea?

Datoria noastră e să prefacem starea de răceală în stare de căldură spre a scoate focul din lăuntru afară. Fiindcă avem aface cu friguri, căutarea este aceeași ca și la celelalte boli cu friguri; trebuie să deschidem porii spre a depărtă materiile dospitoare. Lucrăm deci în chipul cunoscut asupra mațelor, rinichilor și pielei.

Aceasta se face din ce în ce mai caldă, chiar arzătoare, și ține până ce asudăm, pe urmă se întoarce la starea normală. La început cura aduce numai îmbunătățiri vremelnice și numai prin stăruință se capătă însănătoșire trainică. Câtă vreme trebuie să ajungem la vindecare deplină e greu de spus. În zile și săptămâni nu se face. Trebuie luni, poate ani, și, câteodată nu se reușește de loc, când trupul n'are destulă putere de viață.

În conferința a doua v'am arătat că simțirea de frig a bolnavilor are aceeași pricină ca și căldura prea mare, tot așa e și la scrofule. Iată două stări de boală, cu totul deosebite la formă, cari au eșit din aceeași pricină, și cari se deosebesc numai fiindcă să arată în faze de dezvoltare deosebite. După cum n'ar crede nimeni că omida și păpușa ei sunt acelaș animal care mai târziu sboară sub formă de fluture, și cu toate astea cel întâiu și al doilea sunt forme ale celui de al treilea, tot așa se întâmplă cu deosebite boale. Fiecare ar rîde pe cel care ar crede că omida e un animal deosebit

de fluture și dimpotrivă. O credință asemănătoare a fost până acum despre boli, și încă este. Și nimănui nu i-a fost dat să afle și aci adevărul, să cunoască înlanțuirea ascunsă. E în adevăr de plâns.

Dau un caz de vindecare de scrofule din institutul meu.

Un băiat de cinci ani, era dela doi ani atât de bolnav de scrofule, încât nu putea umbla. Stătea, nenorocitul, ca o grămadă în căruță. Tatăl său l'a căutat cu cei mai vestiți doctori, fără folos. Medicamentele date li înreiseră grozav starea, așa că doctorii spuneau că niciodată copilul nu va putea merge. Medicamente, stare în ghips, băi, electricitate, tot s'a întrebuințat, dar fără nici un folos, fiindcă căutătorii nu cunoșteau de loc pricina scrofulelor. Pe la sfârșitul anului al cincilea, ajunse copilul în căutarea mea. Mistuirea pe care ceilalți n'o luaseră în seamă, era în cea mai rea stare. Burta umflată, în opt zile, prin cura mea, s'a schimbat mistuirea, așa că puteam nădăjdi vindecare desăvârșită. Hrănirea se făcea din săptămână în săptămână tot mai buna, așa că în șase săptămâni, bolnavul fû în stare să se ție în picioare. Burta nu mai era așa de mare și de vârtoasă și multe noduri se topiseră și se muiaseră. După jumătate de an, capul copilului se micșorase mult, și era normal; copilul părea sănătos, căci alergă și era vesel ca oricare altul.

Să vă numesc încă multe alte boli? Vor fi destule câteva nume: aprinderea ghindurilor dela urechi, spasme, diaree, cărcoi, etc. Toate au aceeași pricină, pe toate le însoțesc friguri mai tari or mai slabe și vindecarea trebuie căutată în acelaș fel. În toate fenomenele de boală vedem două lucruri: or căldură prea mare or frig. Amândouă fenomenole sunt, cum am aflat, friguri, de aceea amândouă trebuie căutate la fel, lucru ce am încercat în mii de cazuri, căci toate formele de boli se pot socoti ca o încărcare cu materii bolnave, cu alte cuvinte: este numai a singură boală, care s'arată sub forme deosebite, de aceea este și numai un singur fel de căutare cu puțință. Toate aceste simptome bolnăvicioase sunt, cum am văzut, numai mijloace de vindecare alo trupului. De aci urmează că nu trebuie înăbușite și făcut ascunse cum face școala medicală, ci ajutat trupul să treacă prin aceste crize de vindecare, repede și fără de primejdie. Boalele înăbușite or amorțite aduc, pe nesimțite dar sigur, boli tot mai grele și mai anevoe de vindecat; căci materia bolnăvicioasă nu stă niciodată în nelucrare în trup, ci în neconținute schimbări și prefaceri. Incă vreo câteva cuvinte asupra dietei ce are a se urmă la toate bolile. Trebuie să fie așa încât trupul să nu mai

primească materii streine nouă și fermentarea să nu fie și mai mult ațâțată. Trupul doar lucrează și așa nu mai trebuie obosit cu misticare grea. Rămâne deci ca principiu fundamental: *Dăm bolnavilor hrană puțină și nu-i silim să bea or să mănânce, câtă vreme nu cer mănăcare și băutură*¹⁾.

Voiu mai adăoga aci ceva despre primejdia molipsirii.

Nu poate fi vorba nici de o boală acută, fără sa fi fost mai înainte o stare cronică, adică o încărcare cu materii streine. De aceea starea aceasta cronică e cea mai primejdioasă. Trecere acestei boli se întâmplă numai dela părinți la copii, unde părinții sunt încărcăți cu materii streine. De aceea boala se împărtașește prin materiile streine. Când vedem cum copiii moștenesc dela părinți formele trupului, cum e culoarea ochilor cât și însușirile intelectuale, se va înțelege că și materiile streine se vor moșteni mai ales dela mamă. Dovadă e că se arată la copii aceleași boli ca și la părinți.

În înțelesul de până acum se credeă ca molipsirea se poate numai în bolile acute, dar, după cum am spus, materiile streine trec dela părinți la copii. Aceasta e o trecere de boală, o molipsire și nimic mai mult. Cu trecerea acestor materii trece totodată și pricina adâncă a bolilor. Cum am amintit mai sus, de obicei, boalele copiilor sunt din pricina materiilor streine moștenite.

Alta întrebare ar fi dacă și bolile acute se pot moșteni. Răspunsul e «da» și «nu». Însă cu totul sanatoși, adică fără de materii streine, nu se pot molipsi, pot să înghiță și să respire microbi, bacili și bacterii or cât vor voi. La înșii încărcăți cu materii streine pot asemenea materii fermentatoare să deă imbold fermentării materiilor streine aflătoare în trup, mai ales când temperatura de afară e prielnică. La încărcăți mai puțin, rar se întâmplă molipsirea.

În timp de boli acute, bolnavii dau afară din trup mereu materii fermentătoare. Așa e mai ales când bolnavul se însănoțoză, când dă afară multe materii de boală. De aceea în convalescență pot lesne molipsi pe alții. Cum se face molipsirea voiu arată și mai pe larg în altă conferință. Dacă punem materii fermentătoare, de pildă drojdii or aluat dospit, în alte materii lesne fermentătoare, ca pastă, lapte etc., acestea, la căldură potrivită, încep a fermenta. Se arată aci că drojdia care e un product fermentator pusă în aluat or lapte face fermentare. Zicem ca pâinea crește sau că laptele s'a

1) Despre dietă găsim mai mult în bucata „Ce să mănăcăm, ce să bem”.

acrit. Tot așa se întâmplă la bolile acute. Aci materiile fermentatoare ajung în aer prin respirația, sudoarea și scaunul bolnavilor. Dacă vin pe această cale în trupul vreunui ins încărcat cu materii streine și dacă nu le dă repede afară, lucrează asupra materiilor streine întocmai ca drojdia în aluat or aluățetul în lapte, ca ferment. În acelaș chip se face în alte trupuri fermentarea.

În alte trupuri, acelaș ferment dă aceleași boli. Toată molipsirea e ca o vaccinare cu ferment a materiilor bolnave pe cale naturală și subțiată. Fermentarea poate lucră numai unde găsește destulă materie străină. *Primejdia de molipsire cu boală acută este numai pentru. acela care e destul de încărcat cu materii străine*, or cum se zice, numai pentru cel care are predispoziție sau aplecare. Până azi nu se știă în ce stă această predispoziție. Deosebirea între această vaccinare naturală a materiilor streine și cea nenaturală cu lanțeta stă în materia de vaccinare și în subțierea ei. Cu cât sunt mai subțiate, omeopatia ne spune că otrăvile lucrează mai tare, pentru aceea materia bolnavă fermentatoare, lucrează atât de puternic îndată ce găsește teren potrivit. Otrava dată în doze alopaticice, adică mari, lucrează ca orice alte mijloace alopaticice, paralizând puterile trupului, adică ia acestuia acele puteri, de cari are nevoie, ca printr'o boală acută (criză de vindecare, friguri), să depărteze materiile streine; le înmulțește încă și progătește o stare de boală cronică și mai rea. De aceea sporesc neconținut boalele cronice, de când cu vaccinarea. Dar și toate celelalte mijloace împotriva frigurilor, ca chinina, anti-perina, antifebrina, morfina, etc., au aceeași lucrare. Paralizează toate silințele de vindecare ale trupului și-i împuținează, or chiar nimicesc puterea de fermentație a materiilor streine. Nu le depărtează, de aceea vin atâtea boli, ultădată atât de rari, cum e racul, nervositatea, nebunia, paralizia, sifilisul, oftica, scrofulele, etc. Trupul tot mai mult se încarcă cu materii streine, fără să găsească puterea de a le alungă prin vreo criză vindecătoare. Încărcarea la aceste boli a ajuns la cel mai înalt grad, încât numai e chip de dat ajutor desăvârșit. Tot așa sunt și acele medicamente, ca chinina, antiperina, antifebrina, fenacetina, etc., cari au însușirea de a potoli frigurile pe dată, și pe cari doctorii le au ca pe cel mai iubit mijloc de combatere a frigurilor. După dovezile noastre, aceste leacuri sunt primejdioase și stricătoare sănătății. Dar aci e locul și pentru altă observație.

Cu toții am aflat cum știința medicală caută mereu mijloace

nouă de vindecare și le întrebuițează fiindcă nu lucrează de ajuns cele vechi. Să ne gândim numai la entuziasmul orb pentru altoirea cu *tuberculină*, înainte ca măcar un bolnav să fi părut vindecat. În adevăr, asemenea priveliște încă nu s'a văzut pe lume! La început orce medicament nou paralizează puterea de viață. Cu vremea, trupul se îngreuează că nici nu mai lucrează, pe urmă vine alt mijloc mai tare, pentru a i-o paraliza și mai tare, până ce lucrarea de fermentare a materiilor streine nu se mai poate împiedica și nimiceste viața lui. O pildă va face lucrul și mai limpede.

Orcine începe a fumă, trebuie întâiu să se lupte cu stomahul, până ce-l obișnuște cu otrava nicotinei. La început stomahul avea putere destulă să se apere împotriva acestei otrăvi, dar repede a pierdut-o și apoi din ce în ce mai mult. Acum ar trebui o otravă mai puternică ca stomahul să se apere tot atâta.

Spre mirarea noastră auzim pe cei cari nu s'au putut încă deprinde cu fumatul, zicând că stomahul lor e încă prea slab și trebuie să se deprindă ca să poată suferi tutunul. E tocmai din contra. Câtă vreme stomahul se răscoală împotriva nicotinei, dovedește că are destulă putere și o destul de tare ca să alunge otrava. Când o primește liniștit, s'a dus puterea lui de viață, a slăbit.

Din pricina acestor încercări, trupul neapărat are nevoie de o înlurire din afară mult mai mare ca să poată da afară materiile streine. În ce stau acestea, am spus. Mai ales schimbarea de temperatură, dă prilej. De aceea se întâmplă epidemii mari după ierni grele, dar să mai dau câteva pilde. Luăm o sticlă cu bere și o ducem într'o pimniță întunecoasă și rece. Aci fermentația nu va merge lesne. Indată ce aducem sticla la lumina și căldură, începe fermentarea, deși sticla e închisă. Nu baccilii sau microbii fac fermentarea, ci numai căldura și lumina. S'a schimbat înfățișarea berei înainte eră limpede, acuma e turbure cu totul, și, dacă are acuma baccili, aceștia sunt un produs al fermentului.

Acelaș lucru îl observăm în aer. Azi avem zi frumoasă de vară, mâine una urtă de tot. Fiecare știe că aburul nevăzut din aer, schimbându-se temperatura, se prefăce în nouri. Vodem și aci cum răcirea face roua, ceață, ploae, grindină, zăpadă, după tăria ei. Ni-mănuși nu-i vine greu să le cunoască ca facute din apă.

În mlaștinile din țările tropicale, materiile dospitoare umplu mereu vazduhul. Un om, încărcat cu materii streine, e destul să stea puțin acolo și capătă friguri, adică materiile streine din trupul sau

Încep a dospî. Ele lucrează asupra materiilor din trup ca drojdia asupra aluatului și produc fermentare. Tot așa lucrează toate apele noastre mlăștinoase, deși nu cu atîta tărie. Se vede deosebirea între lacurile curate din munți, cari din pricina fundului de piatră nu îngăduie fermentarea, și între bălțile din câmpiile mlăștinoase. Cîte odată acestea sunt destul de limpezi, dar la fiecare furtună se întîmplă în ele dospire dela fund, care le turbură toată apa, așa că putem afla ce fund are lacul. Apele stătătoare cu fund mălos intră în fermentație la fiecare schimbare de temperatură și dau fermenții lor și altor materii. Foarte limpede se vede deosebirea între vară și iarnă. Apele stătătoare sunt limpezi iarna, fiindcă răceala oprește fermentarea, dar tot acestea sunt grozav de turburi și noroioase vara.

Se naște întrebarea care-i pricina unei epidemii, unde o molipsire e cu neputință și totuși vedem boala azi ici, mâine dincolo?

Fără de materiile streine în trup nu se poate închipui o epidemie. Vedem dacă luăm seama, în fiecare an epidemii, chiar dacă nu tocmai așa ca influența dela începutul lui 1980, dar cine nu știe — 78
că în fiecare an, la timpuri hotărîte, avem pojarul, scarlatina, difteria, tusea măgărească, guturaiul, influența epidemioasă? Oamenii ducând aproape acelaș fel de viață sunt deopotrivă de încărcăți cu materii streine. Dacă lucrează aceleași pricini asupra acestor materii, adică, dacă temperatura atîtă puterea de viață a trupului, acesta se va sili să se vindece (are friguri) să se curățe de materiile streine. Unde se vor găsi mulți inși încărcăți cu materii streine la fel, se vor îmbolnăvi, din aceeaș pricină de afară, la fel și vom avea o epidemie. Totodată, nu trebuie uitat că chiar la vreme de epidemie, deosebitele boli nu se arată la fel. Dacă o epidemie, cum a fost influența, s'arată azi ici, mâine colo, lucrul atîrnă tot de o cauză întîmplătoare, temperatura. La asemenea boli e ca la furtuni, cari de asemenea se arată epidemic azi ici, mâine dincolo.

Epidemia bîntuind într'un loc, se întîmplă molipsirea în felul arătat mai sus, ea se întinde cum a fost cu influența. De obicei, epidemiile mari în timpul din urmă sunt rari. Pricina, cum am spus, e că medicina a slăbit puterea de viață prin mulțimea medicamentelor, așa că trupul nu are puterea trebuitoare pentru crizele mari curățitoare cari sunt epidemiile, decît numai doar cînd are un prilej puternic.

Boale cronice mult mai role sunt urmare firească, și nu ne

Îndoim că o să vie timpul când se va înțelege că așa este. Dacă tragem incheieri din aceste lămuriri, găsim:

1. *Molipsirsa bolilor cronice se face prin trecerea materiilor streine dela părinți la copii.* Cine vrea să le înlăture, trebuie să se gândească la înlăturarea acelor materii. Această trecere este cea mai rea răsădire a bolilor, căci se face ca regulă, pe când îmbolnăvirea dela bolnavi de boală acută se poate numai când trupul are înclinare spre această boală.

Încărcarea ascunsă a trupului, mai mică or mai mare, cu materii streine, se cunoaște cu cea mai maro siguranță, prin știința fizionomiei.

2. *Molipsirea bolilor acute se întâmplă prin trecerea materiilor fermentătoare dela unul la altul, dar mai ales prin aer.* Nu se poate însă întâmplă, dacă nu sunt în trup materii streine, așa numita *dispoziție*, căci numai prin fermentarea acestor materii, boala prinde. Aerul curat e cea întâiu condiție în camera bolnavului. Acesta se poate căpăta numai deschizând fereastra or având ventilație bună. Toate parfumurile și desinfecțiile nu alungă materiile streine, ci înrăutățesc și încarcă aerul.

Pe urmă paralizează straja sănătății noastre, nasul, pe care îl face nesimțitor la exalările cele mai rele ale bolnavului, lucrează întocmai ca și medicamentele, nu îmbunătățind, ci stricând. Zădarnic se caută a se ucide cu otrăvi fermentul din aer. Nu se va reuși, căci ajunge să rămăe cât de puțin și tot va face fermentație în trup. Desinfecțarea e deci osteneală zădarnică.

Mijlocul cel mai bun e să curățim trupul de materii streine și să depărtăm dispoziția. Îl cunoașteți acuma care e, baia de trunchiu cu frecături, baia de șezut cu frecături și baia de abur.

Căutând bolnavii, am avut destul prilej să înghit în plămâni exalațiile cele mai rele. Când luam apoi bae de șezut cu frecături simțeam că dau acelaș miros ca și bolnavii, numai ceva mai slab.

Iată deci limpede cum prin bae câștigă trupul putere de vieață și poate alungă otrava boalei afară.

3. Acest mijloc simplu ne apără și de primejdia orcărei epidemii, fiindcă alungă din trup orice materii streine (dispoziția). Fără de această dispoziție nu este boală prin urmare nici epidemie.

Am arătat deci cum molipsirea de boală poate fi numai acolo unde se găsește în trup materii streine. Fără de acestea nu e boală și fără boală nu e molipsire. Orce încărcare cu materii streine, este

pângărire năuntrică a acestuia. Cine știe să-și ție trupul curat, nu numai pe dinafară, dar și pe din lăuntru, acela e apărât împotriva or cărei molipsiri. *Numai curățenia vindecă.* Indărătul formelor felurite ne închipuim și felurite cauze, uităm că natura ades sub deosebite forme ne arată unul și acelaș lucru, cum e în omidă păpușă și fluture, în ploaie, zăpadă, grindină, rouă și negură.

Dacă ne gândim după cele spuse la măsurile medicinei împotriva molipsirei, de pildă la difterie, vărsat, holeră, ne prinde un fel de milă cu câtă grijă închide atâtea case și cum varsă carbol și alte desinfectante netrebuitoare în locuințele bolnavilor, ca să omoare materia molipsitoare. Ne revoltăm citind zilnic în ziare, cum corăbii fac săptămâni și luni carantine nefolositoare, ca să împiedice molipsirea. Cine are practică îndelungată în căutarea bolnavilor, acela, dacă nu e orb, are altă credință despre primejdia molipsirei. Am văzut copii bolnavi de difterie, scarlatină, vărsat, pojar, dormind cu frații lor în acelaș pat, fiindcă împrejurările nu îngăduiau altfel și totuș frații nu s'au molipsit, fiindcă n'aveau dispoziție, adică nu erau încărcați, nu aveau teren potrivit pentru desvoltarea acelor boli. Din potrivă, în alte famili, toți copiii au zăcut de scarlatină, difterie și vărsat, s'au îmbolnăvit unul după altul cu toată desinfectarea medicală. Eu, în asemenea cazuri, am spus unor părinți dinainte, că deși la început numai un copil s'a îmbolnăvit, se poate dinainte zice că se vor îmbolnăvi și ceilalți, fiindcă prin știința fizionomiei prevedeam la sigur.

În toate acele cazuri s'a împlinit proorocia mea. Se vede de aci cât de netemeinice sunt măsurile de apărare ale medicinei împotriva bolilor molipsitoare. Trebuie să ne uităm în natură ca să le vedem și mai adevărite. Iată în pădure un trunchiu de copac, care piere și putrezește jos de viermi, gândacii și ciuperci, iar alături crește mândru un copac tânăr nestingherit și nemișcat între acești dușmani. Dacă are și acest copac tânăr în el sământa boalei și rămurii rele, de bună seamă că nu-l vor cruță viermii, gândacii și mușchii. Câtă vreme însă crește puternic în sus, nici un verme, nici un gândac nu se atinge de el, nici o ciupercă nu prinde pe el rădăcini, fiindcă n'au teren de hrană.

Dacă tot ce am spus despre primejdia molipsirei, ar înțelege și prețui cât mai mulți, s'ar pune capăt superstițiilor și greșelilor medicinei. În vreme de epidemii nu și-ar perde atât de lesne capul, ci ar lucra cu liniște și judecată.

Reumatism și Podagră (gută), Ischias, Schilodeală, Ologire, Mâini și Picioare reci, Ferbințeală la cap. Pricina și leacul lor.

(Conferință de Louis Kuhne)

Doamnelor și Domnilor,

Reumatismul or durerea la mâini și picioare e o boală așa de lătită, încât e de interes să cunoaștem progresul ce am făcut în căutarea acestei boli. Mai de mult sufereau de reumatism mai numai oameni bătrâni și mai numai bărbații. Azi nu, boala numai oruță nici vârstă, nici sex, ba pătimește din nenorocire și mulți copii. Putem mărturisi în conștiință, că cu toate leacurile ce se dau împotriva acestei boli, ea se răspândește tot mai mult. Fiecare parte a trupului te supără. Cine n'a simțit măcar odată dureri chinuitoare la picioare, mâini, umere, cap or dinți? Reumatismul cel mai infri-coșat e cel la incheeturi.

Nu se ostenește mult să caute pricina boalei. Răceală și iar răceala trage ponosul. E de mirat că veacul nostru plin de născocii nu s'a încercat să facă un timp cu însușirea de a nu răci pe mari și mici. Dar această răceală are înțelesul ei. Să trimitem pe o vreme umedă și rece un regiment de soldați afară la aer, oameni crezuți sănătoși și aproape de aceeași vârstă, la întoarcere lucrarea plimbării și înlurirea vor fi deosebite. Unii se vor tânguși de tuse și guturaju, alții de durere de măsele or de reumatism, cei mai mulți vor fi foarte sănătoși, ba chiar vor fi scăpat de niscaiva durere de cap. Toate acestea se impută timpului și au chiar dreptate, căci îmbolnăvirea în acele trupuri a cășunat-o starea la aer. Dar s'a căutat pricina unde nu-i și n'a fost de când lumea încheiere mai

falșă și greșeală mai nenorocită decât aceasta, că tot aceeași stare în aer unora le e prielnică, iar altora stricătoare.

O teorie care dă loc la asemenea contraziceri, de sute de ani, a ajutat foarte puțin omenirii bolnave. Nu e deci minune că boala de reumatism s'a înmulțit.

Adesea vedem că reumatismul atacă numai o parte a trupului or numai un picior, o mână, un umăr. Cred că trebuie să se vadă că vremea n'are aci nici o vină, de oarece nu-i de priceput ca reumatismul să lovească numai un picior or numai o mână, când amândouă picioarele și mâinile au fost la aceleași înfriuriri. Se întâmplă că adesea o persoană stând la fereastră să capete reumatism la umărul stâng, deși stă cu cel drept la fereastră, iar celălalt fusese mai apărat și mai departe decât cel drept. Dacă voim să combatem reumatismul cu folos, să cercetăm mai cu deamănuntul pricina. Să cercetăm bine pe bolnavul de reumatism și vom vedea că are friguri și că partea dureroasă e mai aprinsă și mai umflată, iar mistuirea esto rea. Găsim că aprinderea la reumatismul dela încheeturi totdeauna se întâmplă la acelaș loc. Cu aceste fenomene ne-am mai apropiat, să ne ținem deci strâns de acestea: friguri, aprindere și mistuire roa, și să cercetăm cum se întâmplă. Am zis că la reumatismul articular, durerile vin la acelaș loc. E minunat cum niciodată în practica mea nu mi s'a întâmplat ca la reumatismul articular să fie durerea cea mare la alt loc decât înaintea încheetunii, socotind dela părțile cele mai depărtate sub genunchiu nu, ci deasupra. Nu e întâmplare și trebuie să aibă o pricină.

După cum am spus mai înainte, materiile streine stau în trup liniștite, dacă nu se întâmplă niște friguri cari să scape trupul de ele. Atunci trupul e încărcat pretutindeni până la toate extremitățile. Așa se întâmplă mai ales la cei în vârstă, în climatele astâmpărate și reci. Vine o scoborire de temperatură, atunci încep materiile să se miște spre punctul lor de eșire. Știm că prin căldură corpurile se dilată, iar frigul le micșorează. Această lege naturală, o urmează și trupul. Se vede lămurit la ferbințelele o dilatare, iar la răceală o contracție a încheeturilor. Se poate vedea de pe încălțăminte și mănuși. Strângerea încheeturilor face asupra materiilor streine o apăsare, punându-le în mișcare spre locul lor de eșire, spre partea de jos a burtei. La încheeturi e o îngrămădire de materii streine, aci nu e drumul slobod, căci încheeturile stau piedecă. Materiile prin apăsarea lor pricinuesc aprindere și dureri. Fiindcă

este o piedică materiilor, de aceea durerile sunt în jos de genunchi și de umeri, etc.

Să ne gândim la soldații de mai sus. Von aveă dovadă că pricina bolei se află chiar în trup, iar temperatura a dat numai prilej adică a schimbat starea de boală ascunsă, acută, ferbinte. Boala s'arată numai la acele trupuri sau părți ale trupului, în cari se găsesc destule materii streine.

Este deci limpede pe ce cale s'a căpătat reumatismul articular. Dacă voim să ajutăm un bolnav de reumatism, e nefolositor a-l căută numai local. Ca să-i micșorăm durerile și să împuținăm materiile și să le înlesnim drumul, putem face o baie cu abur locală.

Fig. A.

Dar materiile streine trebuie mâunate puțin câte puțin spre organele cari trebuie să le deă afară.

Tot așa e cu toate reumatismele, or unde ar fi, la umere, la spate, la șolduri, la gât or încheeturi, trebuie să fie o piedică pe care o întâlnesc materiile bolnave. Materiile în fermentare întâlnesc piedici și fiindcă fermentația nu poate merge slobodă ca în sticlă de oarece întâlnește organe ca nervi, mațe, inimă, plămâni și încheeturi, pretutindeni e frecare. Când mișcările sunt prea mari, vin dureri. Fiind însă că materiile streine se freacă de organe, se așează jos, se întăresc. E limpede că organele se vor schimbă și îmbolnăvi.

Orcă durere, orcă reumatism, numele n'are aface, orcă durere înțepătoare or arzătoare, orcă apăsare se întâmplă numai din pricina frecărei și frecarea e din pricina mișcării.

Asta voiam să vă spun despre reumatism.

Ca să vă dovedesc dreptatea celor ce vă spusei, o să vă zugrăvesc câteva din numeroasele cazuri pe cari le-am avut în practica mea și să vă arăt cum vindec reumatismul.

Acum câțiva ani m'a chemat o doamnă, care, după spusa soțului, suferea grozav de reumatism, anume la piciorul drept, și mai sus la articulații, în spate și la gât. «Ce ai de gând să-mi faci, domnule Kuhne?» Intrebarea asta mi-au pus-o mulți. Căutarea medicală până acum fusese fără de folos. Sunt de mult deprins cu asemenea cercetări. I-am arătat întâiu din ce pricină îi vin durerile și i-am zis: «După cercetările mele nu-i bine să fac tratament la picioare, la gât, la spate or la șolduri (învelire cu vată or alte alea). Toate durerile de cari te vaiți sunt friguri năuntrice. Nu trebuie să lucrăm asupra lor prin căldură, ci să începem tratamentul unde e boala și să tăem căldura năuntrică. Vei vedea repede adevărul vorbelor mele».

Fiindcă doamna nu se putea sluji singură, i-am pus baia lângă pat. Trei inși abia o puneau în bae și țipa de dureri. Am însărcinat pe îngrijitoare să facă sarmanei bolnave băi de șezut cu frecături. Peste 15 minute femeea asta care gemea neincetat, se liniște. «Ei, așa-i că te-ai liniștit?» i-am zis. «Mi s'au potolit durerile», îmi spuse. Vezi deci că tratamentul e bun. Durerile de spate, de șolduri și de gât erau, cum am spus, și le-am putut alungă, cum am arătat mai sus. Peste câteva zile, femeea putea să se dea jos singură din pat și să-și facă baia. La câteva săptămâni putu să-și caute de lucru.

Un bărbat cam în vârstă, care se căutase luni de zile de reumatism, m'a chemat și m'a întrebat dacă pot să-i ajut ceva. L'am cercetat după știința fizionomiei și i-am spus că pot. Il durea piciorul stâng. L'am căutat tot ea pe femeie. După două băi, omul acesta care venise cu trăsura, a putut plecă pe jos. De ce i se arăta durerea la piciorul stâng și nu la cel drept?

O să vă arăt prin faptul următor.

V'am spus în conferințele mele că adunarea materiilor într'o parte se întâmplă aproape ca într'o sticlă. Acuma vedeți lesne că boala vine din adunarea materiilor într'o singură parte. Poate veți întreba din ce pricina se adună astfel. Ar trebui să credem că trupul împarte de o potrivă depozitele ca să aibă mai mult loc pentru ele. Așa de tot numai într'o parte nu se fac, dar de obicei încep

pe o singură parte și rămân așa până ce se umple aceea, și atunci trec materiile și în cealaltă parte. Dar o parte rămâne multă vreme mai încărcată. Pricina acestei încărcări într-o parte este curat mecanică, pricina e numai că materia se supune legei gravitației. Câteva încercări simple ne va arăta lucrul. Luăm două sticle pline cu apă curată, le astupăm și le lăsăm o noapte să stea liniștite. Dacă le observăm a doua zi, vedem că nu-i nici o schimbare și nu știm cum au stat așezate. În noaptea viitoare să punem ceva măr în apa fiecărei sticle și să le așezăm peste noapte în aceeași poziție. A doua zi avem altă înfățișare. Îndată ce luăm sticla cu băgare de seamă, vedem cum a stat, căci pe acea parte s'a așezat mărul și deasupra apa e destul de limpede. Să mai punem noaptea viitoare puțin ferment (maia, cuib). A doua dimineață la început se va părea acelaș lucru, dar îndată ce vom deschide sticlele și le vom duce la cald

Fig. A.

Fig. B.

în măr va începe fermentarea, dospirea. Materia fermentătoare ese pe la acea parte afară pe care a stat sticla culcată (vezi fig. A și fig. B).

Așa dar, nu-i întâmplător prin care parte ese afară materia dospitoare, ci ies mereu pe acea parte pe care s'au adunat materiile depuse în sticle.

Fermentarea s'ar fi făcut în măr și fără de ferment, dar ar fi atârnat de condițiile vremei, și ar fi trebuit așteptat mult. Ca să avem o icoană și mai asemănătoare, să ne închipuim materia fer-

mentătoare (dospitoare) într'o garafă închisă și care se poate întinde. Materiile dospitoare au nevoie de loc, și-l fac lăsând garafa închisă.

Acest fapt ne arată ce se petrece în trup. Materiile se lasă jos și se așează pe partea pe care dormim.

Pe un om sănătos nu-l poți cunoaște pe ce parte doarme, îi e tot una pe care va dormi, tot una de bine pe dreapta ca și pe stânga; dar la cel cu trupul plin cu materii streine, se vede fără multă greutate, căci, după diagnoza mea, este ușor de aflat pe care din cele două părți s'a făcut încărcarea.

Dacă e prea peste tot încărcarea, insul se întoarce pe o parte și pe alta și nu doarme de loc liniștit. Când este numai o parte încărcată, aceasta va fi mai întâi bolnavă și atinsă. Aceasta vă arată de ce un ins care a stat la fereastră cu partea dreaptă, poate căpăta reumatism la cea stângă.

E adevărat că la om depozitul nu se face așa repede ca în sticlă, la el trebuie mai multă vreme. Dar se poate să vie pe lume copii cu trupul gata încărcat. Pricina, somnul mamei pe o parte în vremea sarcinei, or starea copilului în mîtră în vremea sarcinei. Acuma se vede limpede de ce la mersul sus pomeniților soldați unii căpătase dureri de dinți, alții de piept, etc. Veți mai înțelege lesne și de ce bolnavul meu a căpătat reumatism numai la piciorul stîng. El dormise ani de-a rândul pe partea stîngă, de aceea avea încărcare la această parte.

Puțin timp după aceste cazuri m'au chemat la Magdeburg, la un caz de reumatism nemai pomenit. M'am dus și am găsit că nu eră ceva deosebit, numai că boala venise cu putere mare. Genuchele și încheeturile erau grozav de umflate și cu dureri nemai auzite. Omul nu putea mișca piciorul. Încheeturile de mai jos de genuchi erau foarte aprinse, dar pe lângă asta, eră și deasupra o parte foarte umflată, așa că bolnavul nu putea întinde piciorul. Povestea că s'a căutat mult în viața lui, dar boala în fiecare an l'a prins tot mai rău. Bolnavul eră de sus până jos încărcat cu materii streine. Materiile noi streine mergeau la genunchi, cele vechi voiau să dea îndărăt. În curând avea să se întâmple o învârtoșare și guta eră gata. Asta din pricină că bolnavul fusese mereu căutat local cu căldură. Asta căutaro schimbă starea, ce-i drept, și bolnavul părea că se face mai bine, în adevăr însă boala se schimbă în cronică, materiile stăteau și la fiecare fermentație nouă intrau iar în mișcare.

Întâiu i am făcut băi de abur la părțile bolnave, ca să le miu

și am prelungit băile de șezut cu frecături. Și în câteva zile am avut mare îmbunătățire.

În ceasurile de consultații veni la mine o femeie care suferea de podagră la mâini și picioare. Spunea că tot ce a încercat până atunci nu i-a folosit. I-am dovedit că durerile erau din pricina mistuirii proaste și neîndestulătoare, și că nu putea să-i fie mai bine până ce nu va avea mistuire bună, scaune mai din belșug și asudare. I-am dat să facă zilnic băi de șezut cu frecături și dietă potrivită ca să nu mai aducă în trup materii streine. După câteva săptămâni incheeturile nu mai erau reci ca înainte, ci ferbinți, se simte căldura lor dela o depărtare mică. Băile reci nu i-au răcit trupul, ci l'au încălzit; ele au să alunge materiile streine și să facă o circulație mai bună, și trupul capătă căldura lui normală, sănătatea se întoarce.

Încă un caz de podagră.

Intr'o familie unde căutasem copiii și-i făcusem bine, m'am dus într'o odăiță, unde sta bunică. Zisese că dorește să vorbească și ea cu mine câteva cuvinte, și zise: «Văd cum ai însănătoșat nepoții, nu poți să-mi faci și mie ceva? Am dureri mari și necăjesc pe cei din jurul meu, de trei ani stau în pat». Atunci i-am spus scurt: «Se poate, dacă vei împlini trei condiții: eșiri afară mai îmbelșugate prin maț, rinichi și piele. Boala ți-a venit din pricina lipsei acestora». «Poate ai dreptate, d-le Kuhne, nu mai asud de o mulțime de ani și sunt mulțumită de asta; înainte însă asudam. Cu scaunele este iar așa, ies la patru, cinci și chiar șase zile, altfel mistuiu bine». Ades auzi: mistuirea mea e bună, nu mai sufăr de încuere. Un semn foarte trist, cât de puțin se înțelege ce este mistuire bună. «Da intră în trup, dar nu ese regulat afară», i-am zis eu. Ce se face însă cu acele materii ce intră în trup? Podagra e urmarea unei mistuiri rele». Doamna este de 70 de ani, a înțeles și m'a rugat să-i încep cura în zilele următoare. I-am trimis băeșita mea și i-am spus cum să-i facă băile. Bolnava trebuia să facă zilnic băi de șezut cu frecături și pe urmă s'a așeze în pat să asude. Sudoarca i-a venit de minune. După fiecare baie asudă atât de tare încât trebuia s'o schimbe de două ori pe noapte. În puține săptămâni, doamna putu să se scoale din pat fără de dureri și să umble prin odaie. Doamna avea podagră. Boala asta îi venise din pricina unei rele mistuiri, reumatismul fusese una dintre urmările acestei mistuiri neîndestulătoare. «Câtă vreme eram cu treburi, n'am luat în seamă durerile de reumatism», îmi zise bolnava într'o zi, «de când m'am retras

din afaceri, am podagră». Vedeți deci că podagra e din pricina reumatismului neingrijit.

Sciaticul (Ischias) este e aprindere a incheeturii șoldurilor, care se întâmplă ca și reumatismul și tot în acelaș chip se poate depătră. Iată ce spune ca mulțumire unul vindecat de mine.

«Vă mulțumesc din inimă pentru vindecarea durerilor mele nespuse.

«M'am îmbolnăvit în toamna anului 1885 de dureri grozave și înțepenire în șolduri, pe urmă în șoldul drept și șale, apoi de înțepeneală peste tot. Doctorul mi-a spus că am ischias. În vremea căutării mai avui fotofabie (neputința de a stă la lumină) și o tremurare a ploapelor, dureri la față, greutate la cap, cărcei la umărul și mâna stângă și slăbiciune în trup, că nu puteam să mă încălț nici cu ciorapii, nici cu ghetetele, nici să mă cule în pat. De dureri mi se cărunți repede tot părul.

«În zadar m'am căutat cu mai mult de doisprezece doctori și profesori vestiți din acest oraș. M'au arătat unii dintre ei la studenții în medicină ca pe un eaz minunat. Un doctor tânăr și-a făcut de pe mine examenul de stat (teza cum s'ar zice la noi). Vreme de luni am fost în spitalul municipal și la clinica unevirsității. La urmă un profesor și un doctor m'au sfătuit în 1889, -să întreb și pe d-l Louis Kuhne care ținea conferințe publice. L'am întrebat la 23 Ianuarie 1889.

«La 24 Ianuarie 1889 luai cele dintâiu băi. Dela întâile am pierdut apă multă, burta s'a mai desumflat, îmi eră mai ușor capul și puteam, după ani, umblă fără de baston. În aceeași zi m'am înfățișat înaintea domnilor profesori dela policlinica universității, după cererea lor, și au adevărit starea mea bună.

«După ce am ținut conștiincios, timp de trei săptămâni cura D-tale, am putut spune la 13 Fevruarie 1889, într'o consultație publică ce ai dat la vre-o 20—30 de școlări de ai D-tale că eram vindecat și le dovedii, făcând tot soiul de mișcări.

«De atunci sunt sănătos și în stare să lucrez, ba pot duce în fiecare mână greutate de 50 kilograme, pe când înainte nu mă puteam nici mișcă, nici lucră or duce vre-o greutate. Din toamna lui 1885 până în Ianuarie 1889 m'am căutat cu cei mai buni doctori din Lipsca, în care vreme trupul meu mergea din rău în mai rău. Dela 23 Ianuarie până la 13 Fevruarie 1889 m'ai vindecat prin metoda D-tale nouă, și sunt în stare să muncesc».

Lipsca. Henric U.

Am ajuns la pricina *picioarelor și mâinilor reci și a capului ferbinte*. Știm cu toții că din contra, capul trebuie să fie rece, mâinile și picioarele calde. Și cu toate acestea, găsim ades lucrul întors. Să vedem cum se arată această boală. Spuneam în una din conferințele mele trecute că nu este boală fără de friguri. Deci, după observațiile mele, boala de mai sus trebuie să fie friguri. Despre căldura capului deci nu e îndoială. Dar se socotește că mâinile și picioarele reci nu sunt friguri. Eu însă zic că și capul cald, ca și mâinile și picioarele reci, vin din aceeași pricină. Cum? Prin fermentarea materiilor streine din partea de jos a burtei se duce în părțile cele mai depărtate. Se face depozite în locurile cele mai depărtate — deci în mâini, picioare și cap. Materiile dospitoare se așează mai întâiu în degetele dela picioare, apoi în picioare tot mai sus, încât opresc venirea sângelui și deci încălzirea. Tot așa e la mâini. Mulți au numai vârfurile degetelor reci, la unii e numai un picior rece; mai târziu se plâng și de partea de mai sus a picioarelor. Se încălță cu ciorapi de lână, dar cu vremea asta nu-i destul, chiar ghete cu blană ajută câteva zile doar. Vine o vreme și nu mai ajunge nici o încălțăminte. De aci urmează limpede că nu hainele încălzesc trupul, ci acesta hainele. Și, dacă la început hainele calde ne apără de frig, pricina e oă o parte din căldura noastră trece la haine și acestea o păstrează. Dar nu ține mult cu apărarea hainelor calde. Când curățirea prin piele și circulația regulată e tot mai rea, numai ajung hainele.

Cu totul altceva e la cap. Acesta-i mai bogat în sânge și poate mai bine să se împotrivoască materiilor streine, cari vin la el. Din pricina asta se întâmplă frecări mari și deci căldură. Așa ca s'a deslegat cimilitura. Tot acele materii cari răcesc mâinile și picioarele încălzesc capul. Dar și ferbințeala capului are sfârșit. Am avut destui bolnavi în practica mea, care aveau capul cu totul rece. Și aci e deci o margine. Când materiile streine năvălesc multe spre cap, împotrivirea slăbește și capul se răcește și el. Dovadă despre cele spuse poate fi numai vindecarea căpătată prin căutare potrivită cu cele spuse mai sus. Vrea cineva să scape de răceala picioarelor și a mâinilor și de ferbințeala capului, să înceapă căutarea dela locul cu fermentație, adică dela partea de jos a burtei. Trebuie să se reguleze mistuirea, atunci picioarele și mâinile vor fi calde iar capul răcorit. Capul prea rece se va face ferbinte și pe urmă răcorit. Toate aceste fenomene le-am găsit la mai mult de-o mie de cazuri cari vin, și vin zilnic în cura mea. Voiu adăoga aci că toți

acei cari au mâinele și picioarele reci, sunt în primejdie de a căpăta reumatism.

Acum ajung la schilodiri.

Din cele spuse ați văzut că toate bolile arătate până acuma se pot reduce la o singură pricină. Poate o să vă mirați când după podagră și reumatism, voi pune bolile cu stricările trupului, cu umerii ridicați, cu spinarea încovoiată, cu șira spinării strâmbă etc. Și totuși acestea au, cum vă voi arăta, asemănare cu bolile de mai înainte, anume, încărcarea trupului cu materii streine și înmulțirea acestora la un loc al trupului.

Ades se arată aceste boli mai multe la un loc. Când ne întrebăm de pricina bolilor, singuri veți zice: Schimbările pot fi numai din pricina depozitelor de materii streine; de sigur sunt materii pricinuitoare de podagră în câtime mare. Și ați nemerit bine. O să vă arăt pe niște figuri cum s'a făcut depozitul și cum a luat drumul spre o anumită parte din corp. Experiența arată că trebuie multă vreme până să se facă crescături și schimbări în trup, trebuie ani. Căeodată trupul se curăță de ele prin vre-o boală acută și pierde atâtea materii streine încât crescătura dă îndărăt, dar pe urmă pe încetul iar crește, așa că trec ani până ce creșterea ei e deplină. Tot acele materii streine cari aduc vărsat or difterie, or tifos, aduc, îndată ce trupul nu are destulă putere ca să se curețe prin friguri, aceste schilodiri. Materia bolnavă alege mai ales acele locuri unde împiedică mai puțin mișcarea. Așa, când depozitele se fac în locuri unde nu sunt organe însemnate, boala nu prea face mari neajunsuri.

Stricăciunile de pe din afară se văd puțin câte puțin, și li se dau tot soiul de tălmăciri. Cele mai de multe ori învinue meșteșugul omului, care întrebuițează anumită parte a trupului cași anumita deprindere, de pildă starea strâmbă. De bună seamă au ceva de aface, dar ele numai ajută a hotări drumul, duc la cutare loc și hotărăsc forma stărei. La sănătoși nu se fac strâmbări, îndată ce din pricina oboselei se pleacă într'o parte or alta, ca să se odihnească.

Am văzut adesea țărani cari lucrau stând strâmb, dar îndată ce se ridicau, aveau statura dreaptă și frumoasă. Dacă oamenii aceștia n'ar fi fost sănătoși, chipul cum stăteau ar fi slujit să înlesnească drumul materiilor streine. La început caută a se ascunde cusurul cu ajutorul croitorului, dar asta nu folosește pentru mult timp. Formele acestor creșteri pot fi felurite, ele sunt înriurite de felul îndeletnicirii, deprinderii, stării trupului în vremea somnului

și în mare parte din pricina înclinărilor innăscute. Nu se pot găsi două diformări la fel, dar se pot găsi câteva forme fundamentale, pe cari am să vi le arăt în figurile ce urmează.

Fig. A vă arată un om cu statura aproape normală, cu picioarele potrivite. Nimic mai lung, nimic mai scurt, nimic prea gros nici prea subțire, amândouă picioarele sunt la fel.

Fig. B ne arată alt tablou. Se vede numai de cât schimbarea

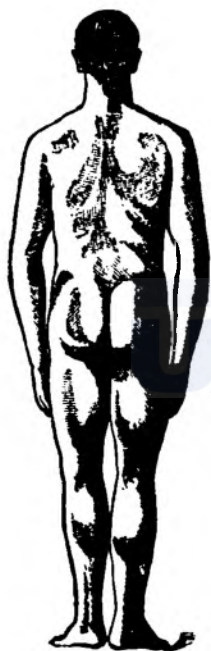

Fig. A.

Fig. B.

dela stânga; sus o înălțare a trunchiului, jos o lungire, lungirea de sigur s'a făcut înainte, de oarece materiile streine pornesc din partea de jos a burtei, unde se întâmplă cea dintâiu stricatură și de sigur a trebuit ani până să se înalțe umărul. Dacă părinții ar fi observat la vreme și ar fi cunoscut urmările, ar fi făcut o căutare potrivită. Nu se poate bănui nimăru pentru această neîngrijire, de oarece metodele de vindecare de până acum nu erau de loc în stare a lecu

boala aceasta, ba nici n'o socoteau că-i boală. Asemenea inși erau schilozi și gata. Din ce pricină nimeni n'a spus-o limpede. Metoda mea nu-i atât de lipsită de ajutor în fața acestei boli, ca metodele de până acuma, și numeroasele cazuri de vindecare ce am căpătat sunt mărturie. Mi-am scos totdeauna teoria din practică.

Materiile streine din acest trup (Fig. B) s'au așezat mai cu

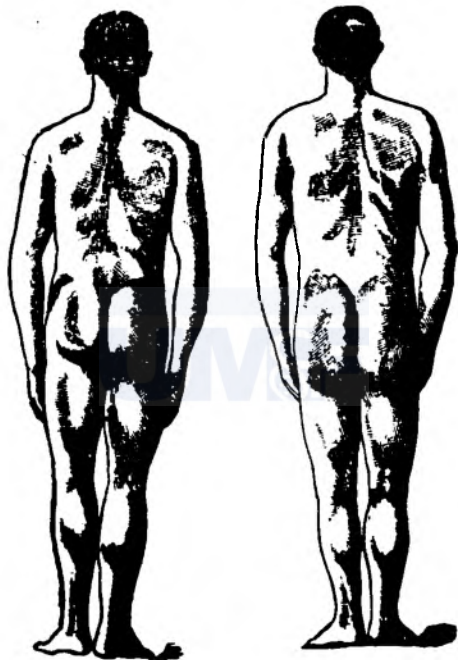

Fig. A.

Fig. C.

seamă în partea stângă a trupului, dilatarea s'a făcut întocmai ca în garafa cu pereți ce se pot întinde, în care materiile fermentătoare s'au așezat numai pe partea stângă. Materiile aveau nevoie de mai mult loc, și negăsind esire s'au împins în pereți și i-au lărgit. Dacă stă numai pe partea stângă, cum stă aici, va fi numai aceasta lărgită mai cu seamă.

Prin diagnoza mea, noua știință a fizionomiei, s'ar fi cunoscut boala chiar de la începutul ei și s'ar fi arătat calea pe care aceste materii pricinuitoare ale boalei, s'ar putea scoate din trup. Cu ani

înainte de lungirea părții stângi, se putea vedea la partea stângă a gâtului o încărcare și acuma, când știm unitatea bolilor și că strâmbarea au făcut-o tot acele materii streine, cari altora le dau tifosul, difteria, etc., e lesne a preîntâmpina asemenea strâmbări și a le vindeca.

Onorată adunare, azi ați auzit pentru întâiași dată cum se în-

Fig. D.

Fig. E.

tâmplă aceste strâmbări și schilodiri ale trupului, o să vă arăt prin alte pilde cum toate au aceeași pricină.

Fig. C, pag. 65, vă arată un trup la care amândouă părțile trunchiului sunt mărite. Poate deodată veți vedea numai că trupul n'are proporțiile cuvenite. Asemănându-i-se Fig. A veți vedea că tot trunchiul e prea întins. Și anume partea de jos a trunchiului e prea lungă, de aceea picioarele și gâtul sunt prea scurte. Acesta e aproape vârât în umeri. În acest caz n'a fost numai o parte a trupului încărcată cu materii streine, ci amândouă deopotrivă. În asemenea cazuri

se întâmpla că materiile năvălesc prin gât la cap și atunci acesta are și el o formă nenormală, cum poate ați observat adesea. Vă amintesc iar de pilda cu garafa în care am pus un tub cu cap de gumă. Schimbările dela cap s'au întâmplat întocmai ca la acea garafă. Dar puteți avea prilej de a vedea ceva dimpotrivă, anume picioare și mâini prelungi și un trunchiu mult mai scurt.

Pricina e aceeași, numai că materiile streine au luat prea de timpuriu drumul spre aceste membre, de aceea trunchiul de mulți ani n'a mai putut a crește deopotrivă cu mădulele. Nimeni nu s'a așteptat ca prin metoda noastră să putem da și în asemenea cazuri proporția normală.

Neapărat însă, trebuie ani de-a rândul să ție cura mea, pentruca asemenea stări cronice să se îndrepte. Iar când organismul e prea bătrân și puterea lui de viață prea slabă, nu se poate vindeca deplin.

Fig. D ne arată o formă care din nenorocire e foarte deasă azi, depozitele au făcut o ridicare a spatelor care împiedică dezvoltarea normală a pieptului, așa că acesta este retras. Se arată ca și cum la spate ar fi ceva prea mult, în față prea puțin. Pieptul se mărește, îndată ce spatele ar fi ușurat de greutate. Lesne de înțeles că a fost trupul foarte încărcat înainte, și la aceste semne mai vedem o burtă prea umflată. Această încărcare merge uneori până la cei dintâi ani ai bolnavului or chiar până înainte de naștere. De aceea vedem copii de 4-5 ani, cari au spetele bombate și pieptul încovoiat înăuntru.

La această vârstă ajutorul e de folos și lucrează repede; căci un trup tânăr în cura noastră, ades într'o lună face progrese cât cel în vârstă într'un an. După cum vi s'a spus, se poate cunoaște boala numai prin știința fizionomiei.

Materiile streine pot lua un drum foarte neregulat și trece dela o parte la alta și îndărăt. În fig. E vedem acest lucru. Depozitele cele mari s'au făcut la partea stângă, dar drumul lor l'a împiedicat vreun organ care le-a dat la o parte spre dreapta, apoi ele iar au trecut la stânga.

Se vede limpede întinderea întregii părți stângi în jos, în sus și în mijloc întinderea dela dreapta. Șira spinării e și ea strâmba. Aci e o încărcare moștenită. Dacă s'ar încercă a se întrebuiți pentru îndreptare bandaje mecanice or alte instrumente, am chinui bolnavul zadarnic, dar n'ar fi vindecare niciodată. Materiile au nevoie de loc și ades mi s'a întâmplat să văd în practica mea, ca între-

buintarca silei asupra încărcării spatelui prin bandaje, face să treacă la piept materiile streine. Au alungat deci materiile dindărat și ele s'au așezat în față. Materiile au nevoie de loc și prin apăsare numai locul li s'a schimbat.

Fig. F. ne arată o persoană la care materiile streine s'au așezat în mijlocul spetelor și au strâmbat trupul. Acest fenomen e rar căci materiile, de obicei, merg pâna la mărgini. Vă voi arăta în Fig. G o pildă luată din practica mea.

Cu acest prilej vă veți gândi cu toții la bietii cocoșați, cari sunt cu totul urîțiți prin această schilodire.

Fig. F.

Cele mai de multe ori e o strâmbare a șirei spinarei. Aproape totdeauna e încărcare de materii moștenită. Dar înainte de a trece la felurite cazuri de boală, trebuie s'arat o schilodire deosebită.

Se întâmplă că materiile să treacă prin gât și să se așeze la cap. Am pomenit cum se face de e capul rece. Acest lucru la copii aduce o creștere nenormală a capului.

Un cap prea mare e totdeauna semn rău de boală cronică. Această dezvoltare a capului se face dese ori înainte de naștere, și de aci urmează facere grea. Poporul singur a luat aminte că mor

lesne copiii cu capul mare. Azi ați aflat pricina, căci până acum nimeni nu v'a spus-o. Deslușirea acestui lucru v'am dat-o dinainte cu garafa cu tub de cauciuc bombat.

Dovada celor ce spun se poate adevăra numai prin vindecarea întemeiată pe aceste teorii. Un șir de asemenea vindecări s'au făcut sub îngrijirea mea. Cum a fost aceeași ea și la celelalte boli și firește va părea o minune, când voi vindeca o spinare strâmbă în acelaș chip ca și tusea și guturaiul, dar cum pot face altfel când pricina boalelor e aceeași? Faptele au dovedit că am dreptate, căci

Fig. G.

toate simptomele bolilor se tamaduese printr'o cura stăruitoare, este însă o condiție neapărat trebuitoare: trupul să aiba destulă putere de viață, iar nervii să nu fie nicăeri întrerupți. Mai zic ce am zis înainte: toate bolile se pot vindeca, dar nu toți bolnavii (mai bine boala sub toate formele ei).

Totuși o sa vă arăt câteva cazuri de vindecare din practica mea.

Intr'o zi veni în ceasurile mele de consultație o doamnă H și aduse în trăsura pe băiatul ei de treisprezece ani. Avea spinarea strâmba, dureroasă, cum e în Fig. G. și i se făcuse o coașă mică. Grou putea băiatul să umble cu două bețe, și trebuia

mai mult să-l ducă în trăsură. Am întrebat pe doamnă ce a făcut înainte cu bolnavul. Mi-a povestit că durerile lui erau nesuferite de vreo doi ani și a întrebat mulți doctori. Un profesor din acel oraș l'a operat pe băiat și l'a chinuit grozav pe un pat, cu instrumente ortopedice, dar fără de folos. Medicina și chirurgia nu puteau face aici nimic.

Doamna H. se incredințase de acest lucru, de aceea îl căută cu mijloace casnice, până ce veni la mine. I-am spus că materiile bolnave s'au așezat la copil în spate, și dacă e vorba să se vindece, trebuie depărtate aceste materii.

A crezut și a început cura chiar din acea zi.

Băiatul făcea în fiecare zi câte trei băi de șezut cu frecături câte jumătate de coas, ținea o dietă în care nu erau mâncări ațâțtoare și stă mai toată ziua la aer afară din oraș.

La trupuri tinere materiile streine își iau neînchipuit de ropede drumul în afară, și urmarea fu în adevăr, minunată.

Peste opt zile copilul nu mai avea nevoie de cărucior, ci umblă singur cu cele două bețe.

Peste alte patrusprezece zile, nu mai avea nevoie nici de bețe și stă mult mai drept; după alte două săptămâni băiatul putea merge la școală, pe care o lăsase de mult. O cură de jumătate de an a fost destulă ca băiatul să fie drept și să meargă drept.

Pretind că materiile streine de aci erau tot acelea cari la alții aduc vărsat, scarlatină, difterie, etc. și că trebuie date afară într'acelaș chip ca trupul să fie vindecat. Lucrul l'am dovedit părinților copilului.

În aceeași zi, în care a fost d-na accasta cu baiatul, a venit și o doamnă care suferea de perderi de sânge mari și o fată de 9 ani care avea pecingeni de ani de zile și cercase toate metodele de vindecare. Amândouă au făcut aceeași cură ca și băiatul, firește, potrivite individual, și toți trei s'au vindecat în acelaș chip. Lucrul a fost cu puțință numai fiindcă pricina celor trei boli eră aceeaș, cum s'a adevărit prin fapt.

Intr'alt caz, un bărbat de cincizeci de ani, a reușit după căutare de patru ani cu metoda mea, ca trunchiul lui prea lung, picioarele și gâtul prea scurte să se îndrepte, din jumătate în jumătate de an, vedeă că-i sunt pantalonii prea scurți, iar umerii surtucului rămâneau în sus. Eră silț să-și schimbe mereu hainele la eroitor, până ce i-a fost trupul aproape normal.

Nădăjduesc că după toate aceste lămuriri, ați înțeles unitatea bolilor.

Înainte de a încheia cu această chestie, vouă arată câteva pilde de superioritatea diagnozei după știința fizionomiei asupra celorlalte metode de diagnoză.

Împrejurarea că mulți din bolnavii mei au venit să caute ajutor la mine, după ce au încercat toate celelalte metode de vindecare fără de nici un folos, mi-a înlesnit să arunc o privire mai adâncă decât ar crede cineva în diagnoza acestor domni învățați.

În ceasurile mele de consultație a venit un domn tare și voinic, care părea pe deasupra foarte sănătos. Mi se jelui că nu i în stare să lucreze. Toți doctorii — și doar consultase destui — îl căutaseră deamănuntul, îl percutaseră, îl pipăiseră și l auscultaseră și, la urmă, i-au spus că e deplin sănătos, că dâșii nu-i găsesc nici o boală, că și-o închipue numai el. Să facă numai o călătorie ca să ajungă la alte gânduri și n'o să-și mai închipue că e bolnav. A făcut așa, dar nu i-a folosit nimic. A venit deci la mine. Am aruncat o privire pe gât și pe ăp, o întorsătură a capului la dreapta și la stânga îmi arătară că o încărcat grozav cu materii străine.

I-am dat cura mea obișnuită. Peste șase săptămâni perduse materiile străine. și primii o scrisoare, în care-mi spuneă că e bine și lucrează toată ziua. Vedeți care diagnoză a fost mai adevărată, asemenea cazuri îmi vin des în practica mea; bolnavi, pe cari toată lumea îi crede sănătoși, deși ei se simt foarte bolnavi și le vine greu să întrobe un doctor, temându-se că ei îi vor lua drept bolnavi închipuiți. Am avut destul de des prilej de a cunoaște neajunsul diagnozelor întrebuițate până acuma.

Încă un cas. La ceasul de consultație veni o fată de 18 ani, care suferă de cloroză (gălbeneala fetei). Doctorii i-au spus că e puțin clorotică, dar că altfel e sănătoasă, să ia fer și se va tămădui. Bine, a luat fer, dar de cloroză tot n'a scăpat. Prin știința fizionomiei am văzut că despre «deplina sănătoasă» nici vorbă, că pe lângă cloroză și trupul fetei eră încărcat cu materii străine.

Toate vasele cu sânge, chiar cele mai mici, cari duc sângele până în afară la piele erau astupate cu materii străine, încât sângele abia circulă prin ele, de aceea eră și gălbeneala. Dar pricina acestei boli eră o mistuire rea, de ani de zile, lucru ce mi l-a adevărit bolnava.

Totdeauna vouă mai arată cât de necunoscută e din nenoro-

cire celor mai mulți oameni mistuirea bună și ca nicăieri nu-i des-
tul de prețuită. Aceasta o descoper zilnic în practica mea. Am dat
acestei domnișoare aceeași cură ca și bolnavului de mai înainte, și,
după câteva luni, boala s'a lecutit și înfățișarea fetei s'a schimbat cu
totul. Vedeti cum diagnoza școalei medicale nici aici n'a fost în
stare să cunoască starea adevărată a boalei, de oarece gălbineala
eră numai un simptom al boalei, și aceasta eră din pricina încăr-
cării cu materii străine făcute în organism de mistuirea rea. Aceasta
am văzut-o dintr'ochire aruncată asupra capului și gâtului bolnavei,
pe când domnilor corcetători ai școalei medicale le-a scăpat din ve-
dere cu totul.

Alt caz. Veni la mine o doamnă din New-York, care suferă
de o incuere îndărătnică. Nimic nu-i mai folosea și doctorul i-a spus
să fie liniștită, că mulți oameni sănătoși sufer de incuere, că o sa-i
fie mai bine.

Am cunoscut că doamna e încărcată strașnic cu materii straine,
și mai cu seama în burtă avea friguri cronice cu ferbințeala, care
uscă materiile oleoase, și aproape ardea escrementele încât stăteau
în mațe. I-am dat cura mea și, în scurtă vreme, chiar după cele
dintâi băi a ășit căldura afară și a venit scaunele.

Și în acest caz medicina școalei de azi n'a fost în stare să cu-
noască starea adevărată a bolnavei. Mărturisesc că nu e greșoala
mai ciudată decât credința ca un om sănătos poate să sufer de
incuere. Cât de departe este cunoașterea lor, a boalelor, de adevăr!
Atât de departe că nu vede nici cât un copil și anume vede numai
simptome de pe dinafară al căror rost nu-l înțelege. O turburare a
mistuirii e, după părerea mea, mama tuturor boalelor.

Un doctor însemnat îmi spunea într'o zi că la numeroasele
cercetari de cadavre se minună cum de omul a murit de cutare ori
cutare boală, când toate organele erau la locul lor și neschimbate,
nesticcate, fără de nici o urma de boală. I-am spus că deosebirea
între diagnoza lui și a mea e tocmai acolo că doctorii se silesc să
studieze de pe diseția cadavrelor, pe când știința mea se îndelet-
nicește de fapte cari se petrec în trupurile vii, studiază pricinile
și tulburările, pe când toate observațiile făcute pe cadavre sunt fără
de nici un folos. Pentru mai bună înțelegere i-am dat următoar-
ea pildă:

Cineva se duce să cumpere o mașină de cusut. Vede o mul-

țime de mașini frumoase și alege una. Nu vede nici un cusur pe dinafară, toate sunt bine lucrate până în amănunte.

Un prieten îi spune: mașina poate să arate bine când nu lucrează; cusururile însă se pot vedea numai la cusut; de aceea mai bine e înainte de a o lua să o încerce. Tot așa e cu cunoștința trupului. Dacă e în nemișcare adică mort, nu se poate vedea do loc lip-surile. La trupul viu se vede cea mai mică neregularitate. Cine vrea să studieze aceste neregularități (boala sub toate formele și cunoștințele) nu poate pe cadavre prin tăieri, ci numai prin studii de trupuri vii. Pe asemenea studii se sprijină știința mea despre fizionomie.

Acuma, după ce cred că v'am dovedit pricina unică boalelor, va va fi limpede că așa numita diagnoză cu numele și locul boalei, cum o face medicina, e cu totul de prisos și fără de folos pentru vindecare, și poate duce la greșeli. *Mai degrabă trebuie știut dacă trupul e sănătos ori bolnav, dacă nu are materii bolnave și nu e încărcat cu acestea, cum s'a făcut această încercare, cât timp a ținut, ca să putem vedea cât va trebui vindecării. Căci, îndată ce știm că trupul e bolnav, știm și ce avem de făcut ca să fie sănătos, așa că nu ne mai incăpe înșelare în căutarea bolnavului.*

MIJLOACELE MELE DE VINDECARE

Băi de aburi. Băi de soare. Băi de trunchiu cu frecături. Băi de șezut cu frecături.

După ce am arătat o mulțime de fenomene ale bolilor și după ce le-am aflat pricina, e nevoie să cunoaștem și mijloacele de a lupta în potrivea bolilor ce încearcă omenirea. Acest mijloc trebuie să fie unul, cerut de pricina unică a tuturor simptomelor boalelor.

Întăiu o s'avem în vedere *băile cu aburi, din cari se întrebuințează mai multe feluri.*

Baia de abur este cel mai bun mijloc și mai încercat de a face să lucreze pielea. Lucrul e atât de neapărată trebuință pentru ca să ne păstrăm lucrarea pielei. E de trebuință pentru toți cari vor să-și păstreze sănătatea ori s'o capete.

Băi de abur peste tot trupul. Multă vreme am cautat un aparat (mașină) de bae lesnicios, care să poată fi întrebuințat pentru acest scop în fiecare familie chiar la boli grele. Am ajuns la *construirea unui aparat de bae, care se poate desface.* (Vezi la sfârșitul cărții).

Acest aparat ține abia atât loc cât un scaun și nu e greu de umblat cu el.

Lucrurile trebuitoare sunt numai o invelitoare groasă, câteva oale și o bae de trunchiu ori un hârdău. Se poate cu aparatul face bae la tot trupul sau numai la o parte, lucru de mare însemnătate.

Așezăm aparatul ca în fig. A., facem să clocotească apă în două, trei oale, ori ne slujim de oale ce se pot încălzi cu spirt ce-am construit pentru acest scop.

Pentru o bac întreagă trebuie trei oale, căoi nu mai e nevoie de vre-o slujbă deosebită.

Fig. A.

Cine întrebuințează oale cu apă pentru înlesnire să nu le umple de tot.

Bolnavul, îndată ce apa fierbe, se așează pe aparat mai bine

Fig. B.

întăiu pe spate, acoperit cu o pătură groasă de lână, care cade până jos, de amândouă părțile cum se vede în figură. La începutul băii e bine de ținut și capul sub pătură. Punem oalele sub scaun

ridicând puțin pătura. Caldura se regulază dupa nevoie, deschizând mai mult ori mai puțin capacul, așa ca să iasă mai mult ori mai puțin abur.

Pentru persoane mari se iau trei oale, pentru mai mici, două, la copii e de ajuns una. O oală stă la foc. La copii punem oala (singură) sub șale. Când trebuie două, pe a doua o punem sub picioare și pe a treia, când trebuie, cam sub spate, la oameni mari.

Când începe să se impuțineze aburul (cam peste zece minute) aducem oala dela foc in locul celei d'întâi, și pe aceasta o punem îndărăt la foc. Sub picioare de obicei, nu trebuie inoit. Cu oalele

Fig. C.

mele nu-i nevoie de aceste schimbări. Cum îl întrebuințăm se arată în povăța ce se dă cu aparatul.

După zece-cincisprezece minute, îmbăiatul se poate întoarce așa ca peptul și burta să se încălzească.

Dacă până atunci n'a asudat, va asuda acuma tare, capul și picioarele vor asuda deodată. La copii nu e nevoie de inoit oala, cei cari asudă greu pot să ție capul sub pătură, nu le va fi prea greu lucru.

Se poate, după voc, stă un sfert de ceas ori jumătate, ca să asude mereu și după` voc să schimbe oalele ori nu, părțile trupului cari sunt tare încărcate asudă greu, și bolnavul cere singur la locul acela căldură mai mare. Trebuie implinită cererea, fiindcă tocmai printr'aceste băi de abur se capătă vindecare.

Cei slabi și cei greu bolnavi, dar mai ales nervoșii, nu trebuie să facă niciodată sau foarte rar băi de abur. Pentru aceștia sunt foarte bune băile mele de trunchiu cu frecături, și băile de șezut cu frecături, în logătură cu băile de soare. Oamenii cari asudă lesne de la sine pot să nu facă de loc băi de aburi. *Mai mult de două băi de abur pe săptămână trebuie făcute, chiar în bolile ușoare, numai după porunca unuia care pricepe.*

Indată după buca de abur trebuie răcorit trupul cu baie de trunchiu cu frecături la 16° până la 22° R. (20°—27,5° Cels).

Această baie de trunchiu se va face cum aratăm mai la vale pag. 81, Fig. D.

Se va spăla cu apă la începutul sau la sfârșitul băii pe lângă burtă, mâinile, peptul, picioarele, capul și gâtul, pentru a se răcori bine trupul. Cu cât e acesta mai cald, cu atâta mai puțin simte răceala. Când asudă nu e atâțat, numai pielea e înfierbântată bine. Nu trebuie să se teamă cineva de aceste băi. Oțelul însuși după ce l'am înfierbântat în foc trebuie stămpărat în apă rece ca să se întărească. Tot așa e cu trupul; după abur se întărește la răceală și se face în stare a se împotrivi la boli.

După baia de trunchiu cu frecături, trebuie să avem grija să ne încălzim și să asudăm. Bolnavii în putere se preumblă la aer, anume la soare; persoanele mai slabe, când mai ales au făcut și baie de abur, trebuie să se acoperă bine în pat și să stea cu fereastra puțin deschisă.

E cunoscut că aburul se ridică îndată ce temperatura apei e de 100° C. Aburul din oale tocmai ca și cel din căldări. E chestie numai de cătime, că e deajuns cel dat de oale, poate oricine să se încredințeze prin încercare. Cine nu are aparatul meu de abur, și nici nu-l poate căpăta, să ia o baneă de pae ori chiar un scaun. Bolnavul se așază pe acesta și se acoperă cu o pătură, dedesubt punem o oală cu apă clocotită, iar picioarele le pune pe altă oală plină pe jumătate cu apă clocotită și acoperit cu două lețurele înguste.

Un lucru bun al aparatului meu e că se pot face cu el băi de abur ca în Fig. B, numai la câte o parte.

Băi de abur pentru partea de jos a burtei se face mai ales în potrive bolilor acelei părți, apoi la cloroză, la menstruații neregulate, și la alte boli de femei, reușesc de minune.

Intrebuințarea se vede bine depe figura.

Aci trebuie pusă dedesubt numai o oală, care se poate înlocui cu alta după cerința bolnavului.

Fiindcă vor fi și celelalte părți ale trupului încălzite, trebuie făcută o baie de trunchiu întocmai ca după cele întregi și trebuie făcute întocmai ca și acolo. În multe cazuri, mai ales la boli de femei, după băile de abur trebuie neapărat făcută o baie de șezut cu frecături. Aceasta ori baia de trunchiu cu frecături o facem până ce începe a ne fi frig.

Dacă se întrebuințează potrivit, acesto băi de abur au un efect minunat.

Băi de abur pentru cap și gât.—Se arată în Fig. C. Punem oala pe scândurica de pe banca, aburim capul și gâtul până când asudă bine. Durerile încetează tot mai mult, decum începem a asuda. Acest lucru se vede bine la durerile de dinți. Trebuie să ne spălăm pe urma bine cu apă rece capul și pieptul, până unde s'au încălzit. Mai nimerit încă e să facem o baie de șezut cu frecături după baia la oala cu aburi. Dacă durerile vin iar după cât-va timp, se face o baie întregă de abur în care se aburește bine partea de jos a burtei și o baie de abur la gât, de oare-ce durerea e atunci mai adâncă.

Aceste trei băi de abur sunt foarte puternice și folosesc la dureri de urechi, de ochi, de nas și de gât, mai cu seamă la dureri de gât, la buboae, chiar la umflături și buboae aduc ușurare repede.

Pentru a face băi de aburi numai la câte o parte se poate și altfel nu numai decât cu aparatul meu, care, bine înțeles, e cel mai îndemânat.

Se poate face baie cu abur a burtei pe un scaun de baie; pentru baie de abur la cap se ia un scaun de bucătărie, pe care se pune o oală cu apă în clocote, iar înainte așezăm un scaun ca să avem pe ce sprijini mâinele.

Baia de soare.—Băile de soare, cari, bine înțeles, se fac numai în zilele foarte calduroase cu soare vara, se fac astfel: bolnavul stă îmbrăcat ușor într'un loc apărut de vânt, mai nimerit pe o pătură ori rogojină. Leapădă ghețele și ciorapii, de asemenea și femeile și fetele să nu aibă corset. Capul și fața să fie aparate de razelo soarelui, mai bine e să pue pe cap o foaie verde mare, (foaie de brustur ori de altceva) ori chiar mai multe foi, de asemenea se acopere și partea de jos a burtei desgolită. La nevoie se poate să se acopere și cu o basma udă.

Baia de soare poate ținea dela $1\frac{1}{2}$ de ceas până la $1\frac{1}{2}$. Unii bolnavi cari asudă greu pot să stea și mai mult, dacă nu simt mare oboseală. Mai ales în zilele prea calde, nu trebuie să fie prea lungi băile. Celor cărora băile de soare le fac dureri de cap ori greutate, trebuie să stea puțin. Așa e mai ales la acei cari nu asudă.

După baea de soare trebuie să facă o bac răcoritoare de trunchiu cu frecături ori o bac de șezut cu frecături, ca să alungăm materiile înbolnăvitoare streine. Persoanele cari după aceste băi răcoritoare, se încălzesc greu, stau din nou la soare cu capul coperit sau se preumblă puțin la soare. Regula aceasta e pentru persoanele greu bolnave ori slabe, pentru cari baea de soare e prea tare și care la începutul curei e mai bine să nu se facă.

Vremea cea mai bună pentru baea de soare e între 10 dimineața și 3 ceasuri după prânz. Se poate face chiar îndată după masa dela amiază. Dar mai bine, peste jumătate ori chiar peste un ceas fiindcă mistuirea are nevoie de căldura trupului, iar baea răcoritoare, după cea de soare ar aduce prea mare răceală.

Bac de soare la o parte numai. La unele boli ca noduri, răni, învârtoșiri, formări nouă în trup, locuri dureroase etc., am căpătat foloase mari cu băile de soare locale. Acest fel de bac se face ca și cea de sus, atâta că se lasă la soare numai acea parte de trup care trebuie să facă baea și se acoperă numai cu foi verzi în potriva razelor.

Despre însemnătatea băilor de soare am de spus cele ce urmează. Pe lângă apă și dietă, soarele este cel mai puternic mijloc de vindecare și lucrarea lui nu se poate înlocui prin nimică alta. Tocmai la bolile cronice nu este alt mijloc mai bun și mai blând pentru ațitirea și scoaterea afară a materiilor străine decât băile de soare! O asemănare va face această însușire și mai lămurită onoraților cititori. E cunoscut cum rufele murdare puse la soare usucă și păstrează și mai tare murdăria pe ele. Dar să punem tot acele rufe în apă și pe urmă la soare, rând pe rând.

Atunci soarele scoate murdăria și materiile străine mai mult ori mai puțin afară și, lucru cunoscut, curăță rufele și le innălbește.

Intocmai după cum putința de a trăi a tuturor ființilor viețuitoare de pe pământ e legată de lucrarea rând pe rând, toată a soarelui, apei, aerului și pământului; după cum plantelor și copacilor le merge bine numai dacă au în câțimi potrivite soare, apă aer și pământ, și se închircesc ori se înbolnăvesc îndată ce le lipsește unul din acești

factors de viață în parte ori de tot, întocmai așa e cu toate ființele. deci și cu omul. Din nenorocire, cea mai mare parte din omenire se ferește de apă și de soare mai mult decât trebuie. Neapărat urmarea e slăbirea și îmbolnăvirea trupului. Un trupu sănătos suferă lesne căldura soarelui, un trup bolnav se ferește de soare instinctiv, fiind că îl îngreue. Mișcarea materiilor bolnave care la soare se întind în tot trupul, aduce durere de cap, greutatea capului, oboseală și greutate în tot trupul, dacă organele de curățire sunt slabe, dar aceste sunt semne neîndoiate că materiile străine din trup au început a se topi. Băea de soare singură niciodată nu ne va folosi, dacă nu întrebuițăm totodată și apă. Prin aceasta se va spori puterea de viață care trebuie să fie întâia noastră grijă, doar și plantelor le merg bine numai prin lucrarea apei și a soarelui; pier însă numai la soare. Dacă am înțeles purtarea naturei, nu ne vom îndoi o clipă că la bolile cronice se întâmplă după urma băilor de soare turburări crize de vindecare pe cari trebuie să le domolim cu băi răcoritoare. Baile mele cu frecături împreună cu băile de soare lucrează minunat

S'ar crede poate ca lucrarea soarelui asupra trupului gol ar fi mai puternică decât asupra celui acoperit ori înbrăcat. E greșeală mare. O privire în natură ne va fi de ajuns ca să ne încredințăm de aceasta. Nu vedem noi un ciorchine de struguri cum se ascund sub foi de razele soarelui? Cei mai frumoși și mai copti sunt cei ascunși sub foi, cei fără de foi rămân închirciți și acri. Aceeși luare aminte o facem la cireșe. Dacă, la vremea coacerii cireșelor, omizile mănâncă foile, să nu credem că se vor coace mai bine decât înainte. Din potrivă, toate cireșele se usucă și se închircesc, fără s'a jungă la coacere. Fiecare fruct are nevoie pentru creșterea sa de apararea foilor. Așa ne arată toate pildele luate din natură, cât de deosebită este lucrarea soarelui, când se face de-adreptul ori nu asupra lucrurilor.

Lucrarea asupra capului gol este vătămătoare, fiindcă tot felul de îngreueri pot veni.

Dacă stăm îmbrăcați cu hainele, pielea își deschide repede și lesne porii, se moae și începe a asudă. Mult se sporește, mai ales, această lucrare când vom pune pe trupul gol un învăliș care are multă apă în țesetură.

Cea mai bună aparare, sunt, foile verzi.

O înbrăcămintă neagră înrăurește altfel lucrarea razelor soarelui decât una albă. De aceea nu-i tot una dacă ne apărăm cu haine ori basmăli sau cu foi verzi, observații de ani îndelungați în stu-

băimentul meu, mi-au dat dovadă că tocmai prin întrebuințarea foilor verzi, soarele are o lucrare topitoare deosebit de mare asupra tuturor sucurilor rele din trup.

De aceea băile de soare unite cu celelalte mijloace vindecătoare sunt foarte de folos tocmai la noduri în partea de jos a burtei, la cloroză, anemie, scrofule, oftigă, pelagră.

Băea de trunchiu Aceasta se face precum urmează :

Fig. D.

Băea e cum se vede în fig. D., o umplem cu apa atâta cât să vie până la șolduri ori buric. Apa e între 23° — 16° R= 29° — 20° C. Bolnavul stă în baie pe jumătate culcat și se freacă mereu potrivit e-o pânză groasă (iută ori pânză groasă de in) : partea burtei dela buric în jos și de amândouă părțile.

Această spălare, ține până ce se răcorește bine. La început 5—10 minute ajung, mai pe urmă pot ținea băile și ceva mai mult. Oamenilor foarte slabi și copiilor le sunt destul câteva minute. E foarte însemnat ca picioarele, pulpele și partea de sus a trupului să nu fie răcită, fiindcă ele sufer de lipsă de sânge. De aceea le învelim în păături de lână. După băea de trunchiu trebuie încălzit trupul, umblând prin aer. Persoanele greu bolnave, ori slabe se învelesc bine în pat cu păături. Dacă încălzirea vino prea încet, se pune bolnavului un brâu, (vezi la anunțuri).

Asemenea băi se pot face dela una până la trei pe zi după starea bolnavului, ca lungime și temperatură.

În multe cazuri trebuie înlocuite cu băi de șezut cu frecături ori însoțite cu acestea.

Băea de șezut cu frecături. Băea de șezut cu frecături e mai ales foarte prețioasă pentru femei. Se face în următorul chip : În aceeași baie ca pentru băea de trunchiu, se pune un scaunel de picioare ori o băncuță făcută anume de mine. Băea se umple numai atâta cu apa cât vine până la fața băncuței, dar nu trece peste ea. Cel ce face băea stă pe scaun care e uscat, moare o bucată mare

de pânză (iută ori pânză groasă) în apa rece din lăuntru, ia cât mai multă apă și spala domol părțile genitale.

E foarte însemnat a se spăla numai partea din afară și a nu freca în sus și în jos, ci numai foarte domol pe deasupra de jos în sus cu cât mai multă apă. Pulpele, picioarele și partea de sus a trupului nu stau în apă nici la această baie, dacă însă se udă puțin, scaunul, nu se strică prin aceasta lucrarea băii. În timpul menstruațiilor (regulelor) nu se face baie. Dacă însă țin mai mult decât o normal se dau povețe *anumite* pentru băile din timpul periodului, dar le voi orându-i eu la cazuri anumite. În timp normal periodul ține 2—3 zile cel mult 4. Dacă ține mai mult e nenormal și bolnăvicios.

Temperatura apei pentru băile de șezut cu frecatori să fie așa de rece cum se găsește afară (8° — 12° R. = 10° — 15° C.), poate fi și mai caldicioasă 15° R. = 19° C., în anumite cazuri.

Baia să dureze 10—60 de minute, după vârsta și starea de boală a bolnavului. Camera de baie să fie călduță, lucru ce e de luat bine în seamă iarna. Cu cât e mai rece apa de baie cu atâta mai mare e lucrarea. Să nu fie mai rece decât poate suferi mâna.

În țările calde nu se poate avea apă așa de rece ca la noi, dar se ia cum se găsește, de oarece deosebirea dintre apa rece de acolo și temperatura aerului e aproape aceeași ca la noi și lucrarea va fi aceeași. Am primit multe scrisori din acele țări, din ele se vede că s'a adevărit acest lucru.

Unde nu se găsește baie anume de trunchiu se poate întrebuiți orce vas de spălat rufe, destul de mare ca să încapă în el un scaunel și 20—30 litri de apă, până la față scaunului. Dacă e prea puțină apă se încălzește prea repede, lucru care va împiedica lucrarea băii.

Apa de riu e mai bună decât cea din fântână, când avem numai de această din urmă, o lăsăm să stea puțin afară fără însă să se încălzească prea tare.

În toate familiile mai bune sunt cunoscute de mult asemenea spălături pentru curățenie, deși nu cu apă rece și nu așa de îndelungat.

Pentru bărbați se va întrebuiți aceeași baie. Ei vor țineă vârful peii de pe capul membrului bărbatesc *în apa rece* spălându-l merșu. Cel care face baie, ține vârful peii de pe capul membrului (prepuțul) mai bine, între degetul mijlociu și între arătătorul dela mâna stângă, pielea să fie trasă cât mai mult înainte pe capul membrului,

așă că capul membrului să fie de tot acoperit și să nu poată fi atins, cu dreapta se spală cu apă rece vârful prepuțului (pielei) ținută între cele două degete, cu o cârpă cât mărimea unei basmale de iută ori de pânză.

Dela păzirea amănunțită a acestui fel de lucrare atârnă foarte mult. De aceea îndemnăm pe cei cari nu se pot lămuri deajuns în această privință, să-mi ceară sfaturi amănunțite ca să nu piardă timp și să aibă osteneală zadarnică ori să-și facă vre-o daună.

Bolnavii cari au aprindere în trup ori locuri cangrenoase sau la cari boala cronică ascunsă s'a prefăcut în acută, inflamația năuntrică se coboară repede, adesea dela întâile băi, la partea unde se face frecarea ori în apropiere. Nu e lucru rău.

Voiu vorbi de el pe larg în partea a II-a, la capitolul despre rac.

Nu trebuie să se sperie de acest lucru și să urmeze băile mai departe, numai să frece mai încet c'o cârpă mai moale.

În unele cazuri se capătă lucrare și mai repede cu aceste băi și apa să fie de trei degete mai sus peste scăunel, dar atunci temperatura apei să fie dela 14° la 18°R. sau 17°.5—25°, 5C. Scaunul e aci cam în apă, spălarea se va face tot cum s'a spus mai sus.

Unii sunt nedumeriți de ce anume această parte a trupului am ales-o pentru aplicarea băilor și nu alta. Pricina e că nici una nici alta nu împlinește condițiile acestea. În nici un loc din trup nu sunt mai multe capete de nervi înseunați împreună. Sunt aci mai cu seamă nervii măduvei spinării și ai *nervului simpatic*, cari sunt nervii principali din ventricel, și cari, prin legătura lor cu creurul, au o înrlurire asupra sistemului nervos întreg al trupului. Numai prin părțile genitale se poate înrluri asupra organismului întreg.

Așă zicând, aci este rădăcina arborului vieței. Prin spălături reci, nu numai că impuținăm ferbințeala năuntrică, dar întărim și nervii; puterea de vieță din tot trupul, chiar din cele mai mici părți va spori cât mai mult. Nu e așă numai când nervii sunt tăiați prin vre-o operație.

Cumintele, când nu se va teme de-o încercare practică, va trebui să înțeleagă că o baie de șezut cu frecături așă cum am rânduit-o, întrunește toate condițiile pentru însănătoșirea funcțiunilor trupului, dar un lucru foarte însemnat de luat aminte e că baia de șezut cu frecături, care a adus ajutoare, este menită *numai pentru bolnavi*. Cine știe la ce chinuitoare și neplăcute și rușinoase lucruri supune medicina oficială, trupul va privi cu ochii lipsiți de preju-

diții, întrebuintarea băii de șezut cu frecături. Rușinoșie nu are aci loc, când e vorba de-a aduce ușurare bolnavilor, și a le da ajutorul dorit. La sănătoși, baia de șezut cu frecături nu are nici o lucrare și pe aceștia nici nu-i sfătuim s'o facă. O găsește curând plictisitoare, pe când bolnavilor le place s'o prelungească mai mult decât trebuie.

Și în această împrejurare trebuie să vedem silința naturii de a echilibra silința care nu se dă pe față, cum greșit, cred atâtea nu numai în fenomene fizice, ci și în schimbarea regulată a temperaturii trupului după cea din împrejurimile omului. Este aceea trecere a temperaturii din lăuntru în afară și din afară în lăuntru numită nu pe nedrept curent electric. Dar ea și la curentul curat fizic se presupune și la acesta o anumită încălzire. Cu cât aceasta crește de pildă într'un trup prins de friguri, cu atât mai rea va fi starea insului și cu atâta mai mult se va arată boala. Ca o apăsare înăbușitoare și neplăcută a unui nor furtunos face încălzirea și în trupul nostru. Ce pare mai firesc și mai simplu decât a aduce aci prin frecături echilibrare înțeleaptă? Trebuie o schimbare a temperaturii înalte în una mai joasă, o coborire a prisosului, la nivelul potrivit. Mijlocul acesta pe lângă altele și baia de șezut cu frecături, care având în vedere cele arătate mai sus, trebuie făcută *numai cu apa rece*. Lucrarea ei este nelchiphuit de bună și în cazuri numeroase plină de reușită. Unde ea nu ajută, acolo trupul și-a pierdut puterea de viață.

Trupul prea încălzit cu materii străine se poate asemăna cu o mașină ruginită, așa că mistuirea micșorată nu poate scoate cătimea de hrană trebuitoare ca să ție trupul în stare de a lucra ca mai înainte. Atunci trebuie cătini mai mari ca înainte și neapărat și ațăfătoare, ca să fie în stare de a lucra, neapărat însă că puterea de a mistui merge scăzând.

Voim să întărim în trup puterea de viață, vom reuși numai prin mijloace cari să îndrepte și să întărească *mistuirea*. Cele mai bune mijloace cunoscute sunt, pe lângă mâncare potrivită și aceste băi descarcătoare. Ele îndreaptă chiar și cele mai rele mistuiri, cât se pot înca vindeca și în timp așa de scurt cum nu se poate prin alt mijloc și lucrează în chipul cel mai natural.

Aceste băi scoboară căldura năuntrică urecată din pricina frecăturilor între materiile pricinuitoare de boli. Dacă am vrea să luăm o pildă din viața de toate zilele, să facem ca aburii eșii dintr'o oală care fierbe să-i întoarcem la starea lor naturală, adică îndărăt

în apă, am reuși prin coborîrea temperaturii. Și la materiile bolnave deci, la ori-ce boală a trupului, este tot așa. După urcarea temperaturii urmează boală.

Aceasta va încetă, când vor încetă condițiile cari au pricinuit-o, deci prin răcorirea și scăderea căldurii năuntrice.

Întocmai cum o mașină numai *dintr'un* singur punct o putem pune lesne în mișcare, mai tare ori mai încet, tot așa puterea de viață din trup, numai *dintr'un* singur punct se poate înrăuri, acest punct e cel pe care l'am ales eu pentru facerea băilor de șezut cu frecături.

După aceste lămuriri fiecare vede bine de ce caut prin aceleași mijloace durerile de ochi și de urechi, ținând seamă de inși și tot cu acestea caut scarlatina, varsatul, holera etc. Puterea de viață a trupului întreg trebuie sporită și nu e de temut că vre-o parte a trupului va fi mai înrăurită decât alta, dacă nu este stricat vreun nerv. Cum se dă pe față o putere de viață mai mare, este aproape necunoscut celor mai mulți, căci adesea s'arată sub forme protivnice așteptării bolnavului. Se întâmplă că fumătorii după bae, nu pot suferi țigara, și, de aceea, cred că stomacul le e mai slab, pe când e tocmai din potrivă. Înainte stomachul lor n'avea de loc putere să se împotrivească nicotinei, pe când acuma o are.

Fiindcă numai prin aceste băi se întăresc nervii trupului, capătă puterea de a alușă pe căile obicinuite materiile străine.

Pe lângă băile de șezut cu frecături spre a alușă căldura din lăuntru și a topi materiile străine, mai am și *compresele cu pământ* pe vintricel, cari sunt foarte bune. La juliri și zdreliri sunt de asemenea bune.

Nimeni nu trebuie să creadă că prin aceste feluri de întrebuințare, dar potrivite cu băgare de seamă după fiecare îns, aproape toți bolnavii se pot vindeca. Cum am amintit mai sus, *pot vindeca orice boală, nici decum orice bolnav.* Căci unde e nimicită toată puterea de viață și prin aceasta și puterea mistuirii, unde unele organe sunt în parte ori de tot stricate, acest metod aduce *ușurare* durerilor cum nu aduce altă metodă, dar *vindecare* deplină este cu neputință.

Afara de asta sunt și cazuri de boale grele, în cari băile mele se pot întrebuința numai foarte domol.

Câteodată trebuie chiar oprite cu totul pentru un timp! În asemenea cazuri grele nu trebuie să se întrebuințeze metoda mea fără o cunoaștere mai adâncă. *Atunci e mai bine să mă întrebe prin scrisori ca întrebuințarea curei să nu facă rău.*

CE SĂ MÂNCĂM, CE SĂ BEM ? CE E MISTUIREA ?

Am văzut în cele spuse despre băile de șezut cu frecături și în lămuririle despre puterea de vicață, că boala vine numai din pricina unei hrăniri greșite. Numai mistuirea rea aduce formarea materiilor străine și deci boala în trup. Acuma întrebarea : «Ce să mâncăm, ce să bem», ne duce la o chestie arzătoare.

E cunoscut pretutindeni că pentru a produce o putere electrică ori un curent statornic trebuie elemente anumite. Cu ajutorul unui acid prin arderea sau prefacerea zincului și a unei table de cărbune, se face slobodă puterea care înainte ținea zincul și cărbunele în forma lor.

Această putere o ducem întâiu prin sârmă ca un curent negativ și altul pozitiv, apoi o întrebuițăm ca electricitate făcându-le să lucreze unul asupra altuia. Dacă am voi în locul acestor elemente (zinc și cărbune) să punem altele, cari sunt asemenea acestora ori cari sunt formate din aceleași părți ori chiar zinc și cărbune dar sub altă formă, de pildă în praf, s'ar vedeă foarte curând că nu se mai desvoltă electricitate orică puterea aceasta va fi foarte deosebită și mult mai mică, deși elementele acestea noi sunt în aceleași condiții ca și zincul și placa de cărbune. Tot așa se întâmplă cu puterea vieței din trup, care e mai mare ori mai mica după cum alegem hrana. Știm cu toții că sunt de ale hranei unele prielnice trupului și altele stricătoare. Dar aceste fenomene se arată în chipul cel mai vădit în alegerea hranei noastre de căpetenie, aerul. Dacă

ei unui om aerul și-l cufunzi în alt gaz numai pe câteva minute, va muri, fiindcă acesta nu-i poate ține puterea de viață.

Mult mai încet și mai puțin isbitoare sunt neajunsurile unei hrăni greșite. Aci depărtarea între o hrană firească și una otrăvitoare e foarte mare. Trecerea însă dela o hrană naturală la una protivnică e atât de mică, încât se poate greu băga în seamă. Fiind însă că știm că materiile străine pot intra în noi numai prin hrană rea, și a rămâne în trup numai printr'o mistuire rea, e datoria noastră a împiedeca hrana stricătoare și mistuirea rea.

Să-mi dați voie să vă mai aduc vre-o câteva pilde scoase din practica mea, ca să vă lămurese și mai mult chestia hrănei greșite și a mistuirii rele. Unul se tângue că, deși mănâncă și bea foarte puțin, se 'ngrășe din ce în ce. Acost om suferă de prea multă hrănire. Altul e slab, prăpădit și uscat, deși mănâncă și bea, după spusa lui; destul de mult, după cât mănâncă ar trebui să fie în altă stare. Hrana trece prin trup, dar acesta nu-i în stare să se folosească. O cățime din acea hrană rămâne nefolositoare, ori aproape nefolositoare. Asta dovedește că numai trecerea hrănei și bauturei prin trup nu înseamnă mistuire normală, cum, din nenorocire, cred atâția.

Acești doi inși sunt două contraste. Cel dintâiu ne arată cum cu hrană și bautură puțină se poate îngrășa; al doilea cum cu hrană și bautură multă se poate rămâne slab. Cu toate acestea, în ciuda părerii, într'amândouă cazurile pricina e aceeași mistuire rea ori hranire greșită. Înțelegem de ce un ofticos poate întrebuința mâncările cele mai întăritoare și cele mai hrănitoare după dăusul, fără ca trupul să i se hranească bine. De asemenea nu ne vom mira de lipsa de poftă de mâncare la inși ce par voinici dar sunt nervoși.

După aceste lamuriri de cari s'a vorbit în capitoul despre puterea de viață, ne va fi lesne a găsi chip de a ne apăra de hrana prea multă. Cititorul luator aminte va fi înțeles că nu ouale, carnea, extractele, vinul, berea, cacao, cafeaua, ceaiul, etc. sunt cele mai hranitoare pentru trup, ci acele cari se mistue mai lesne. Cu cât trupul preface mai lesne hrana ce i se dă, cu atât mai mult o va întrebuința pentru folosul său și cu atât va fi mai dădătoare de putere de viață. Așa dar cățimea puterii de viață atârnă de mistuirea lesnicioasă a materiilor hrănitoare.

Dacă o mâncare e grea de mistuit, lucrarea trupului cu s'o mistui e mai lungă.

Oricine ia o hrana greu de mistuit, trebuie sa nu manance alta, până nu s'a mistuit cea dintâiu, dacă vrea sa nu-și strice. Din nenorocire azi puțini fac așa, fiindca obiceiurile noastre sunt potrivnice unor asemenea *posturi*.

Azi abiã nu se mai cunoaște adevãrata însemnãtate a postului. Din nenorocire omul nu mai pãzește timpul de post hotãrit de naturã. Iarna, când are mai multã vreme decãt vara, are și mese mai bogate, ba grãsim foarte raspãnditã pãrerea, cã iarna trebuie sã manance mai mult și mai gras ca sã poatã duce mai lesnã la frig. E o pãrere protivnicã tuturor legilor naturale. Adesea, foarte adesea, am vazut rãul ce aduce mãncarea și bautura multã iarna.

În natura vedem în aceastã vreme pretutîndeni un fol de post. Sã luam seama cã șerpii postesc adesea sãptãmâni întregi, dupã ce au mãncat mult. Vedem cãprioare și epuri sãptãmâni și luni, mãncând foarte puțin și cu toate astea biruind toate neajunsurile unci erni grele și friguroase. Dacă animalele acestea ar aveã iarna tot atãta hrana cãt vara, fãrã îndoialã cã ar fi bolnave și greu ar învinge gerul ernei. Frigul schimbã toate fermentațiunile, deci și mistuirea, o cãtime de hranã care în timpul verei se mistue lesne, pe iarnã se mistue mai greu. Aci e și pãicina cã animalele noastre domestice pe cari le hrãnim în grajduri, sufer aproape regulat de hrãnire prea mare și nu mai pot suferi raceala și asprimea ernei, la aer slobod, pe când animalele sãlbatece birue chiar cele mai mari asprimi ale ernei, deci au o puterea de împotrivre de care se ține prea puțin samã.

De pe cele spuse, vedem limpede cã boala vine numai printr'un fel de hranã prea multã și ne încredințãm dela sine cã nu e tot una *ce mãmcam*, în *ce formã e hrana mãmcatã* și *unde o mãmcam* pentru a înțelege mai lesne, voiu da cãteva pilde.

Dacã mãmcam o supã fãrã mirodenii, ori bem apã fiartã, hrana asta ne pare fãra gust și rea. Cãt de racoritoare e din potrivã apa proaspãtã, cãt de întãritor un mãr! Întocmai așa e cu aerul ce sorbim: apãsator și înãbușitor într'o camerã, pãcinuind chiar dureri de cap, când stau împreunã oameni mulți. Și cum se simte de bine fiecare în aerul slobod afarã ?

De mare însemnãtate e si unde mãmcam. Ce mãmcam la aerul liber se mistue mai repede decãt ce mãmcam în camerã, cãci mestecãnd mãncarea, amestecãm și aer proaspãt în ea, iar acest aer proaspãt lucreazã altfel decãt cel stricat asupra mistuirii.

Cum am pomenit mai sus, mâncările cari se mistue lesne sunt mai folositoare trupului. O hrănire prea bogată sau o mistuire rea se întâmplă mai greu cu o mâncare lesne de mistuit. Deci e vorba să aflăm care mâncare e mai lesne de mistuit și deci mai dătătoare de puteri.

Răspunsul la această chestie atât de mare și de desbătută este pe cât de simplu pe atât de natural și se poate rosti așa.

Toate mâncările ce mâncăm neschimbate, *in starea lor naturală* se mistue mai lesne și dau cea mai mare putere de viață.

Toate lucrurile de hrană pe cari le schimbăm prin fierbere, afumare, mirodenii, saramură și oțet, pierd mistuirea lesne și nu mai dau aceeași putere de viață ca hrana naturală, chiar dacă se pot pastră mai mult.

Dintre toate mâncările fierte și pregătite, acelea sunt mai lesne de mistuit cele ce se pregătesc sau fierb mai simplu și cari sunt mai puțin sarate și mai cu puține mirodenii.

Hrănirea cu lichide ca supe și băuturi, bere, vin, cacao etc. sunt mult mai grele de mistuit decât mâncările tari pe cari trebuie să le mestecăm: bauturile multă vreme întrebuințate aduc lărgire de stomach și mistuire rea.

Acele materii hranitoare cari ne sunt desgustătoare sub forma lor naturală, tot stricătoare sunt chiar dacă le hăcuim și fierbem, de par bune la gust! Întâiu carnea face parte din acestea! Nimănui nu i-ar veni în gând să rupă cu dinții dintr'un bou ori să mănânce carno de berbec crudă. Prin gătire însă ne înșelăm instinctul și simțirea firească, dar niciodată nu se va putea face să fie nesticitor ceea ce e neplăcut instinctului nostru.

Pentru a înțelege mai bine ce e hrana naturală, mai am de spus următoarele:

Toate mâncările, când nu sunt tocmai coapte și neindestul de crescute, sunt mai lesne de mistuit și mai dătătoare de viața decât prea coapte. Din nenorocire oamenii cred că fructele necoapte sunt stricătoare sănătății, și că face diaree și disenterie. Greșala e mare. Firește, acel care s'a deprins cu mâncări de carne, când întâmplător mănâncă fructe crude, lesne poate să capete diaree. Pe de altă parte, aceasta-i și o dovadă de mistuirea repede a fructului. Orice hrană lesne de mistuit se preface mai curând prin fermentarea mistuirii decât mâncarea grea de mistuit. Dacă sunt în stomach și mâncări mai grele ori mai puțin fermentătoare, înrăurește fermentarea mai

repede a fructului verde încât intră și ele mai repede în descompunere și fermentare. În acest chip se întâmplă diareea ¹⁾ de care se tem atât. Asemenea diaree ușurează trupul în scurt timp de-o mulțime de materii streine, și este după cercetările mele, binefacere adevărată pentru organism.

Negreșit, onorații cititori știu cum câinii din pricina prea multei îngrijiri se Ingrășă, și adesea mănâncă iarbă, hrană care nu-i pentru carnivore. Instinctul câinelui îi spune că iarba, din pricina lesnei mistuiri, va ajuta mistuirea greoaie a hranei prea grase.

Cine suferă de nemistuire ori de stomach, să mănânce fructe necoapte în loc de coapte, până ce stomachul se va îndrepta încet-încet ca să poată mistui și fructe coapte.

Cum e cu fructele, tot așa e și cu celelalte mâncări; tot așa și cu grânelor, după felul cum sunt pregătite, cum le mâncăm, e și greutatea mistuirii; mai ușor se mistue ca boabe întregi. În orice caz fărâmarea boabelor din dinților de lucru, dar tocmai mestecarea și balele ajută mai cu seamă la mistuit. Firește, numai un om cu dinți buni poate mânca așa grăunțele, unii nu pot de loc. Aceștia trebuie să facă crupe, și să le mănânce. Crupelă sunt pentru bolnavi grei, dacă starea lor îngaduie o hrană naturală puternică și se întrebuințează totdeauna unde stomacul nu poate încă suferi pâinea Graham. Atunci crupelă împreună cu fructele crude fac minuni, și dacă bolnavul mai e în stare de-a se lecu, se va însănătoși repede. Sub formă de pâine de crupe numai sunt grăunțele așa lesne de mistuit, ca în forma de mai sus. Dintre toate felurile de pâine cea de crupe e cea mai lesne de mistuit.

La cele mai multe pâini iau din boabe numai partea albă, cealaltă se întrebuințează, la alte celea. Prin asemenea pregătiri se face o făină frumoasă dar întrebuințarea pâinei făcută dintr'însa. Îngreue trupul, face mistuirea mai anevoie decât boabele, duce repede la încuere, fiindcă îi lipsește tăratele tocmai partea cea mai *insemnată* din grăunțe.

Vezi în privința aceasta: *Louis Kuhne, Creșterea copiilor*, indemn către toți părinții, profesorii și educatorii. Publicat în limbele ger-

1. Vezi *Louis Kuhne, holera, vărsături cu diaree și alte asemenea boli*. Căutarea și vindecarea lor fără de medicamente. Prețul 65 bani. Editura lui Louis Kuhne, Lipsa Flossplatz 15/24. Editura românească a lui Toma Simionescu, Popa Tatu No. 53. București, bani 50.

mana, română, olandeza, daneză și ungurească. Prețul celei germane 65 bani, editura lui Louis Kuhne, Lipsca, Flossplatz 15/24. Prețul ediției române, editura Toma Simionescu, București, Popa Tatu 53, bani 50.

Ovăzul e hrană minunată pentru cai. Cât de însemnat lucru e forma sub care îl dăm cailor, ne-o poate spune orice proprietar de cai. Dacă dăm cailor ovăzul amestecat cu pae, se mistue mai lesne și e mai hrănitor. Dacă îl dăm curat, curând se dovedește că se mistue mai greu. Să le dăm alte grăunțe, grăuri, secară fără de pae tocate, se va dovedi că sunt mai grele decât ovăzul. Mai bine ese la iveală mistuirea grea, îndată ce le dăm ovăzul curățat de coajă. Caii se îngrașă prea tare, se fac greoi și sufer de incuere.

Mistuirea ușoară stă tocmă în coajă ori tărăța boabei. Cu cât are mai multă coajă ori tărățe, cu atâta se mistue mai bine. Ovăzul dintre toate cerealele are mai multă coajă și tocmă din această pricină e mai bun decât grâul și secara.

Deși în baliga calului se găsește o parte de ovăz și de pae neschimbate, nu trebuie de crezut că toate astea au fost numai o greutate de prisos pentru mistuirea calului. Ar fi înșelare mare. Această părută îngreiere îi trebuie calului pentru a mistui lesne ea și miezul grăuntelui. *Natura ne da hrana în forma cea mai lesne de mistuit.*

Și pentru oameni e foarte însemnat lucru sub ce formă mănăncă hrana. Ades auzi zicând: «Nu pot mistui fasole, mazare, linte, prea fac gazuri». Dar de multe ori greutatea atârnă de felul cum le gatim. Sub formă de piurele sau supă, trecute prin sită cum mănăncăm azi aceste legume, sunt grele de mistuit și nu-i de mirat, că îngreue. Mai ales sub formă de supă sunt grele de mistuit, căci supa merge în stomacul *nemstecat* și dela început este rău gătită pentru mistuire. Să luăm din potrivă tot atâta mazare cât la supă, s'o fierbem cu puțină apă încât când va fi gata să fie scăzută și rămasă rotundă cum e dela sine.

Vom vedeă că vom putea mânca abia a treia parte cât am mâncat sub formă de supă. Mai departe vom vedeă că nu ne va face deloc gazuri, catimea mică de mazare mâncată cu coji cu tot, cum ne-a făcut ceea-ce am mâncat sub forma de supă. Vom vedeă că nu ne face greutate și că ne întărește mai mult decât supa.

Imi aduc aminte de un lucrător, care silit de împrejurări, vreme de trei luni, mănăncă numai câte o mână de mazare crudă

pe zi. Istorisea această întâmplare din vremi grozave cu o plăcere nespusa, neuitând mai cu seamă că trebuia să ție mazerea ceasuri întregi în gură ca s'o moae și s'o poată mesteca.

Cu toată această hrană puțină, era foarte sănatos. Pilda arată că mâncările în starea lor firească sunt mult mai hrânitoare.

Mai departe vedem că și la chestia hrănei se adeverește principiul naturii, cu mijloacele cele mai mici și mai simple dă cel mai mare rezultat! După cele spuse neapărat s'au încredințat cetitorii că trebuie să ne păzim de prea multa hrana. Nu pot hotări pentru fiecare om și fiecare bolnav, cât și ce trebuie să mănânce ca să se păzească de o hrană prea multă. Mai nu se găsească doi bolnavi la cari mistuirea să fie în totul la fel, de aceea nu se poate hotări din nainte forma și câtimea mâncărilor. Trebuie să vadă fiecare singur ce-i mai bine pentru dânsul. E de ajuns să arătăm cari mâncări se mistue mai lesne.

Despre mersul mistuirii în sine școala medicală de azi nu ne dă nici un punct de sprijin temeinic, chiar descoperirile cele mari ale chimiei, cari s'au făcut cu ajutorul retortelor, cântarilor și a altor aparate, sunt fără de folos pentru metoda noastră de vindecare.

Mistuirea se face în trup. Prin ea mâncările se prefac în alte materii, dar în trupul viu. Prin ea își însușește trupul numai atât cât poate să-și însușească (asimileze). Toate mâncările căror noi prin gătitul nostru le atacăm puterea fermentătoare cu sare, zahăr ori ferbere, se vor mistui mai greu. Asta înseamnă că se vor asimila mai greu. Se va schimba puterea lor de a se mistui, le va trebui mai multă vreme decât de obicei ca să ajungă la acel punct de fermentare trebuitor mistuirii, cu alte cuvinte vor zăbovi mai mult decât ar fi trebuit, deci vor fermenta mai mult în trup și vor pricinui o temperatură mai înaltă, caldura din năuntrul trupului pricinuită din această cauză duce la o învârtosare a materiilor scaunelor și la o înceată colorare a lor.

Mistuirea începe din gură cu îmbalarea. Măncarea dusa în stomach, unde se amesteca cu alte sucuri și sufor alte schimbări. Din pricina acestora încep a fermenta și se schimbă foarte mult. În mațe lucrarea aceasta e și mai puternică, ajutată de alte sucuri. Ceeace nu poate întrebuița trupul se dă afară prin mațe, rinichi și piele. Adesca vedem că animalele mistue oase, pietricele și bucățele de var, materii ce nu se pot de obicei mistui. Le găsim

aproape regulat în rânza găinilor, le găsim în scurta vreme mistuite. Dacă se cercetează excrementele nu găsim nici urme de oase.

Adesea vedem la om că stau mâncările opt zile și chiar mai mult în canalul de mistuire. De aci prilej de fermentare neobișnuită. Gazurile, cari se fac la această fermentare și cari nu trebuie trupului, se îndreaptă către piele și es sub formă de sudoare, iar pe dealtă parte, sub formă de gaze. Dacă voim ca vânturile acestea să nu aducă uscăciune mare trupului nu trebuie oprite cu nici un preț.

Mistuirea este normală când excrementele sunt cafonii deschise, moi, se țin în una fiind destul de dese și învelite într-o materie mucoasă, arătând lamurit vâscoșia sucurilor felurite ale mațelor.

În forma de cârnăț trebuie să fie când ese din trup și așa ca să nu-l murdărească. Observăm la toate animalele sănătoase, același lucru, tot așa trebuie să fie și la oamenii sănătoși. Capătul mațului gros este astfel făcut, încât excrementele dela o mistuire sănătoasă le dă afară fără să se murdărească. Hărtia igienică e o nascocire a oamenilor bolnavi, cei sănătoși dela țara n'au nevoie de ea. Încă un lucru, excrementele niciodată nu trebuie să miroasă grețos și nesuferit.

Îndată ce se ivește ceva așa, trebuie să scoatem încheere ca în trup se petrece vre-o fermentare ne normală. Aceasta duce în urmă la *incuere și învârtoșarea burtei*.

Excrementele tari și vârtoase se opresc în mațe și nu pot merge nici încolo nici încoace.

Fermentarea năuntrică merge înainte. Schimbă forma excrementelor vârtoase, se fac gaze și pricina de căpetenie din care gazurile încep să se răspândească prin trup. Apăsarea din lăuntru și încordarea din pricina fermentării le împinge spre partea cea mai dinafara. Împingerea dinăuntru, prin apăsarea materiilor fermentătoare le grămădește spre părțile cele mai dinafară a pielii. Dacă asta nu lucrează îndestul, se grămădește sub piele. La urmă pielea lucrează tot mai puțin. E mai rece decât temperatura normală. Și vasele cele mai subțiri sunt atât de umplute și de pătrunse cu materii străine; așa ca sângele sănătos care singur încălzește pielea numai poate străbate până la fața trupului. Urmarea va fi o temperatură rece în afară, și culoare galbenă la piele.

De obicei pielea capătă culoare rece galbenă ca de leș. Mai pe larg vezi la capul despre anemie, dar se poate să fie foarte

deosebită după folul sângelui. Mari cătimi de urină în sânge înroșesc pielea. De regulă însă își arată starea bolnavă prin culoare galbenă, cafenie și cenușie. Temperatura rece din afară lucrează din potrivă decât caldura lăuntrică și face ca materiile gazoase din lăuntru să se întărească. Acestea, grămădite din pricina apăsării din năuntru și răcirii din afară se grămădesc și umplu fața trupului. Se va întâmpla acea schimbare a formelor trupului, pe care o numim *incărcare*. Starca aceasta o cunosc de pe felul meu de cercetare, știința fizionomiei. Din această pricină se întâmplă toate durerile la cap, ca durerile de ochi, de urechi, de creier, boli la minte, etc. Prin cunoașterea acestor fapte se capătă răspuns la întrebarea cum să căutăm omenirea care suferă și se vedește nimicienia și lipsa de rost a acelei direcții medicale care caută boală numai local. E minunat, ce se crede azi că e mistuire normală.

Nu rareori auzi: «Mistuesc foarte bine. Pot mânca atâtea și atâtea bifece, pot bea atâtea și atâtea pahare cu vin, fără să am vreun neajuns. Toate îmi plac, am poftă de mâncare foarte bună».

Putem primi partea din urmă, deși asemenea plăceri strică tot atât ca și fumatul zilnic a câte zece țigări. Tutunul e și rămâne otravă pentru trup, chiar dacă trupul poate răbdă nicotina. Trupul care trebuie să se lupte cu otrava nicotinei, suferă pagube în lucrările sale normale. Tot așa e cu mâncarea și cu băutura. Un stomach sănătos nu poate primi nici cât de puțină cătimită de mâncare nepotrivită. Indată arată prin greutate, apăsări, arsături, etc., că i se cerc prea mult. Un stomach slăbit primește orice, adică, numai are putere să se apere în potriva hranei prea multe. Într'un cuvânt, simțirea naturală a instinctului firesc s'a pierdut. La urmă mâncările es nedepin mistuite, și trupul nu-și ia partea trebuitoare din ele.

Puterea hrănitoare a felurilor mâncări; atârnă, spunem curat, numai și numai de *puterea mistuirii stomacului și de cea de-a-și însuși ce-i trebuie trupului*, nu după așa numita cuprindere în materii. Supe de grâu, fructe verzi, legume și mâncări de făină. numai cu apă, fără untură, zahăr și sare, sunt mult mai lesne de însușit decât cel mai bun vin, cea mai scumpă carne, decât ouăle și brânza.

Măcar că din astea din urmă au, după *analiza chimică*, așa numitele materii din cari e alcătuit trupul, asta nu dovedește că sunt pentru noi hrana cea mai potrivită.

Trupul poate scoate matoriile trebuitoare lui, arătate de chimie, din hrana cea mai simplă cum sunt cerealele, bine mestocate și în-

ghițite cu bale. Acestea se acrese în stomach îndată ce ajung. Prin mistuire se schimbă în alcool, zahăr, etc., și dau cea mai însemnata hrană pentru trup.

Trupul și le va însuși bine, fiindcă el însuși și le face. Acele părți din grăunțe cari nu se pot asimilă, le va da afara din trup cu o formă și culoare anumită.

De și nu vor să ție în seamă dovezile aduse de mine, mulțimea bolilor cari neincetat sporesc, nu arată vreo propășire mare a științei medicale. Tocmai acest fapt ar putea dovedi publicului ce a făcut medicina oficială. Câți s'au lăsat amăgiți de învățăturile ei false, câți au călcat legile naturale crezând că fac bine, drept și cumintește. Călcarea acestor legi se pedepsește firește prin boli de tot felul.

Nu pot să mă opresc a nu da aci o scrisoare de departe dela un misionar foarte învățat din Honolulu. Iat-o cuvânt după cuvânt: «Pământeni de aci, înainte de venirea albilor mâncau numai *poi* (mâncare națională în Honolulu, un amestec de apă cu rădăcină de taro pisată și foarte hrănitoare), precum și banane și alte fructe; beau pe lângă acestea apă curată. Deci trăiau natural și erau adevărați uriași, plini de putere și de viață. Au venit «așa zice scrisoarea mai departe», Albii în țară, au învățat pe pământeni că numai carnea și alcoolul dau putere, mai ales rachiul cugin. N'a trecut mult și s'a adus ceadintăiu vită, iar vânzarea alcoolului s'a lătit «bine-cuvântarea».

În istoria havaenă se spune care șefi a părăsit cel întâiu felul de viață de mai înainte, la 16 Maiu 1819. În sfârșit a ajuns carnea de porc și rachiul, mâncare și băutură națională, *dar cu ce urmări?* Acuma cei mai mulți pământeni (Canaci) sufer de boli de piele și de astma, bolile lumesti s'au lătit grozav între dâșii, și oamenii sunt aplecați la lepră, care găsește la oi teren potrivit.

Deci vedem cum această schimbare de traiu a pământenilor, pe care le-a adus-o cultura așa de mult lăudată, i-a înbolnăvit. Această faptă ne arată încăodată, cât de falșă e teoria despre hrana a școlii medicale. În clima caldă dela tropice se vedește foarte limpede și repede felul înbolnăvirii, pe când în clima noastră rece schimbarea s'ar fi arătat mai încet.

Dăm aci o conferință a d-lui E. Hering, președintele societății vegetariene din Lipsoa, spre a pune temeliile teoretice ale hrănirii celei firești.

Prin două organe luăm materii în trup, prin plămâni și prin stomach. Pentru amândouă natura a pus străji, pentru cele dintâiu e nasul, pentru cel de-al doilea e limba, dar, din nenorocire amândouă se pot înșelă și strică după cum arată experiența îndelungă. Fără îndoială, aerul dola munți este cea mai bună hrană pentru plămânii noștri, și simțul mirosului se simte foarte mulțumit când ne urcăm pe ei. Cine trăiește mereu în aerul acesta curat, a celuiia îi e cu neputință să stea ceasuri întregi în camere pline de fum, de oarece simțul mirosului îl înștiințează în fiecare clipă. Dacă stăm mereu în cameră, simțul se tocește; pe încetul se deprinde mirosul atâta încât aerul stricat îi pare plăcut. L'au stricat și trebuie cățva timp până să se desbure de această deprindere rea. Fiindcă sorbim aer câte 16-20 de ori pe minută, vedem ce urmări rele, grozave, trebuie să fie din pricina matoriilor străine, și deci mintea trebuie să-i ia locul, când mirosul își părăsește slujba.

Mult mai rău e cu limba, pe care începem de mici, a o strică și nărăvi și care ajunge să mai fie cât de puțin vrednică de ascultat. E cunoscut cum se poate schimba, gustă după deprinderi. Și totuși are mult a face, dacă luăm sau nu hrana potrivită trupului: căci toate mâncările nenaturale cuprind materii cari nu trebuie să intre în trup, ca unele ce aduc cunoscutele pricini de boală. Să cercetăm lucrul mai cu deamănuntul.

Care e dieta potrivită cu natura noastră.

Acuma nu ne mai putem încrede limbei și instinctului, de aceea trebuie să facem alt fel și să scoatem încheeri sigure din alte celea.

Întrebarea în tot înțelesul face parte din științele naturale, de aceea vom urmări calea inductivă, ori calea dela particular la general. Avem deci trei lucrări de făcut: 1) să adunăm observații; 2) să scoatem din ele încheeri și al 3) să facem încercări.

Domeniul observațiilor e foarte mare și un om nu poate să-l cunoască în toată întinderea lui. Trebuie să ne mulțumim cu câteva excursii, cum am face ca să cunoaștem flora Germaniei.

Domeniul pentru aflarea unui fel de hrană o atât de întins în cât trebuie să ne mărginim dela început, căci altfel ar trebui să cercetăm cum se hrănesc toate vietățile. E de ajuns însă dacă pentru a scoate încheeri și a căpăta dovezi neîndoioase, ne vom ocupa de animalele superioare.

Deci voi presupune știute toate principiile asupra cărora suntem înțeleși și sunt scoase din experiențe ori sunt deplin dovedite.

Cele dintâi observații asupra ființelor viețuitoare ne arată că trebuie număidecât să se hrănească spre a trăi. Dar alegerea hranei lor e mărginită. Plantele cari cresc pe țărmul sărat al mării pier înlăuntrul țării; cele cari cresc în nisipul pietros din pustie, pier în grădini; cele caror le place pământul gras, se usucă în unul nisipos.

Foarte hotărît găsim acest fenomen și la animale. Se pot împărți după felul lor de hrană. Chiar poporul știe să împartă mamiferele în carnivore și erbivore. De sigur atâta nu ne ajunge nouă. Cercetând maiu amănuntul, vedem îndată că trebuie să deosebim insectivorele de carnivore și că mănătoarele de plante se deosibesc, în mănătoare de iarbă și mănătoare de fructe (erbivore și frugivore). Afară de acestea găsim vre-o câteva cari mănăcă de toate (omnivore). Observația trebuie deci s'o facem de pe organele cari slujesc la hrănire. Acestea corespund atât de sigur cu felul hrănirii, încât chiar de pe scheletul animalului se poate cunoaște cum se hrănește. Vom cercetă mai ales *dinții, canalul mistuilor, organele simțurilor* cari călăuzesc animalul la felul său de hrănire și în sfârșit *hrana puilor*. Deci vom face patru excursii în domeniul mărginit în care vom închide observațiile noastre.

Deosebim trei feluri de dinți: căinești, tăetori și masele. Tăetorii fiarelor nu sunt tocmai mari și mai nu slujesc, pe când căineștii sunt foarte lungi. Intrec cu mult pe ceilalți și în rândul de jos e un loc anume unde sa stea vârful lor. Sunt ascuțiți, netezi și nițel încovoiați.

Pentru mestecat nu sunt buni, dar foarte potriviți la *apucat și ținut* prada. Li numim la fiare, dinți de apucat hrana, și observăm că se slujesc de ei la apucat prada. Pentru fărâmat carnea se slujesc de măsele, cari sunt cu colți ascuțiți. Colții celor de sus nu se întâlnesc ou ai celor de jos, ei trec pe alături unii de alții, așa ca sa desparta fibrele mușchilor. Mișcarea în lături a fălcei de jos ar împiedea lucrarea măselelor, de aceea nici n'o au fiarele. De aci urmează că nu pot mesteca rășnit, de aceea vedem cum căinele neputând dumică pâinea, o înghite aproape nemestecată.

La erbivore dinții tăetori sunt foarte crescuți, le slujesc să rupă iarba și buruenilo. Căineștii sunt de obicei strâmbi, și câteodată atât de mari încât slujesc ca arme, de pildă la elefant.

Maselele sunt late și numai pe delături cu smalț. Sunt potrivite pentru a *sfărâma* și *măcina* buruienile. Frugivore nu sunt așa de multe. Cele mai însemnate pentru noi sunt maimuțele. La acestea găsim dinții cei mai deopotrivă. Dinții sunt aproape tot una de alți, numai căineștii es puțin, dar foarte puțin, ca să poată sluji la acelaș scop ca și la fiare. Sunt conici, dar sus trunchiați și nu netezi, așa ca nu pot îndeplini slujba de apucători. Vadit, sunt mențiți la o lucrare grea, și se știe că maimuțele fac adevărate minuni cu ei. Maselele acestor animale sunt învalite sus cu smalț, iar falca de jos se mișca foarte bine într-o parte și în alta, în dreapta și în stânga, încât lucrarea lor se aseamăna cu a unei rășniți. Mai e de însemnat că nici o masea la ele nu are ridicături la partea de sus așa ca nu-s menite la mestecat carnea. Omnivorele din cari fac parte, în deosebi urșii au masele late și masele cu ridicături ascuțite. Așa le au și căineștii fiarelor, căci n'ar putea prinde prada, dinții dinainte însă îi au asemenea cu ai frugivorelor.

Cu care din acești dinți seamănă ai omului? Nu poate fi nici o îndoială și se cunoaște fără de greutate că seamănă cu ai frugivorelor. Căineștii omului nu ajung pe ai frugivorelor și întrec cu prea puțin, ori de loc, pe ceilalți dinți, dar asta nu-i deosebire mare, ades s'a zis de pe căinești că omul e alcătuit pentru a se hrăni cu hrană animală, dar încheerea ar fi adevărata numai dacă dinții căinești ai omului ar putea împlini acelaș scop ca și ai fiarelor și dacă am avea cel puțin ca ursul câteva măsele menite a *farâma* carnea.

Încheerile ce trebuie să scoatem din aceste observații sunt următoarele: Dinții omului nu se potrivește cu ai carnivorelor, deci el nu este carnivor. Nu se potrivește nici cu ai erbivorelor, deci nu-i erbivor: nu se potrivește cu ai omnivorelor, deci nu e omnivor. Se potrivește întocmai cu a frugivorelor, asemănătoare cu omul, deci este de bună seamă frugivor.

Încheerea greșită arătata mai sus nu se mai dă și sub forma următoare: «După dinți omul nu e nici carnivor și nici erbivor, dar sta la mijloc între amândouă, deci e între amândouă».

Cum că încheerea nu poate stă în fața judecății logice, numai e nevoie de staruit. Mijlociul e prea larg și prea nehotărît spre a putea să-l întrebuițăm ca o dovadă științifică. Asta se poate numai în matematici.

Să facem a doua excursie în imparația bogată a observațiilor,

și să cercetăm canalul de mistuire al animalelor. Carnivorele au stomachul mic aproape rotund, iar mațele lungi de 3-5, ori cât trupul luat dela bot la rădăcina cozei.

Erbivorele și anume rumeșătoarele au stomachul foarte mare și compus, iar mațele de 20—28 de ori cât trupul. La frugivore stomachul e ceva mai mare decât la carnivore și au la mațele subțiri o parte care poate fi socotită ca al doilea stomach. Mațele le sunt lungi de 10 până la 12 ori cât trupul. Se găsește în lucrări anatomice că mațele omului sunt de 3—5 ori cât trupul și deci că-i făcut pentru hrană animală. Ar fi să învinuim natura de o contradicere prea mare, căci de pe dinți omul pare a face parte din omnivore, iar mațele i-ar fi orânduite ca la carnivore. Dar nepotrivirea se desleaga lesne. Au luat ca lungime a trupului la om depărtarea între creștet și talpa piciorului, uitând ca pentru a fi comparația dreaptă trebuie să ia depărtarea dela gură până la sfârșitul șirei spinării. Încheerea seacă e înșelătoare.

Lungimea mațelor la om e după îns, dela 5 la 8,5 m., iar lungimea dela gură până la sfârșitul șirei spinării e de 50—80 de centimetri, așa că împărțirea dă aproape 10. Astfel ajungem a doua oră la încheerea că: «omul este frugivor».

Să facem a treia excursie și să studiem simțurile cari sunt, călăuzele noastre. Anume simțul mirosului și-al vederii călăuzesc animalele la hrană și le trezesc pofta de ea. Dacă o fiară găsește urma unei erbivore, încep să-i sticlească ochii, merge repede pe ea, apucă prada dintr'o săritură îndrăzneată, linge sângele care țîșnește; toate aceste lucruri deșteaptă în el o mulțămire vădită. Erbivorul merge liniștit alături cu alte făpturi și, dacă din alte priciuri e silit să le atace, niciodată simțirea nu-l împinge să le mănânce carnea. Lasă din potrivă hrana sa neatinsă, dacă e stropită cu sânge. Mirosul lui și vederea îl duc la iarbă și buruene, cari îi și plac. Observăm același lucru la frugivore cărora le plac fructele copacilor și-a câmpiilor.

Ce ne arată organele simțurilor la om? Ne împinge mirosul și vederea noastră să ucidem un bou? Un copil, care n'a auzit niciodată ceva despre tăiatul animalelor, chiar după ce a mâncat carne, văzând un bou gras, va gândi oare? «Ce gustos ar fi!» Numai după ce ne facem în minte trecerea dela animalul viu la friptura adusă pe masă, numai atunci ne vine astfel de gând, dar din firea lucrului, nu.

Simțirea noastră se turbură și se înspăimântă de carnea proaspătă

dela măcelărie: nu ne place nici la gust nici la vedere, de ce să fac salhanalele afară din oraș? Se poate numi carnea, o hrană firească, când nasul și ochii nu pot suferi? Înainte de-a o mânca, trebuie s'o facem plăcută mirosului și gustului punându-i mirodenii, afară doar dacă simțul gustului e prea tocit. Cât de plăcut e însă mirosul fructelor și nu de geaba negustorii de fructe mai totdeauna, zic: «Așa fructe frumoase fac să lase gura apă». Pot să adaug că și cerealele au miros plăcut și plac și crude. Toata pregătirea lor nu-i respingătoare, și eu drept cuvânt zicem că țăranul e «fericit». Așa dar, pentru a treia oară, trebuie să încheem! «Omul e hotărât dela natură să fie frugivor».

Dacă în a patra expediție luăm aminte la măsurile ce a luat natura pentru păstrarea speciei, observațiile sunt mai grele. Toate făpturile, după intrarea lor în vicață, cer o hrană care să le ușureze creșterea. Pentru puiul omului e fără de îndoială laptele mamei. hrana cea mai naturală. Aci observăm că multe mame nu pot îndeplini datoria lor sfântă, fiindcă organismul lor nu-i în stare să facă hrana naturală a copilului. Mai ales e rău că asemenea copii pierd dela început adevărata măsură a simțurilor adevărate, căci hrana artificială nu poate niciodată să înlocuiască deplin pe cea firească. Observările noastre ne arată repede că tocmai clasele cari se hrănesc «mai bine», adică cu carne, sufer de aceasta și trebuie să aducă doici dela țara, unde se mănâncă foarte puțină carne. Acestea mănâncă de obicei din masa stăpânului, și deseori își pierd laptele. Pe corăbii se dă femeilor cari alăptează pilaf de făina de ovăz, căci altfel li s'ar stărpi laptele numai cu hrana de carne păstrată.

Aceste observații ne silesc să scoatem încheiere că hrana cu carne nu-i de loc bună pentru producerea laptelui mamei¹⁾.

Pentru a patra oară suntem siliți să spunem că omul dela natură e frugivor.

Dacă încheierea noastră e adevărată, atunci urmează neaparat că oamenii cei mai mulți sunt mai mult ori mai puțin depărtați dela hrana naturală, făpturi cari s'au îndepărtat dela hrana lor firească! Sună îngrozitor și mai cere oarecare dovedire. Este cu puțință ca și alte făpturi să se depărteze dela hrana lor firească și ce urmări poate avea acest fapt? Trebuie să deslegăm întrebarea înainte de a merge mai departe.

1) Prin aceasta nu pretendem că orice mamă vegetariană își poate alăpta copilul, atârnă mult dela sănătate, care nu se poate căpăta de azi pe mâine.

Știm cum câinii și pisicile s'au deprins cu hrana vegetală, dar suntem în stare a aduce pilde de erbivore cari s'au învățat să mănânce carne. Am avut prilej să văd un caz foarte ciudat. Într-o familie au crescut o căprioara care s'a împrietenit repede cu câinele. Vedeă pe câine horpăindu-și supa grasă de carne; a încercat și s'a deprins repede să-i ție tovărășie la mâncare. La început se întorceă cu desgust cum muia limba, dar a mai încercat, și peste câteva săptămâni mănă și ea cu plăcere; după mai multe săptămâni ajunsese așa de departe ca mănă chiar carne și la urmă îi plăcă mai bine decât hrana ei firească. Urmarea a fost ca în scurtă vreme s'a îmbolnăvit și a murit, înainte de a avea un an. Trebuie să adaug că animalul, nu eră închis, ci puteă să alerge prin grădină și pădure.

Mai știm că maimuțele frugivore se deprind lesne cu carnea, dar mor după un an doi de oftică. Se dă până acuma vina pe climă, dar fiind că alți locuitori dela tropice trăesc bine la noi, se poate zice că de vină e hrana nefirească.

Cercetări noi arată tot așa. Neîndoios deci că animalele se pot abate dela hrana lor firească și e netăgăduit că mare parte din oameni se abat și ei. Dacă e așa și urmările trebuie să fie vădite, trebuie să fie boli.

Să întrebăm pe oameni, în conștiința curată, sa spue câți dintre ei n'au avut în viața lor nevoie de doctor. Cred că, detot puțini.

Și câți sunt cari mor de bătrânețe? Cazurile sunt atât de rari încât și ziarele le trec la rubrica întâmplărilor ciudate.

Sunt foarte puțini oameni cari să nu aibă în ei materii străine. De obicei, țaranul care e mai mult frugivor este în această privință mai fericit, de și aerul curat are acolo partea sa, dar rolul de căpetenie îl are tot hrana. Firește că nesănătatea oamenilor vine și din alte pricini: dar, oricum hrana e hotărâtoare. Ne putem încredința de pe o pildă.

Animalele în grajduri trăesc în condiții igienice din cele mai grozave, cari ne putem închipui, sunt silite să respire mereu gazele balegei și udului lor, sunt mai totdeauna împiedicate de a umblă slobode. Ar trebui deci să fie bolnave și se poate spune că vitele tăiate nu sunt niciodată deplin sănătoase, totuși cu toate aceste condiții neigienice, nu au atâtea boli ca oamenii, cari pot

să se îngrijească mai bine în toate pricințele și chiar se îngrijesc. Așa dar, pricină stă numai în hrană.

Am ajuns deci la cel din urmă pas să adevorim prin experiența încheerile noastre. Două întâmpinări se pot face, a căror greutate o vom cercetă. Una e că omul al cărui organism mai înalt nu trebuie supus la aceleași condiții ca și celelalte fături mai de jos. A doua că, poate, prin întrebuințarea îndelungă a mîncării de carne trupul s'a obicinuit cu ea, în înțelesul teoriei lui Darwin.

A doua întâmpinare se desparte în două; întâiu că toți oamenii s'au deprins cu această hrană și al doilea că măcar oamenii *vrașt-nici* nu s'ar putea lipsi de ea fără primejdie.

Aceste chestii se pot deslegă numai prin experiențe și anume prin experiențe la copii. Cercetări s'au făcut destul de multe, și va voi arătă în scurt la ce încheeri s'a ajuns. În mai multe familii s'au hrănit copiii fără de carne, și m'am crezut dator să urmăresc dezvoltarea acestora. Pot să mărturisesc în conștiință ei încercarea a avut urmări bune spre cinstea vegetarianismului, adică pentru dieta fără carne. Copiii se dezvoltă foarte bine la trup și la suflet și mai ales la suflet în înțelesul cel mai larg, ca inteligență, voință și sentiment.

Trebue să spun încă un cuvânt însemnat despre creșterea imoralității, chestia e foarte arzătoare azi; căci ne plângem mereu de nemo-ralitatea tinerilor. Cine este deci dușmanul moralei? Să întrebăm pe preoții tuturor religiilor, pe toți filosofi și moralistii și vom primi vecinic acelaș răspuns: «patimile simțurilor». Se dau osteneți peste seamă de mari să le înăbușe, dar se întrebuințează mijloace nefirești, ca posturi prea aspre, răbdări de sete și de închideri în mănăstiri, etc. Se înțelege că fără nici un folos. Educatorul trebuie, ca un general bun, dacă vrea să învingă, să împiedece pe dușman dela început a-și pune armata în șir de bătae. Indată ce a reușit de a face ca patimile să nu se desvolte, pe dușmanul moralei l'a alungat. Mijloc puternic este hrănirea copiilor cu mîncări neatîtătoare.

Experiența a adevorit dreptatea celor spuse, și lucrul e atât de însemnat încât putem spune prea tare.

Infrînarea patimilor sexuale și liniștea sufletului care o dă, este temelie sigură pentru educația minții. Fiecare psiholog știe că mulțămirea sufletească este foarte prielnică limpezimei în gândire și lucrării minții. Dar această stare se poate căpătă numai prin hrana vegetariană.

Doși ași avea mare plăcere să mai urmăresc cele spuse, trebuie să pun capăt ca să nu vă obosesc.

Să mai aruncăm o ochire asupra experiențelor făcute cu vrăstnicii. Sunt și de acestea o mulțime, și noi, reprezentanții sistemului vegetarian suntem dovada acestei experiențe. Ce rezultate am căpatat, se vede din faptul că suntem și am rămas credincioși partași ai acestui regim, și trebuie să vă gândiți că cei mai mulți am ajuns la el din pricina unor *boli grele*. Aceștia suntem bucuroși că am căpatat sănătatea și nu se poate cere să avem neapărat, și multe înfloritoare. Unii au reușit să le aibă, alții nu. Așa Teodor Hahn, la vrăstă de 29 de ani, era pe marginea mormântului și doctorii hotărâseră că nu are leac, dar prin dietă cumpătată a mai putut trăi 30 de ani. Experiența n'a dovedit răutatea dietei cu carne? Să nu te miri că protivnicii cutează a striga: «Vezi? A trăit numai 59 de ani!»

Metoda nouă de vindecare fără medicamente și fără operații a găsit ca hrana neațătătoare este cea mai potrivită cu natura și trebuitoare pentru ori-ce cură. Experiența a dovedit că urmările sunt cu atâta mai rezezi cu cât dieta se ține mai cu asprime, toți acei cari nu se pot hotări să se lipsească de oala cu carne și de spirtoase, vor capata mult mai încet vindecarea, fiindcă bagă mereu materii straine în trup, cari trebuie mereu departate. Nu vor înlătura deci niciodată pricina boalelor.

Se înțelege: cei sănătoși pot da afară materiile straine, deși munca asta le face rău. Dar cei cari vor să se însănătoșeze au nevoie să dea afară cu toată tăria materiile straine, vechi, nu să mai adauge altele nouă. Asta se poate numai mâncând bucate neațătătoare. Regimul amestecat ne explică de ce domnesc azi atâtea boli și sunt atâtea bolnavicioși,

Mă întrebați acum hotărât: «Ce să mâncăm și ce să bem?» Cât e vorba de bautură, trebuie să ne înturnăm iar la observații. Afară de om nu găsim nici o făptură care să caute a și potoli setea cu alt ceva decât cu apă. De însemnat e că animalele cauta mai cu seama apa râurilor ori a izvoarelor cari es din stâncă, a stat la soare și curge pe pietriș. Aceasta le place mai bine decât ea din fântâni.

Animalele cari mănâncă mâncări zemoase, beau foarte puțin, și omului nu-i e sete când mănâncă fructe zemoase.

Dacă simte nevoie să bea, apoi apa e singura băutura potrivită. Apa amestecată cu zeama de fructe îl îndeamnă să bea mai mult

de cât trebuie, cel puțin când e cu mult zahăr. Cine vrea să se vindece de boli, trebuie să bea numai apă, singura băutură lasată de natură.

Dar ce să mâncăm? Natura ne-a mănânat spre fructe și deci fructele sunt hrana noastră de căpetenie. Toate roadele copacilor, toate cerealele, toate boabele și toate rădăcinile, cari la gust și la miros ne plac, ne pot sluji la hrană. Acestea le găsim peste tot pământul și în toate zonele; lipsesc însă în regiunile înghetate, dar acestea nu sunt menite pentru locuința omului și de aceea oamenii de acolo sunt închireți la trup și cu mintea puțin dezvoltată.

Pe cât se poate să mâncăm darurile naturii așa cum le găsim, ceea-ce nu putem totdeauna din pricina dinților cari la cei mai mulți sunt stricați. Dar să ne ferim pe cât putem de toate adăsurile și extractele artificiale, căci orice hrană concentrată e în contra naturii, ea nu ne-o dă nicăieri așa. Trebuie să ne ferim de sosurile ațâțătoare și chiar de sare și zahăr, pe cât se poate.

Gătirea bucatelor e azi mai totdeauna rea. Aruncă de obicei apa în care au fiert legumele și în care a rămas o parte din materiile hrănitore și dau legumele din care s'a perdut ce-i mai de seamă putere.

Nu trebuie făcut așa.

Vom ferbe toate legumele încât mai puțină apă, ori la abur, și le vom lasa apa. Despre bucatele acestei diete va rog să vedeți cartea de bucate a lui Eduard Baltzer, (tradusă în românește ¹).

Ar fi însă o greșală a crede ca toate mâncările de acolo sunt bune pentru bolnavi. Cel cu o mână bolnavă nu poate lucra normal, tot așa stomachul bolnav nu poate mistui normal. El spune singur ce poate mistui. Indată ce simțim greață, apăsare, vânturi, acrimă ori vre-o nerogulă ceva, e semn că am mâncat ori prea mult, ori ceva ce nu trebuie. Bolnavul află repede, ce-i prierște.

La început e buna pâinea de crupe, dacă o mestecăm bine; dacă n'o mai poate suferi, poate să mănânce grâu sfărâmat, căci îl poate înghiți numai după ce-l mesteca cu bale și bolnavul nu-i în primejlie să mănânce prea mult. Infrânarea la mâncare este do cea mai mare însemnătate pe lângă dietă. Cea mai potrivită hrană tot strică, indată ce-i prea multă.

¹ Eduard Baltzer, carte de bucătărie vegetariană, editura românească a lui Toma Simionescu. București, Popa Tatu 53. Prețul lei 1.50.

Ca mâncare pentru bolnavi sunt și crupule de ovăz fără de nici un sos, ci numai fierți des și amestecați cu puțin lapte crud și cu un praf de sare. Laptele trebuie mâncat crud și foarte proaspăt și să ne încredințăm dacă nu are vre-un miros ori gust rău. Dacă e așa, nu-i bun pentru hrană. Să nu se creadă că prin fierbere îl putem face mai bun. Laptele fierț e mult mai greu de mistuit, fiindcă începe cu greu a fermenta, iar părțile rele nu le-au depărtat prin fierbere, ci sunt ea și mai înainte în el. Poate unevoie sluji la hrană și îngrășă fără a da putere. Se pot mânca la masă fructe proaspete. Pentru a mai schimba hrana, deși lucrul nu e neapărat; putem mânca orez, crupe de orz, griși, pe cari le însoțim cu legume verzi, conopidă, sparanghel, ori cu fructe uscate în coptor, mai ales acestea le dau gust plăcut. Omul sănătos ori aproape sănătos, are o mulțime de feluri de bucate în cartea pomenită mai sus, așa că va vedea că numai de lipsă nu se poate plânge.

Pentru a împedează orice înțelegere rea vă voiu aminti că cei greu bolnav și mai ales cei cari sufer de mistuire rău, trebuie să mănânce cele mai simple mâncări, din cele pe cari trebuie să le mestece mult, mai ales crupe mari de grâu și fructe, și numai după ce se va simți mai bine, să ție scama și de gustul limbei.

Dar sunt oare plăcute?

Aud deseori întrebându-mă. De unde vine plăcerea la mâncare?

Vine dela ațitarea ce face mâncarea asupra nervilor limbei. Această ațitare seamănă cu ațitarea obicinuită și ne place, dacă se potrivește aceasta. Indată ce această plăcere e ceva mai mare, da o simțire deosebită. Dacă o avem mai des, ne obicinuim și acea plăcere deosebită se pierde. Indată ce ne-am deprins cu plăcerile rafinate, ne dau și acestea tot atâta cât și cele de mai înainte, simple, dar cari erau mai puțin costisitoare, când voim să facem ceva plăcut, nu ne ruinăm nervii nici nu-i ațităm.

Deci să fie cunoscut în toate cercurile cât de bine cuvântată ar fi o hrană naturală pentru familie și popor.

Cum se face pâinea a lui Kuhne de crupe de grâu

Încercată dela 1868 de Louis Kuhne

Pentru a face două pâini mijlocii, ia $2\frac{1}{2}$ pfunzi (aproape 1 chilo $\frac{1}{2}$) de crupe de grâu, ori de alte crupe de grâne (la tropice crupe de porumb cu făină de grâu sau cu crupe de orez), pune-le

intr'un vas; toarnă ³/₄ litru de apă rece și amestecă bine. Apa rece e mai bună decât cea caldă, fiindcă cu apă caldă fermentează pâinea prea curând, e mai ușoară și nu atât de hrănitoare și de gustoasă.

Despărțim aluatul în două părți de o potrivă, facem dintr'amândouă câte-o pâine lungăreată, le punem pe câte-o țigla presărată cu făină, netezim pâinea deasupra cu apă, și punem țiglele în cuptor pe câte un ghiveciu de cele pentru flori ¹⁾.

În cuptor nu punem în acest timp alto oale cu bucate.

La cuptor trebuie dat foc bun.

După o jumătate de ceas, în care timp nu trebuie deschis cuptorul, înturnăm pâinea cu capătul dinainte spre fund.

Peste alt sfert de ceas, ne uităm dacă partea de deasupra e bine coaptă și o întoarcem cu partea de jos în sus, căci de obicei dedesupt e moale.

Pâinea trebuie să se coacă până ce boacănită la mijloc cu degetul, sună a gol. Trebuie pentru aceasta de obicei încă o jumătate de ceas. Atunci știm bine că pâinea e coaptă și coaja nu-i prea tare.

Cum se face supa de crupe de grâu.

Se moae o lingură de supă de crupe cu apă rece până se face un amestec gros. Se toarnă în apă clocotită și lăsăm să fiarbă la foc domol câteva minute. Sare și unt punem puțin ori de loc. E foarte bună supa acoasta amestecată cu stafide.

Cum alegem o hrană potrivită cu natura.

Dimineața. Pâine de crupe și fructe, ori supă de crupe și pâine ori crupe de ovăz cu fructe și pâine. Lapte numai crud.

La amiază. Supa grasă ori mâncări făinoase: orez, grîș, crupe de grâu, crupe de ovăz cu apă și puțin unt, ori cu fructe; ori legume, ca mazăre, fasole, linte, nu trecute prin sita și fierte des, numai cu apă și cu puțin tarhon sau magheran ori vre-un zarzavat după anotimp; compot ori fructe proaspete; cu ele pâine de crupe.

Seara: pâine de crupe și fructe (ferțe ori crude) ori supă de făină fiartă gros ori supă de crupe cu pâine ori fructe.

1) Mai cu seamă pentru cei cari nu au gospodărie. am făcut cuptor de copt pâine. (Vezi la sfârșitul cărții). așa că fiecare își poate coace pâinea singur. Cuptorul se încălzește cu lampe de spirit cum sunt cele dela baia de abur. Cu aceasta coacem pâinea în ³/₄ de ceas și-i foarte bună.

Câteva bucate simple.

Varză roșă cu mere. — Se taie subțire o varză roșie și se fierbe cu puțină apă (cam o ceașcă) până se moale: adăugim 4—6 mere acre tăiate felii cu puțină sare și unt și mai fierb innăbușit.

Varză albă cu patlăgele roși. (Pentru trei persoane). — Se taie ca mai sus o căpătână de varză și se fierbe în abur, s'adaugă o ceașcă de sos de patlăgele ori după mărime 4—10 patlăgele proaspete, date prin sită, puțină sare și unt vre-o șase până la opt cartofi curățați și tăiați felii puși deasupra. Nu se mai mestecă dar fierb în abur. Place chiar fără sare și fără unt. Cine nu are patlăgele, pune sare de lămăe.

Spanac cu cartofi. (Pentru trei persoane). — Se alege spanacul și se spală în mai multe ape: îl tocăm și-l punem cu puțină apă, puțină sare, și ceva unt și câți-va cartofi cruzi. Se fierbe acoperit. Dacă mai are puțină zeamă adăugim crupe de grâu.

Varză verde cu crupe de ovăz. — Alegem și spalăm o varză, o tăem bucățele, o așozăm la foc cu două cește de apă. Idată ce e moale nițel adăugim sare puțin unt și câți-va cartofi cruzi. Se fierbe în abur. Place și fără sare și unt.

Morcovi cu cartofi. (Trei persoane). — Se iau 5 - 8 morcovi galbeni, se taie lungueț, se pun la foc cu 1 ceașcă de apă până la 1¹/₂. Fierbe acoperit cu sare și unt și cu 6 - 8 cartofi cruzi, curățiți de cruzi. Place și fără de unt și sare.

Napi (caralambe) cu cartofi. (Trei persoane). — Tăem lungueț un nap mare galben în 1—1¹/₂ ceașcă de apă, fierbe acoperit până se moale cu puțină sare și unt. Se mai adaug 6—8 cartofi cruzi. Fierbe în abur. Place și fără sare și unt. (Trei persoane). Acoastă mâncare se poate găti și cu morcovii de mai sus. Acest amestec o foarte bun.

Orez cu mere. Luăm 1¹/₂ fund de orez și 4—8 mere tăiate felii cu 4 cește de apă. Fierb încet până se face amestecul gros. Puțină sare și unt. Nu e însă neapărat de nevoie. Se poate și fără. (Trei persoane).

Orez budincă simplă. — Punem în amestecul de mai sus 1¹/₄ fund de stafide, mestecăm, turnăm într'o formă unsă cu unt și presărută cu pesmet și coacem.

Fasole albe cu patlăgele roșii. — Se ia 1¹/₄ de kilo fasole albă

1) Fundul e 1¹/₂ de kgr.

se moae do ou seară în apă rece și a doua zi se pune cu atâta apă ca să le acopere. După ce se moae adăugim o ceașcă de sos de pătlăgele ori 5—10 pătlăgele trecute prin sită, ceva unt și sare (plac și fără acest adaos). Punem să mai stea la cuptor 1-2 ceasuri. Dacă mai are zeamă, punem o lingură de crupe de grâu ca să se îngroașe. Cui nu-i plac patlăgele, pune tarhon ori magheran.

Fasole verde cu mere. — Scoatem atele dela păstăi, rupem bucățile, punem în apă fierbinte și pe urma adăugăm mere aere sau verzi tăiate felii, pătrunjel verde sau ceapă, precum și puțin unt și sare. După ce se moae pastăile, adăugăm puține crupe de grâu ca să se îngroașe.

Linte cu prune.— Se moae $\frac{1}{4}$ kilo de linte de cu seara, cu 30 de prune uscate cu apă câtă trebuie, fierb până se moae și nu mai au zeamă. Puțină sare și unt, dar nu neaparat.

Ciuperci (mănățarci, hribi) cu cartofi. (Pentru trei persoane). — Se taie ciupercile bucățele, se spală și se pun cu apă cu pătrunjel verde și o ceapă să fiarbă înăbușit. Puțină sare, unt și două linguri de crupe de grâu. Cartofele le fierbem întregi cu coji, le curățăm și le tăem felii, le punem de mai ferb și le ținem câtva timp calde.

Salată de sfeclă.—Spălăm sfecla și o coacem pe o cărămidă; o curățăm, o tăem și o facem cu zeamă de lămâe.

Salată de lăptuci. — Alegem căpățânele și le spălăm cu untdelemn, zeamă de lămâe, nu oțet, după gust și puțin zahar.

Salată de cartofi cu mere.—Cartofi fierți îi curățăm și tăem felii. Punem untdelemn și zeamă de lămâe.

Mazere și linte în forma cea mai lesne de mistuit. — Se moae mazăre și linte în apă rece de râu, dacă se poate. A doua zi se pune la fiert cu puțină apă. Puțină sare (cât se poate mai puțină, tarhon și magheran). Ferb împreună până scade aproape toată apa. Ast-fel linte și mazărea își păstrează forma și sunt mai hrănitoare și mai lesne de mistuit decât sfărâmate și cu unt.

Găluștele de cartofi (pentru două persoane).— Fierbem bine un kilo de cartofi făinoși; racim și curățăm; pe urmă le radem pe răzătoare. Tăem felii două franzeluțe, le rumenim în unt cu ouă, cu cartofi rași și cu puține crupe ori cu altă făină. Facem găluștele cu mână. Pe urmă le dăm iar prin făină, le fierbem aproape zece minute în apă clocotită. Trebuie luat seamă să nu fiarbă prea mult. Putem să le punem orice sos de fructe sau de ceapă, de unt, de pătrunjel sau hrean.

PARTEA A DOUA

BOLI DE NERVI ȘI BOLILE MÎNTEI. NESOMNUL

Pricina unică a bolilor este și a bolilor de nervi și de minte. În veacul nostru, care e pe drept numit veacul bolilor nervoase, acestea se infățișează în sute de feluri și chipuri. Se chinue a le da nume, se caută să cunoască pricina acestor suferinți, ca să le poată îngriji mai bine. Așa *nervozitatea*, *neurastenia*, *nevralgia*, *ipohondria*, *isteria*, *nebunia*, *boale ale minții* și *paralizia* au ajuns la modă, pe lângă alte boli cari izvorăsc din această pricină și se adaugă pe lângă acestea.

Cu înmulțirea acestor fenomene nervoase vin mereu forme nouă, dar la aflarea pricinei acestor boli, nu ne înlesnesc întru nimic formele acestea externe. Dacă însă cercotăm aceste boli numai de pe formele lor externe, nu ne vom face ideie de starea și pricina lor nauntrică. Bolnavii de nervi au o simțire de care nu-și dau seamă care le arată că sunt bolnavi fără a găsi pricina, fără a voi să mărturisească.

Vedem că unul e peste seama de vorbăreț, altul e peste măsură de tacut. Alții sufăr de *nesomn*, unii sunt de o hărnicie neșpusă și neobosită, alții de-o lene neînvinșă.

Aci găsești pe unul chinuit de gândul sinuciderii, fiindcă se simte de prisos și-i nemulțumit de toată lumea; dincolo un milionar chinuit de grija zilei de mâne, grije de care nu se poate desbărâ.

Alții sunt cuprinși de tremur, alții paralizați de tot ori numai la o parte. Trebuie îndăogățat felurilele feluri. câteodata chiar protivnice de nebunic, din cari cea mai rea formă e paralizia. Vedem deci că boala turbură mai mult ori mai puțin vicața normală a omenirii. Unul, din pricina boalei de nervi, nu mai e stăpân pe picioarele sale, altul pe gândire, pe voință și cuvinte. Dacă observăm sute de bolnavi de nervi, abia de vom găsi doi la cari manifestațiile de pe dinafară sa fie deopotrivă. Atât de felurite se arată bolile de nervi! Nu e minune că simptomele n'au dat medicinei bază destulă spre a cunoaște indeajuns, a le numi și a le lecu. Intrebuințarea medicamentelor în toate aceste boli n'a putut aduce nici o vindecare, nici îmbunătățire, afară doar c'au slăbit nervii.

Nu e adevărat că medicamentele lucrează, ci trupul singur, ori prin o creștere ori printr'o împușinare de activitate, căutând a da afară materiile stricătoare.

Intr'un caz se vedește printr'o creștere de activitate, silința vădită, încordarea tuturor puterilor spre a alungă otrava stricătoare. Așa se întâmplă, când luăm medicamentele în catime mică și deci nu obosesc nervii, iar când dăm cătimi mari de medicamente (cum dau allopații), se arată somne vădite de paralizarea nervilor. Prin aceasta silințele trupului (bolile acute) și simptomele din afară ale suferințelor cronice se paralizează și ele. Așa se explică de ce toc deodată simptomele bolilor și pe urmă vin iar la tratamentul allopatie. Intâiu se înăbușește prin amortirea nervilor, pe urmă, după ce a trecut slăbirea trupului, vin iar dozele mari de otrăvuri medicale, paralizează trupul de moare; în doze mai mici, nu omoară, ci strică organismului întreg.

Cele mai multe boli de nervi se capată din pricina medicamentelor date spre a vindecă o boală mai ușoară, eu doze mai mici pare că atâtă trupul.

Trupul caută încordându-și puterile a se curăța de otrava și lupta pentru îndepărtarea acesteia. Dar e numai pregătirea paraliziei, nimic alta.

Cât e vorba despre vindecarea bolilor de nervi, nu va tăgădui școala medicală atât de laudată că e aproape neputincioasă și neștiutoare în fața acestora. Ades reprezentanții ei au spus fațiș ca nu pot face nimic. Intr'un caz indeamnă la schimbare de aer, în altul la distracții cu călătorii ori ceva asemenea, mijloace nevătămătoare. Deși sunt de vreun folos trecător, prin ele se dovedește

lamurit de tot cât de puțin cunoaște școala domnitoare pricinile și rostul acestor boli.

Ceace n'a putut face școala medicală și apostolii ei, ceace lor le pare neînțeles, a făcut-o metoda nouă de vindecare fără de medicamente, a adus lumină. Rapoartele mele despre vindecări și scrisorile de mulțumire dela un număr mic din bolnavii mei pe cari le arat aci în original, dovedesc mai limpede decât toate demonstrațiile teoretice și științifice. Ma voiu mărgini deci numai la câteva lucruri mai însemnate.

E cunoscut că sunt două feluri de nervi în trup; acei supuși voinței și cei cari nu atarnă de ea și regulează respirația, mistuirea și circulația. Când pretind că toate bolile sunt din pricina încărcării trupului cu materii străine, sunt totdeauna și boli de nervi, poate cineva se va mira. De fiecare boală care se dezvoltă în noi căpatăm cunoștința numai când ne-a stricat ori schimbat lucrarea trupului, sau a sufletului, ori ne aduce dureri.

A fost de mult boală începută, pe care o putem cunoaște ușor și sigur cu ajutorul științei fisionomiei. Știm ea, dacă nu sunt materii străine în trup, nu poate fi boală. Orice încărcare cu materii străine lucrează nu numai stricător asupra organelor, dar și asupra nervilor, cari sunt în legătura cu organele încărcate ori au de regulat feluritele funcțiuni. Simțim durerea numai când și nervii s'au îmbolnavit. Observatorul nebagător de seamă are în vedere numai nervii supuși voinței și bolile cari ating organe supuse controlului acestor nervi.

Bolile cari schimba numai respirația, mistuirea și circulația se dau pe față mai greu și mai încet. Și pe acestea tot nervii bolnavi corespunzători ni le aduc la cunoștință. Acești nervi nu sunt supuși voinței dar dela lucrarea lor normală atarnă funcționarea regulată a organelor nesupuse voinței ca plămâni, inima, stomachul, rinichii, mâtele, bășica etc. Niciodată nu simțim o boală a mistuirii, a rinichilor, bășicii, inimei, plămânilor, stomachului fără ea să fie și acestea încărcate cu materii străine, și activitatea lor împedicată. Fiecare suferință a organelor pomenită mai sus cuprinde într'însa și o suferință a nervilor, așa că nu poate fi suferință a mistuirii fără a nervilor acesteia.

Dupa cum am spus mai sus, o mistuire normală este cea dintâiu condiție pentru sănătatea trupului.

Toate materiile străine cari sunt în trup și nu sunt prin moș-

tenire, vin prin mistuire. Trebuie deci ca fiecare boală și deci și toate bolile de nervi să le punem, pe sama unei rele mistuiri și a moștenirii. Dar aceasta-i și pricina tuturor bolilor.

Când trupul are destulă putere de viață, cearcă, printr'o boală acută, să scape de materiile străine. Dar când puterea de viață nu-e de-ajuns, vin acele boli cronice cari nu se mai sfârșesc, ei își schimbă forma, și la urmă, se prefac în boli de nervi și de minte. Bolile de nervi sunt suferinți cronice trupești, însoteasca-le orice fenomene externe.

Ca și la celelalte boli, observăm și la celo de nervi, răceala ori urcare de temperatură, căldură. Amândouă sunt urmările unei stări de friguri înăuntrul trupului. Ajungem la aceeași înțelegere însemnată că toate bolile de nervi sunt friguri cronice năuntrice. Daci bolile de nervi au aceeași pricină ca și vârsatul, pojarul, scarlatina, difteria, sifilisul, etc., trebuie și aceleași mijloace a căută boala cu folos, deci a o lecu. Și in adevăr așa e. Am cercat în practica mea la sute și mii de cazuri. Dovezile le aduc în partea a patra a acestei cărți.

Acuma avem temelie sigură pentru aflarea și vindocarea tuturor bolilor de nervi. Numai suntem așa de neștiutori și de neputincioși ca școala medicală moderna, ei cunoscând pricina, suntem gata a dă ajutor, bine incredințați în izbânda.

Privind din punctul meu de vedere armata de boale, cu des-părțiturile și secțiile ei, vom putea nimeri cum să lucrăm, căci cunoaștem pricina tuturor. Se întâmplă întocmai ca și cu o armată, pe care numai acel general o duce la biruință care cunoaște toată firea și legătura întregii armate. Cine nu cunoaște înlăntuirea, acela va avea numai pierderi. Așa e cu specialiștii școalei moderne. *Specialiștii științei medicale vor duce neapărat la ruină această știință, și la o neîncredere în ea.* Căci, cum să lucreze un specialist la progresul științei, când el nesocotește legile organismului întreg și se îndelotnicește numai cu o parte fără a țineă seama de legăturile acesteia cu întregul?

Toate specialitățile științei medicale ni se pare un lueru ce numai are rost de-a fi, o parte ruptă din totul, care, despartită din împărăția întregă a științei împiedecă orice privire asupra întregului. Numai cel care cuprinde întregul, numai cel care înțelege natura ca pe un întreg nedespărțit și se silește a o cunoaște așa, știe, s'o judece în toate fenomenele, și să se folosească de legile ei.

De câteori ne arată natura una și aceeași materie în forme felurite și neasomănătoare pricinuite numai de feluritele temperaturi.

Amintesc cum vedem apa când sub formă de nogură, când în chip de nouri ori aburi. Sschimbarea de temperatură pricinuește stările, dar mereu aceeași materie, o vedem sub forme felurite. Și în privința diagnozei medicina e tot atât de neputincioasă ca și în a vindecării, așa că școala medicală în multe cazuri nu cunoaște boala de nervi. Câți bolnavi de nervi au fost în tratarea mea, cari căutaseră pretutindeni vindecare înainte de-a veni la mine? Toți aceștia erau mărturie vie de neputința școlii medicală în această privință. Mai mult, li se zicea că sunt sănătoși, că boala lor e o inchipuire; pe când eu cu știința fizionomiei găseam că sunt încărcăți cu materii străine. Toți bolnavii mei de nervi au simțit și mi-au spus cu ce repziciune neașteptată li s'a îmbunătățit starea prin căutarea mea, și cum această îmbunătățire s'a făcut prin darea afară a materiilor străine. Cine a observat aceste dări afară și a simțit îmbunătățirea, acela nu se îndoește nu numai despre dreptatea diagnozei mele dar nici de puterea metodei mele de vindecare. Metoda mea de cercetare asigură pentru viitor celor care se țin de ea o înălțătate. Se poate cunoaște cu siguranță orice boală de nervi, înainte măcar să fie do gândit la ceva arătări în afară anume, toți cei cu încărcarea spetelor sunt bolnavi de nervi, despre aceasta vedeți în cartea mea despre știința fizionomiei ¹⁾.

Bolile minții. — În acelaș chip se află și se cunosc înspăimântătoarelor boli ale minții.

Și pricina acestora e necunoscută școlii moderne. Nu cauzele pretinse de dânsa aduc nebunia creierului, ci în toate aceste cazuri numai încărcarea în timp de ani de zile a omului cu materii străine, se arată sub formă de boală a minții numită în știința paralizie progresivă, care în cele mai multe cazuri în stadiul din urmă nu se poate vindeca după cum am spus înainte, această încărcare rea și înceată vine numai din pricina unni mistuiri rele, urmată dintr'o

1) Vezi: *Louis Kuhne, Știința Fizionomiei*. Carte despre o nouă metodă de cercetarea pentru cunoașterea bolilor, lucrată pe baza propriilor mele cercetări și descoperiri. Cu ilustrații multe în text. Publicată nemțește, englezește, spaniolește, suedianoște, daneză, românește și teluga indiană locală. Prețul ediției nemțești. Lei 7.50. legată elegant, Lei 8.75. Editura lui Louis Kuhne, Lipsca. Flossplatz. ¹⁵/₂. Prețul ediției române. Lei 3.75 legată elegant. Lei 6. Editura lui Toma Simionescu. București. str. Popa-Tatu 53.

vieată în contra naturii. De sigur că nu toți oamenii se îmbolnăvesc la minte din pricina acestei vieți necumpătate. Totul atârna de la gradul și mersul încărcării. Boalele minții vin numai la cei încăreți tare, și numai când din pricina încărcării spatelui suferă și capul. Mai pe larg vezi cartea mea despre știința fizionomiei. Civilizația e intra'tată de vină la înmulțirea bolilor minții intrucât silește pe oameni a se depărta de la natura și de la legile ei neschimbatoare. Vina aceasta e mult mai mare decât crede școala modernă și trebuie pusă în mare parte pe seama sfaturilor și părerilor ei greșite. Așa, au ajuns să creadă că e nesănătos a bea apă, ei în locul acesteia beau bere, vin, alcool și apă cu acid carbonic și minerală. Barbații din pricina tutunului se prefac în coșuri de fum; iar din pricina berei în adevărate butoaie. Ce urmează mai departe? Descordarea trupului. Nici-o minune dacă nervii trebuie să fie mereu atâțați. La aceasta se mai adaugă și starea în camere închise ori în fabrici prea cu mulți oameni.

E fapt cunoscut că la țară unde oamenii trăiesc mai aproape de legile naturii și lucrează mai la aer liber, unde relele civilizației și povețele în potriua sănătății n'au pătruns încă, boalele minții sunt încă un mosafir aproape necunoscut. Se găsește mai ales la copiii bețivilor. În asemenea caz, copilul moștenește o încărcare care duce la boala a minții sau la alte boli grele; de oarce copilul este o copie credincioasă a trupului părinților.

Din pricina băuturilor alcoolice, trupul se încarcă cu atâtă muncă de mistuire, că nu-i mai rămâne vreme pentru altă lucrare. Se înțelege toată oboseala și somnul nefiresc al bețivilor, câtă vreme stomachul are de mistuit niște lucruri atât de în contra naturii. Apăsarea gazurilor ce se desvoltă în trup în vremea acestei mistuiri, asupra creerului pricinuește întunecarea minții.

Un copil zemeslit în stare de beție ori după beție va fi bolnav de nervi, dacă nu se prăpădește mai înainte din slăbiciune.

Ori cum ar fi boala minții moștenite ori căpătate, pricina e aceeași, o mistuire proastă. Deci orice boală a minții vine din partea de jos a burtei.

Cu cât omul trăiește mai simplu și mai potrivit cu natura, cu atâtă mai sănătos și mai fericit se va simți. Aceasta limpezește de ce Negrii în timpul robiei în care erau siliți a trăi simplu și măsurat, și a munci cu hărnicie, nu erau bolnavi de nervi. Această boală a

început la ei odată cu libertatea și cu pretențiile mari dela vicață, între cari și otrăvile culturii moderne.

E cunoscut că femeile sufer mai puțin de bolile minții decât bărbații. Pricina e ca dănele trăesc mult mai cumpătat decât bărbații, nu obicinuesc tutun și nu beă prea multe băuturi alcoolice. Femeile bolnave de nervi sunt mai toate din pricina unei încărcări moștenite.

Observăm la multe boli de nervi, ca înainte de izbucnirea lor și mai târziu chiar e o activitate deosebită a minții și-a trupului, ori s'arată talente deosebite, un fenomen neexplicat de școala modernă.

Încărcarea neincetată și în deosebi a creorului cu materii străine face în cursul anilor, apăsare din ce în ce mai mare asupra creerilor și deci asupra nervilor centrali, pricinuind o activitate la început mai mare, dar niciodată normală. Aceasta s'arată într'o mulțime de feluri, cum am spus la bolile de nervi. Mîntea și trupul n'au odihna și aleargă dela o daravelă la alta, fără a găsi mulțumire.

Aceasta silință arată mai ales în vremea vrăstei de școală, care nu ține la vârsta bărbăției. De aceea copiii, minune, rareori ajung ceva când sunt mari.

Sunt aplecați spre bolile minții toți acei cari au mai ales încărcarea spetelor, încărcare care atacă foarte tare nervii marelui simpatic, mai ales dacă trupul nu se curăță de materiile străine prin vreo boală acută. Capată din pricina frigurilor ascunse, o staro de boală care zbucesțe ca boală a minții. Se știe că și la boli acute se întâmplă boli de minte, incunoștiință, aiurare, etc. Asemenea turburari vin, dar trec îndată ce nu mai e apăsare prea mare, ori de loc a materiilor bolnave. Pe dealtă parte, s'a observat și la nebuni răstimpuri mai lungi ori mai scurte de lumină a minții, când apăsarea materiilor străine e mai mică. Îndată ce vine iar apăsare mai mare, pier îndată clipele luminoase.

Paralizia progresivă e o stare mai înaintată a boalei minții. În presa școalei medicale se spune că paralizia progresivă bântue mai ales pe bărbații cei mai «cu putere», dovada că de puțin cunoaște școala medicală starea adevărată de sănătate. Noi am făcut un pas mai departe; știm că o boală atât de grea ca paralizia progresivă, nu poate veni așa deodată și că prin știința fizionomiei ar fi vazut-o de mult! E de nelnchipuit că oamenii oei mai sănătoși să cada dintr'odată într'o boala a minții.

Pentru a vindecă bolile de minte, trebuie să indepărtăm încar-

carca care le face. Adesea s'au vindecat bolnavi de minte cu metoda mea. Toți sunt cea mai bună dovadă pentru cele spuse de mine! Dau aci următoarea mărturie din practica mea.

Veni la ceasul meu de consultație o fată de 23 de ani împreună cu părinții. Suferă de ani de zile de boala minții. Părinții mă întrebară dacă pot face ceva pentru bolnava care le pricinuiă mult chin și grijă.

Felul de încărcare cu materii străine îmi dădă nadejde, și am putut îndemna pe părinți cel puțin să încerce tratamentul meu. Bolnava eră în așa stare, că nu puteă face băi și trebuia să i le facă mumă-sa.

Numai după patru săptămâni i se îmbunătățise într'atâta starea, încât puteă să-și facă singură băile și nu se mai murdăreă. Într'o jumătate de an, bolnava se făcū sănătoasă.

Această vindecare repede a fost cu putință fiindcă bolnava eră nu tocmai primejdios încărcată cu materii streine și i s'a îmbunătățit repede și mistuirea. Căutarea a fost cu atât mai ușoară cu cât bolnava nu eră furioasă, ci mai mult nepăsătoare și închisă în sine.

Dacă încărcarea e grea ori starea bolnavei așa că nu se poate căută cu metoda mea, atunci, aproape sigur, că nuse poate vindeca. Am avut multe cazuri, când bolnavii nu voeau nici să audă de băi de șezut cu frecături. E cu bolnavii de nervi ca și cu tuberculoșii; boala lor e faza din urmă a unei stări rele, deci trebuie îndepărtate materiile fără nici o zăbavă.

Altădata eră cu neputință fiindcă nu se cunoșteau mijloace, vedeau boala, când eră preă târziu ca s'o mai vindece; azi, avem un mijloc care nu da greș, cunoaștem boala cu ani înainte și putem depărta cu siguranță asemenea boli. Acest mijloc e știința fizionomici.

Fiindcă până azi se crede că bolile minții nu se pot vindeca, o sa mai arăt un caz foarte însemnat, căci se poate să fie încă multe persoane bolnave tot așa.

E vorba de un caz greu de paralizie progresivă, din pricina sifilisului.

Bolnavul suferă de mai mulți ani de mistuire proastă. Boala se înrăea din zi în zi din pricina ocupațiilor prea obositoare pentru mintea lui. În 1892 s'a dus la băile din W. și după sfatul doctorilor, a băut multă apă foarte minerală. Acest lucru i a făcut atâtă rău încât boala începū a fi îngrijitoare rău. Nu mai știeă ce vorbeă.

Au consultat patru doctori, cei mai însemnați din B. După un consult lung au hotărât să-i dea frecături cu mercur. Le-a făcut numai de două ori. Starea bolnavului eră așa de reă că d-nul R., bolnavul repetă întrebările doctorului în loc să răspundă. După ce se pierduse ori-ce nădejde de vindecare, l'au dus la Viena, ca să consulte acolo pe cel mai bun doctor de asemenea boli. Cercetarea a găsit că bolnavul suferă de «Atrophia cerebri» (atrofia creierului) din pricina sifilisului, Paralysis progressiva, și că va trebui închis în curând în casa de nebuni. Deși doctorii nu credeau că se poate vindeca, totuși i-au dat să ia iod, dar pe urmă au zis să nu-l mai ia.

După statul unui prieten, familia a adus pe bolnav la Lipsea să facă și prin cura mea încercarea de «pe urmă». La începutul curei, bolnavul nu vorbea nici un cuvânt, eră mai mult nepăsător, nu pricepea nimic ce i se spunea și nu eră stăpân pe nevoile lui firești, trupul fiind fără de voință. Băile de șezut cu frecături și dieta naturală i-au adus îmbunătățire și peste trei zile de cura mistuirea eră mai bună. În opt zile, bolnavul își veni în simțire și începù a vorbi. De aci înainte îmbunătățirea merse mereu înainte așa că, după opt săptămâni de cură, se vindecă deplin și nu mai aveà nici urmă de paralizie progresivă.

Aceste două vindecări dovedesc strălucit unitatea pricinii bolilor. Dacă boala minții n'ar aveà aceeași pricină ea și bolile celelalte, niciodată nu s'ar fi vindecat prin aceleași mijloace, cari au adus vindecare desăvârșită în acele boli.

BOALE DE PLĂMÂNI. APRINDEREA PLĂMÂNILOR. OFTICA. ASTMA. LUPUS.

Această ^{toa} înspăimântătoare molimă, care bântuie înspăimântător omenirea și face jertfe la toate vârstele și treptele sociale, boala de plămâni, tuberculoza, aduce și științei medicale mari greutăți și pe cât se pare, nu-i dă de leac.

Nici o boală nu-i azi atât de lătită ca tuberculoza în toate formele și stadiile ei! Fenomenele exterioare ale acestei înspăimântătoare boli sunt atât de felurite încât greu se potrivește. Un bolnav de plămâni se plânge de *respirația grea, astma*; altul se vaită de *durere de cap*; al treilea, de mistuire rea; al patrulea nu presupune nimic până aproape de sfârșit, când îl apucă deodată o aprindere de plămâni; al cincelea, de asemenea nu observă nimic până ce, deodată, îl apucă un «atac galopant» care-l duce la mormânt; al șaselea suferă, după părerea lui, de caria oaselor fără să creadă ca-i tuberculos. Mulți bolnavi de plămâni au dureri la umeri. Voiu explică mai târziu pricinile acestor dureri. Alții au dureri de ochi, de urechi, ceea ce ascunde tot o boală de plămâni; la alții se arată sub formă de răni la picioare și la șolduri, de lupus, de cataruri rele ori picingeni urâte, cari înșeală în privința adevăratei pricini a acestei boli, pe cei cari nu cunosc știința fizionomiei.

Bolnavii de plămâni stau toți, mai mult ori mai puțin, cu gura deschisă,¹⁾ în timpul zilei cât și al somnului, pentru a resuflă mai

1) Vezi: *Louis Kuhne, sunt sănătos ori bolnav?* Examinator și sfătuitor pentru oricine, a 16ed. germană, tradusă în englezește, franțuzește, românește, spa-

răpede, fiindcă fierbințeală din lăuntru cere să fie mereu răcorită cu aer proaspăt.

Plămâni au menirea de-a curăța cu aer proaspăt sângele, care vine în ei, dacă nu se poate face acoastă curățare a sângelui din pricina materiilor străine din plămâni, acestea s'adună tot mai mult și se înmulțesc. Plămâni sunt cei mai încărcăți, fiindcă mai totul se petrece aci. Urmarea e că tot sângele e nenormal, în năuntru trupului se face fierbințeală nenormală. Prin aceasta fierbințeală ajung plămâni într'o stare de cangrenire, de aprindere cronică. Această stare prefăce plămâni într'o țesatură cangrenosă, care se dă afară, în parte, prin tuse.

Cu dreptul domnește azi frică nemărginită de bolile da plămâni, căci școala medicală oficială le cunoaște numai după ce ajung plămâni aproape stricați. Abia atunci au mijloc de cunoscut prin percutare și ascultație, dar, nu mai sunt mijloace de vindecare.

Ce mai metodă de aflat boala! Este în adevăr dureros că boala plămânilor rămâne ani de zile necunoscută, fiindcă diagnoza pentru cunoașterea ei nu e de ajuns de bună.

E tot așa de cu neputință a vindeca prin vestita tuberculină plămâni stricați, ca și prin metoda chirurgicală cereată de curând de a depărtă covernele.

Nu este nici un chip de a face să deă îndărăt procesul de stricare din plămâni, decât doar făcând să deă îndărăt pe incetul acest act de distrugere care s'a pregătit ani de zile. Prin metoda mea am reușit să-l fac să deă îndărăt. În cazul cel mai însemnat la boala de plămâni tocmai *a cunoaște la vreme starea acestora*, cu ani de zile înainte, înca din copilărie, ceace se poate prin știința fizionomiei. Pentru aceasta oste cercetarea nouă, cunoașterea bolilor de plămâni de cea mai mare însemnătate.

Neapărat pentru școala medicală e aproape tot așa de nefolositoare aceasta cunoaștere timpurie, fiindca ea nici în starea începătoare, nici în cea înaintată nu are leac adevărat pentru tuberculoză. În starea dela început a boalei sunt cazuri când cel mai deștept bolnav nu are cea mai mică idee dacă e bolnav. Și-i foarte greu a convinge asemenea bolnavi că au boală de plămâni. Mi s'a

Intâmplat ca să spun unei fete tinere și frumoase, care era din slujbă dela mine, că-i atinsă primejdios la plămâni și că ar trebui să facă numai decât cura mea, ca altfel o sa moara până într'un an. Fata supărată m'a incredințat că-i sanatoasă tun și ca nu-i trebuie nici o cura. Am tăcut, și peste patru luni am aflat de moartea ei. Incaodată s'a adevărit din nenorocire spusa mea. Peste trei luni se îmbolnăvise, și a zăcut patru săptămâni atac galopant.

Dupa aceste lamuriri, putem înțelege pricina bolilor de plămâni. Aceste boli sunt toate stările din urmă ale altor simptome de boli, nu în adevăr vindecate, ci mai mult înăbușite. Intâiu vin din bolile organelor sexuale de-a dreptul sau nu, ori ca moștenire a încărcării. Aceste materii străine ajung la o stare cronică și se arată la copii sub formă de serofule ori tuberculoza, caei copii sunt doar rodul trupului întreg, adica o chintezentă, care are tocmai aceleași însușiri ca și insul bolnav.

Am observat că scrofuloza, mai târziu, se preface în tuberculoză, așa ca intâia e adesea o trecere spre cea de-a doua. Se mai vede de aci că trupul tânăr are la început destula putere de viață și dă afară materiile bolnave și apără organele nobile, dar pe urmă încet-încet pierde această putere și din pricina materiilor străine cari se așează mereu în organele năuntrice, se ajunge la tuberculoză. *E cu desăvârșire neadevărat că un om deplin sănătos, încercându-se cu materii străine, cu cât de mulți bacili, să se îmbolnăvească deodată de tuberculoză.* Pentru dezvoltarea tuberculozei trebuie temperatură ridicată, pentrucă numai la așa temperatura se pot dezvoltă bacilii tuberculozei.

Asemenea temperaturi anormale sunt numai la cei cari moștenesc asemenea încărcare oricând cineva traeste cu totul protivnic naturei, încât tot organismul se ruinează, în puțină vreme.

Lucrul de căpetenie e a înțelege bine că toate bolile de plămâni ca și celelalte boli își au izvorul în pânțele, adică într'o mistuire slabită. Se poate ca uneori să fie pricina de moștenire, dar nu trebuie să credem că ar fi o încărcare de-a dreptul plămânilor, ci mai mult o slăbiciune, în legătură cu toate organele dinlăuntru, și plămâni fiind mai delicați, nu au destula putere de apărare, nu pot da afara îndestul materiile străine, și de aceea se așează mai ales aci, căci găsesse mai puțină împotrivire. De aceea e însemnat lucru pentru cei cari au moșteniri spre optică, să se ferească de orice încărcare a trupului, cu materii străine.

Pricina care face pe maimuțele dela tropice sa piară de oftică în grădinile noastre zoologice, e schimbarea hranei și turburarea mistuirii. Tot aceasta pricinuește și aci înbolnăvirea de oftica. Clima mai rece pe care se dă toată vina, ajută doar atâta că la temperatura mică, fermentația și mistuirea se face mai încet, mai ales când animalele nu pot aveà hrana hotărîtă lor dela natură. Lucreaza împreună doi factori în potriiva sănătății lor. Adesea am observat maimuțe în felurite stadii ale bolei, după vremea de când erau aduse, și am putut să fac diagnoză sigură, cum la început erà numai mistuirea ne normală, înainte de a le apucà alte boli. La noi, oamenii e întocmai așa, numai ca temperatura nu ni-i atât de neprielnică, așa că avem aface numai cu o hrană și e'un fel de traiu nepotrivit.

Adesea am observat la atacați, că trupul nu se poate hrani nici cu cele mai alese mâncări, și din pricina căldurii năuntrice, se usucă.

Cele mai artistice mâncări, și mai concentrate nu sunt pentru hrană prețioase, ci puterea de-a mistui este unică și singură de preț spre a păstru organismul. Dar cât e de folurită această putere de mistuire, știe bine cel care a avut mult aface cu bolnavi. Dacă este în trup încărcare cu materii străine, plămâni din pricina mărimii și întinderii lor, sunt în primejdie, fiindcă materia străină care merge la cap, trebuie să ia drumul mai ales prin plămâni, dacă plămâni sunt din astă pricină tare încărcăți, atunci materiile străine se așează în ei, în loc să meargă spre cap ca mai înainte.

Intăiul loc de stricare sunt capetele de sus ale plămânilor cari sufer întăiu și întăiu.

Aceasta vine de acolo, ca materiile străine aflătoare în trup în prefacerea sau dospirea lor, caută să se urce în sus. Capetele plămânilor se isprăvesc, cum se știe la umeri; când produsele ei de fermentare se urcă în sus, acolo le opresc umerii și nu pot merge mai departe, de aceea capetele plămânilor sufer cele dintăiu. Iata deci pricina durerilor la umeri și a junghiurilor ce simt atacații, câtă vreme plămâni nu le sunt încă stricați de tot.

După aceste deslușiri voiu trece la lămurirea nodurilor tuberculoase. Formarea tuberculelor se întâmplă în același chip ca la hemoroizi (trânji), la noduri canceroase și la toate celelalte noduri până la cele mai mici bubușoare cari se fac pe trup. Pentru a descrie mai pe larg formarea acestora, trebuie să pătrundem mai adânc.

Am amintit înainte, că un trup sănătos are mereu pielea umedă și caldă: bolnavii cronici o au uscată și nelucrătoare. În cazul întâiu trupul se află în toată puterea lui de viață și dă afară toate materiile vătămătoare; într'adoua nu. Rămân deci în el o mulțime de materii, menite a fi depărtate și fac să fie omul împins spre boală. S'a observat de multe ori că unii oameni, la anumite vremi ale anului, fac regușat umflături (buboe) la piele mai ales la șezut, la gât, sau la mâini. Înainte de asta au greutate în tot trupul, de care se mântue numai dupăce sparge buboiul.

Dupăce se isprăvește buboiul se simte cel ce l'a avut ca născut din nou ori cel puțin mai ușor și mai întinerit. Să urmărim acest lucru mai departe și anume să căutăm obârșia acestor buboe. Vedem întâiu, cu unde are să se facă un buboiu, cu zile și săptămâni innainte, locul e învârtoșat, și, pe încetul, începe a se înroși. Se mărește învârtoșarea și se tot umflă, așa că la urmă se face un nod tare în piele, cu dureri, și, din ce în ce mai aprins și mai roș. Din toate părțile sunt împingeri spre aceste noduri, din care pricina e dureros mai ales la mișcare. Când umflătura a ajuns cel mai innalt grad, învârtoșoarea se moae din toate părțile, pânăce se deschide și se deșartă. Prin formarea acestui buboiu, materiile bolnave au eșit afară din trup deadreptul. Acest fapt e deci o alungare din trup a materiilor străine. E întrebare, de ce nu găsim acest lucru la oricine? Am spus mai sus că prin asudare se face acelaș lucru. La unii e; la alții nu.

Lucrul atârnă cât de mare e puterea de viață. Unde este multă putere de viață, în trup și, când materiile străine nu se pot dă afară toate pe căile naturale, se fac buboe la piele.

Dacă trupul nu are atât de mare putere de viață ca să poată dă naștere la asemenea crize, fie că e slăbit prin medicamente, ori dacă a slăbit în timpul crizei, ori dacă e secătuit prin o viață nefirească, atunci trupul nu poate dă afară materiile străine nici a le depărta prin buboe. Tot se fac adunători și se'nvârtoșează unele locuri, dar nu sunt dureroase, criza rămâne neisprăvită și, în loc de un buboiu, avem un nod. Aceasta e deci un buboiu *nedesvoltat ori o câlimă de materie bolnavă închisă*, uneori. Dacă mai are trupul ceva putere de viață tot le mai aduce până la piele. Le putem vedeă la gât și'n multe alte locuri câte mai multe la un loc. Cei ce nu au destulă putere de viață ca să ducă lucrul atât de departe, fac asemenea noduri și înăuntrul trupului; emoroizi și cancer. Dacă

putem prin vreun mijloc oarecare să sporim puterea vieții în trup, vom avea și o schimbare la aceste noduri. Și mai înainte au observat la cura cu apă făcându-se umflături numeroase. Prin această căutare se sporește puterea de viață a trupului, cum face și metoda de cautare naturală veche, deci trupul poate duce mai departe lucrarea de curățare neisprăvită și face buboae.

Noi avem mijloace și mai nemerite pentru a ridica și mai mult puterea de viață a trupului, de aceea izbutim deodreptul a împrăști și topi aceste noduri. Dacă depărtăm destul de repede aceste materii prin organele de dare afară, cum putem prin băile de șezut cu frecături și totodată numai băgăm prin hrană în trup alte materii străine, atunci nu se mai fac alte umflături la piele ci nodurile se topește înăuntru, întocmai cum s'au și format. Prin căutarea veche cu băi izbuteau de asemenea să topească nodurile, dar nu depărtau cu plan materiile străine și de aceea se făceau buboae și coșuri, numai când trupul mai avea destulă putere să lucreze, cari prin metoda mea, nu se mai fac. Am reușit să depărtez materiile străine pe căi naturale și sigure. Am văzut deci că nodurile tuberculoase sunt umflături nedesvoltate cari au aceeași pricină ca și toate nodurile din trup. Dacă nodurile se găsesc la unii ici, la alții dincolo, lucrul atârnă de felul încărcării.

Acuma, după ce cunoaștem pricina adevărată a tuturor nodurilor și acelor tuberculoase, știm și calea vindecării. Vom zice acuma că turea nodurilor, cum face școala medicală, este mijlocul cel mai protivnic vindecării.

Se îndepărtoază numai pricina pe dinafară, dar niciodată pricina nodurilor. Aceste noduri se pot vindeca numai prin întărirea puterii de viață prin care trupul ajunge în stare să dopărteze nodurile.

Printr'o însușire a puterii de viață și prin condițiile vieții, aceste noduri chiar când sunt calcaroase, pot să dea îndărăt pe aceeași cale pe care s'au format și să se dea afară din trup. Așa se face prin căutarea mea urmată ani de zile.

Materiile fermentătoare nu iau totdeauna aceeași cale, de aceea se întâmplă că la unii sufăr întâiu vârfulurile plămânilor, la alții mijlocul ori partea din nainte și se pricinuește astmă, catar ori aprinderea bronhiilor. O aprindere a acestora se întâmplă mai ales la bolnavii cronici de plămâni.

Deosebite boli cronice de plămâni duc la aprindere acută, precum :

Aprinderea de plămâni și pleurezia. — Acestea sunt crize vindecătoare, în cari trupul lucrează să dea afară materiile străine. Dacă nu știi cum să le cauți, duc repede la moarte. Cu metoda mea aceste friguri fierbinți sunt aproape sigur neprimejdioase. Prin întrebuintarea băilor de șezut cu frecături avem putere asupra boalei, încât mai nu-i primejdioasă organismului. Vindecarea acestor crize acute e numai închipuit de repede.

Pentru a le înțelege mai bine, voi aduce un caz din practica mea. Într-o zi m'au chemat la o familie unde era o fată de nouă ani, bolnavă greu de aprindere de plămâni. Doctorul de casă o căutase timp de două luni cu creozot, fără să-i folosească nimic și-i stricase cu această otravă până într'atâta mistuirea, încât părinții se așoptau să le moară fata curând. M'au adus în cele de pe urmă. Am spus părinților, dacă vor încetă cu medicamentele doctorului și vor urmă cura mea, în scurt timp va fi îmbunătățire. Și așa s'a și întâmplat. Chiar a doua zi după cură, s'a văzut îmbunătățire, iar peste opt zile, fata a fost în afară de orice primejdie. În câteva săptămâni putea să umble pe afară. Dacă ar fi făcut dela început cura mea și nu după doua luni de căutare cu creozot, vindecarea s'ar fi făcut deplin în câteva săptămâni.

La toate suferințele de plămâni, observăm înlăuntrul lor temperatură înaltă. În plămâni se întâmplă o descompunere a aerului atmosferic. Când tragem și dăm afară aerul, plămânii descompun aerul (în oxigen și azot), oxigenul rămâne parte în trup, iar azotul împreună cu necurătenii trupului se dă afară. Așa se face în plămâni nașteri, descompunere, ardere neîncetată, pentru a carei explicare i-a trebuit foarte mult timp și osteneală chimiei. În plămâni sunt din pricina aceasta ridicări de temperatură, cari sunt și mai mari când aceștia sunt încărcăți ori fermentează materiile străine.

Am spus că baccilii sunt produsele fermentării materiilor străine din trup și puterea lor de dezvoltare e după felul lor la alta temperatură. Findecă tuberculoza e însoțită de călduri mari, de aceea acestea sunt, se vede, prielnice baccililor.

Știe atâta și școala medicală, dar nu se folosește, deși caută mereu leacuri nefirești împotriva baccililor, înșelându-se asupra naturii acestora.

Școala modernă se silește a arăta că orice boală are pricină un

bacil. Lită cu desăvârșire că, după cum aceeaș plantă în felurite climate se dezvoltă felurit, după aceeaș păsări în felurite climate sunt felurite, tot așa și toți baccilii, la deosebite temperaturi și climate, sunt deosebiți.

Celor cari au urmat cu luare aminte explicațiile mele, le va fi lesne a găsi drumul vindecării bolilor de plămâni. Trebuie să regulăm temperatura lăuntrică anormală, să sporim puterea de viciață, până ce va face trupul să fie deplin regulat și normal. Pentru a ajunge la acest scop, pe lângă dieta mea, singură în stare să reguleze trebuie întrebuințate și băile de șezut cu frecături. Cel mai greu lucru e a lua băile cu regula cuvenită. Temperaturile prea urcate ale trupului nu le putem cobori pe mult timp, de aceea trebuie potrivit lungimea și șirul băilor după starea bolnavului. Acest lucru îl poate face numai vreunul din școlarii mei, fiindcă trebuie multă pătrundere a metodei. E bine să stea bolnavul cât mai mult la aer cu soare. Mai cu seamă sunt însemnate în toate bolile de plămâni băile de soare, când vremea e potrivită.

Cât despre injecția cu tuberculină o resping. Lucrarea ei se vede. Otrava ce dă bolnavului, lucrează asupra materiilor străine ca și fermentul asupra aluatului, făcând fermentaro. Se poate deci întâmpla o schimbare în starea de fermentare a materiilor streine, care vădit să fie legată cu altă temperatură lăuntrică. Urmarea e ca baccilul tuberculozei care s'ar fi putut dezvoltă numai în temperatura dinainte, trece într'o stare care se crede ca o nimicitoare lui. Dar niciodată nu se întâmplă depărtare deplină a materiilor streine, ori o eliminare a pricinei adânci.

*Altoirea este și rămâne un leac părut, ale carui rele se vor vădi mai curând ori mai târziu. Și așa, după câteva luni de bucurie, ce stărniseră injecțiile cu tuberculină, s'a văzut ce înșelare grozavă eră. Din toate părțile numai rapoarte rele dela doctorii școalei moderne, și azi acca injecție abia mai are interes istoric. S'a adevărit și cu aceasta în deajuns ca *fiecare vaccin e cea mai mare șarlatanie.**

O vindecare a boalelor de plămâni se poate căpăta numai în timp de ani de zile prin cura mea. La boli prea învechite, se poate cel puțin ușura starea până în cele din urma clipe. Vindecarea boalei de plămâni atărnă numai de puterea de viciața a bolnavului, și, dacă se mai poate ridică puterea de mistuire. Dacă se reușește să se îmbunătățească mereu aceasta, se văd lucruri uimitoare, dacă nu, nu e nici vindecare. Am avut mulți bolnavi în cura mea, cari

în timp de necrezut de scurt, s'au vindecat, fiindcă li s'a putut îndreptă mistuirea. Am avut pe unii cari erau înaintați în boala, și aveam noduri tuberculoase, am observat cum acestea dăceau îndărăt în vreme de ani.

În fiecare dată când asemenea noduri se topesc, se întâmplă o criză, care, deși nu e primejdioasă în sine, dar e foarte dureroasă. Cu metoda mea regulam temperatura, și, când e potrivita, materiile străine dau îndărăt. Atunci se capătă vindecare. Dacă e trupul cu putere, băile de șezut cu frecături, sunt cel mai bun mijloc pentru depărtarea materiilor străine din plămâni și pânțele, e bine de făcut băi de abur, cari vara se pot înlocui prin băi de soare. Dietă aspră și aer curat sunt neapărat trebuitoare.

Când e vorba de bolnavi, la cari boala e prea înaintată, baile de șezut ațită prea tare, de aceea se înlocuiesc mai bine cu băi de trunchiu. Apa să fie de 22° — 24° R= $27^{\circ}5$ — 30° C. și s'ajungă până la umeri. Bolnavul stă la început 5 minute, pe urmă mai mult în baie: după nevoie, și repetă baia de mai multe ori pe zi. Dacă se mai întărește bolnavul, i se pot face și băi de șezut cu frecături.

Adesca nu se poate mări puterea de viață și de apărare trupului și nici aduce o vindecare, dar, oricum, aceste bai aduc ușurare. Dacă mai este mistuirea în stare a se îndreptă, tot mai e și nădejde de îndreptare.

Ca încheiere voi aduce câteva cazuri de vindecare.

Astm.—O doamnă, în vârstă de 65 de ani, suferea de astm foarte tare. Doctorul li dă hapuri de creozot și prafuri; îi stricase mistuirea, la urmă a sfătuit-o să meargă într'o localitate călduroasă, căci, după părerea lui, nu eră nici un mijloc de vindecare să poată ajuta la acest astm.

Abiă putea face zece pași, așa o chinuia astmul. Dar, pentru cine cunoaște mijloacele de vindecare ale școalei moderne, știe că trimeterca bolnavilor în țări mai calde înseamnă: «Nu-ți mai putem face nimic, din partea noastră încercă, dacă natura muma îți mai poate ajuta!» Așa a înțeles și bolnava, de aceea după sfatul unei prietene a venit în căutarea mea; doctorilor le-a spus că vrea mai bine să moară aci, decât între străini, departe. A început cura la începutul lui Decembrie, pe o vreme rea și neguroasă. Apăsarea materiilor străine în sus eră foarte însemnată. Dar urmă sfaturile mele cu cea mai mare sfințenie. N'a trebuit de așteptat mult până ce apăsarea să se lase în jos, când mistuirea i s'a regulat. Depăr-

tarea materiilor străine se făcea prin sudoare și excreții. Luă zilnic băi de șezut cu frecături și mai rar băi de abur. În câteva luni boala a dat mult îndărăt. Toate fenomenele ce avusese la începutul boalei, le avea acum din nou, atâta numai că darea lor îndărăt era de douăsprezece ori mai repede decât încălcarea. Fiecare lună de cura lucră în bine tot atât de repede cât lucrasese un an la îmbolnăvire, așa că în trei luni se vindecă de astm.

Încă un caz interesant de astm trebuie să mai spun aici. E vorba de un domn de 60 de ani, care suferea de mai mulți ani de acest rău și era părăsit de doctori. Din pricina medicamentelor luate, ani de zile, îi erau puterile trupului foarte slăbite.

Celo d'întăiu băi i-au adus ușurare. Fiindcă ușurarea ținea la început numai în timpul băii și puțin timp după aceea bolnavul făcea băi mai des decât i-am poruncit eu. Așa adesea luă și noaptea câte o baie, fiindcă tusea chinuitoare nu-l lăsa să doarmă. Dacă făcea o baie de jumătate de ceas, putea dormi un ceas, până ce frigurile cu tuse erau atât de puternice, încât nu mai putea dormi. În timpul bailor, trupul capătă putere și scotea tușind o mulțime de materie, se ușură. Din lună în lună, bolnavul, care era pe moarte, capătă tot mai multă putere de viață, încât se făcu mai viu și mai vesel. După o cură de unde era chel i-a crescut păr sur, ceea ce a umplut de mirare pe toți cunoscuții lui.

Tuberculoză (înnaintată).—La ceasurile mele de consultație veni o doamnă de 30 de ani, care suferea de tuberculoză înnaintată. Răsufliă mai totdeauna cu gura deschisă, mai ales în timpul somnului. Mama ei murise la vârstă de 45 de ani, de oftică. Lăsase tuturor copiilor aplicare la această boală.

În copilărie, bolnava, ca surorile ei, sufărise de scrufule. La vârsta de 20 ani, bolnava avea fața plină și rumenă, care carne se făcea adesea vânată, roză. În anii următori mai slabi și era mai normală. Tuberculoza moștenită a început a se arăta. Mistuirea începă a fi neregulată.

Încuere ori diaree și culoarea și mirosul excrementelor arătau limpede, cât de neregulată era fermentarea în acest trup. Pe lângă dureri de cap și de dinți începă a avea și junghiuri de pept și de umere. Aceste dureri se întâmplă numai în timpul când se strică plămâni. Odată ce o parte din ei e stricată, durerile încetează acolo. Și menitruația bolnavei era neregulată și dureroasă; se oprea uneori luni de zile, apoi începea cu furie. Simțea oboseli, neliniști

mari și nemulțumiri. Acela care nu cunoaște știința fizionomiei, ar fi socotit pe doamna aceasta model de sănătate. Obraji roși frumoși și chiar formele trupului destul de pline, înșelau pe orice necunoscător. Bolnava începu cura mea deplin cunoscătoare de starea ei bolnavă. Zilnic băi de șezut cu frecături, silințe pentru a asudă și dictă neațățătoare, cât și stare în aer liber. Intr'o jumătate de an i s'a îmbunătățit într'atâta starea, încât urcarea treptelor și umblatul, care înainte o oboseau, acum le făcea ușor. Căpătă mistuire mai bună, eră mai mulțumită, nu mai aveă dureri de cap.

Se vedeă lesne cum încărcarea se coborise de sus în jos. De două ori în anul întâiu de cură avu crize puternice, când se topiră nodurile în plămâni; în timpul crizei care ținea două trei săptămâni, bolnava simțea slăbiciune mare, dar trecătoare, o *criză de vindecare*, care pentru starea ei cronică nu păreau bătătoare la ochiu.

În anul al doilea al curei starea bolnavei s'a mai îmbunătățit încă, a mai avut numai două crize, și așa, după doi ani de cura, boala ei grea de plămâni s'a vindecat.

Tuberculoza. Să mai dau ceva însemnat din cura mea. Veni la mine un domn de vreo 40 de ani, bolnav de tuberculoză, după spusa doctorilor și care trebuia să meargă pe multă vreme să stea în Italia. Am cercetat pe bolnav și am văzut, după știința fizionomiei, că la el boala de plămâni eră cronică și că poate ar mai fi trăit în Italia vreun an de zile. A început cura mea. După patru săptămâni capătă un catar la bășică și la mațe, de care suferise cu nouă ani înainte. Acuma se arătară mai slabe și se vindecară în 14 zile. Din pricina tratamentului meu, puterile vieții fiind sporite, s'au arătat aceste boli cari înainte fuseseră numai înăbușite prin medicamente.

S'a mai arătat și o scurgere, de care suferise la 20 de ani și care fusese înăbușită tot prin medicamente și aceasta s'a isprăvit în două săptămâni; boala de plămâni luă alt mers, așa că bolnavul se credeă deplin sănătos. După sfatul meu mai ținu cura încă vreo câțva timp și, după jumătate de an, fu deplin vindecat.

Tuberculoza oaselor și Caria.—Am avut foarte mulți bolnavi cu această boală în tratamentul meu și am căpătat foarte bune rezultate. Mai toți suferiseră în copilărie de *boală englezească* (rahitismu), care e oarecum începutul celorlalte boli. Oasele le erau dela început moi, fărâmițoase și se rupeau lesne la toți. La vârsta pubertății ori și mai curând începeă caria oaselor; oasele picioarelor ori mânilor putrezeau și se răreau ca buretele, în vreme ce încheo-

turile se umflau tare. Adesea le-au tăiat mâinile ori picioarele. Unora li se hotărîse înainte de a veni în cura mea că nu se mai pot vindeca.

În cura mea a început însă darea îndărăt a acestei boli. Dar picioarele tăiate nu le pot face să crească. Iată de ce, după părerea mea, operațiile sunt un mijloc nepotrivit de vindecare. Pretind că prin asemenea lucrare protivnică naturii niciodată nu s'a vindecat vre-o boală de acestea, nici nu s'a depărtat pricina. Numai când putem face să dea îndărăt aceste boli pe același drum pe care au venit, reușim.

Îmi aduc aminte de un băiat care a venit în cura mea. Amândouă oasele dela fluere îi erau deschise pânăla glesne și pe jumătate putrede. Doctorii vreau să-i taie amândouă picioarele. Atunci părinții au adus băiatul la mine. A început băile de șezut cu frecături și dieta neațitătoare, și după patru săptămâni, rănile dela picioare au început a se închide dinlăuntru în afara, și pielea se pleca spre rana cea lungă de 8 degete, ca și la un capac cărei îi crește coaja peste locul tăiat. Amândouă picioarele i s'au vindecat în jumătate de an. I-au mai fost rămas numai două rani mici scrofuloase, cari s'au vindecat și ele în două luni. În acelaș timp s'a schimbat starea generală a copilului. În locul melancoliei i-a venit veselia copilărească.

Alt caz a fost cu un băiat de 9 ani; avea un genunchiu tuberculos, care trebuia de asemenea tăiat. Aci au trecut vre-o 9 luni până ce materia bolnavă s'a fost tras spre pîntece, și-a căpătat o rană la osul soldului, pentru a cărei vindecare au trebuit încă trei luni. Peste un sfert de an a putut să alerge și să fugă ca și alții.

Lupus. Numeroasele vindecări, căpătate prin metoda mea și la lupus, mărturisesc de ajuns că nu e dezarmată nici aci.

Voiu spune un caz de lupus de mare interes. Bolnava eră de 41 ani. Până la vaccinarea dela doi ani fusese deplin sănătoasă. De la acest timp i-a început nenorocirea. După vaccinare capătă o erupție pe piele, care la vîrstă de zece ani se prefăcù în lupus la față. Aproape 30 de ani a suferit de boala aceasta dureroasă, deși a consultat o mulțime de doctori însemnați. Fața ei eră fioroasă. Nu se putea arăta nicăeri fără ca semenii ei să nu se sperie. În această stare desnădăjduită veni la mine; toți doctorii îi spususeră că nu o pot vindeca. Cercetarea mi-a arătat că are o încărcare nu tocmai greă.

Deci i-am făgăduit vindecarea aproape sigura. Cura a fost cea știută. După 14 zile numai, a început rana să se schimbe și nu mai eră așa de respingătoare.

Mistuirea care fusese cu totul lăsată la o parte în celelalte tratamente, se îmbunătățise. Urmarea a fost că a avut strașnice eliminări, prin cari a dat afară sucurile bolnave. În 7 săptămâni, bolnava aveă fața normală.

Pricina acestei rezezi însănătoșiri a fost că aveă o încărcare înaintea. Toți cei cari cunosc lucrarea mea despre știința fiziologiei, vor înțelege de ce e așa.

Am avut și cazuri de lupus, cari nu erau așa de înrădăcinate și cari, cu toate acestea, s'au vindecat în mult mai îndelung timp. Asemenea cazuri sunt cele cari sunt din pricina unei încărcări la spate ori în partea stângă.

Unii din acești bolnavi au lăsat cura numai după câteva săptămâni fiindcă nu vedeau îmbunătățirea decât doar la mistuire. Din nenorocire n'au avut statornicie ea s'aștepte timpul trebuitor spre vindecare.

O urmare foarte bună a metodei mele de vindecare o povestește o doamnă din Stettin. Și aceasta suferea de 19 ani de *lupus la față* și nu se mai putea arăta s'o vază ochiu de om. Umblă cu vâl gros. Toate mijloacele medicale de azi le întrebuintase d-ra Sch. vreme de 19 ani, până a ajuns la tratamentul meu care i-a adus îndată alinare și vindecare, așa că mi-a trimes, fără să-i cer, următoarea scrisoare de mulțumire:

Prea onorate d-le Kuhne!

Starca mea mă silește să vă aduc cele mai calde mulțumiri pentru lucrarea curei d-voastre, prin care am scăpat de greua mea suferință. Am întrebuintat-o cu cel mai mare succes. Mă aflu iar în putere și sănătoasă că, pot să-mi caut de treburi fără de greutate. Mă simt cu atât mai fericită, că mai mulți doctori pe cari în timp de 19 ani, i-am consultat, n'au fost în stare să mă ajute, ori măcar să-mi aducă vre-o alinare.

• Îndemn deci, pe toți bolnavii, fie de orice boală ar fi, să încerce această metodă și vor fi ușurați, și te rog, onorate d-le Kuhne, publică rândurile acestea în interesul cauzei și a celor ce suferă.

Cu cea mai mare stimă și adâncă mulțumire, rămân a d-voastră

A. Sch. Stettin.

BOLILE LUMEȘTI.

La o parte rușinea ne la locul ei, la o parte sfiala, care este numai vâlul unei orbiri nenorocite, căci lasă să bântue în ascuns relele, cari n'ar putea să ființeze în lumina cunoștinței, în razele curate ale judecății firești. Pe față și fără sfială să vorbim despre bolile ascunse ale omenirii, despre suferințele ținute secrete. Răul adus omenirii de bolile lumești e atât de mare și de puternic, ca ar fi păcat dacă aș tăcea și n'aș arată isbânzile mele și că le-am putut tămădui cu cea mai mare siguranță. Tocmai neștiința generală e pricina acestei boli și mai ales tratarea cu medicamente a adus omenirii cea mai mare nenorocire încât trebuie vorbit pe față. Că azi boalele lumești sunt mai răspândite decât altă dată, nu se poate tăgădui, mai ales sifilisul, face azi pe an mii de victime și împinge o mulțime de bolnavi în mizerie nespusă.

Toate metodele de vindecare de până acuma, afară de metoda naturală, sunt neputincioase în fața sifilisului. Ele cel mult pot, cu unșori de mercur și altele, amorți boala și a liniști.

Spre nenorocirea bolnavilor, li se spune că-i vindecare și ei cred. Dar tocmai prin această greșală s'a pricinuit mult rău. Mulți dintre aceștia, așa ziși vindecați după spusa medicilor, s'au însurat și, după căsătorie, au aflat cât de rău i-au sfătuit.

Sănătatea și viața femeii e în cea mai mare primejdie, când tragește cu un barbat care are sifilis ascuns.

Împreunarea sexuală este o unire prin care cele doua trupuri se echilibrează. Atunci, dacă bărbatul nu-i deplin sănătos, femeia

capăta sifilisul ascuns foarte lesne și suferă de boală ori chiar se prăpădește. Copiii din asemenea casătorie nu pot trăi, fiindcă nu se pot dezvoltă normal.

Indrăznese să spun că sifilisul ascuns ori cronic e mai primejdios decât cel acut, căci la acest din urma bolnavul are asupra lui un semn, care arată lămurit în ce hal e.

Școala medicală cunoaște starea latentă a sifilisului, deși e în stare s'o afle numai când s'arata iar în formă acută. Școala medicală mărturisește, fiindcă nu poate altfel, că boala a mocnit atâta vreme în trup. Nu vorbesc destul de strălucit oare faptele, că școala medicală n'a știut altfel nimic nici despre această boală ascunsă?

Prin știința fizionomiei, nici aci nu suntem fără de ajutor, chiar când nu sunt încă de loc întoarceri la forme acute.

Prin ea putem cunoaște cu mult înainte predispoziția pentru toate bolile lumești, încât raul se poate depărtă cu mult înainte. Nu voi vorbi de feluritele boli sexuale ca *scurgerea albă, gonoreea, șuncăr, buboane sifilitice, poluții*, etc. Voi observă numai, că numele feluritelor boli pentru noi e tot una, fiindcă știm că toate au aceeași pricină și ca formele felurite atărnă numai dela așezarea felurită a încărcării trupului cu materii straine.

Nu e întâmplător că natura a pus împreună organele genitale cu cele de dare afară. Organismul e silit, a aduce productele lui de eliminare spre aceste eșiri, de aceea aceste organe sunt și locul tuturor așezărilor de materii straine. Mai ales la femeii se vede bine, și lucrul are mare însemnătate. Nu se poate ca aceste zemuri iuți să nu pătrundă în celălalt trup ca o alifie prin ajutorul puterii de absorbire a pielei. În acest chip materiile cele mai rele dela femeii trec la barbat și din contra, dacă el e mai greu încărcat decât femeea, atunci, materiile generatoare cari se compun din sucurile lui se intrupează la femeii și lucrează asupra ei îmbolnavind-o mai rău.

Se mai întâmplă și alte celea, pe cari pentru ca să le explicăm trebuie să mergem ceva mai departe. Instinctul sexual e cunoscut de toată lumea, dar e destul de întunecat și n'a fost încă bine deslușit. Despre obârșia lui, școala modernă spune puțin; cât despre cecace ce-l face să fie anormal, și mai puțin.

Cu toate acestea se găsește în scrierile ei că după instinctul de păstrare, cel de reproducere e cel mai tare. E de neînțeles de ce al doilea factor al vieții noastre, azi e atât de puțin luat în seamă, încât până la un punct se socotește nefiresc, și în cel mai înalt

grad neostetic și necuviincios. Ca și toate celelalte instincte și instinctul secsual are o stare normală, iar dacă insul e încărcat cu materii streine, e și instinctul acesta anormal. Tocmai starea instinctului sexual e un termometru pentru starea sănătății, mai ales pentru bolile ascunse ori cronice și pentru lucrarea felului organismului. Starea anormală ese numai din pricina apăsării substanțelor streine spre căile de dare afara, apăsare care pricinuește o stare de atătare a nervilor. Aceeași apăsare se împartășește și organelor sexuale, odată cu scăderea puterii. Instinctul sexual normal lasă pe om liber de orice turburare a minții și a gândirii.

Normal e acest instinct numai la inși sănătoși, și a-l ține în stare normală, se poate numai prin dieta neatătătoare și prin viața cumpătată. E nenormal îndată ce trupul va fi încărcat cu materii streine, ori va avea o boală ascunsă:

Boala lumească poate căpăta numai acel al cărui trup e încărcat cu materii streine. Așa se explică de ce unii capătă sifilis, șancăr, iar altul, nu.

Am cunoscut cazuri în care doi bărbați supuși la aceeași primejdie de molipsire, unul a ramas neatins, iar celălalt s'a molipsit. S'au întâmplat și cazuri din contra. O femeie a trăit îndelung cu bărbat, acesta a plecat și altul i-a luat locul. Deși nioi unul nu eră bolnav și n'avusese relații sexuale, cel al doilea capătă sifilis, iar femeia n'avu nimic.

Intocmai ca și drojdia în aluat lucrează materiile străine ale unuia asupra materiilor bolnave din organele sexuale ale altuia producând o fermentare mai ales dacă ținem seama de lucrarea liniștitoare și întăritoare ce are asupra trupului echilibrarea sexuală. Prin această lucrare trupul câștigă atâta putere de viață încât dă afară printr'o criză de vindecare materiile străine ce le are, ca sifilis, șancăr și altele. Aceasta aruncă lumină asupra acelor cazuri ca de ex. un bărbat trăește ani de zile în căsătorie regulată cu nevasta sa, și deodată din întâmplare având legătură cu altă femeie sănătoasă, capătă sifilis. Relațiile cu nevasta lui îl obicuinisera și nu putuse avea asemenea lucrare, fiindcă se echilibraseră, pe când legătura nouă aduse alt echilibru nou și deci boala.

Am spus aceste cazuri ca sa arăt ce fel e cu puțință o molipsire. Mă voiu feri a mă atinge măcar o vorbă de relațiile sexuale în afară de căsătorie; căci aci am de vorbit numai despre boala,

pricina ei, de început și vindecarea ei și am luat asemenea pilde fiindcă îmi trebuiau.

Astfel ajungem la încheierea că *bolile lumesti sunt crize de vindecare* ale trupului, prin cari el se silește a da afară materiile straine aflătoare prin el. Voim să vindecăm? Trebuie să depărtăm *pricina boalei*, încărcarea trupului cu materii străine, atunci vor încetă dela sine, una după alta, toate urmările ce se arată. De aceea este primejdioasă greșala școlii medicale, care crede că prin *injecție cu medicamente* (foarte otrăvitoare ca *mercur*, sub toate formele, *ioid*, *ioidokali*, *iodoform* etc.) vindecă, când tocmă prin acestea innăbușă cu putere toate silințele trupului. Firește că asta innăbușire se face pe seama puterii de viață a trupului, care eră innainte destul de tare ca să producă o criză de vindecare.

Acuma după ce bagă în trup otravă, puterea vieții se va întrebuința spre apărarea organismului în potriva acestuia și deci nu va putea lucra la vindecarea boalei.

Ceeace școala modernă numește vindecare, e în sine o pacoste mult mai mare, pentru trup, decât însăși boala: Fără de indoeală e înbrăcată în haina înșelătoare și acoperitoare a unei stări fără durere, dar cronică, deoarece nu arată formele acute ale boalei și pare vindecare.

Asemenea greșeli grele ale școlii medicale îmi propun să le combat sprijinit pe dovezi ce nu pot fi răsturnate. Să arătăm dovezile.

Dupa cum văzurăm, innăbușirea bolilor lumesti cu medicamente înseamnă o vindecare părută și nu o îmbunătățire, ci în adevăr o înrăutățire a stărei dinainte. Dacă reușim mai târziu ori mai curând, ades chiar după ani, ca să ridicăm puterile vieții prin măsuri potrivite, nu rareori fenomenele înăbușite ale boalei se arata din nou, deși sub forme mai domoale și trecătoare.

S'a adevărit în practica mea mai de multe ori. Băile mele de șezut cu frecături reușese să ție asemenea boli în frâu, încât pierd pe deplin caracterul îngrijitor.

De asemenea crize neprimejdioase vindecătoare, nu trebuie să se sperie nimeni, ele sunt urmarea firească a topirii materiilor bolnave și a medicamentelor ce am luat.

Toate bolile sexuale, între cari și pe drept mult temutul sifilis, prin metoda mea nu mai sunt atât de spăimântătoare. Fără mândrie trebuie să mărturisesc, că această boală, care, pentru școala medicală n'are leac, prin metoda mea se vindecă ca și oricare altă boală,

fără ca mai târziu să mai vie sub vreo formă oarecare. Dar trebuie sa spun că nu toți sifiliticii se pot vindeca, ci numai cei la cari puterea mistuirii poate inca fi îndreptată. Dacă se poate ținea lung timp asemenea cură, e cu puțință vindecarea bine înțeles, având in vedere puterea de viață și încărcarea bolnavului.

Toți bolnavii de boli lumești sunt, după cum s'a spus dela arătarea boalei, încărcati cu materii străine ori altfel zis au în ei boala ascunsă. Dar dacă nu se vindeca, sunt supuși la boli cronice și mai rele, cunoscute sub numele de *astm*, *boală de plămâni*, *tuberculoză*, *cancer*, *boală de inimă*, *dropici*, *pelagră* etc. Dacă asemenea boli nu se arată totdeauna la acești bolnavi, dar se răzbună acel tratament greșit prea ades asupra urmașilor, unele mame nevinovate se chinuiesc cu copiii *bolnavi de plămâni*, *de tuberculoză*, *de scurfuloză*, *de rahitism*, fiind-că nu cunosc pricina adevărată a acestor boale și nu se pot învinui pe sine. Despre bolile lumești ascunse ale soțului n'au auzit nimic și nici n'a învățat despre moștenirea lor asupra urmașilor. Se cunosc păcatele părinților la copii. Generația slabă, bolnavă, este oglinda în care se poate cunoaște prin învățatura mea întocmai starea sănătății trupesti a părinților la vremea zămislirei.

Dacă observăm mersul mai multor boli ca *scurgerea albă* și *scutulamentul*, aceste fenomene ne aduc un material vadit pentru adevărul metodei mele. O dată cu aprinderi locale trupul dă afară materii străine puroiu. De sigur prin aceste aprinderi pot fi în acelaș timp atinse și alte organe, dacă nu ne pricepem a face aprinderea nevătămătoare organismului. Oricum, acest fenomen va fi în adevăratul înțeles al cuvântului o criză de vindecare pentru trup. Cu cât va fi mai mare cantitatea de materie dată afară cu atât mai folositoare și mai curățitoare e lucrarea pentru organism. Înainte de toate trebuie sa cautam ca darea aceasta afara, din trup să fie pe cât se poate, nu numai fără durere, adică să nu stinghereasca și ca totuși să se facă în întregime. Prin baile mele potrivite pentru fiecare ins reușim în cel mai vrednic și de încredere chip. Lungimea curei atârna decât e de mare încărcarea. Să mai amintim încăodată aci despre mijloacele întrebuintate de știința medicală în potriua bolilor lumești, *injecții cu plumb*, *mercur*, *iodoform* în *organe* pentru a opri scurgerea acelor materii pe cari natura le dă singura afară. Chiar caracterul medicamentelor arată toată greșala acestor masuri. E minune cum nimeni nu și-a pus întrebarea: unde

se duce puroiul, ce medicamentele îl opresc și ce scop se urmărește. E cunoscut ca natura nu face nimic fără de un scop hotărât.

Lucrările naturale se pot ajuta numai cu *mijloace firești*, nu cu măsuri vitrege în potriva tuturor condițiilor vieții, *mijloace dușmane, distrugătoare*.

Numai greșala stricătoare a școalei medicale a făcut ca spitalele și casele de sănătate să răsară ca ciupercile din pământ; dacă ar fi lucrarea școalei medicale, în adevăr folositoare, atunci spitalele ar trebui să meargă scăzând.

La încheierea acestui capitol, vă aduc câteva pilde din practica mea. E vorba întâiu de un domn de vre-o 50 de ani, care mă întrebă despre o boală de inimă. După ce i-am dat sfatul potrivit și-a făcut cura mea 19 zile, i se arată din nou o boală de rinichi care fusese vindecată; peste alte 19 zile i s'arată un *sculament*, de care suferise cu 18 ani înainte. Amândouă bolile s'arată mult mai domol decât fuseseră la vremea lor, după opt zile s'a vindecat și sculamentul și starea generală a acestui domn se făcū minunat de bună. Boala de inimă i-a încetat.

În vremea curei mi-a povestit că el a avut sculament, și că pentru vindecarea lui a întrebât doi din cei mai însemnați profesori. Cu medicamentele lor s'a vindecat. După aceasta, peste câțiva ani a căpătat iar sculament, și iar a scapat cu doctorii. După alti doi ani s'a îmbolnăvit de rinichi și a avut mult de lucru, până ce, după consultul altor opt doctori însemnați, a înabușit cu medicamente întratata boala ca să nu-l mai supere.

Nu mult după asta încep boala de inima împotriva căreia până atunci nu i-a fost folosit nici-un mijloc, și care amenință să deă în *dropică*. I-am spus că sculamentul nu se vindecase, ci numai se înabușise în trup și de acolo i-a venit boala de rinichi. Prin înabușirea acesteia, boala s'a dat la inimă, care, fără de cura mea, l'ar fi dat în *dropică*. De pe arătarea fenomenelor s'a incredințat de metoda mea, după patru luni de cură s'a vindecat deplin.

Acum să mai arăt un caz de sifilis.

Domnul baron de E., în vârstă de 47 de ani, veni la mine cu câți-va ani înainte, în ceasul de consultație și spune că suferă de *sifilis*, de vre-o 10 ani. Mi-a spus c'a făcut cura cu mercur a doctorilor celor mai însemnați, c'a băut și iodura de potasiu, cu toate astea are mereu fenomene sifilitice, mai ales rani la gura și la picioare. Așa că a pierdut orice încredere în doctori, căci starea lui

generală nu-i nici măcar ea înainte de cura cu mercur. Mai ales după aceasta are o apăsare în cap și numai are eugetarea limpede ca înainte. Cu ajutorul științei fizionomiei, am văzut că d. E. este încărcat tare, și mai ales erau vădite toate otravile cu medicamente. Eră deci netagaduit că sifilisul, din pricina medicamentelor, eră într'o stare latentă. I-am dat zilnic 2—3 băi împreună cu hrană naturală. Urmarea a fost bună chiar după un an de zile, bolnavul eră cu totul schimbat. Întăiu mistuirea îi eră mult mai bună și arătă bine la față. Și cu desființarea pricinei a încetat și orice urmă de sifilis și nu s'a mai întors. Mai pe larg în partea a IV-a.

Slăbiciune bărbătească ori neputința. Nu e dovadă mai mare de degenerarea noastră decât neputința bărbătească care bântue azi. Știința medicală n'a putut până azi în nici un chip vindeca. Stă în fața ei cu totul fără pricepere, fiindcă nu cunoaște pricina adevărată. Ea nu știe că fiecare neputința este o stare bolnavă, cronică provocată de încărcarea trupului cu matrii streine ori bolnave. Ori ce neputință se poate vindeca îndată ce reușim să curățăm trupul de încărcare. Azi suntem în stare de a o vindeca. Pot cu conștiința liniștită, să spun că și aceasta în o mulțime de cazuri s'a vindecat și se poate vindeca dacă se urmează cu pricepere și tărie de fier. Toate neregularitățile organelor sexuale se pot vindeca prin depărtarea pricinei. Și instinctul sexual își capătă puterea lui normală, așa că vindecatul e în stare să-și îndeplinească firește funcția sexuală. Cât de ades cele mai tari principii morale, nu apără de neregulele sexuale cele mai nefirești de pildă de onanism! Am mângâierea că am primit cele mai calde mulțumiri, dela tineri și bătrâni, cu principii morale mari, fiindcă prin tratamentul meu au scăpat de deprinderi nimicitoare.

Neputința femeiască o găsim nu numai în înțelesul *nerolniciei* din pricina nedesvoltării ori a relei dezvoltări a organelor sexuale năuntrice, dar se mai întâmplă și o nesimțire a organelor sexuale.

Mai mult despre aceasta la partea III-a capitolul «Boalele femeilor».

Fiindcă instinctul sexual al bărbaților e deosebit de al femeilor, de aceea la ei se arată neputința altfel. Observăm semne hotărâtoare cu ani înainte, o atitudine nenormală și nervoasă a instinctului sexual. La copii și la băeți se arată printr'o atățare, printr'o aprindere cronică a organelor sexuale, de unde cea mare aplecare spre onanie. La cei mari se arată printr'o atățare nonatural de mare

a instinctului sexual. Acest fenomen mai e însoțit de o turburare a minții, în care cugetările bolnavului sunt atâtea nefirește cu gândiri și simțiri erotice. La vârsta tinereții se face un fel de sfială în fața sexului femeesc, care câteodată ajunge adevărată spaimă și este legată cu neputința. Azi sunt atâți bărbați cu daro de mână necăsătoriti, din pricina neputinței care se arată prin sfială față de femei. Câți bărbați tineri în vârsta cea mai puternică sunt cu totul neputincioși de a săvârși actul conjugal, fiindcă din pricina onaniei au ajuns neputincioși. Câte sinucideri și încercări de sinucideri nu trebuie puse pe seama acestui lucru?

Dau câteva cazuri din practica mea, căci sunt de interes comun.

Acum câți-va ani veni la mine un tânăr de 23 de ani, care dela vârsta de 12 ani făcă onanie și care aveă să facă încercare cu metoda mea de vindecare, ca să ajungă stăpân pe puțină. Zi și noapte îl chinuă gândul. Ajunsese neinstare a învăța ceva. Fără de putere, așa'mi spunea el, trebui să se deă onaniei, deși se silise din toate puterile să scape de oa. Nu găsise până atunci nici un chip de mântuire și nici nu reușise să aibă voință. Câteodată reușă să stăpânească patima câteva luni, dar după asta îl prindea și mai cu furie. Se simtea nemulțămît în sine, se credeă de prisos pe lume, și eră muncit de gândul *sinuciderii*. Acuma trebuia să se însoare după dorința părinților, dar eră cu totul neplecat spre aceasta și neputincios. Toată nădejdea și-o pusese în metoda mea de vindecare, altfel eră desnădăjduit.

Cautarea după știința fisionomiei mi-a arătat că neputința lui eră din pricina unei reli misturi, care trebuiau întâiu și întâiu de vindecat. Fiind tânăr, trupul va lucră răpede și de aceea i-am spus că e nădejde. Cu tărie și conștiință a urmat sfaturile mele și numai peste câteva luni ș'a îmbunătățit starea. Teoria mea s'a adevărit și aci strălucit. Băile de șezut cu frecături, au atacat cu taro pricina, și își adevăriră, și aci puterea lor, însoțite de dieta neațăătoare. După 13 luni de cură se vindecă de *onanie și de neputință*, cu aceeași cautare cu care am facut atâtea alte vindecări.

Boală de beșică și de rinichi. Zahăr diabet. Uremie (urinare cu sânge). Udare în pat. Boală de ficat. Petre la ficat. Galbinare. Boală de mațe. Sudoare la picioare. Picingenea.

Poate va pareă nesistematica și fara de metoda, un șir de stari bolnave, cari la întâia vedere pentru profani, par a nu aveă nici o legătura și ca le-am pus una lângă alta fara rost. In ochii școalei medicale sunt firește suferinți cu totul deosebita cari și trebuie cautate deosebit; dar sub lupa agera a metodei mele de vindecare se cunoaște unitatea cauzelor și inrudirea lor strânsă.

Obârșia lor este iarăși așzarea materiilor străine și anumă in acele parți care turbura funcțiile cele mai insemnate de dare afară a materiilor netrebuitoare din trup: rinichii și pielea.

Aci e locul sa vorbim și despre gazurile cari se fac la mistuire și ne umfla. Aceste gazuri impingând in canalul mistuirii, pe lângă mișcarile ca de verme ale mațelor, mâna mâncarile mai departe, dupa cum pe dealta parte le impinge și prin pereții canalului de mistuire in tot trupul și'n sânge. O sa limpezese lucru printr'o pilda. Apa pe pamânt sta in lacuri și râuri marginite, încât pamântul are un sistem de vine cari s'aseamana cu vasele sângelui din trup. Apa sub formă de gaz (abur) umple tot aerul și toate parțile pamântului. Tot așa se întâmpla cu mâncarile și bautura din trup. Acestea par marginite in locuri hotarâte și organe, dar sub forma de gazuri umplu tot trupul. (Alcoolul, berea, coniacul, vinul), din aceasta pricina se simte îndata dupa ce bem in tot trupul, mai ales

la cap, cu toate că printr'o lucrare normală gazurile es in parte ca sudoare și evaporare. Ele es afara fără sudoare și prin sudoare.

Aproape la fiecare om miroase altfel sudoarea. Indată ce este incarcata cu materii străine invecitate și e anormală, miroase neplăcut, altfel o sudoare normala abia miroase cam neplăcut nasului. Înăuntrul trupului se face de asemenea o depărtare a acestor gazuri anume prin rinichi, care se amestecă în lichide și prin canaluri duse în bășică. Sudoarea și udul sunt cam aceleași produse de dare afară. Dacă bășica e destul de plină, se simte *nevoia de-a o deșărtă și trebuie pe dată împlinită*, ca trupul să nu sufere simțitor. Acest punct e prea însemnat și merită o lămurire. Însa acolo unde obiceiurile de azi nu dau voc, se fac multe greșeli în aceasta privința și de aceea să nu ne mirăm că rămân materii străine în bășică și rinichi.

Părinții și învățătorii vor stărui din toate puterile pentru a face pe copii să înțeleagă urmările rele ale nemergerii la vreme cu *udul* și cu *scaunul*. In nici un chip nu trebuie siliți copiii a se opri dela *scaun* și *ud*, daca nu voim că le aducem turburare și urmări primejdioase.

La dâșii schimbarea materiilor se face foarte repede și puterea lor de viață e mare. Dacă udul adunat în bășică nu se dă afară la vremea cuvenită, suferă o schimbare și se va întâmplă fermentare și așezare de materii. O urcare de temperatură în bășică și ca urmare firească o îngroșare a udului, cu așezări de saruri cari erau în el. Astfel se opresc secrețiile rinichilor și-i vătămăm. Cine nu-și îplinește la vreme nevoia de-a ieși cu udul și cu scaunul, acela pierde cerința, și când mai târziu vreă să meargă, n'o poate împlini sau poate numai în parte.

Unde a rămas urina ?

În bășică nu-i, atunci trebuie să fie undeva în trup. Știm că o parte din ud, din pricina așezărilor neconținute în ea, s'a schimbat în gazuri și s'a împrăștiat ea și la produsele mistuirii în tot trupul prin sânge. Sărurile minerale din ea și materiile tari se cristalizează sub formă de petricele galbene în bășică și în rinichi, cari nu totdeauna le dăm afară. Dacă ne uităm în rămășița de urină cu microscopul, care mărește de 200 de ori, vedem că se compune dintr'o mulțime de petricele cristaline gălbui la vedere, cari însă grama-joară pare roșie. Dacă mai sunt alte așezări în bășică, apoi ajungem la cunoscuta.

Boala de piatră. -- Vindecarea acesteia o spun mai departe.

Piatra se face numai la trupurile cu stări nenormale și la hraniri nefirești. Se formează în acelaș chip ca piatră în cazanul de apă, la temperaturi înalte și cu apa cu săruri, cu apă dulce de ploae se face mult mai greu. Udul rămas în rinichi se evaporază și cristalele se așează unele lângă altele. Câtă vreme sunt deștul de mici, se duc lesne împreună cu urina prin canale în bășică, dacă însă se fac mai mari, prin trecerea lor aduc durerile cunoscute sub nume de *colicile pietrei*, fiindcă cristalele tari zgârie și rănesc canalele udului. Acelaș lucru se petrece în bășică.

Când canalul urinar e încă îngustat de materiile străine din pântec (stricturi), se întâmplă adesea că petricelele nu mai pot eși cu urina ca nisip, ci formează în bășică depozite mai mari. Prin rostogolirea pietrilor în bășică se rotunjesc, dar înăuntru rămân tot cristaline.

Nu e de tăgăduit că ținerea udului aduce totdeauna piatră. Compoziția urinei poate fi așa fel că prin descompunere nu lasă piatră, ci se absoarbe în trup așa cum e ca materie străină. Atunci se arată fel de fel de boli, ca nodurile cum am arătat. Câți-va ani înainte, am avut în cautare un băiat, care avea pe tot trupul noduri cât fragele. Cele întâiu s'au arătat când în urma unei răceli, n'a putut urina câteva zile. I-am spus că nodurile sunt din pricina opririi urinei și că vor peri îndată ce vom reuși să le transformăm în urină. A început băiatul cura mea și după câteva zile a avut eșiri mari de urină. Fenomenul a ținut mai multe zile. Ca dintr'o lovitură spre marea mirare a mamei copilului, au perit nodurile. În acest caz nodurile erau din depunerea materiilor străine urinei, pe care trupul cu puteri mai ridicate a reușit să le dea afară.

Diarea și încuerea, după cum am spus sunt din aceeași pricină, arată încărcarea trupului. Tot așa e și cu urinarea. Numai atâta că la aceaste, încuerea nu se vadește, ci numai se arată prin semne indirecte: *culoare nenormală, înroșire nenormală a pielii; coșuri, dureri de cap, noțiuni, piatră, etc.* Sunt numai o pregătire pentru alte boli.

Diabetul. Zahăr în urina, se află de-a dreptul, ca un fel de urdinare. Se însoțește cu friguri și cu stări de aprindere, din care pricină se explica setea chinuitoare; la acești bolnavi nu pricinuește acum încuere, noduri ori piatră, ci o dare afară puternică a matorii și, prin urmare descompunerea sucurilor, încât urina ese din trup într'o stare de fermentare bolnavă și cu materii zaharoase.

Piatra și boala zahărului, au aceeași pricină, numai fenomenele de pe din afara sunt felurite. Toemai pentru bolnavii de zahar, baile mele de sezut cu frecaturi sunt de cel mai mare folos. Prin ele caldura năuntrică se potolește încât setea încetează.

Piatra și boala de zahar dupa tratamentul meu, se vindeca în același chip prin departarea pricinelor cari le produc. Piatra întâiu se sfărâma și se topește, eșind sub forma de nisip, sub care forma ese cu urina. E batător la ochiu, că la tratarea bolnavilor de piatra, prin băi de sezut cu frecaturi, dau afara foarte multă apa.

Bolnavii nu-și pot lamuri de unde le vine atâta apa. Explicația e foarte simplă, din tot trupul vine pe drumul vechiu, materia straina care s'a profăcut în urina, și ese ca atare din trup. Am avut bolnavi cari puteau scoate apa numai în timpul băii, și a carora beșica numai încet-încet și dupa vindecare, a putut lucră normal.

Cât de mult poate trăi un bolnav de piatra, ne arată împăratul Wilhem I-*iu* care a trăit pânăla 90 de ani. Aceasta a atârnat de încărcarea neprimejdioasa a raposatului. Din potrivă, Urmașul, Impăratul Friedrich a avut încărcare mult mai primejdioasa și s'a aratat boala mult mai rea și mai timpurie.

Uremie este o stare în care se gasește uree în sânge și în tot trupul. Insoțește boala de bășică și piatră. Cunoscătorii științei fizionomiei, observă această boala chiar când bolnavul nici habar nare. Dar nu e nici un mijloc prin care sângele să se curățe mai repede decât prin baile mele cu frecături.

Scăparea în pat. Starea rea când bolnavii nu pot ținea urina este de asemenea din pricina încărcării pântecelui cu materii străine. De multe ori este o fistulă la bășică prin care urina ese fără de voe. Acest fenomen e aproape fără de excepție din pricina altor boli nevindecate și pe cari le-am înăbușit cu medicamente ori cu alte tratamente în potrivă naturei. Vezi povestiri de cure, la partea IV-a.

Aceste fenomene de boli ca și fistulele la mațe, în practica mea, chiar în puține zile ori săptămâni s'au vindecat cu totul. O cură mai lungă trebuie la boala aceasta, când e cronică, și trupul stricat cu medicamente.

Catarul de beșică este o stare acută a boalei de bășică și piatră, o aprindere îngrijitoare a canalelor urinare însoțită de dureri la urinare. Cu metoda mea se poate lesne depărta ca și toate stările de friguri, fiindcă are aceeași pricină ca toate bolile.

M'au chemat la un bolnav care suferea de 14 zile de catar de beșică.

Prostata eră umflată tare și bolnavul putea urina numai cu dureri mari. La fiecare zece minute avoa dureri grozave de beșicu, încât urinarea în zilele din urmă, eră tot mai grea și mai dureroasă. Doctorul voi în ziua a 14-a seara să-i scoată apa cu cateterul, lucru ce nu se putea face, fiindcă eră prostato umflată. Doctorul spuse că trebuie să cloroformizeze pe bolnav. Acesta n'a voit și m'a chemat pe mine, chiar în acea seară. Dela întăca bae cu frecături au încetat durerile cari veneau la zece minute și, după o jumătate de ceas de bae, putu urina singur; după ce a făcut bae $\frac{3}{4}$ de ceas, s'a culcat în pat. Noaptea a asudat din belșug, și a urinat mult, fără dureri. Și așa catarul de beșică s'a vindecat în puține zile.

Boală de ficat Petre la ficat. Gălbănare. Se întâmplă mai ales la cei cu încărcare de materii străine la partea dreaptă. Secrețiunea ficatului, fierea, se varsa din bășica fierei în mațul subțire și micșorează formentăția.

Ori la cine ficatul e încurcat și-i impeditat în secreția sa, se întâmplă, după observația mea, cu totul altă sudoare în trupul acestuia decât în al celui cu încărcare în partea stângă. Așa, după starea de încărcare se fac ori pietre din fiere ori învărtoșarea ficatului.

Toți acești bolnavi sufar mai ușor, ades au sudoare rău mirositoare, bolnavă și mai ales *sudoare la picioare*.

Evaporarea și descompunerea, fermentarea fierei se vede foarte lesne de pe culoarea închisă a pielii de pe cunoscutele *pete de ficat* și uneori duce la *galbenare*. (Vezi despre cure partea IV).

Am observat la tratarea acestor boli că prin metoda mea se capătă o vindecare sigură.

Sudoare la picioare. E în legătură cu boala de ficat. Asudarea picioarelor ne arată o încărcare în partea dreaptă care se face în timp de ani de zile înainte. Când boala e înaintată, de obicei, încetează sudoarea. Starea bolnavului atunci e mai rea, fiindcă materia bolnavă și stricată ramâne în trup, și face boli mai rele, ca pete pe piele, cancer, etc., boli cari vor fi mai anevoe de vindecat și cer mai mult timp pentru vindecarea lor. A înăbuși sudoarea picioarelor prin medicamente, ca acid cronic e a strică sănătății bolnavului. Numai după lung timp, ades după ani de zile se arată urmările rele ale acestor căutări medicale ale sudorei picioarelor,

printr'o boală mult mai rea. Dacă înăbușim sudoarea picioarelor cu medicamente, vine întocmai cum astupă canalul colector al unui oraș, sub cuvânt să nu miroase. S'ar răuși, dar ar fi foarte rău pentru oraș, care, în curând s'ar umple de necurățenii.

Do plâns e că administrația militară, se înșală asupra acestui lucru, școala medicală întrebuințează medicamente, cu săruri de crom, salicilat, în potriua sudoarei picioarelor, la soldați. Inștiințez pe cei interesnți că medicamentele sunt dăunătoare. Cu metoda mea încetoază sudoarea picioarelor foarte repede dela sine, fiindcă se îndepărtează cauzele.

Picingina și boli de piele. Și aceste boli sunt din pricina aceleea-și cauze ori în ce formă s'ar arată, ca pete eruptii. Am vindecat picingina și am grăsit totdeauna că erau din pricina sudorei picioarelor ori altor lucruri ale pielei. Deci aceasta înseamnă o stare cronică a altor boli înăbușeste și cere o cură mai lungă și mai conștiincioasă.

Sunt *picingini umede* dar sunt și *uscate*. Acestea din urmă sunt mai anevoe de vindecat decât cele dintăiu, adesea copiii au de acestea. Sunt semn de incarcare ori de alte boli copilărești înăbușeste, de multe ori și urmarea vaccinului.

Și aci să dăm două vindecări alese din mai multe, ca să limpozim mai bine cele spuse.

Un domn O din N. suferea de la a doua vaccină de erupție de piele, care se lătea pe tot trupul. Trebuia să poarte mănuși, iar noaptea să i se lege mâinile ca să nu se scarpine. Pantalonii și buzunarele dela haine le rupea ca să se scarpine. Nu putea să i-a parte la jocul copiilor și căută să citească doar ar uită, dar tot îi era rău. Cu vârsta, suferința tot crește, starea sufletească dădea de îngrijit, se gândea să-și curme zilele.

Atunci află de metoda mea de vindecare și ca să se apuce repede de cura mea, a cetit cartea. După ordinul meu a făcut zilnic două băi la șezut cu frecături, mâncare neațătătoare, și a avut bucuria să vadă o îmbunătățire, după care a urmat vindecarea încet, încet, până ce a dat afară toată otrava vaccinului.

Alt caz e o vindecare de *picingină umedă*, de această boală suferea domnul W. din G., în vârsta de 23 ani. Petole se arătau mai ales la cap și la gât, Uneori și medicamentele îi făcură numai vindecări parțiale, și în curând a pierdut încrederea în școala medicală. A venit la mine și a început cura. Bolnavului i-am putut

prooroci vindecare, de oarece diagnosa îmi arată că are înăcarea dinainte. În adevăr în câteva zile i se îmbunătăți mistuirea și cu asta i se îmbunătăți și picinginea. În ziua a treia, încetă seurgerea și în 16 zile numai era nici urmă de boală. Pe lângă asta balnavul avea gâtul prea gros. În 16 zile a pierdut din grăsime $3\frac{1}{2}$ c. m. Materia bolnavă îi adusese îngroșare la gât și picinginea s'a depărtat prin mățe și rinichi. (Despre cure, vezi la IV-a parte).

BOALA DE INIMA ȘI IDROPICA

Omenirea bolnavă are de împărțit cu un șir de boli de inimă, pentru a căror căutare școala medicală dă o mulțime de ordonațe după feluritele chipuri, cum se arată. Le împarte în organice, boli ale inimii și ale elapelor și 'n simptome de inimă, cari atârna de pricini mai mult sau mai puțin trecătoare. Cine însă caută pricinile bolilor inimii, fără idei gata făcute și le caută lămurirea în fenomene naturale, trebuie să ajungă la cunoștința că încărcarea inimii cu materii străine e pricina tuturor bolilor ei și deci o despartire a suferințelor în mai multe categorii e de prisos. Numai dela starea organului-inimă, dela desvoltarea puterii ei mai mare ori mai mica de a se împotrivi la înrăuirile vătămătoare, atârna gravitatea cazului individual.

Dacă avem încărcare la stânga, este mai mult ori mai puțin o aplecare a inimii la îmbolnăvire. O constituție slabă a inimii, poate din pricina moștenirii, nu poate țineă pept unei încărcări.

Asemenea fenomene obișnuite ale încărcării se arată și la încărcarea inimii. Nu numai părțile vecine sunt îmbăcsite cu materii streine, de pildă, sub formă de grăsime, dar mușchii inimii mai sunt umflați cu de acestea, încât lucrarea lor normală e cu neputință. Nu sunt neapărat mușchii inimii măriți, încărcarea poate fi o întăritura, o învârtoșare, o încordare oarecare. În această stare mușchii pot lucra mai rău.

Fiecare știe cum la un buboiu grămădirea sângelui face anevoioase mișcărilor acelei părți și chiar a trupului întreg. Și la inimă

încărcarea se arată printr'o lucrare neregulată, îndată ce se cere dela ea lucrare mai mare, ca la spaima ori la o nouitate neaşteptată, ca şi la încărdari mai mari ale trupului.

Când vine mai mult sânge la inima, se simte limpede ca ea nu-şi poate face slujbă. Vin *batăi de inimă, nelinişti, opriri de sânge într'un vas, paralizii, răsufolare grea*. Nu se simt dureri. E mai mult o simţire neplăcută, o apăsare ori senzaţie ca ar fi în inima ori în apropierea ei ceva ce n'ar trebui să fie.

Tot aşa se întâmplă şi la turburările clapelor inimei. Aceste clapе nu-şi mai pot împlini slujba cum se cuvine: închidera îndată ce au ajuns la un grad de apăsare.

Afara de acestea poate fi lipsuri la feţele de închidere ale deschizaturii lor dintre camerele inimei, încât nu mai astupa deschizaturile din inima.

Cât despre durerile nervoase ale inimei, acestea le numesc ca «nascocire» ciudată. După cum am arătat în capitolul despre nervi, nu poate fi un organ bolnav şi să nu-i fie şi nervii! E dovada de necunoaşterea desăvârşită a naturii şi a legilor ei a voi să credem ca nervii pot fi sănătoşi deplin şi numai un organ ori altul bolnav, ori ca trupul e sănătos tun, iar nervii bolnavi. Pentru mine, aceste pareri sunt adevărate minunaţii.

Noi ştim azi hotărît ca deosebitele boli de inimă, cu sutele lor de nume, cu deosebitele lor aparenţe şi cu nenumeroasele fenomene exterioare ce le însoţise, au numai o singură obârşie: încărcarea trupului cu materii străine.

Dacă nu vom departă pricina bolilor de inimă ori dacă vom mai aduce în trup materii străine şi otravuri, vine o stare mai rea, *idropica*. Asta e starea de pe urma a bolilor de mai înainte, nevîndecate.

Apa care se arată la idropică, este un product cu totul ciudat al trupului bolnav. E deci limpede că trupul nu are sângele curat şi nu-i în stare să-l curăţe. Care e deci urmarea firească? Sucurile sângelui, din pricina materiilor străine, se descompun mereu şi-şi schimbă forma şi starea. Nici la o boală nu putem urmări mai limpede descompunerea şi compunerii a materiilor în trup ca la dropica.

Intr'o zi m'a consultat un bolnav al cărui trup eră atât de plin cu apă încât eră ca un burduf de guma umflată. Apăsarea apei din lăuntru eră aşa de mare încât curgea prin pielea picioarelor, pretutindeni unde stă bolnavul, lăsa urme de apă. Dar mai eră un

lucru de mirat, bolnavul fusese negustor de unt, și în fiecare zi mâncase unt mult. Apa ce eșea dela picioare miroseă a unt, înrât nu eră indoială de obârșia ei. Mâncase în fiecare zi fară pâine și altele, numai unt. Firește stomachul n'a putut mistui aste cătimi de unt. Untul a rămas tot mai mult și mai mult nemistuit și a ajuns azi materie străină în trup. Fiindeă omul obiceiunea a dormi pe partea stângă, s'a făcut încărcarea pe acea parte, s'a pus untura la inimă și în tot trupul. De acolo a venit boala de inimă. La urmă materiile străine au trecut în altă stare de descompunere și s'aratau sub formă de apă.

La acest bolnav boala de inimă trecuse prin toate formele. La început a avut *bătăi de inimă*, pe urmă *dureri nervoase*, acuma *grăsime* din care pricină a căpătat *micsorarea clapelor*. Și acuma aveă *apă la inimă*, din care l'a dat în dropică, bolnavul a încercat toate metodele de vindocare. Veni și la mine, dar, din nenorocire, preă târziu, pentru a face cura mea. L'au cautat cu medicamente, cu otravuri de tot soiul și fiecare stadiu din boală a căpătat alt nume și alte medicamente.

Pricina formării apei în trup este o stare de ardere în pântece de care bolnavul nici nu-și da seamă, fiind-că merge încet; numai apa care pricinuește greutate la răsufare și apăsare la inimă îl îngreue. Dacă începe trupul să se împotrivescă boalei și dacă putem să-i sporim puterea de viață, boala cronică se face acută. Dacă boala e prea înaintată, se face așa slăbiciune încât nu-i nădejde de vindocare arde înăuntru. Dacă puterea de viață e destul de mare ca să poată dovedi boala, poate scoate această aprindere din trup. O s'arat eu două cazuri din stabilimentul meu.

Dintr'o țară depărtată veni un domn la mine care suferea de dropică și nu s'a fost putut tămădui cu doctorii. Picioarele îi erau umflata de două ori așa de groase cât trebuie, tot așa burta, cu toate astea bolnavul se plângea numai de răsufare greu la dormit și de greutate în picioare, totuși putea merge bine. I-am spus că boala e prea înaintată ca să se poată vindeca și că ași dori să nu începă tratamentul meu. Bolnavul stăruia să facă numai decât cura și așa a început în potriva sfatului meu.

În cele două săptămâni dintăiu, toate au mers ne mai pomenit de bine; sudori înbelșugate și pierderi mari de apă. Așa că bolnavul eră foarte fericit. Până atunci trupul său a dat afară numai materia bolnavă, apa, acuma trebuia îndepărtată pricina formării

apei. Pricina eră arsura năuntrică rămasă ascunsă. Vindecarea o putea trupul numai pe o cale, prin transformarea arșiței ațeleia în acuta. Dacă trupul va avea destula putere sa alunge prin această criza, materiile straine vine și tămăduirea. Altfel arde mai departe înauntru. La bolnavul meu s'a întâmplat, cum am prevăzut cazul din urmă.

În saptamăna a treia începû prefacerea arsuroi ascunse la piciorul drept. Piciorul se umfla mereu, până ce se făcû o rană deschisă dela vârful degetelor până la fluer, care în ziua a doua se făcû neagră. Cangrena care eră la început năuntrică a eșit afară, lucru ce pricinuia bolnavului dureri mari. În săptămăna a patra se lua negreata depe rană ca o piele groasă, și rana începû a se vindecă. Dar căldura năuntrică a bolnavului destul de gras încă, croștea din zi în zi, semî că cangrena din lăuntru începeă să se schimbe.

Bolnavul simțea seto mare. Cu toate baile de șezut cu frecături, căldura nu scădea, ceea ce se vedeă de pe slăbiciunea bolnavului. Numai avû putere să facă baile, și așa în ziua 24, a pierdut conștiința, și în a 30 muri. De pe urma căldurilor nauntrice preă mari, bolnavul s'a prăpădit, după cum prevăzusem.

Alt caz, care s'a isprăvit cu bine, îl dăm aci. E vorba de un bolnav care de mult avea dropică, dar, mulțămîtă omeopatiei, luase numai puține medicamente. În trei săptămăni de tratament după metoda mea, perdu apa, după care în săptămăna a patra, căpătă ferbințeală mare, a doua zi avû scaune cu materii negre ca de cărbune și puturoase cu dureri ca de holeră. Aceste deșertari au ținut trei zile. Nimeni dintre cei de față nu-și putea dà seama; toți erau spăimântați, fiind-că bolnavul mâncase foarte puțin. Soția veni îngrijată la mine. I-am spus că soțul ei a scăpat, fiind-că, prin această criza, s'a transpormat cangrenă nauntrică și s'a și dat afară materiile străine cari stăteau de ani în trupul bolnavului. Eră acuma foarte slab în urma acestei crize, dar se îndreptă repede. Azi e din nou sănătos ca și cu douazeci de ani înainte.

Și nu s'a mai arătat nici urmă de apă la el. În acest caz, trupul putu face cu noroc, transformarea cangrenei din rece în fierbinte.

Dropica se poate, în adovăr, vindecă numai dacă bolnavul prin urmarea aspră a curei mele, ajunge să i poata asudă *parțile idropicate*. Atunci e cu putință ca apa și celelalte materii străine să iasa afară, și să avem iar mistuire normală. Dropica nu se poate vindecă, dacă

puterile trupului sunt atât de mici, încât nu reușese să dea afara materiile străine, nu se mai poate îmbunătăți nici mistuirea.

Și aci trebuie să amintesc de știința fizionomiei ¹⁾. Ne dă mijloc sigur de a afla cu mult înainte dropica, când nu se poate socoti ca neinstare de-a se vindeca, ei din contră prin cura noastră, se poate tămădui neapărat.

Totdeauna numai prin practică se pot dovedi cele spuse, și de aceea mai dau un caz interesant de o boală greă de inimă legată cu idropieă și lepră.

Acest caz s'a întâmplat unui domn J. F. R. din Batavia, insula Iava. Făcuse export 24 de ani, și care în acel timp fû deplin sănătos după spusă lui, deși a fost bolnav de friguri câteodată, și-l dureau uneori ochii. A mai avut niște răni la picioare. Pentru noi, aceste fenomene arată că trupul nu-i eră sănătos ei încărcat rău cu materii străine. Și acestea se așezau când la o parte când la alta a trupului, și fermentau acolo în clima tropicală mai curând decât aci la noi, dând o boală acută.

Cele ce-au urmat dau o dovadă limpede că așa a fost. În Noembrie 1879, căpătă după urechea stângă o umflătură, care s'a tamăduit, adică s'a înăbușit cu medicamente, iar materiile stricate le-au trimes în trup. De aceea s'au arătat sub altă formă, i s'a umflat foarte tare un deget, și a dat mult puroiu afara, c'o bucățică de os.

Abia i s'a vindecat degetul și a început să aibă o curgere de sânge din mațe, care arată că sunt înlăuntru noduri de emoroizi. N'a trecut mult și i s'a deschis o rană la piciorul stâng, care a stat multă vreme și-a zemuit.

Ii erau picioarele și mâinile rece, sudoarea rece, adesea avei friguri, ceeace arată o boală mai adâncă. În Februarie 1882 avu friguri puternice cari ținură mai multe zile. Așa ca doctorul de casă care il credeă lepros, il trimese în Europa. D-I R. plecă la 13 Aprilie 1882 dela Batavia, și consultă pe profesorul J. în Bassel, care

1) Vezi: *Louis Kuhne Știința fizionomiei*. Știința unei cercetări nouă a bolilor. prelucrată pe temeiul propriilor cercetări și descoperiri. Cu multe ilustrații în text. Apărută în limba germană, engleză, spaniolă, română, daneză, și indiană, (locală). Prețul ediției a 12-a germană 7,50 lei broșat : legat elegant 8,75 lei. Editura lui Louis Kuhne, Lipsca, Flossplatz 15/24. Ediția românească, apărută în editura lui Toma Simionescu, București, Str. Popa Tatu 53. Prețul lei 3,75 broșat: elegant legat lei 6.

constată o aprindere a sângelui, și-l trimise la băile din Tölz în Bavaria de sus, la dr. St. În vremea curei de acolo i se făcù la brațul drept o pată roșie care cu toate frecăturile cu sublimat nu se trecù. Deși după această cură se simți ceva mai ușurat, totuși toamna i se făcură mai multe pete pe trup. Frigurile erau și mai tari. În Aprilie 1883, plecă îndărăt în Batavia.

Acolo îi trecură petele după o asudare puternică. În Maiu îl apucară bătaii de inimă cu friguri puternice. Doctorul îl trimise iar în Europa și în Maiu 1885 veni pe mai multă vreme.

Deci e vădit că tratamentul d lui R. nu alungase din trup pricina răului, dovadă, izbucnirea din nou a boalei. În clima rece din patrie, boala stă într'o stare ascunsă pe care o sufereă mai lesne și arare ori aduceă stări acute. Dar, îndată ce mergeă în clima fierbinte, îl apucă din nou, așa că d. R. și doctorul său credeau că liniștirea aceasta o vindecare din pricina climatei.

După venirea sa în Europa se așază la băi în Friburg, făcând cura dată de doctorul său și de dr. N., consilier intim de curte. Toamna se arătară iar petele roșii pretutindeni pe trup și mai multe decât în 1882, semn de încărcarea trupului. Fiindcă erupția semănă a scarlatină și toate celelalte fenomene erau bolnăvicioase și neînțelese, doctorii îi spuse că trebuie să aștepte totul dela natură, oăci după băile de sare dela Riehenfeld în 1886 i-a fost și mai rău. Boala eră cronică. Dar durerile trupești începură a înrături și asupra sufletului. Eră în starea acelora cari caută în zadar ajutor pretutindeni și începe a-i munci *melancolia*, gânduri negre, descurajare, toropeală și *desjust de viață*. Nu e minune ca bolnavul, care până în 1888, s'a căutat fără de folos cu cei mai mari doctori, eră desnădăjduit. Acest bărbat, plin de nădejde ajunsese un bătrân ruinat.

Treburile grabnice îl chemară pe d-l R. din nou în Batavia la 19 Ianuarie 1889. Boala îi eră atât de cronică încât căldura tropicală, care cu trei ani înainte îl făcea să asude, acuma numai foarte puțin lucră asupra-i. Când a ajuns în Batavia boala iar s'a făcut acută. Au început dureri de inimă și mai tari. Puterile îi scădeau din ce în ce și căpătase apă la picioare. Doctorii hotărîră că boala lui e *lepră*.

Fiindcă doctorii din Europa spuneau c'au găsit bacilul leprei în sânge la bolnav în mare cătime și interesul sănătății publice, și de teama molipsirii îl sfătuiră să plece în Europa ca să nu-l închiză

ca pe alți bolnavi. Așa că plecă iar d-l R. la 9 Decembrie 1889 în Europa.

Tovarașii de drum nu credeau că mai ajunge viu la Geneva. Aerul mării îi rădica puțin puterile și ajuse iarăși în Europa. Starea acută se prefăcuse iar în cronică. Doctorii din Freiburg spuneau că n'are leac.

În vremea asta de durere, un prieten al său, W. din Lipsca,

Fig. 1.

Fig. 2.

cu care fusese îndelungă vreme în lăsa să vorbească de metoda mea de vindecare. La 20 Martie 1890 veni în Lipsca și la 24 începuse tratamentul meu, nu prea cu mare încredere.

Mersul boalei d-lui R. e pentru adăptarea teoriilor mele un exemplu minunat și întărește știința fizionomiei. Din fericire i-am luat fotografia înainte de cura și după. Trupul său era cu totul schimbat din pricina materiilor străine. Gâtul gros avea gușă. Nu se prea vedea fiind și el vârit în trunchiu. Nu se vedea despartitura gâtului. (Fig. 1). Pe frunte era o umflătură mare de 2 cm. Ochii mai nu se vedeau, capul, cu umflături de materii străine. Piciorul drept în mijlocul pulpei avea cangrenă, tot așa piciorul și încheetura genuchiului; asemenea și mai sus avea apă. Așa că d. R. purtă numai cu greu piciorul. Depozitele de materii străine în trup erau multe în trunchiu ca și la gât și cap. Mistuirea era rea. Mățele și rinichii lucrau cât se poate de neregulat. Durerea de inimă nu lăsa zi și noapte. Frica și înăbușirea era tovarășul său zilnic. Măinile și picioarele reci ca gheața și vinete.

Îndată ce începuse cura mea, îmbunătățirea nu întârzie să se arate. Mistuirea i se îndreptă. Scaunul care-l avea numai cu clistere,

dela a treia zi începu regulat împreună cu urinarea. Urina înaintea limpede, începu a fi turbure și albicioasă, vădit încărcată cu o mulțime de materii străine. Chiar de-a doua zi, se simți mai ușurat și mai viu. Se vedea schimbarea vădită a trupului pe dinafară, procesul curățării i se făcù neașteptat de răpede.

Interesant erà cum cangrena de 4 țoli de lată, întâiu a fost cafeniu închisă, mai târziu vânata-roșie, pe delături la pulpă, apoi s'at opit în forma de apă, iar piciorul se umfla. Piciorul drept ajunsese la urma la grosime neobiceinuit de mare.

Acest lucru erà pentru schimbarea și puterea de descompunere a materiilor străine, foarte de luat în seamă.

A fost grea criza, care a venit peste bolnav, dar puterea de viață îi veni în ajutor. Deși nu se putea mișca mult, totu-și asuda după baile mele la părțile cu idropică, semn că lucră trupul bine. În patru săptămâni i se dusesse toata apa din trup, de aci înainte vindecarea merse nelinchipuit de rapede, zilnic se simțea mai bine și mai întinerit. În patru luni, câteva crize de vindecare i-au schimbat cu totul arătarea, încât nu se mai cunoștea (Fig. 2). Durerile de inima și idropica încetară și, în adevăr, s'a vindecat. În locul silei de viață, capatase curaj și voința.

Aceasta izbândă a curei n'au crezut-o în Batavia. S'a zis că bolnavul numai atunci va avea voie sa vie în Batavia, când nu va mai avea baccilii leprei.

Pentru aceasta s'a aratat D-I R. la Hamburg la cei mai vestiți specialiști în lepra, cari îl căutasera și înainte ca să-l cerceteze de baccili, și, după 4 săptămâni de cercetare, s'a căpatat raspunsul înbucurator că numai are baccilii leprei. Și azi d. R. care s'a întors în 1899 la Iava, se află sanatos și nici un semn de boală nu i-a mai venit.

Deci acest caz aduce o dovadă strașnică pentru știința școalei medicale cu diagnoza și tratarea ei. Deci încă pe unul, aruncat de cei îndrept de-a vindeca, l'am vindecat cu și dat sănătos familiei și prietenilor.

BOALE DE MĂDUVA SPINĂREI. USCAREA MADUVEI SPINAREI. HEMOROIZI (trânji).

Trebuie bolire îndelungată înainte de-a izbucni boala măduvei. Cu ani înainte, totuși poate știința fizionomiei vedeă și arată pricina acestei boale, care dovedește o încărcare bolnavă a nervilor. Hotăritoare sunt *poluțiile*¹⁾, cari se văd, fie că bolnavul e însurat ori, nu.

Dar *poluțiile* înseamnă o inflamație cronică a nervilor măduvei spinărei și a nervului simpatic, pricinuită printr'o încărcare a spetelor. Această stare de aprindere, sporind mereu, face nervii din ce în ce mai neinstare a lucră, încât bolnavul numai e stăpân pe picioarele sale.

Întăiu îi sunt picioarele slabe. Pe lângă *poluție* mai sunt și alte îngroueri de boală. Mulți bolnavi simt în jurul burtei ea un fel de cingătoare care-i stringe.

Intr'o stare mai înaintată vin dureri fulgerătoare ori chiar mai lungi (dureri de nervi) și așa numitele *dureri de ursită*, lovituri dela ele, cari sunt foarte dureroase.

Durerile măduvei spinărei se arată foarte felurite: In încărcările de-o potrivă ale măduvei spinărei se mai arată și alte boli, *dumțul sfintului Veit* (Saint Gui).

In stările înaintate, așa numitele stări (de pe urmă, abiă so mai poate așteptă vindicare. In asemenea cazuri tot e bine dacă putem tăia bolnavului durerile. Aceasta se face în scurt timp, dacă

1) Slobozire de sperm în vis.

se îmbunătățește mistuiroa, și, prin aceasta, capătă liniște înăuntru, somn și poftă de mâncare.

Metoda cea nouă de cercetare, știința fizionomică ne dă chip să nu așteptăm această stare de pe urma a bolei, ci să începem căutarea cu mult înainte, căci niciodată nu poate fi prea cu mult înainte.

Atunci bolile măduvei spinărei sunt lesne de vindecat, ca multe boli nebăgate în seamă.

Dacă însă s'a căutat întâiu cu medicamente, vindecarea e mult mai grea. O casă aprinsă cu pălălac nu te mai încerci s'o stingi, îndată ce focul e prea întins.

Multe boli ale măduvei, am avut în căutare, dar n'am putut să le vindec pe toate. Mulți au trebuit să se mulțimească c'o îmbunătățire, c'o îmblânzire a stărei lor jalnice. În acesta cazuri eră vorba de acei cari, prin întrebuițarea medicamentelor, vreme de ani de zile, și-a paralizat puterea de vindecare a trupului, așa ca chiar cura cea mai îngrijată numai puțin le poate ajuta. Pentru luminarea celor spuse o să dau câteva pilde din practica mea.

Întăiuul caz e al unui tânăr, care eră greu bolnav de măduva spinărei și eră paralizat la amândouă picioarele. Vreme de un an de zile, a întrebat pe toți specialiștii fără să capete vre-o îmbunătățire. Nu putea face nici cele mai ușoare mișcări cu picioarele și numai putea stă în picioare, cu toată tineretța, eră de 24 de ani. Neputincios, stă în pat ori în cărucior.

Mistuirea eră foarte proastă. Numai avea aproape scaun dela sine, urina eșă fără ca bolnavul să simță. Când il puneau în trăsură, trebea să-i așeze picioarele.

În tratamentul meu, i se făcără zilnic patru băi de șezut cu frecături pe zi. Măncă numai lucruri uscate.

În luna întâia de cură abiă se simți ceva îmbunătățire, fiindcă mistuirea nu se îmbunătăția; în luna a doua a mers mai bine, după alte două luni putea ține urina, și picioarele le putea mișcă puțin; cu ajutorul păzitorului, putea stă. După nouă luni de cură, ajunsese atât de departe că umblă puțin prin casă cu ajutorul servitorului.

După alte două luni de cură, eră, în sfârșit, stăpân pe picioarele sale. Boala de măduvă, pe care o avea din pricina fierbințelei din înăuntru făcută de adunarea materiilor străine, s'a înlăturat și tocmai pe aceeași cale, pe care am căpătat atâtea vindecări.

Acest caz arată limpede cât e de greu la o încărcare din spete

a căpătă vindecare. La începutul curei eu singur nu credeam, ca voi putea reuși măcar să îmbunătățesc boala, din pricină ca mistuirea eră așa de proastră și nu vrea să se îndropte.

Numai stăruinței lui se datorește vindecarea. Dacă bolnavul ar fi venit mai de timpuriu la mine, nu ajungea la așa slăbiciune a picioarelor și vindecarea ar fi fost mult mai repede.

Foarte plin de învățătură este cazul al doilea, care îl dau mai la vale.

Un dom de 47 de ani suferea de ani de zile de uscarea măduvei spinării și n'a găsit nicăeri vindecare ori îmbunătățire. Încărcarea ajunsese departe. Abia mai putea omul umbla. Adesea l'au lovit dureri fulgerătoare și a avut indoituri de șale.

Dormea puțin și ades zile și nopți nu închidea ochii; mistuirea îi eră turburată, starea întreaga rea. În cele dintâiu luni de cură i-a fost bolnavului mai bine; i-a încetat nesomnul și mai ales toate durerile. Și mistuirea i se îmbunătăți, dar nu încetă slăbirea picioarelor. Totuși el credea că n'a căpătat nici o îmbunătățire; nesomnul și durerile, le credea boli deosebite și că n'au a face cu boala măduvei. Fiindcă îi eră greu să ție dieta mea, a părăsit tratamentul după zece luni.

Starea i se înrăutăți și ajunse deznădăjduită.

Acest bolnav trebuia să socoata ca îmbunătățire, că în timpul curei nu numai nu-i a fost mai rau, ci toate fenomenele grele însoțitoare ale stărei lui încetaseră în timp scurt. Dacă ținea cura mai îndelung i-ar fi trecut pe încetul și celelalte.

Alt caz de oftica măduvei. Vezi la partea a IV-a. (Despre cure).

Boala de emoroizi (trângi). Împreună cu oftica măduvei și cu încărcare foarte mare a spetelor, merge mai ales și boala de emoroizi, care se întemeează pe aceleași pricini ca și toate celelalte, o aprindere mare sau friguri în pânțecce. Se înțelege că la asemenea bolnavi, mistuirea e foarte neregulată.

Formarea nodurilor în partea de jos a mățului, arată o încărcare, și e marturie că puterea de viață a bolnavului este mică.

Și aci voi aduce pilda din practica mea.

Un tânăr de 17 ani, care suferise în copilărie de mistuire rea, veni la ceasul meu de consultație. Cum îmi povesti, dela vârsta de 11 ani, căpătă noduri hemoroidale, și îl suparau mereu. Din pricina aceasta aveă dureri de cap grozave, în potriva cărora nu-i ajută

nimic. La urmă căpată noduri și la ceafă, mari cât alunele, și toată forma capului i se schimbă.

Se vedeă limpede că proporțiile capului către trup se schimbaseră, oricine vedeă că trebuie să fie ceva în cap, ce nu trebuieă și care înainte nu eră. Nimeni nu presupunea că emoroizii de mai înainte din păntece, acumă erau mult mai tari și mai grămădiți la cap. Pentru cunoscătorii științei fizionomiei erau fenomenele lesne de cunoscut. De aceea durerile de cap erau semn sigur al unei pricini mai adânci. Din nenorocire, nu le-a cunoscut nimeni.

Și mamă, îngrijată vedeă la fiul său, la această vârstă, boala de care bărbatu-s'o murise la 39 de ani. Nici un leac nu folosoa. Tot mai tare creșteau durerile de cap până ce tânărul numai puteă lucră nimic din pricina durerii de cap. In această stare reă l'a adus maică-sa în tratarea mea. Din pricina încărcării la spate eră amenințat de-o *aprindere de creeri*.

I-am dat dietă aspră, băi de șezut cu frecături și mișcare multă. A urmat întocmai, și i-au dat rezultate bune. In cele dintâiu săptămâni, au încetat aproape durerile de cap. Numai când se topeau nodurilo dela cap, aveă dureri trecătoare. Mistuirea și gustul de mâncare i se îmbunătățise. O scădere a nodurilor, ce aveă po din afară la cap se vedeă pe la sfârșitul lunei a doua de căutare. Totodată scădeau și cele din lăuntru capului și capul se tot micșoră. In timp de alte două luni, nodurile mai scăzura încă, iar la isprăvirea unei jumătăți de an, nu se mai vedeă nici urma din ele.

Deodată însă se păreă că se arată o înrăutățire în starea bolnavului. Mama sa imi spuse că băiatului li eră cam reă de câteva zile, căci emoroizii de cari scăpase acum câți-va ani, iar il apucaseră ca înainte vreme.

I-am arătat mamei îngrijite, că fenomenul acesta nu puteă fi înlăturat. Că nodurile de la cap veniseră de acolo, și acuma s'au întors îndărăt. I-am spus, că băiatul ei a scăpat de *meningita tuberculoasă* prin această criză de vindecare. Si acuma trebuie vindecată și boala emoroizilor înainte mergătoare meningitei. Această lămurire a ușurat po doamnă, și a urmat înainte cura cu cele mai bune rezultate. Peste un an s'au vindecat de tot și emoroizii, iar tânărul s'a însănătoșit.

Vezi despre cură la partea a IV-a.

EPILEPSIE, FRICĂ DE LOCURI GOALE.

Această boală gravă, care se numește epilepsia, este urmarea altor boli trecute, dar innăbușite ori e din pricina moștenirii dela părinți, cari în tinerețe au avut boli lumești. La urmă stă lucrul așa; au innăbușit boalile lumești cu medicamente, și s'au făcut depozite de materii străine în trupul părinților. Dând materii de acestea la copii, acestea sânt pricina bolii de mai sus.

În practica mea am tămăduit răpede multe cazuri de epilepsie. Multe cazuri de epilepsie sunt nici mai mult nici mai puțin, decât din pricina fermentării răpezi a materiilor străine din pânțele. La unii epileptici se face această fermentarea se coboară întâiu la picioare, și, după asta, se ridică la cap. La alții se repetă lucrul de mai multe ori, și decâte ori se urcă la cap perd conștiința și cad. Se poate asemana acest lucru din trup cu erupția unui vulcan, în care gazurile interne izbucnesc afară. După ce s'a întâmplat o izbucnire, este câtva timp liniște, până ce prin arderea năuntrică prin combinări și descompuneri ale sămburelui pământului, se întâmplă altă izbucnire, tot așa se întâmplă și cu acesele epileptice. Se face în pânțele o încărcare anumită cu materii străine, cari prin fermentare înceată, prin desvoltare de gazuri și întinderea acestora zbucesc în sus. Fiindcă grămada încărcării cu materii străine este închisă, apasă mereu prin fermentare și face explozie îndată ce apăsarea e prea mare, aduce cărcei și, prin apăsarea asupra crierului, îi împiedică lucrarea acestuia. Îndată ce fermentația se împuținează, și prin acesta și apăsarea, conștiința, vine iar. Trupul, după asemenea crize grele, se simte slăbit.

E do plâns ca școala medicală n'a putut vindeca până acum epilepsia și nici măcar să-i afle pricina. Se crede de obicei că boala e curat nervoasă, și nici nu-i vine a presupune că toate fenomenele ciudate ale boalei sunt lucrarea ei și rodul unei științi rătăcite cu povețe igienice greșite și-a întrebuițării unui medicament protivnic (promură de potasiu), în potriva boalelor.

Vindecarea epileptică este deosebită după starca de încărcare a celui bolnav. La unii încetează accesele aproape îndată după începutul curei, la alții însă sunt la început ceva mai dese. Odată cu schimbările în trup se întâmplă des asemenea fenomene trecătoare, dar trec pe încetul ori de odată, îndată ce încetează încărcarea.

Sunt tot mai slabe, pânăce, în sfârșit, cu ținerea înainte a curei se arată numai ca loșinări, slăbiciune, bataie de inimă, dar și acestea încetează cu urmarea înainte a curei. Trebuie vestiți dinainte bolnavii despre mersul curei. Și aci știința fizionimiei e de mare ajutor mai ales la cei tare încăreți, la cari se pot prevedea asemenea crize de vindecare.

Ajungem deci la încheere, că vindecarea epilepsiei atârnă dela starea de încărcare a bolnavului. Aproape în toate cazurile este cu puțință vindecarea prin metoda mea. Numai acolo merge foarte încet ori nici nu se poate, unde starca bolnavului e preă cronică și trupul mai ales mistuire, e preă în reă stare din pricina întrebuițării medicamentelor cu bromură.

În asemenea cazuri, boala a făcut în nervi și creier asemenea stricăciuni încât numai e vindecare. În stabilimentul meu, am avut cazuri la cari au trebuit ani de cură foarte aspră, pânăce au încetat spasmele. Dar să nu se creadă ca, dacă au încetat spasmele, s'a isprăvit și încărcarea bolnavului. Adesea depărtarea încărcării cere vreme îndelungată.

Numărul școlărilor epileptici în Saxonia la sfârșitul anului 1889 eră de 795 sau la 10,000 de școlari 13,6. E deci în interesul sărmanilor bolnavi, a le aduce la cunoștiință lucrarea metodei nouă de vindecare fără operații și fără medicamente.

Trebuie să dau aci o pildă ca să se înțeleagă mai bine tratamentul.

Bolnavul eră o fată do 19 ani care suferoă de șase ani de epilepsie. Aveă în fiecare săptămâna cel puțin două atacuri. Mistuirea eră cât se poate inchipui de rea. Menstruația neregulată.

Niciodata dela arătarea regulelor nu fuseseră nici la vreme nici cât trebuie, treceau luni fără să-i vie.

Foarte galbena și amonințată de oftica, după știința fizionomiei. Avea pe lângă asta, capul prea mare. Incolo, încărcarea nu era așa de primejdioasă încât am putut să-i făgăduiesc urmare bună. Că în cele dintâiu 14 zile, atacurile se vor înmulți, pe urmă, tot slăbind, vor încetă, i-am spus dela început, ca să nu le iă drept nesucces. Mijloacele mele naturale de vindecare nu m'au dat de sminteală. Baile de abur, ca în toate cazurile de epilepsie, nu trebuie întrebuințate și nici fetei nu i s'au făcut. Peste trei săptămâni, bolnava a fost scăpată de orice atac.

După cum am prevăzut așa a fost mersul curei. În cele dintâiu zile, avea două-trei și chiar mai multe atacuri. După 16 zile se imputinără, prefăcându-se în leșinuri, slăbiciune și rău la inimă. La urmă au încetat cu totul. Intre altele isbânda a fost așa de repede, fiindcă mistuirea s'a îndreptată nespun de repede, și menstruația s'a făcut normală. Dar să nu se creadă că în fiecare caz o cu putință vindecare, așa repede s'a putut, mulțămită mistuirii bune și unei încărcări nu așa de primejdioasă.

Altor epileptici cautați de mine, le-a trebuit îndoit, întreit și chiar și mai mult timp.

Vezi curele la partea a IV-a.

Frica de locuri goale, este când bolnavul nu se poate uita pe un loc slobod. Această boală o din pricina unei încărcări cu materii streine și se poate explica așa: Apăsarea din năuntru a trupului nu se împotrivesc destul la apăsarea dinafara, ori apasă prea tare asupra unor organe interne. Cu cât aerul e mai curat cu atâtă le e mai rău acestor bolnavi. Am avut bolnavi în tratamentul meu, cari, în starea aceasta, umblau lipiți de case.

Dacă nu, erau gata să cadă jos. Aceasta-i din pricina că aerul în unele locuri este mai greu și mai des decât în mijlocul străzei.

E vorba neapărat, numai de foarte mici deosebiri de desime, dar ei le simt.

Dacă aerul e mai curat și mai slobod, bolnavii se simt descurajați și foarte îngrijiți. Din pricina apăsării interne sunt fără putere.

Și această frică do locuri libere, este ca și tuberculoza și cancerul întâiu o urmare a altor boli, fie că vine direct fie indirect, ca moștenire. Vindecarea atârnă de încărcarea bolnavului, o tamăduire radicală se poate numai prin metoda mea, care înlătură pricina. De bună seamă ~~cu~~ e dese ori plictisitoare de lungă.

SĂRACIA SANGELUI (ANEMIA) ȘI GALBENEALA

Din toate păturile sociale răsună tânguirea despre sărăcia sângelui și gălbeneala. Sărăc și bogat, tânăr și bătrân nu sunt cruțați de această boală, deși s'a adus în potrivă-i o mulțime de mijloace de combatere.

Bogații și clasele cu dare de mână sunt cei întâiu cari aleargă la ajutoare medicale și știu să le întrebuinteze, mai ales sub formă de hrană întăritoare ca : oua, carne, bulion, vin, bere, etc.

Școala noastră medicală se fălește cu progresul ei, chimia împreună cu fiziologia se laudă că au descoperit sigur puterea hrănitoare a tuturor mâncărilor, și a lucrării lor asupra organismului și totuși aceste cunoștinți nu opresc răul în mersul lui.

Tot mai mult se lățește sărăcia sângelui și gălbeneala. Ele sunt dovada lipsei de puteri a slăbiciunii și nervosității și pricinuesc un imbold sexual nenormal aduce lipsă de hrană în timpul de lăuzie; scurt, fac pe oameni neîn stare de muncă, trupească și intelectuală, leneși în gândire și lucrare. Pe urmă mai vine o sensibilitate prea mare. Pe lângă aste rele se arată o oboseală, o greutate la picioare și dureri în mușchi. Pofa de mâncare scade și lucrarea matelor e slabă.

Cum caută școala medicală de azi aceste boli? Sprijinită pe analizile chimice, ordonă întrebuintarea extractelor, în cari să fie tot ce trebuie pentru întreținerea și clădirea trupului, sfătuește să mănânci bine și mult, dă hapuri și prafuri, chinină, fer arsenic sub felurite forme. Și care sunt rezultatele acestui tratament medical? Mai totdeauna dimpotrivă de cele dorite, do cele așteptate.

Aceasta se arată de pe sărăcia sângelui tot mai mare de pe gălbeneală și de pe alte boli cari se datoresc acestui tratament nefiresc al boalelor. Azi e și minunea că chiar copiii abia născuți sunt cu sângele sărac.

Din toate aceste observații trebuie să scoatem incheerea că hrana de până acuma și traiul nu sunt tocmai cele trebuitoare. Tot asemenea trebuie de spus că rezultatele chimiei nu sunt îndestulătoare pentru a înlătura înșelarea și greșelile. când e vorba de trupul și firea omului viețuitor, după cercetările noastre, toate extractele artificiale, toate preparatele pentru bolnavi, și toată «suprahrana» sunt cele mai grele de mistuit sau chiar nu se pot mistui de loc?

Toate mâncările în forma lor naturală, neschimbate prin ferbere și mirodenii, sunt lesne de mistuit. Metoda mea nouă de vindecare învață tocmai un tratament cu totul contrar cu a-l școalei medicale.

Semnele de pe dinafară ale sărăciei sângelui și gălbenelei ne arată pricina. Stim că o piele normală nu e galbenă, dar nici nu trebuie să fie preă roșie, galbenă ori cafenie, și e la pipăit moale și caldă.

Sângele sănătos este roș deschis și subțire chiar în vine. Când e încărcat cu materii străine e întunecat, aproape negru, deseori pe jumătate încheșat. Afară de asta, vasele sângelui la încărcări sunt în parte lărgite și pe unele locuri au punși. Aceste lărgiri sunt din pricina apăsărei interne, care însoțește orice încărcare. Observăm la toți cei cu sângele sărac și palizi, că au vinișoare mai închise.

La cei normali, cu circulație și sânge sănătos și cu vinele neumflate, acestea mai nu se văd prin pele, cel puțin nu au culoarea albastră ca la cei cu sângele sărac.

Mai departe acești din urmă, au pielea palidă, veștedă și nelucrătoare, adeseori ca de ceară străvezie, galbenă și vorzue.

De multe ori la anemici, pielea e roșie și culoarea pare înflorită, de pe vederea pe dinafară. E în contradicție cu puterea și energia trupului. Si de pe această sănătate părută, școala modernă zice adesea ca-i zace insul de boală închipuită.

La anemie și gălbeneală e înăuntru ferbințeleală, iar înafară simțire de răceală. Astfel se dă explicația bolei, care ca toate bolile cronice, se arată printr'o căldură năutrică, prin friguri ascunse.

Mistuirea proastă în legătură cu lucrarea proastă a pielii și-a

plămânilor, deci lipsă de hrană și de aer, sunt singurele pricini ale acestei boli.

Din pricina nemistuirii se adună materii străine ori bolnave în trup, și face încordare și fierbințeală. Trec prin fermentare în forma gazoasă, merg prin tot trupul, și se așează în părțile din afară, așa dar sub pielea ori în piele. Se astupă în parte vasele cele mai mici ale sângelui, acesta numai ajunge până la piele, și din pricina aceasta, pielea numai are căldură normală, e galbenă și veștedă.

Deci mistuirea proastă e pricina de sărăcie a sângelui și-a galbenelei. Pe lângă aceasta e lucrarea proastă a plămânilor. Pricina acesteia e lipsa de aer curat. Din nenorocire se sperie lumea după învățăturile doctorilor de răceala, și de aceea în camerele de ședere și de culcare e de obicei aerul stricat. Știe școala medicală bine, că tocmai plămânilor le trebuie aer curat pentru răsuflet și pentru hrănirea sângelui, și cu toate acestea greșesc la căutarea bolnavilor ținându-i închiși în odăi și îi opresc dela aer curat. Dar și această greșală a școlii medicale se limpezește.

Parerea allopatiei, care nu cunoaște pricina adevărată a boalelor, este ca nu trebuie scoase materiile străine din trup, ci numai să înăbușim simptomele boalei. Ea schimbă orice boală vădită în ascunsă, ascunsă pentru neunoscători. Asta numește ea vindecare! Dar, după cum vom vedea, e numai o înșelare.

Din nenorocire nimeni n'a avut până acum mijloace sigure de a da pe față aceste vindecări pârute. De abia prin știința fiziologiei le avem.

Cine întrebuințează în potriva sărăciei sângelui, mijloace nefirești și medicamente aduce pelângă că strică mațele, mai multe materii ce nu pot fi mistuite. Numai prin scoaterea materiilor străine afară din trup, se pot vindeca și aceste boli. Niciodată prin medicamente. Cu medicamente, ca mult laudatul fer și altele, slăbește stomachul, ajunge în acea stare în care are poftă de mâncări atâtătoare.

Acestea, după cele spuse, sunt ne în stare de a se mistui și atâtă numai. La urmă încetează orice simțire normală de foame. Doctorii dau mâncări hrănitore «întăritoare», vinuri, carne, ouă, și mereu medicamente tari. Acum bolnavul numai găsește nici un ajutor la sfătuitoarea sa, în această stare de plâns, abia, iă în seamă sfaturile mele.

Asemenea nereușite ale școlii medicale, deschid ochii bol-

navilor. Chiar după câteva săptămâni de cura mea, au avut succes neîndoelnice. De aceea au răspândit metoda mea de vindecare.

Dacă se depărtează acele materii bolnave, cari astupă pielea și opresc circulația, sângele reușește să vie pînă în părțile cele mai depărtate ale pielei, le încălzește și le dă culoare normală, înlesnește funcționarea ei normală.

Măncările neațîțitoare și lesne de mistuit se dovedește că sunt cele mai bune mijloace de vindecare.

Vă mai spun, aerul curat pe care îl găsim numai afară de locuințe noastre sau cu ferestrele deschise, are putere ca și apa, el sprijină orizele de vindecare aduse în trup de natură și ajută în înțelesul naturii. Din nenorocire, școala medicală, de frica primejdiei de răceală, într'o mulțime de cazuri de boală, se ferește toamă de acești factori, apă rece și aer curat. Dovadă, cît de puțin cunoaște pricina răcelei.

Pentru cunoșcătorii învățături mele, răceala este un fenomen binefăcător și o va privi ca de folos. La unul sănătos nu poate fi vorba de răceală, fiindcă nu are materii străine în trup. Cine este încărcat, dar trăește cumpătat, acela știe că prin întrebuițarea apei reci și-a aerului curat împreună cu dietă neațîțitoare, va fi în stare să vie iar în starea lui de sănătate.

Prin aceasta va căpăta întărirea trupului și curățirea năuntrului, cum n'o avusese înainte. Știe că răceala se întâmplă mai ales la schimbări mari de temperatură, și că poate să vie numai din pricină că aerul curat ridică puterea de viață a trupului, care se arată printr'o criză de răceală, printr'un guturaiu

Printr'această criză de vindecare, trupul face ca o parte din materiile străine să fie în stare de-a putea fi depărtate.

Crizele de răceală lucrează deci în înțelesul naturii, pentru folosul insului, nu pentru dauna lui.

La tratarea anemicilor și a palizilor trebuie să ținem seamă de starea trupului celui bolnav, ca să fie mai blândă ori mai energică. Dau aci o pildă din practica mea.

() fată de 19 ani se căută cu doctori din pricina pulidității, dela vrăsta de 15 ani. Doctorul i-a dat hapuri cu fer, și pe urmă pepsină și alte medicamente. Pe lângă asta i-a ordonat să mănînce numai hrăni întăritoare, mai cu seamă în fiecare zi carne și sucă, pe lângă asta, în fiecare zi, un pahar de vin unguresc, «întăritor», în loc de cafea, lapte bun de vacă, fierț, și ziceă c'o să se facă mai bine.

În loc de apă, care poate avea tot felul de miasme, i-a zis să bea bere. Ordonanța s'a urmat întâe mai, luni și ani fără folos.

Starea fetei eră destul de tristă înainte; după acest tratament, fù și mai jalnică. Mistuirea ajunsè și mai reă, fata mureă de foame în tot înțelesul cuvântului, cu toată dieta «întăritoare». Și, din ce în ce, eră mai slabă, mai palidă, mai nemulțămîtă și mai fără de puteri. Vedea că ordonanțele doctorului nu-i folosesc nimic; dar nu le găsea lor vină, ci trupului, pe care'l credeă ne-înstare să se facă sănătos. Așa numita hrană întăritoare, cu toată *întărirea* ei trecea prin trup, dar nu-l hrănea, fiindcă mistuirea eră prăpădită. Menstruația dela începutul ei nu fusese normală, ci cu totul neregulată.

Așa că după patru ani de căutare medicală eră și mai reă. Tristă, obosită de viață, veștedă și neîncrezătoare, chinuită de *gândul sinuciderei*, nervoasă la culme, povară ei și altora. În așa hal veni biata fată în tratamentul meu. Îndată i-am schimbat dieta și-am pus'o la regim vegetarian, lesne de mistuit. De băut i-am dat numai apă curată, și, pe lângă asta, mișcare multă și stare la aer curat. Să doaimă cu ferestrele deschise, și trei băi de șezut cu frecături pe zi. De două ori pe săptămână băi de abur. După opt zile de asemenea tratament, se schimbă starea fetei aproape cu totul. În loc de stări pesimiste, eră veselă, cu drag de viață. După patru luni, mistuirea și menstruația erau cevă mai normale. Eră ca născută din nou. Pielea, care înainte nu asudă de loc, eră acuma moale, umedă și caldă. În alte șase luni se dezvoltă fata de minune, și la un an după începerea curei eră deplin sănătoasă.

Alte cazuri din practica mea la partea a IV-a.

BOALE DE OCHI ȘI DE URECHI.

Adesea ochii și urechile, aceste însemnate organe ale simțurilor sunt foarte bolnave. Mai ades ba aproape totdeauna, doctorii pun boalei acestor organe, pricini cari lucrează deadreptul, fără să se intereseze de pricina adâncă a acesteia. Metoda mea de vindecare, întrebuintarea ei și descoperile mele mi-au arătat că toate bolile de urechi și ochi, aibă orice nume ar avea, vin din pricina altor boli interne. Trebuie date pe seama altor boli înăbușite ca diferite, vărsat, scarlatină, cari au lăsat materii bolnave și adesea e și altoirea. Știința fizionomiei nu m'a înșelat niciodată în această privință. Ea arată că orice încercare la ochi ori la urechi e din pricina altei încercări a trupului, și explică legătura între acestea și ochi ori urechi, deci boala care se arată.

E de crezut că un trup la care se arată boala de ochi și de urechi să fie de plin sănătos în celelalte părți ale lui. Totdeauna a trebuit ca întâiu materiile străine să iă drumul spre aceste organe, înainte ca ele să fi înbolnăvit. Acest mers se poate cunoaște cu ani înainte prin știința fizionomiei.

Iată boalele de urechi.

Dacă materiile străine au luat drumul spre urechi, se astupă întâiu canalele cele mai suptiri. Timpanul crapă dese ori sau amorțește și-i ne înstare a vibra, nu-i înstare a fi ațit normal de vibrațiile sunetului. Din această pricină se întâmplă și catarul urechei mijlocii, când e depozit de materii străine în acea parte a urechi. Din pricina acestor depozite vin ades, când apăsarca e mare de jos

în sus, stări acute. Se fac dese ori vetre de puroiu în urechia lăuntrică și dau afară materii fermentate, cunoscutele curgeri din urechi.

Cine a urmat conferințele mele, acela va înțelege lesne că o curgero de urechi, un guturaiu, un sculament sau o curgere albă trebuie să aiba aceeași pricină.

Dovedesc că toate aceste boli sunt din pricina fermentării materiilor străine în trup, care se arată printr'o fermentare răpede puroiu ori curgere albă. Intâiu, din pricina fermentării, se întâmplă o inflamație a acelei părți din trup. Aceasta inflamație în cazuri rele poate să se prefacă în puroiu, răni deschise ori în apăsări năuntrice. Aceste inflamații, cari sunt mai ales în legătură cu părțile interne ale trupului, sunt foarte însemnate, fiindcă dau dovada cea mai bună de încărcare internă a trupului, arătând tot odată că puterea de viața a lui e încă destul de mare ca să alunge prin crize materiile străine afară.

Tot așa, ca la boalele de urechi, se întâmplă și la cele de ochi.

Substanțele străine umplu lichidul cristalin din năuntrul ochiului, îl turbură și slăbește vederea. Așa se întâmplă miopia. În alte cazuri materia străină umple pelițelă interne și se întâmplă de pata galbenă din fundul ochiului și nervii se serântesc ori se acopăr (cataracta neagră).

Tot așa se întâmplă la cataractă (albeața), obișnuită. Se face pe cristalin o peliță turbure, care e din materii străine. Acestea sunt stări cari presupun o încărcare îndelungată, și care deci se întâmplă la bătrâni.

Cataracta verde presupune o inflare mare a globului ochiului, pricinuită de-o fermentare a materiilor străine. Când ucenicii școlii moderne pentru vindecarea acestei boli, taie o bucată din iris, atunci îndreptă puterea vieții spre locul atacat, și lasă pricinile bolii fără a le înlătură. Cu această lucrare se poate aduce o schimbare în starea ochilor.

Acuma, când cunoaștem toate acestea, o să ni se limpezească și chestia operațiilor prin cari atacă numai forma boalei, niciodată pricina.

Dacă, după operație nu se schimbă nimic în încărcarea ochiului, câta vreme ține această stare, se crede că operația a reușit. Dar, îndată ce fermentația materiilor străine începe, iar să arate simptomele de boală, și vedem zădărnicia așa zisei fericite operații.

Aprinderea de ochi egipteană. --Această boală care se arată

mai ales la copii, este numai o fermentație a materiilor b-nave, care vine mai cu seamă din pricina încărcărilor moștenite, care prin vre-o împrejurare oarecare s'au tulburat și au pricinuit o aprindere.

Vindecarea e foarte înceată și cere multă răbdare.

Dar și aci am căpătat prin metoda mea o mulțime de vindecări.

Voiu aduce următoarele pilde din cura mea.

Un băiat de 8 ani al d-lui W., se îmbolnăvi de aprindere de ochi egipteană. A fost 4 ani în felurite clinici și spitale private, căutat cu *atropină* și cu operații, fără de nici un folos. Doctorii, la urmă, au spus că băiatul are *apă la cap* și nu i se mai poate face nimic. Doamna aduse atunci băiatul în tratarea mea.

Cu știința fizionomiei, am văzut că creșterea prea mare a capului și aprinderea de ochi erau din pricina unor boli nevindecate mai de demult.

I-am spus mamei, că numai după vreme îndelungă se poate căpăta vindecarea, fiindcă avem încărcarea spetelor. I-am dat 3—4 băi de șezut cu frecături pe zi și o dietă neațițătoare. După opt zile se simți la ochi o îmbunătățire însemnată. Putea să-i deschidă puțin, ceea ce înainte li eră cu neputință. Și mistuirea eră aproape normală. Avea eșiri îmbelșugate. După două săptămâni putea suferi lumina, și la patru săptămâni, băiatul capătă din nou scarlatină. Trupul căpătase atâta putere încât într'al patrulea an să aibă iar o criză a unei scarlatini vechi înăbușite. După ispravirea acestei crize de vindecare, ochii și apa dela cap se lecură.

Vederea îndoită e din pricina depozitelor de substanțe streine între lentilă și pata galbenă sau pupila. Cu metoda mea, nu arareori din pricina dărei îndărăt a materiilor streine se întâmplă o schimbare în trup și se vindecă nu numai de vederea îndoită, dar chiar de nevedere ori cel puțin de vederi turbure.

Incrucișatul e din pricina încărcării mușchilor rotitori ai ochiului. Materiile străine se adună în unul din acești mușchi, și-l fac mai gros și neânstare de-a lucră. Nu mai e elastic și-i mai scurt decât ceilalți mușchi rotitori ai ochiului, cari lucrează la mișcarea ochilor. În acest chip ochiul e ținut tare de mușchiul încărcat, și-și pierde starea lui naturală.

Școala medicală, la asemenea boli, taie mușchiul, lucru, care arată că nu pricepe nici aci pricina boalei. Incrucișarea se poate vindecă numai prin departarea materiilor străine prin mijloace firești.

După cum se știe nervii vederii se încrucișează în năuntrul capului așa că nervul stâng merge la partea dreaptă și dimpotrivă. De aceea la o încărcare stângă poate să fie bolnav ochiul drept; oăci nervul acestuia e înrîurit de partea stângă. Tot așa se poate întâmpla și în celălalt caz.

Nu mă voiu întinde asupra feluritelor boli de ochi, pe cari specialiștii moderni s'au făcut stăpâni. Toate au aceeași pricină, a-nume o încărcare mai mare ori mai mică. Numai una voiu s'o mai arăt.

După felul stărei de încărcare a ochilor, fiecare caz de boala de ochi e ceva altfel și, după mai multă ori mai puțină încărcare a oamenilor cu materii străine, vor fimereu și forme noi de boala. Acoasta-i pricina pentru care școala medicală de azi nu le mai da de sfârșit. Ea are mereu boli noi, pe cari le boteaza cu nume nouă, și, de regulă, le tratează cu metode nouă de vindecare.

Pentru noi boala de urechi ori de ochi e tot una, fiindcă pentru vindecarea acestora două întrebunțăm tot mereu și mereu *același mijloc* care izgonește pricina răului anume încărcarea cu materii străine. Și cum am spus de atâtea ori: toate materiile străine trebuie scoase îndărăt pe aceleași căi pe cari au venit, și date afară prin organele naturale trupului. Pentru acest scop sunt băile mele de șezut cu frecături pe lánza dieta neașitătoare și vieța cumpătata, firească. Aci se pot întrebunța cu folos și baile mele de aburi, după cum le-am descris.

Cât despre metoda mea, ea vindecă bolile acute de ochi și de urechi, în puține zile, dacă nu e ceva sfărâmat în organe. Cel puțin încetează durerile și deci primejdia de-a se strică orice, și așa vine vindecarea în câteva zile ori săptămâni. Dacă însă sunt stricate organele vederii ori auzului, atunci se poate așteptă numai o îmbunătățire, și acestea, deși vătămata, tot pot fi întrebunțate toată viața.

Bolile cronice de ochi și urechi cer mai mult timp de cură; oăci de obireiu sunt legate cu alte boli. După felul încărcării, se pot vindecă asemenea boli în luni ori ani. De aceea e limpede de ce, deși pare două cazuri asemănătoare, unul cu aceeași cură, se vindecă repede, iar altuia li trebuie de două și de trei ori atâta vreme.

Pricina acestui fenomen e starea felurită de încărcare.

Dau aci un caz din stabilimentul meu.

Povestiri de tamaduirii sunt la partea a IV-a.

Dureri de ochi.—Cazul întâiu e al fiului unui negustor. La

al noulea an al vrâstei, s'a îmbolnăvit de sifilis. Ii eră atacat mai cu seamă ochiul stâng. O aprindere mare amenință să-l orbească. Băiatul eră încărcat strașnic cu materii streine, cerace arătă și capul său proă mare. Această încărcare proă mare a fost pricina că a putut căpătă sifilis, în urma căruia s'a arătat boala de ochi. În spital ucenicii școalei medicale i-au pus atropină (otravă scoasă din înătrăgună) de care sfătuesc pe fiecare să se ferească.

Din pricina acestei otravi, ochiul eră tot mai rău. Așă că se aduceau în el și de afară materii străine, cari mai ajutau să-l slăbească.

Care a fost urmarea acestui tratament?

După șase săptămâni de tratament cu atropină, ochiul eră aproape orbit.

Această urmare rea l'a făcut pe tată-său să vie cu băiatul la mine. N'am făcut nici un tratament local la ochiu. Am atîțat numai organele de dare afară prin bai de șezut cu frecături.

Neapărat eră nevoie și de dietă neatîțătoare.

După opt zile se arătă o îmbunătățire însemnată, și, după șase săptămâni, se vindică nu numai de sifilis dar chiar de boala de ochi. Nimeni numai putea cunoaște de care ochiu fusese băiatul orb. Căpătase din nou agerimea vederii. Starea lui generală oră mai bine decât ori când înainte.

Cataractă obișnuită (Albiata). O doamnă de 60 de ani, care aveă cataractă la ochiul stâng. Trebuc operată. Totuși, după aceasta, așă numita operație «foricită» orbise. I s'a propus să i se facă operație și la ochiul drept îndata ce va fi coapta cataracta și la acesta. Pentru nedesăvârșirea școalei medicale, pentru greșala și diagnoza ei falsă, este și cazul acesta, pildă bună.

Mai ales e ciudată așteptarea cu ochiul al doilea, pînă ce cataracta se va coace. Deci mereu să aștepți pînă ce casa va fi în flacări! Să stingi focul câtă vreme e încă mic și se poate lesne potoli. Acest lucru simplu, școala medicală nu l'a învățat încă!

Așă că bolnava a perdut, după cea dintăiu operație, orice încredere în puterea școalei medicale și a venit la mine. Vederea îi eră așă de ștearsă că abiă mai zăreă umbră, și, dacă stă înaintea ei o persoană, nu cunoșteă de-i bărbat ori femece. Încărcarea ei eră foarte mare și se datorea unei anghine înăbușite din copilărie.

Din acest timp suferea *de vedere scurtă*, care, la urmă, s'a ispravit prin cataractă, după ce a întrebuintat patru săptămâni, cura

mea, și-a îmbunătățit atâta starea, încât putea citi litere mari. Pe lângă asta i s'au ridicat foarte mult puterile.

Descurajarea ei încetase, eră din nou veselă și cu voe bună. Eră, cum s'ar zice, ca din nou născută. Mistuirea i s'a îndreptat din cele dintâi zile. Pe lângă asta, din pricina curei pe care o ținea mereu, ochiul eră pe fiecare săptămână tot mai limpede, mai curat și mai neobosit, până când peste o jumătate de an s'a vindecat de tot.

Această vindecare a fost cu puțință atât de repede, fiindcă încercarea eră înainte și spetele aproape nu erau atinse.

Dacă ar fi fost o încărcare a spetelor, ar fi trebuit atâția ani, câte luni au trebuit aci. Numai trebuie să amintim că ochiul operat cu cuțitul, a rămas orb.

Surzenie la urechea stângă. Curgere din urechi. Văjjeală în urechi. — E vorba de un domn de 35 de ani, care suferea de ani de curgere de urechi. Aproape de un an eră surd de urechea stângă. Nu ia folosit nici un medicament, de aceea a venit în cura mea.

Am vazut prin știința fizionomiei, că boala aceasta eră din pricina unei mistuiri rele. I-am dat zilnic câte 2—3 băi de șezut cu frecături și băi de trunchiu cu frecături și dietă naturală. Mai alos eră nevoe să asude umblând, ori acoperit bine în pat, precum și de somn la aer curat cu ferestrele deschise. Urmarea a fost ațeasta: după 17 zile i-a încetat curgerca de urechi și surzenia urechei stângi; chiar din întâiele zile ale curei i se îmbunătățise mistuirea, după alte 14 zile, a încetat și văjjeala din urechi. Așă că bolile acestea s'au lecut în 31 de zile.

Auz greu. — Un domn, în vârsta de 24 de ani, suferise în copilărie de pojar, care, prin cautarea medicală, nu fusese deplin vindecat. Materiile bolnave inabușite, s'au aratat la pomenita vrastă, încet, încet, ca reumatism, slăbiciune generală etc. La urma i-a venit o apasare mare spre cap și începù sa audă greu. A întrebuintat toate mijloacele; dar fara de folos.

După multe încercari, începù tratamentul meu; dieta neatățitoare, bai de șezut cu frecături, bai de trunchiu cu frecături și ceilalți factori de vindecare.

Baile locale de aburi i-a folosit rapede. Acestea i-au folosit mai mult decât medicamente, cari li paralizaseră puterea de vindecare a trupului.

A ajutat mult vrăsta tânără și anotimpul potrivit în care a făcut cura. Așă că, după cum imi serie, nu numai i-a venit auzul,

dar i-a crescut și părul, căci li căzuse; iar răcelele de cari suferea înainte la fiecare schimbare de temperatură, nu-le mai avea.

Nu putea totdeauna ține dieta cerută. Mai slăbise puțin, dar se simțea voinic la trup și la minte și în stare să muncească; nu mai suferea nesomn.

Și acestea toate s'au întâmplat fiindcă toate au aceeași pricină și s'au depărtat prin aceeași metodă fără de medicamente, fără de operații ori de alte mijloace medicale.

DURERI DE DINȚI. GUTURAIU. INFLUENȚĂ. DURERE DE GAT.

Dureri de dinți.—De mai multe ori am amintit pricinile numeroaselor boli ce observăm. Așa e și cu dinți găuriți, cu durerile de dinți și ou bolile de dinți, semn sigur de încărcare. Se întâmplă, când materiile străine se ridică de pe delături în sus. Smalțul dinților și vasele nu sunt destul de tari ca să înfrunte năvala. Deci putrezesc pe încetul ca o crenguță putredă: durerile sunt din pricina fierbințelei și a frecării fermentației. În timpul curei mele pot porni asemenea dureri. Une ori se întâmplă că și persoane cari n'au avut niciodată dureri de dinți, să le capete în timpul curei fiindcă darea îndărăt a materiilor străine le pricinuește.

Ac-leași fenomene le găsim la reumatism. E o nebunie scoaterea dinților. Prin această se cionțește trupul, nu se îndepărtează de loc pricina răului.

Metoda mea ne înlesnește și la durerea de dinți, nu rămânem în incurcatură, cum ne-a dus la atâtea vindecări. Pe lângă băile de șezut cu frecături mai sunt și băile locale de aburi, împreună cu băile de trunchiu cu frecături care sunt foarte de leac. Și după acestea trebuie să se încălzească preumblându-se în aer, și miu bine la soare.

În cele mai multe cazuri o baie locală cu abur, urmată de o baie recoricitoare e de ajuns ca să depărteze durerea.

Dacă nu, se face din nou la fel. Cine ține cura mea mai mult timp, are de împărțit cu durerile de dinți numai până ce materiile străine trec în jos, spre a fi date afară.

Trebuie să mai pomenim o împrejurare, care este foarte însem-

nată, și merită de amintit. Voiu să vorbesc despre curățitul dinților în felurite chipuri.

Pe dinți se pune un mâl alb galbui, care pe urma, se preface într'o piatră (piatră de vin, tartru). De aci vine nevoea de-a curăța dinții. Așa e numai la oameni bolnavi ori încărcati, oamonii sănătoși n'au nevoe, cum n'au nevoe animalele sănătoase. La acestea vom găsi că au dinți albi strălucitori, pe ei nu e nici mâl lipit nici piatră.

Cine are trup încărcat, ori, cu alte cuvinte, cine nu are mistuirea normală, acela va începe a suferi de mâl de dinți și de piatră, semnul unei mistuiri nenormale. Sunt materii străine cari se ridică dela pânțele în sus și se așează și pe dinți.

Depărtarea tuturor durerilor de dinți se poate împedea; dacă încetează formarea materiilor străine în trup. Dacă dinții sunt chiar găunoși, deci stricați, firește că nu se mai pot îndrepta; dar totdeauna îndemn să se lase dinți în falcă.

Natura îl va face nevătămător trupului mai bine decât arta omenească prin scoatere. Dinții cari se pot plomba, să se plombeze, ca să slujească, pe cât se poate mai mult, la mestecare. Numai dinții găunoși și cari se clatină, împiedicându-se mestecarea, se scot și, dacă se poate, să pun alții.

Că, dintre toate oasele trupului, dinții cei dintâiu putrezesc și se bolnăvesc, tocmai această împrejurare este mărturie bătaoare la ochi pentru teoria mea asupra fermentării. Dinții sunt singurile oase cari es din trup afară și nu sunt învăliți cu mușchi. La o fermentare caracteristică a materiilor străine, e aproape de înțeles că tocmai pe aceste oase puse înainte le va ataca fermentarea, fiindcă, după-cum e la fiecare fermentare, tocmai părțile din afară sunt cele la cari procesul de fermentare își întinde mai tare lucrarea. Dinți sunt asemenea stației dela sfârșitul trupului. Dacă ar fi învăliți cu carne, materiile străine ar lucra întâiu asupra ei.

Guturaiul.—Guturaiul e o aprindere ușoară a canalelor aerului și să dă de obicei pe seama răcirii. Am spus, în urmă, ce cred despre răcire. Răcoite pot fi numai persoanele încărcate și bolnave, niciodată cei sănătoși. Guturaiul însămnă ca și durerea de dinți, că e încărcarea organului corespunzător, mai ales încărcarea plămânilor, deci o curățare a acestora.

Intrebuințând metoda mea, împreuna cu multă stare în aer curat, și cu somn, cu ferestrele deschise, își pierde guturaiul, pri-mejdia. Mai curge cât-va timp puțin, și încetează de tot.

Același lucru și despre :

Influența.—Epidemia cea mare de influență din 1890 și-o aduce încă aminte fiecare. Pot să marturisesc în conștiință, că numeroșii bolnavi de influența cari au venit în tratamentul meu, fie cu cazuri grele ori cu ușoare s'au vindecat. Băile de trunchiu, de șezut cu frecături și băile de abur întregi și parțiale au dovedit cea mai deplină putere de vindecare. Fără îndoială a trebuit și dietă neațăătoare. Mistuirea proastă e însoțitoarea regulată și a acestei boli.

Și aci pricina boalei eră adunarea de materii străine în pân-tece. Așa se explica și frigidurile, cari însoțesc influența. După baile de șezut cu frecături venea îmbunătățire minunată și răpede depăr-tarea materiilor străine cari fermentau din pricina schimbării de vreme. Tot așa de minunat de răpede eră vindecarea, care se făcea dese ori într'o zi, fără să lase cumva vre-o temere de complicații cari au pricină numai în întrebuintărea medicamentelor. (Vezi despre tratament la partea a IV-a).

Dureri de gât.—Cât de mult s'au înmulțit durerile de gât în anii din urmă, văd de pe numărul celor cari au venit la mine.

Școala medicală tratează mai totdeauna bolile de gât local, și astfel le face cronice. Fiindcă o înăbușire a materiilor bolnave nu e niciodată vindecare statornică.

Durerea de gât ne arată o încărcare *internă*.

Bolile de plămâni stau mai ales în legătura cu ele. Adesea bolile de gât sunt și din pricina moștenirii.

Materiile bolnave fermentează aci din jos în sus, și fiindcă gâtul e oareșicum o trecătoare strimță între trunchiu și cap și face împotri-vire mare. Iată întâiu și întâiu la durerile de cap, e bolnav gâtul, de aceea forma gâtului e de mare însemnătate pentru știința fizionomiei.

Vindecarea boalelor gâtului, fie răgușeală, aprindere de gât, inflamația laringelui, marul lui Adam, catar al gâtuleului, și oricum s'ar numi, atârnă de felul încărcării, și vindecarea în cazurile cro-nice și moștenite, cere luni ori ani. Totuși cu tratamentul meu sunt foarte multe vindecări.

Gușă. - E un fapt stabilit că gușa se află mai ales în unele părți; în munți și mai cu seamă în anume ținuturi. Pricina acestui fenomen e o împovărare preă cu mari greutateți cum se vede deseori la locuitorii munților, unde nu este obiceiuinta.

E neîndoios ca o încărcare externă a trupului, o apăsare re-petată, poate să pricinuească gușa. Această deformare mai are și

alte pricini. Așă, de pildă, apa are o lucrare stricătoare, așa proaspătă, care pare limpede și curată din munte. În mersul ei prin pământ și petre ia o mulțime de părți minerale, (plumb, aramă, etc.), cari oricât n'ar putea fi cunoscute, sunt în stare să aducă sminteli în organism mai ales când întrebuințarea apei se face mereu. Se limpezește acest fenomen printr'o observație simplă.

Dacă lași această apă limpede să stei mai mult la soare, să lase din ea materii streine, care când se așează în trupu și se așază într'un loc, formează umflături de felul gușei Bine înțeles rămân ferți de această boală acei cari alungă din trup aceste materii streine, mai ales acei cari asudă bine. Unde lipsește această dare afară, unde duc un fel de viață greșită ori dacă mistuirea e rea, acolo lipsește darea afară naturală.

Rămășițele apei nemistuite, aduce fermentare, materiile streine apasă în sus și se așează la gât sub forma numită *guși*.

Când gușa e afară, atunci e puțină primejdie. Dar îndată ce umflătura tulbură organele respiratoare, e primejdie.

Lucrarea apei bogate în materii vătămătoare, la oamenii cari duc viață simplă și sunt linișiți și înceti la minte, aduce formarea de umflături, pe înșii cu mintea mai harnică, îi face nervoși.

E greșeală a crede, că apa rece cu ghița, proaspăt scoasă din izvor, e folositoare sănătăței; chiar tăriia apei (nu ferbe lezăm și fasolea, mazărea, nu topește săpânul), arată că nu se poate mistui. Observația a arătat și arată și astăzi, că apa sorită și curgătoare, precum și apa de ploae e cea mai prielnică omului. Nici plantelor sau florilor delicate nu le merge bine în apă de această grea și rece.

Numai razele soarelui o curăță de materiile streine, stricătoare și cari nu se pot mistui și o fac să fie sănătoasă pentru om. Pe lângă asta omul, dela natură, nu-i împins să bea.

O viață firească și simplă nu aduce sete. Unde se arată aceasta, sunt bune fructele zemoase în locul apei.

Ca complectare a celor spuse, am să aduc un caz tratat de mine.

De zeci de ani, o doamnă eră bolnavă de stomach. Lu urină și se făcù o gușă, care încet-încet îi îngreuea respirația. Cu întrebuințarea metodei mele, mai ales a băilor de șezut cu frecături, începù să i se ușureze respirația. După opt zile de cură, a început a da îndărăt și umflătura se muie.

După câteva săptămâni numai eră nici urmă de gușă.

Dureri de cap. Migrenă. Tuberculoza creierului. Aprindere de creeri.

La întâia vedere poate să pară absurd, că punem într'aceea-și oală o sumă de boli, pe cari școala medicală le desparte una de alta.

În alt loc am spus că se obișnuiește a crede obârșia bolii acolo unde e durerea. Dar aceasta e o înșolăciune mare, când e vorba de dureri de cap. Acestea își au obârșia în pântece. Ele se arată în cap, după ce ani au stat în pântece.

Cunoscătorii științei fizionomii sunt în stare a cunoaște cu mult înainte dezvoltarea și apropierea bolilor de cap. Aceasta se arată ca migrenă la încărcarea părții drepte ori stângi a trupului, și ca aplecare la aprindere de creeri ori tuberculoza acestuia după cum cercetarea arată, avem migrenă când e încărcată cu materii străine partea stângă ori dreaptă a trupului, când acestea apasă creierul, duse fiind până în cap. La alte boli mai grele de cap, cum e aprinderea de creeri și tuberculoza, e o încărcare a spetelor. La toate durerile de cap, observăm adesea cu ani înainte o mistuire stricăță care se arată ca incuere și învortoșarea burtei. Adesea se arată emoroizii și noduri emoroidale, mai ales noduri la pântece. Azi e însemnat ca se găsească asemenea stări la copii. Câte odată se trec nodurile din pântece și de odată capătă omul dureri la cap. Un observator bun va vedea îndată și schimbări anumite la cap. Nodurile din pântece se arată aici, deși mult mai mici, dar mai vârtoase. La mulți bolnavi sunt pe dinafară de-a mândouă părțile cefei, se văd și se simt bine.

Trupul nu poate în totdeauna să ducă nodurile acestea la cap.

Dacă fermentarea e prea mică aste materii bolnave se aşază în drum anume la gât, la subsuori sau la pept. Să nu se creadă că nodurile acestea se mută aşă rotunde şi tari cum erau jos. Nu, ci se prefac în găzuri, cari ovaporează şi deci au o stare subţire să se strămute.

În virtutea fermentării, materiile străine ale nodurilor se mână în afară, spre cap şi se formează starea pe care şcoala medicală o numeşte, *tuberculoza creerului*. Tuberculele cari, înainte erau la pân-tece ori la stinghii ca emoroizi, acuma sunt la creer. Experienţă vindecării ne arată dreptatea acestei observaţii.

Dacă prin băle mele de şezut cu frecături topim nodurile din creer şi le facem sa deă îndară, vedem că per întâiu la cap. Pe urma se arata ca noduri omoroidale ori ca alte noduri jos la pân-tece, deci în forma lor dela început.

Dupăce le-am alungat şi de aci, se depărtează pricina care poate duce la durerea de cap. Fireşte din cele spuse nu urmează ca totdeauna emoroizii pricinuesc dureri de cap ori ca ori ce emoroizi trebuie să aducă numai decât dureri de cap. Am vazut bolnavi de emoroizi cari nu s'au plâns niciodată în viaţa lor de dureri de cap, stare care trebuie pusă pe seama felului de încărcare.

La încărcările dinainte şi din lături, nodurile nu ajung atât de lesne la cap. Dacă se întâmplă, atunci se aşează la gât şi la plămâni

În asemenea cazuri sunt lesne de vindecat şi mai repede, decât dacă e încărcare la spete. După metoda mea de cercetare, prin ştiinţa fizionomiei, putem cunoaşte cu mult înainte drumul, pe care nodurile ori materiile streine, vor veni la cap. Dacă nu s'a pus nici-o piedică pe acele cai, şi s'au făcut noduri în creer, atunci e gata şi dispoziţia pentru aprindere de creer. Dacă se întâmplă din vre-o împrejurare o întoarcere ori topire a materiilor streine în noduri, atunci avem în cap o stare de friguri cari sunt urmarea firească. În asemenea caz, şcoala medicală constată o *aprintere de creer*, în potriva careia nu are nici o putere. Astfel va fi limpede cititorului şi legătura între durerea de cap şi boala din pân-tece.

Dovedesc prin aceasta că nu numai tuberculoza creerului şi aprinderea lui îşi au pricina în pân-tece, dar şi toate boalele de cap până la cea mai mică durere de cap. Atâta ca la durerile mai uşoare sunt şi în pân-tece boli mai uşoare şi mistuirea e mai puţin rea. Asemenea dureri de cap sunt trecătoare.

Tocmai la dureri de cap, migrene, boli de cap, tuberculoza creerului şi aprinderea lui, se dovedeşte adevărul spuselor mele.

Toate aceste boli au pricina în pânțele, altfel n'ar putea să înceteze prin băile mele de șezut cu frecături.

Faptul ca tratamentul meu atacă răul la rădăcină, îl face de folosese și la bolile de cap.

Decâteori nu am ebservat că durerea de cap și migrena trec îndelung timp printr'o singură bae. Unele doamne cu încărcare ușoară, când le am spus acest lucru, au ris neînțelegând. Numai după bae au înțeles ceea ce nu putuseră înțelege înainte.

Dureri vechi de cap, cari sunt de ani de zile din pricina unei încărcări grele nu se pot depărta așa de curând. Trebuie ca materiile streine să meargă îndărăt și bolnavii trebuie să mai aibă dureri de cap, o bucată de vreme. Și adesea acestea vin în urma băilor, de oarece la întoarcere materiile pot să apese nervii.

Sa dau o pildă din curele mele spre a sprijini cele spuse.

Un barbat era bolnav, după spusa doctorilor, de tuberculoză la creier. Făcuse o mulțime de cure, dar nu i se îmbunătățise starea, îi era chiar mai rău.

Înainte suferise de dureri mari de cap, cari numai păreau înăbușite prin medicamente, până ce starea lui ajunsese de nesuferit și boala pe încetul se prefăcuse în *tuberculoza creierului*.

În această stare de plâns intră în cura mea. Bine înțeles că mistuirea lui era cât se poate de rău, dar prin tratamentul meu s'a îmbunătățit. Trebuie să facă zilnic câteva băi, să ție dieta mea obicinuită și să asude. În starca în care era nu se putea să n'aibă crize de viindecare, și le avea mai cu seamă când se topeau nodurile. După aceste crize se simtea nespuse de bine, și, după două luni de cură, s'a vindecat de boala grea de care pătimise.

TIFUS. DEZINTERIE. HOLERĂ. DIAREE.

Tifus.—Friguri de norvi ori tifus capătă mai ales persoanele în vrâsta cea mai puternică și mai ales cei tari. Această boală este una din cele ce dă mai puternice friguri și deci crizo de vindecare tari. Ea e foarte înfricoșată, și, cu tratamentul obicinuit, mor mulți de ea. Metoda nouă de vindecare înlătura însă orice frica. Numai când încărcarea e prea mare, e nesigur dacă trupul va putea trece crizele de vindecare.

Dacă însă se reușește, după metoda mea, a face pe balnav să asude după băile de șezut cu frecatori, atunci orice primojdie e trecută. Mi s'a întâmplat la cazuri grele de tifus că bolnavul după săptămâni și luni de cautarea medicala, după cele întâiu zile de cura mea, să poata merge pe afară.

Foarte bune sunt baile mele de abur în toate aceste boli acute ca tifus, influență etc., și lucreaza repede. Trebuie să avem în vedere starea bolnavului, să nu fie prea dese, și să nu ție prea mult. Bine înțeles că trebuie întrebuintate și băile mele de trunchiu și de șezut cu frecături. Având aceeași pricina, boala aceasta se vindeca tot cu același tratament, bine înțeles ținând samă de ins.

O prietenă veche a tratamentului meu, îmi scriu, c'a vindecat doi bolnavi de tifus și de *virsat negru* printr'o bac de abur și prin trei bai de trunchiu și de șezut mai lungi, cu frecături, atât de rapide încât bolnavii au putut să se ridice și să umble și ca boala în șase zile a trecut fără a lăsa nici o urma.

Tot așa răpede am vindecat și eu, când trupul nu eră slăbit de medicamente, căci atunci vindecarea merge mai încet.

Holeră. Urdinare. Tot aceleași izbânzi sunt la holeră și dezinterie, boli cari, prin friguri strașnice interne, aduc zdruncinari mari în mistuire. Adesea am observat, că la holera aceste friguri sunt atât de mari, încât burta se face neagra înlauntru; iar nasul, buzele și ochii leșurilor sunt negre ori de-o culoare foarte închisă.

De holera și de dezinterie se bolnăvese cei cari sunt foarte încarcați. Așa că nu e minune, când unul capătă holeră și altul nu.

Am scris despre holeră și celelalte boli înrudite și trag luarea aminte asupra scrierei mele¹.

Dupa cum arată experiența, toți cei cari s'au îmbolnăvit de holeră, sufereau de mult de mistuire proastă, mai ales de încuere.

De aceea cei cari se îmbolnăvese de holeră și dezinterie simt un fel de greutate în trup, toate semnele de fermentare a materiilor bolnave.

După mine, holera este cea mai puternică dintre crizele de curățire.

Materiile apasa cu putere din pricina fermentării lor strașnice datorită unor pricini din afară, ca: schimbare de vreme, răceală, spaimă, atătare etc., și pleacă din locul lor spre locul de eșire firese, mai ales că pelea e neânstare a lucră. Dacă puterea trupului e încă destul de mare, va putea trece prin crizele cele grele, și vor fi, după aceasta, cel mai sanatos om. Dacă însă puterea de vindecare a trupului e slăbită prin multe medicamente, de buna samă, nu va putea trece crizele.

În timpul fermentarilor ferbinți la înfricoșată holeră și la diareile nu atât de primejdioase, se întâmplă anumite procese, într'o formă cu care nu suntem deprinși. Se concentrează frigurile interne numai în organele de mistuire, așa că înlauntru este o ferbințeala omorătoare, iar afară se observă răceală.

Pentru vindecarea acestei boale, trebuie de depărtat întâiu ferbințeala cea mare dinlauntru. Mai departe trebuie de îngrijit să asude. Dacă trupul va avea destulă putere de viață, ca să alunge repede afară acea caldură primejdioasă lui, atunci și urinarea va fi bună și repede. Mulți aproape nu simt căldura internă din pricina frigului de pe dinafara. Acești bolnavi sunt cei mai în primejdie.

¹) *Louis Kuhne, Holeră, vărsături cu urdinare și alte boli asemănătoare pricina lor, căutarea lor fără medicamente și tămăduirea.* Prețul 65 bani. Editura lui Louis Kuhne, Leipzig-Flossplatz 15/24. Apărută pe românește în editura lui Toma Simionescu, București, Popa-Tatu 53. Prețul 50 bani.

În anul 1849 și 1866, când a bîntuit holera în Lipsca, am văzut mai multe cazuri de holera cu deamănuntul. Îmi amintesc fenomenele până în amănunte, și azi le-am explicatia. Acei bolnavi cari au scos frigurile afară, au învins holera; pe când toți acei la cari înafară abia se simțea căldură, au murit. Așa, am văzut o femeie umblând liniștită cu copilul prin curte, și peste doua ceasuri au scos-o moartă din casă. La dansa aproape n'a fost reacție înotriva holerei. Femeea eră de bună seamă foarte încărcată. Se vedeau buzele, ochii și vârful nasului vinete, ceea ce arată ca aveă o ardare puternică în pîntece.

Băile mele de șezut cu frecături sunt mai bune decât orice alt mijloc spre a depărtă asemenea stări grele, și trebuie facute cât mai repede. Și *băile cu abur la pîntece*, lucrează adesea foarte puternic. După ele trebuie bio de trunchiu ori de șezut cu frecături.

Dacă se poate și o baie de soare, pentru încălzire repede și asudare. Altfel trebuie să stea în pat ca să asude bine. De obicei cîteva băi de șezut sunt de-ajuns ca să depărteze orice primejdie. Se înțelege dela sine că trebuie ținută dieta neațitătoare.

Și la dezinterie lucrează băile mele și coilalți factori foarte bine. Adesea ajung mai multe băi de șezut ori de trunchiu și una de abur ca să depărteze diareea.

Dacă nu încetează cu acestea, se face următorul tratament, care la boală grea e cel mai bun de întrebuintat. Se inferbântă o cărămidă, se învește în cărpe de lână și se pune bolnavului la șezut. E de minune cât de repede încetează scaunele. După cîteva ceasuri i se face iar o baie de șezut, după care i se pune iar cărămidă caldă.

Cu acest tratament pot scapă încă unii bolnavi, cari altfel s'ar fi pierdut.

Cine s'a ridicat din asemenea erizo grele, se simte foarte bine. De obicei e de observat, că toți bolnavii de holeră, după vindecare, se simt ușurați de-o greutate; căci au scăpat de materiile stroine.

Știința fizionomiei ne arată scăderea vădită a încărcării. E de mirat cum starea trupului se poate întratată schimbă în cîteva zile.

Fiindecă holera are crize de vindecare amenințătoare, de aceea s'au lut toate măsurile pentru paza de îmbolnăvire. Din nenorocire, până acuma nu se știă cum se poate ajunge la această pază. De abia prin descoperirile mele, suntem în stare a depărtă orice in-

cărcaro, orice dispoziție, cari în anumite condiții aduc crize de vindecare ca holera.

Din India engleză și Indo-China, în anii din urmă am primit știri despre izbânzile bune căpătate prin cura mea la holera. Pe lângă băile mele pentru a se feri de asemenea fenomene tocmai în țările tropicale, trebuie ținută dieta neațătitoare; care e de coa mai mare însemnătate, căci lucrează cu putere asupra tuturor bolilor acute cu friguri ca holeră, diaree etc.

Locuitorii acelor țări trebuie să nu se teamă de loc a țineă asemenea dietă dacă până acum nu o și urmează. Încearcă-o măcar odată ori cine.

Despre dezinterie vezi la partea a IV-a.

Diareea cu vărsătură a copiilor nu e altceva, ci tot holera. Cearcă mai numai pe copiii hrăniți artificial și deci încăreți cu materii. Tratamentul e același ca și la holeră, atâta că vedem de copii să asude mai pe încetul și anume să-l ia tatăl ori mama cu ei în pat.

Și cele obicinuite de asemenea să se facă.

Crize de diaree.—Se arată în tocmai ca la dezinterie și holera, numai mai slabe. Am observat de ani de zile că oamenii tari sufăr de diaree cari vin din când în când.

Fiecare diaree, nu tocmai mare, însemnă nici mai mult nici mai puțin, decât o silință de vindecare a trupului și-i semn bun.

Asemenea fenomen trebuie să ne bucure, numai să nu ție prea mult. Aceste crize sunt mai cu samă ajutate de puterea nou descoperită a curenților electrice din aer.

Cine are asemenea crize, se simte după ele ca întinerit. Deci vedem cum trupul singur, prin asemenea crize, caută să se descărce din vreme, în vreme.

Dacă se arată, când *diaree*, când *incuere*, nu trebuie să se mire nimeni că le socot pe amândouă ca turburări ale mistuirii, cari vin din pricina ferbințelei din prea multă mâncare.

După cum aceeași pricină pe unul îl face gras și pe altul slab și uscat, tot așa același lucru pricinuește ici incuere, dincolo urdinare.

Când încuierile nu încoetează nici cu băile de șezut, atunci trebuie de cercat a ațâța trupul eșid afară, dacă se poate la aerul slobod (în pădure). El de minunat cum lucrează aerul curat asupra trupului. Ceea ce nu se poate face în întunericul umblătoarei se face lesne afară la aer.

Friguri climaterice și tropicale. Malaria. Frigurile ferei. Frigurile galbene și frigurile periodice.

Oricât de felurite se arată frigurile și orice nume ar purtă, au același punct de plecare. Aceeași pricină le face să izbucnească și să se desvolte: fermentarea materiilor streine. Cine privește clima tropicală cu uriașele ei deosebiri de temperatură între zi și noapte, găsește îndată explicația frigurilor tropicale, a căroră tărie se schimbă după tăria de fermentare. Tocmai în climatele calde sunt toate condițiile prielnice pentru arătarea frigurilor celor mai tari, chiar în cazurile, când trupul se află încărcat cu puține materii streine. În zonele stâmpărate nu se arata niciodată asemenea fenomene. De bună seamă se arată și frigurile-tropicale în felurite forme. Cele mai primejdioase sunt frigurile galbene, cari se numesc așa fiindcă bolnavul, în vremea bolei, are culoare galbenă, poate adesea din pricina medicamentelor. Cele dintăiu somne sunt: oboseala, durere de cap, durere la burtă, sete, și pelea uscată, eșirile sunt negre, pe trup es pete negre, albul ochiului se face galben și pe urmă și pelea se îngălbenoște. Această din urmă schimbare se întâmplă după moarte.

Intăia porunca pentru paza de friguri, e sa te ferești de boala. Pentru aceasta ai totdauna la îndămână, întâiu dietă neațițătoare și cumpătată (vegetariană), care trebuie ținută în țările unde sunt asemenea boli. Pe urmă trebuie îngrijirea sănătăței cu băile mele. Dacă în tropice apa nu-i destul de rece, totu-și deosebirea între temperatura aerului și-a apei e aproape aceea-și ca la noi.

Afară de asta ajută aceeași căldura, care a grăbit fermentarea și a adus fenomenele bolii și asupra procesului de vindecare; căci în acele țări, se capătă mai lesne încălzirea după bai și asudarea, decât în țările stămpărate.

Niciodată cu *chinină*, *antiperină*, și alte medicamente, cari paralizază nervii, nu se depărtează frigurile ca să nu vie iar. Mereu vin îndărăt, când doza și-a isprăvit lucrarea și trebuie dată în doze mai mari ca să facă lucrare. La urmă, prin aceste repetate paralizări se aduce cele mai grele stări de boală, cele mai primejdioase boli de nervi, cari nu pot fi pe urmă depărtate.

Pe temeiul scrierilor mele s'a făcut în toate țările, cercetări cu metoda mea de vindecare împotriva bolilor de friguri, și s'au capătat unele mai mari succese. Dl. R. din Batavia îmi scrie din Geneva, între altele, următoarele:

«Totodată află că nevasta mea și contabilul din Batavia (fost India olandeză) căror le-am trimis cartea d-tale, au întrebuințat cura cu mare folos în potriva frigurilor de acolo».

Dl. Pastor M. din P. L. (Brazilia). îmi scrie la 16 Decembrie 1890, între altele, și următoarele: «Intrucât mă privește, pot să vă mulțămesc că prin întrebuințarea băilor mi-am îmbunătățit foarte mult mistuirea și frigurile. Dieta îmi face oarecari greutăți în țara aceea unde, în loc de pâine de crupe, avem pâine de porumb, în locul legumelor germane, fasole și orez, mandioce și altele, în locul pere, mere și prune, banane, batate, pepeni, portocale, smochine, armale, castane și altele».

Din B. Accra, Coasta de aur, domnul misionar J. S., unul dintre numeroșii mei ucenici din Coasta de aur și din Ihamerun, în anul 1891, între altele, îmi scrie: «Pe cât ne-a fost cu puțință de pe scrierile ce ne-ați trimis, am aplicat tratamentul la friguri (mai ales la frigurile ferei). Pentru bucuria noastră, putem mărturisi că metoda, în aceste cazuri de friguri grozave, aduce multă ușurare».

D-l M. H. scrie între altele și următoarele: Stann Creek la Belize, Hondura engleză, America de mijloc, 3 Iulie 1890. «Având în vedere d-tale: «Știința nouă de vindecare», vă mulțumesc pentru scrierile de consultație, pe cari le-am urmat intru cât mi-au îngăduit împrejurările. Sufeream în fiecare an de frigurile tropicale și de alte boli, dar anul acesta am fost scutit de aceste boli, mulțumită întrebuințării metodei d-tale».

D-l Fr. M. din Otjimbingue (țara Hererilor) Africa de Miazăzi-

Apus, îmi scrie despre boala nevastei sale de care credea că nu se mai poate lecuî următoarele: «Toate mijloacele ce-am încercat de 20 ani încoace, n'au putut face nimic în potriva boalei. Mistuirea eră prăpădită. Primii scrisoarea d-voastră care mă povăţui, Acuma nevasta face băi cu frecături. *Frigurile (malaria) aproape nu le mai are. Picioarele se desumflă şi degetele sunt din ce în ce mai suptiri şi mai sloboade*».

D-l Misionar G., din Dar-es-Salaam (Africa de răsărit) a simţit însuşi cea mai mare uşurare de pe urma învăţăturilor cărţii mele.

Mărturiseşte în «Monitorul misiunii africane», Berlin Septembrie 1890, de lucrarea curei mele asupra lui şi a nepotului său cele ce urmează:

Duminică 22 Iunie 1890. «Nepotul meu Daniel a avut friguri suptămăna trecută, *chinină, antipirină, antifebrină, ceaiu de mîntă*, comprese după sistemul vechiu naturist, nimic nu învingea frigurile, cari creşteau mărindu-se cu câte-va zecimi. Eram fără de nicio putere. Ne mai rămănea un singur mijloc, să schimbăm clima.

Dar cum? Atunci ne-a venit în minte metoda nouă de vindecare a lui Louis Kuhne, a cărui carte o avem. Am făcut bolnavului care avea ferbinţală şi nu putea asuda o baie de trunchiu cu frecături timp de trei minute. Iodată ce temperaturr se urca la 39° făceam altă baie şi'n adevăr frigurile au scăzut. *Peste noapte i-a fost mai bine şi dimineaţa a asodat dela sine*. Astfel cu'n lucru simplu, am ajutat bolnavului în câte-va ceasuri!

Dacă ar fi făcut baia de 20 da minute în loc de 3, bolnavul s'ar fi vindecat mai răpede şi mai bine. Cu cât mai dese şi mai lungi sunt aceste băi, cu atâta mai bine pentru bolnav.

Despre sine însuşi spune d-l Misionar G. din Dar-es-Salaam. la 22 Decembrie din J., între altele, «nu ropet ce v'am scris odată despre vindecarea mea de deosebitele friguri ale climatei de aci, pe cari le-am căutat după metoda d-tale. Mai ales cura d-tale cu apă a dat rezultate minunate. O întrebuiţez şi la localnici, cu multa osteneală şi pierdere de vreme, dar urmările sunt bune.

Din Iunie nu am mai întrebuiţat medicamente la ai mei, ci numai apă după metoda d-tale.

Ne aflăm atât de sănătoşi pe cât se poate în aceste ţări tropicale, cunoscute pentru nesănătatea lor.

Tratamentul d-tale n'ar fi oare bun pentru frigurile galbene «din Africa apusană»?

D. G. n'a înțeles încă unitatea bolilor, altfel nu întreba.

Di Misionar A. din Kwala Rongan, Borneo, scrie la 20 Ianuarie 1892.

Prea onorate, d-le Kuhne.

«Având la mine două cărți din metoda noua de vindecare», nu mă pot opri a vă mulțami pentru rezultatele bune ale metodei noua de vindecare, pe cari eu aci în insula Borneo le-am căpătat la mine și alți bolnavi. E aproape un an de când, aci în Borneo, am aflat despre metoda nouă. Într-o zi m'au apucat niște friguri indiene, atât de tari, ca abia mai puteam să le sufer. Am încercat întâiu metoda d-tale nouă, și am luat o baie de abur pe un scaun de pao, și pe urma o baie de trunchiu, după cum scrie în carte. Lucrarea a fost atât de mare, încât după baie, am putut să mă scot din pat, ceea ce mi-ar fi fost cu neputință înainte. Prietenul meu și novasta lui s'au minunat de repeziciunea acestei reușite. De atunci sunt aparătorul metodei d-tale de vindecare. Și aci la Daiaci am avut reușite de vindecare. Daiacii n'au doctori, dar întrebunțează din strămoși băi de abur, numai băile de șezut nu le știu.

Onorate d-le Kuhne, dacă ași voi să-ți povestesc toate vindecările câte le-am făcut cu metoda d-tale, ar țineă preă mult. Cartea d-tale, onorate d-le Kuhne, este menită pentru misionari în țările sălbaticе, aici nu te lasă în neștiro. Celelalte cărți mă trimet mereu la doctor. Dar cine poate aci, între sălbateci, găsi doctor!

De aceea mă bucur foarte mult că am cartea d-tale despre metoda nouă de vindecare. Câteva săptămâni înainte, m'au chemat la o femeie a cărei coliba arsese lângă ogorul de orez. în vremea nopței, dormea atât de tare că focul i-a ajuns la burtă. Femeea arăta rău mai ales la față și mâinile. I-am orânduit îndată comprese reci, de seara până dimineata; seara am legat'o după cum scrie în cartea d-tale. Și în zilele următoare o legam tot așa, și în 8 zile s'a vindecat. Cred că dacă o căutam cu alifii, ar fi ținut săptămâni ori luni.

De mai multe săptămâni, căpătasem o *erupție* la mâna stângă. Aci în țară se numește Kihis. E o erupție foarte îndărânică și se desvoltă în cercuri pe trup. Mai înainte căutam acest dușman cu unsori, dar veneă iar după câtvă timp. Aci eșeă jos la picioare, aci la față, aci la spate, aci pe mâini.

Când această erupție s'a arătat acum câteva săptămâni, iar la mâna stângă mi-am zis: acuma am să te tratez după metoda noua

de vindecare. Am făcut întâiu o baie de abur și pe urmă o baie de trunchiu cu frecături. Zilele următoare, câte două băi de șezut, și dela a treia zi, erupția se încrețește, încât vedeam că o să piară. Am aburit mâna singură, și după fiecare câte o baie de șezut. Acuma la locul erupției s'au făcut două buboae mici. Cred că au tras aci materiile streine. Indată ce se vor vindeca buboaele, se va isprăvi și cu erupția.

Așa s'a vindecat înspăimântătoarea Kihis.

Voiu întrebuința totdeauna *metodă nouă de vindecare*; căci până azi *nu cunosc ceva mai bun*. Mi-am dat toată osteneala să trag luarea aminte a prietenilor asupra acestei metode».

Și din Africa apuseana, din Australia, India, Cap, etc., am o mulțime de scrisori de mulțămire și necunoștință.

S ELEFANTEAZIC. LEPRĂ.

Lepra, despre care în climatele noastre stămpărate numai puțini își pot face o închipuire, este o nenorocire a tropicilor. Până acum mai toți cei loviți de ea mureau fără doar și poate, fiindcă nu eră mijloc de vindecare. Impedicați de a fi în legătură cu cei sănătoși, închiși în insule pustii, în ospicii, își așteptau sfârșitul. De frica molipsirei îi scoteau din familie și din țară, și-i duceau în locuri unde îi lasau mai numai pe sama lor. Li se aducea cel mult, din când în când, hrană, dar se fereau de orice atingere de ei.

În climatele stămpărate rar se întâmplă. Aceleași pricini cari aduc în țările tropicale lepra, în cele stămpărate aduc podogra și idropica. Tot așa cum curmalii crește numai în țările calde, iar stejarii în cele stămpărate, deși aceeași apă și același soare și același pământ îl au la îndămână, tot așa și lepra e produsul climelor ferbinți.

Se deosebește: lepră umedă și lepră uscată. La cea dintâiu trupul se usucă cu dureri mari în mai mulți ani, cu întreruperi până ce, la urmă, când boala e prea înaintată, moartea desleagă cliinul.

Fenomenele leprei uscate sunt întocmai ca la cea umedă, cu o mistuire proastă. La mâini și la picioare se fac niște pote întunecate, semn al unei arsuri năuntrice. După asta piere toată carnea întâiu pe degete, pe urma pe trup, așa că rămân numai oasele și pielea. Trupul se usucă întocmai ca un copac, par'că ar fi o mumie.

Oasele și incheeturile se arată cam umflate. Această prăpădire a carnei merge până ce nonorociții rămân adevărate schelete și mor.

Lepra are aceleași pricini ca și celelalte boli, anume încărcarea cu materii streine. Poate fi moștenită ori căpătată printr'o viață nefirească. Vatra boalei e în pânțele ori în organele mistuiri, cari lucrează nenormal. La ferbințeli mari, cari ajută orice fermentație, trebuie neapărat și o fermentare mare a depozitelor de materii streine.

Fig. I. (Eratea 15 ani .

Cu putere mare, materiile streine se împingă spre marginile trupului, unde se așează în pături groase și tari. Această gramădire de materii, apasă nervii dela mădulare încât încep să nu mai lucreze. De aci urmează nesimțirea membrilor la leproși. Înăuntrul acestor bolnavi e căldură mare, în afară fiori de frig. La lepra uscata se usucă membrele în toată puterea cuvântului, cu atât mai mult cu cât așa numita hrana întăritoare dată leproșilor nu-i hrănește.

Măncarea trece prin trup, dar bolnavul moare cu toată mâncarea. Și aceste fenomene aduc dovadă minunată, că nu hrănește trupul ceea ce mâncăm, chiar dacă, după părerile și analizele chimice al școalei-medicale moderne, cuprinde toate materiile, din cari se compune trupul; ci hrana adevărată e cea care se mistuie. La lepra umedă se întâmplă un proces de descompunere, întocmai ca la dropică, ceci și aci, după descoperirile mele, formarea apei e pricinuită de fierbințeli înăuntru, cari adesea țin ani, așa că procesul de descompunere e în trup afară din aceste fenomene din urmă. Pe lângă

Fig. II. (Etatea 13 ani).

asta mai e o depunere de apă, chiar dacă e sub altă formă decât la idropică. Foarte plină de învățatură e cazul ce-am povestit, al d-lui din Batavia (pag. 152), care a suferit de inimă, de idropică și lepra. Chiar dacă la noi nu se arată lepra, care e numai la tropice, cu toate acestea vedem uneori cazuri asemănătoare. Întăiu la oftică, care are pecetea leprei, numai că materiile streine nu pot fi împinse cu atâta putere la extremități în aceste țări mai reci, cum se întâmplă în

țările calde la lepră. Dar aceste materii streine nimicesc la ofticoși înăuntrul trupului prin descompunerea plămânilor ori a altor organe pe cari le nimicesc. Cât e vorba de lepră, știința medicală mărturisește că nu are niciun mijloc de a vindeca. Ea nu cunoaște nici pricina frigurilor și nu socotește lepra ca boală cu friguri. Adevărata vindecare a leprei se poate căpăta numai prin învingerea frigurilor și darea afară a materiilor streine din trup. Dacă acest lucru nu mai e cu putință, nu mai e nici vindecare de așteptat, dar cel mult o ușurare a durerilor.

Fig. III. (Etatea 9 ani).

Medicamentele pot sa aduca și mai mari stricăciuni decât boala. Dovadă izbitoare e cazul d-lui R din Batavia (pag. 152—153). Se vede preă bine, cum la acesta, bacilul rău al leprei, găsit de specialiști, nu l-au putut scoate prin tratamentele lor și nici prin medicamente otrăvitoare, și nici prin alte metode.

Cât de vindecător și de strălucit lucrează aci băile mele răcoritoare! Cât de repede depărtează toți baccilii, după cum au adevărit însăși doctorii! Numai dieta mea și băile mele speciale pot să

lucreze cu folos. Neaparat numai la acei bolnavi cărora li se îndreptă mistuirea și pielea lucrează, și cari mai au de ajuns putere de viață.

La căutarea mea s'a arătat limpede, că nu e nici-o primejdie de-a se molipsi de lepra. De cea mai mare însemnătate este pentru cei cari se tem de molipsire. Aceștia să ducă viața cumpătată și să întrebuințeze băile mele cari întăresc tot trupul, să urmeze metoda mea întăritoare, deci mereu să se curețe de materii streine, și nu numai că vor fi feriți de molipsire, dar se vor simți mai bine, trupește și sufletește.

Cât de puțin a pretuit școala medicală, metoda naturală de

Fig. IV. (Măinele dela Fig. III.)

vindecare, se vede de acolo, ca ține bolnavii în camere cu ferestrele închise, și-i oprește sa le deschida mai ales noaptea. Bine înțeles, aerul se strică prin mirosul leproșilor și prin fermentarea materiilor streine, încât nu-i minune că lepra, în asemenea împrejurări, molipsește.

Înainte de-a trece la aratarea vindecărei leproșilor, voiu aminti pe scurt felul și chipul cum ne putem apăra de lepră și de orice altă boală, ca malară și frigurile tropice, cel puțin atâta ca, în cazul cel mai rău, să nu fie primejdioase.

Nu mai aceia se vor bolnăvi de boală, cari vor avea predispoziția în trup, și deci vor fi strașnic încărcăți cu materii streine. Orice înliurire turburătoare asupra materiilor streine, pricinuește

fermentare (criză de vindecare) și aduce primejdie trupului. Dispoziția la asemenea primejdii o cunoaștem cu ani înainte prin știința fizionomiei. Dar și acei cari nu cunosc această metodă de cercetare, pot afla până la un punct, această dispoziție. Mama natura îngrijitoare de toate, ne-a dat un călăuz, *instinctul*, pe care, din nenorocire nu știm să-l întrebuițăm. Instinctul natural insuflă oricărui încărcat, mai ales dacă stă în legătură cu natura, o frică de care nu și dă seama, o groază tainică de molipsire.

După acestea să arăt mersul boalei la trei băeți bolnavi de lepră pe cari i-au căutat fără folos doctori mari în Berlin și în alte orașe și pe urmă au venit în tratamentul meu.

Fig. V. (Mâini dela Fig. II.)

La acești trei bolnavi (9, 13 și 15 ani) am avut prilej să încerc metoda mea, iar școala medicală s'a dovedit neputincioasă. Fiindcă asemenea cazuri au interes, am luat dela acești trei băeți șapte fotografii de pe natură (pag. 191-197).

Eră de plâns starea în care i-am găsit pe cei trei bolnavi. La mâini le lipseau bucăți de degete, cari căzuseră; la unele lipsea chiar și bucăți ca a doua încheetură, care eră putrezită.

Părțile rămase erau umflate și gata să cadă de putrede, cum se vede în Fig. IV și V. La băiatul cel mai mic eră încheetura dela degetul arătător gata putredă. Picioarele la amândoi erau și mai grozave, strâmbe și schimosite, pline de materii străine. (Vezi Fig. VI și Fig. VII). Erău în mai multe locuri roase de răni, iar puroiul curgea mereu, ranele mergeau până la os. Picioarele și mâinile erau

nesimțitoare până aproape de genunche și umere. Nesimțirea acestor membre au încercat-o la Berlin vărându-le un ac prin mână până au simțit durerea abia la cot. Ce mare ispravă! Starea băeților eră atât de nesuferită, încât am putut sa-i fotografiez abia după trei luni de căutare, când starea li se îmbunătățise. Starea cea mai rea n'a fost cu puțință de seos în fotografie.

Zilnic le faceam 2-3 băi de șezut cu frecături, adesea băi de trunchiu, cu frecături, dietă naturală, multă mișcare la aer, asudare din belșug. Toate lucrau minunat.

Mirosul ce împrăștiau înainte de cura mea eră grozav, dar în vremea acesteia dădeau miros de putrejune, căci ne curățenia din

Fig. VI. (Picioru dela Fig. I.)

trup se punea în mișcare să iasă afară, mai ales în timpul băilor se arată acest fenomen.

Dimineța mâncau pâine de crupe și câte-va mere, la amiază, mâncari de făină, legume și fasole, mazăre, linte ferte în apă cu puțină sare și unt. De carne și bulionuri, nici vorbă? Mâncările erau mai ales ferte groșcior, și cu pâine de crupe. De băut, apă poaspătă.

Prin cura mea s'au închis după 14 zile rănile dela picioare, din năuntru în afară. Cei doi băeți mai mari mai aveau a rană mare care s'a închis mai târziu în cursul curei. Și la mâini se văzură răpede urmările curei.

Întăiu degetele se mai subțiară în luna a doua; se cunoștea de pe încrețiturile pelei. Materiile străine mergeau spre pânțece,

tocmai pe acelaș drum pe care veniseră. Se vedeă și de pe durerile ce bolnavii simțiau la mâni și la picioare, mai ales la încheeturi.

După 4 săptămâni de cură, puteă băiatul cel mare sa se încalțe cu ghete obicinuite, pe când înainte nu le puteă pune nici pe cele anume făcute pentru el. La urmă i-a venit și simțirea normală.

Fig. VII. (Picioarul dela Fig. II.)

Bine înțeles toate acestea s'au putut numai mulțumită unei misturi îmbunătățite.

Băieții, când au venit în tratamentul meu, n'aveau poftă de mâncare. După 8 zile nu-i mai puteam satura. Li se trezise mistuirea ca din nou.

Aceasta eră starea celor trei băieți ; cari nu puteă fi nici asemănată cu cea dinainte. Acești băieți, osândiți la moarte sigură erau acuma vioi și veseli.

Ori cum s'a dovedit că prin tratamentul meu, s'au vindecat aceste cazuri hotărîte ca ne instare do a se vindecă. Tot așa e și cazul d-lui R. din Batavia. (Vezi pag. 151—153).

Fără teamă și plin de încredere trebuie să spun că și prin această pildă se dovedește pricina unică a bolilor ca și la toate celelalte. Numai acelora nu se poate ajuta a căroră boală e prea înaintată, adică la cari organe însemnate sunt stricate. Acestora tratamentul meu le poate aduce numai ușurare a chinurilor și sfârșit liniștit.

RĂE. VIERMI. PANGLICA. VATAMATURI.

Legate împreună, sunt aci o mulțime de fenomene de boli, cari deși par deosebite pe dinafară, izvorăsc din aceeași pricină. Când spun acest lucru, mă sprijin pe dovezi netăgăduite, și anume pe răușitele ce am avut în practica mea îndelungată și în aceasta privință.

Când avem de lecut răe și alte boli înrudite cu ea, trebuie să ne dăm bine seama, din ce pricină vine răea.

E fapt cunoscut, că într'o singură zi de primăvara, al acestui anotimp, în care natura desfășură cea mai mare putere de viață, pe copacii tineri se arată milioane de omizi și trăesc. Ne pare rău că rod verdeața gingașă sub ochii noștrii, și nu putem face nimic, n'avem niciun mijloc. Vine o noapte rece, și toate omizile s'au făcut nevăzute, așa cum veniseră. Numai printr'o singură noapte rece, natura a făcut ceea ce nouă ne eră peste putință.

Aceea-și lege a naturii nimicește toate parasitele.

Din această observație, tragem următoarea încheiere: răea și viormii, păduchii și alți parasiți numai acolo se fac unde găseșc teren potrivit. Acost teren li-l dă numai un trup bolnav, prin urmare care e încărcat cu materii streine. Pe lângă asta mai e oă viața acestora e legată de o ridicare de temperatură, fenomen pe care l'am aflat numai la cei încărcăți. Dacă putem aduce temperatura la cea dinainte și să scoatem sucurile rele din trup, li se iă acestor parasite printr'o lovitură puțința de a fi. Repede și per.

Cine a urmat cu interes și luare aminte toate cele spuse de

mine, va fi înțeles că numai cu băile de șezut cu frecături, se poate coborî temperatura, precum și prin dietă neațîătoare, și prin celelalte reguli ale curei mele. În orice caz trebuie și celelalte potrivite după gradul încălzirii. Așa dar, din punctul de vedere al metodei mele de vindecare, acest soi de boală, fiind că-i din aceeași pricină va trebui să aibă și același tratament, care nu ne-a lăsat niciodată la necaz. Orice tratament medical aduce rău organismului.

Și aici să mi se dea voie a aduce pe lângă teoria seacă și câte-va pilde.

Întâiul caz e al unui domn care avea viermi de tot soiul în mațe. Nervii și mistuirea lui erau în stare foarte reă că stă pe marginea mormântului, având arsuri înlăuntru. Excrementele lui erau pline de vermi mici. Tratamentul meu i-a fost de folos. Aproape într-o lună, înlăturând pricinile s'a depărtat și răul. Fiindcă bolnavul a ținut cura mai departe, s'a mântuit un om dela moarte și a ajuns vesel și muncitor.

Numai prin coborîrea temperaturii năuntrice și prin depărtarea materiilor străine a fost cu puțință a pune capăt acestei descompuneri care adusese arătarea vermilor.

Băile de șezut cu frecături și cele de trunchiu cu frecături, precum și asudarea și dieta neațîătoare și mâncările crude au făcut să se mântue.

Altă pildă, despre rae, să mi se dea voie să amintesc de oarece e caracteristic pentru școala medicală. Un bolnav, în vârstă de 17 ani, a fost din pricina acestei boli în felurite clinici și case de sănătate fără să cunoască nici o îmbunătățire. La urmă un profesor din oraș l'a sfătuit în răs să vie la mine, fiindcă nu mai știe alt leac. De nevoie bolnavul luă sfatul într'adins fiindcă medicamentele nu-i ajutau nimic. Măinile și brațele erau de speriat. Dar știința fizionomiei îmi arată că bolnavul suferă de ani de pantece din pricina relei mistuiri.

Așa că eră lucru firesc ca sucurile rele și ale sângelui necurat să fie teren bun pentru rae. Se poate asemăna raea foarte bine cu bacili cărora le priește și se înmulțesc unde e stricare de sânge. Fără de teren potrivit nu pot trăi.

Băi de trunchiu și băi de șezut cu frecături, și, din când în când, băi de abur se dovedesc și aci minunat mijloc de vindecare. Mistuirea se îmbunătățește repede. Așa e și cu raea : și ea dă îndărăt;

cu cât i se iu terenul de hrană. Microscopul arată limpede că acarii răei incopeau a se imbolnăvi, le mergea rău.

În trei săptămâni mai erau numai puțini acari de-ai răei, iar în săptămâna a patra, nici urmă, și înfățișarea bolnavului eră cu totul sănătoasă. Cine îl văzuse înainte, abiă îl mai cunoștea acuma, așa se schimbasesc. Natura bolnavului facuse singură, ceea ce nu putuse face toată arta medicinei incuviințate de Stat. Și, cu același tratament, fără a întrebuiță medicamente și operații.

Vătămătura.—Pricina vătămătureri este o încărcare lăuntrica a pântecelui, care e în legătură cu o încordare mare. Întrăcea parte a burtei unde e împotrivirea mai mică, matele din pricina apăsării, rup invălișul lor (praporul) și es.

Locul ruptureri poate fi felurit, dar pricina e la toate vătămările aceeași. Nu trebuie să se creadă, că e din pricina unei lovituri a unei căderi ori a unei zguduiri.

Acestea pot numai dă la iveală vătămătura, dar nu sunt pricinele de căpetenie. Prin întrebuițarea tratamentului meu, care alungă materiile streine din trup se depărtează asemenea vătămări, așa că purtarea unui bandaj, mijloc neindestulător pentru vindecare va fi de prisos.

Ucenicii mei și în această parte au de însemnat multe vindecări. Și aci învățătura mea despre unitarea boalelor nu-i lasă în nedumerire. Repeziciunea vindecării atârni, firește, de încărcarea bolnavului și dacă vătămătura e nouă ori veche. Neapărat la un bătrân, la care puterea de viață e mică, nu va fi lesne tămăduirea.

CANCER (rac), CARNE REA.

Nu inriuriri stricatoare și de tot felul dinafară sunt pricina acestei boli cu drept temute și de nevindecat, ci mai mult alte împrejurări, cari se întâmplă în organism, sunt pricinele acestei boli. Tot așa ca și idropica și tuberculoza, cancerul e cea din urmă veriga a lanțului unui șir de boli din trecut mai ales a boalelor sexuale și anume a sifilisului. Dacă a venit acesta direct ori indirect, aci nu are aface. Lucrul de căpetenie e încărcarea cu materii streine, cari aleg un drum oarecare în trup, și se face în sfârșit cea *crescătură* și *cancrenare*, care e spaima omenirii.

Prin știința fizionomicii va fi lesne cu putință, a hotări aplecarea spre cancer înainte de a izbucni.

Se fac noduri și umflături la gât, cari s'arată că sunt și în trup și tot așa și un număr de ghinduri emoroidale la pânțele. Aceste noduri emoroidale pot să iă așa dezvoltare încât să astupe mațul și să impede eșirea excrementelor pe calea naturală. La bolnavii de cancer ce am observat, aproape la toți eră o incuiare a canalului mistuirii. Fără curățenie și clistire nu puteau eși afara. Dar am observat că la cei cari iau mereu curățenie mai ales hapuri, se face ferbinteală înlăuntru, care duce la tuberculoză ori cancer. Ani dealungul suferă trupul întrebuințarea acestor curățenii și ațitarea mistuirii și a nervilor, dar pe încetul nervii mereu ațitâți aumai vor să lucreze fără ațitare tot mai mare.

Ajung însfârșit la acel îngrozitor chin, când să adaoage pe ângă alte suferinți și cancerul. Racul ca și tuberculoza, idropica și

toate celelalte stadii din urmă ale altor boale se pricinuește prin viață nefirească, prea mare cocolire, hrană prea multă și prea bogată, precum și prin ațitarea nervilor cu mâncări, băuturi rafinate sau prin medicamente. În privirea racului medicina allopatică e tot așa de neputincioasă ca și în privirea tuturor bolilor de acest fel. E grozav de dureros cum tratează școala medicală această boală, numai local prin ardere, cauterizare și tăiere, crezând că vindecă.

Să ne gândim numai la tratarea împăratului Friedrich! Uită eu totul de unde vine răul. Până acuma îi e cu totul necunoscută pricina bolii; căci astfel nu s'ar îndelunci numai cu fenomenele de pe dinafară, care-i cea din urmă fază a boalei, anume cu cangrenarea materiilor streine și n'ar face din această căutare tot tratamentul. Și-ar fi zis că acestea trebuie să aibă cauze mai adânci, și că e nevoie să-și întoarne privirile spre ele.

Înainte de a se arăta cangrena și deci cancerul sunt dureri și simțiri grozav de neplăcute. Pentru amețirea acestora chinuitoare suferinți, școala medicală face injecții cu morfină, care amortește durerea, dar strică trupului și nervilor.

Școala medicală face întocmai ca ursul, care, ca să ucidă musca de pe nasul stăpânului, cu piatra n'a ucis numai musca, dar și stăpânul.

De ce să întrebuințezi otravă, când sunt mijloace naturale, care liniștesc și depărtează durerea mai lesne decât morfina, întăresc organele și le liniștesc: băile mele de șezut cu frecături? Nu trebuie morfină, ele sunt de ajuns.

Aceasta e ca și beție, care de asemenea se datorește unei arsuri în trup, și, care cere mereu amețire nouă.

Numai tratamentul natural poate să împuțineze ațitarea.

În partea a III-a la răni, «răni deschise și răni rozătoare» s'a spus pricina și obârșia acestora. Aci voiui mai adăugă câteva cuvinte despre vindecare.

Întâiu e tot una unde și la care parte se arată cancerul: n'are nici o însemnătate dacă e *cancer la limbă*, ori *la sin*, ori *cancer la mîtră*, ori *cancer la ficat*.

Vindecarea nu e întru nimic înriurită precum se arată boala de cancer, căci orice formă sau loc ar avea, e din unul și același izvor.

După încărcarea bolnavului se întâmplă o mutare a materiei streine, care se așează în partea unde dă de pedecă. Atârnă dela mersul fermentației, dela puterea ei sau dela alte condiții mai grele.

Cancerul se vindecă prin metoda mea. Dar numai la acele persoane la cari se poate îmbunătăți mistuirea și la cari puterea de viață e destul de mare ca să poată suferi crizele de vindecare foarte tari la această boală. Oricum, trebuie cunoscut foarte bine tratamentul meu pentru a tămădui cancerul, care e boală tot așa de grea ca și tuberculoza și idropica.

Un domn, în vrâstă de 40 de ani, avea cancer la nas. A consultat pe cei mai buni doctori. Atâta li puteau spune că are cancer la nas, dar nu puteau să-l vindece, fiindcă nu cunoșteau pricina acestei boli. Neputincioși, doctorii au tratat cu tot soiul de otrăvi, nasul bolnavului, ca să depărteze cancerul.

Dar, după cum un copac nu e bolnav numai unde i s'a uscat o creangă; tot așa e și la cancer, cangrena din afară, e numai o manifestare a bolei, nu boala însuși, care e mult mai adâncă. Putrețunea crenguței nu e boală locală a copacului, și, îndată se cunoaște adevărul dacă îl tai. Tot așa doctorul când face autopsie unui canceros, cunoaște că tot trupul suferă de cancer. Mai bine ar fi însă pentru bolnav, dacă s'ar ști acest lucru dinainte și se cunoaște.

La acest bolnav mistuirea eră rea de ani de zile. E lucru de neînțeles cum doctorii de azi nu luau nici într'o seamă acest lucru, și se îndeletniceau numai cu nasul bolnavului. Dacă ar fi avut numai o idee despre știința fizionomiei, starea nasului cu câți-va ani înainte le-ar fi spus că e în pântece o stare și mai rea. De altfel bolnavul arătă a fi de felul său om cu dor de viață, a văzut neputința tratamentelor locale și a venit la mine plin de nădejde. Nasul și buza de sus erau mâncate de cancer, mistuirea li eră rea, cu urina cșea neregulat. Adesea eră însoțite de dureri mari, dar din fericire nu-l abăteau pe bolnav pe multă vreme.

Fiindcă puterea de viață a bolnavului eră încă mare, așa că trupul s'a folosit răpede din tratamentul meu. Mai ales mistuirea : s'a îmbunătățit rapede și cu asta tot organismul. Săptămână cu săptămână cangrena dela nas scădeă, fără să-i fi făcut ceva local. Întăiu s'a făcut roșă ca focul. Până n patru luni, nasul avea peļe normală. În același timp se vindecă și buza dela sine, fără să rămăe vre-o urmă.

Pentru vindecare s'a întrebuintat dieta mea neațitătoare și uscată, precum și băile de trunchiu și de șezut cu frecături, cât și de două ori pe săptămână băi de aburi întregi și la cap. Când erau durerile și aprinderea nesuferită, făcea la fiecare două ceasuri bae.

În timpul băii, îl lăsa durerile, așa că bolnavului îi plăceau foarte mult. De a doua zi începuseră coborîrea aprinderii în jos ceea ce se văzu la locul unde se freca, lucru ce sperie pe bolnav. I-am arătat pricina acestor fenomene de neînălțurat.

Avea de ales între procesul acesta de vindecare ca să-l sufără cu răbdare ori să se prăpădească.

Tot odată i-am arătat că pe cât a venit aprinderea la locul frecării, pe atât a scăzut la nas, lucru ce-l vedeă, așa că s'a hotărît să urmeze cura mai departe. Numai prin băi dese putea scăpa de aceste stări grele. Și în adevăr a ajuns la țelul dorinței sale.

În timpul curei i-a venit bolnavului întâiu o boală de rinichi trecătoare, și pe urmă o boală sexuală, dar mult mai domoală decât la începutul ei. Amândouă, când le-a avut în tinerețe, nu fuseseră vindecate, ci numai înăbușite în trup prin medicamente. Așa că ele au fost pregătirea spre cancerul dela nas, iar medicamentele întrebuințate au fost pricina desvoltării boalei acostoia. Dările afară în timpul tratamentului nu lăsa nici o îndoială.

Puroiul dat afară mirosea ca doctoriile ce luase în timpul bolii, atât de pătrunzător încât putea a medicamente. După cum am amintit, aceasta vine de acolo că medicamentele otrăvitoare, merg prin trup, și, din pricina căldurei, se întăresc ca niște ghinturi.

Prin cura de apă se toposc toate aceste noduri și puterea vieții le dă afară. De mii de ori în stabilimentul meu am observat cât de împedicător e pentru cură întrebuințarea medicamentelor și cum criza cea mai dureroasă este scoaterea acestora din trup! Și bolnavul meu simți acest lucru. Înbunătățirea vădită îl făcu să ție mai departe cura până ce se vindecă deplin.

Nu trebuie să se creadă că orice bolnav, prin spălarea la bae de șezut, *trebuie să se rănească*. Rana se face mai ales la boli cronice cum e cancerul, se observă adesea și se arata în cazuri și forme hotărâte. Un organism care nu are arșițe năuntrice, ori la care materiile streine se dau afară pe alte căi, nu se va răni la locul frecării.

Am avut bolnavi cari câte un an până la doi, au făcut zilnic băi câte un ceas și $\frac{1}{2}$ până la două, și nu s'a ranit niciodată. Alții se rănesc numai la schimbarea boalei cronice în acută, până când aprinderea din lăuntru se trăgea în jos. După asta se vindecă și rana. La unii bolnavi se face aproape de locul de frecare niște puroiu (materii străine în formă acută, în stare de ferment) și curge.

Acest puroiu nu e, cum cred unii nebuni, din pricina frecării, ci vine chiar singur din trupul bolnavului, și e din aprinderea năuntrică a materiei străine în fermentație.

Acest puroiu nu e altceva decât pricina crizei. E foarte greșit când bolnavii fără călăuzirea și sfaturile mele întrebunțează cura mea și se sperie de aceste fenomene. Toemai această supunere a trupului la cură și depărtarea materiilor din el dovedese puterea bailor și întoarcerea sănătății. Bine înțeles, rana dela locul frecat și puroiul este atunci mai tare, când și ferbințeala năuntrică e mai mare, de pildă la cancer. Bolnavul, în timp când nu face baie, să pue pe rană o cârpă muiată și s'o ude cât mai des.

Încă despre un caz de cancer trebuie să spunem căci e însemnat. O Doamna, în vârstă de 50 ani, suferea de *cancer la sân*. Tăta stângă îi fusese tăiată în Berlin de acele autorități medicale cari au stat și la capătăiul împăratului Friederich. Așa numita «operație» fericită n'a folosit nimic. Starea generală era mai rea. Când bolnava s'a arătat din nou medicilor, aceștia i-a spus că, dacă vrea să fie vindecată, trebuie s'o opereze iar și la țâța dreaptă. Bolnava era însă prea slabă și n'ar fi putut suferi operația. Cu alte cuvinte, nu i se putea face nimic. În aceasta stare de plâns, părăsita de doctori, veni în tratarea mea. Tăta dreaptă era în cangrenă și avea până pe subsuori noduri vârtoase cât alunelile, nucile și oul de găina, toate de culoare cangrenoasă. Burta îi era plină cu noduri tari și vârtoase. Urina îi era foarte puțină. Puterile foarte îngrijitoare. Câte odată avea dureri de cap rele și tot mai tari, din zi în zi. Cu energie și statornicie începă bolnava cura mea. Repede au început s'o lase durerile de cap. Și mistuirea se îmbunătățeă din zi în zi. Numărul bailor de șezut cu frecături trebuie să fie potrivit cu starea și puterile bolnavei. Cura fu pentru dânsa cam dureroasă în cele șase săptămâni dintăiu. În timpul curei se arata limpede rodul acelei fericite operații din Berlin: la partea stângă unde fusese tăiată tăta, s'arătă o rana cangrenoasă în cele dintăiu săptămâni ale curei, care, în cursul celor patru săptămâni, ajunsese de mărimea unei monede de cinci mărci¹. Pe urmă s'a vindecat dela sine în timp de șase săptămâni.

Cangrena țâței drepte scadeă de asemenea, odată cu cea din stânga, deci, prin operația țâței stângi nu se stărpise pricina boalei,

1) Moneta germană de 5 mărci e mare cât o monetă românească de 5 lei.

ei numai se depărtase vatra de fermentație pe dinafară! Trupul schimba mersul fermentului până ce dădù la țâța dreaptă, după care s'au făcut noduri până pe subsuori și pe pept. Boala prin cura mea trebuia să ia drumul îndărat, așa că nu e minune, dacă materia bolnavului se îndreptă întâiu prin partea stângă pricinuind o stare acută. Dovadă convingătoare că nu se lasă natura siluită, cum ar dori școala medicală. Fiecare operație vorbește mereu și mereu despre nedesăvârșirea școalei medicale, cât și pentru sărăcia mijloacelor ei de vindecare. Operațiile sunt nefirești ca și medicamentele. Acuma vor înțelege, onorații cititori și cititoare, pentru ce numesc arta mea de vindecare fără medicamente și fără operații.

Să ne întoarcem la cazul de mai sus. Durerile ce aveă bolnava în trup din pricina schimbarilor pricinuite de băile de șezut cu frecături, erau de suferit. N'a trecut mult și la locul frecat s'au făcut mai multe răni, fapt doveditor că arsura din lăuntru a eșit afară. S'au muiat și acele noduri dela subsuoară și s'au micșurat încet încet până ce, la urmă, au trecut la pântece jos.

În cele dintâiu două luni bolnava a trait numai cu pâine de crupe și cu fructe. Cu ajutorul acestei diete aspre, și cu băi făcute cu stăruință în 8 luni se văzù o îmbunătățire vădită, așa că rana dela țâța stângă eră ca și vindecată și bolnava putù să plece acasă.

Am avut multe cazuri de cancer. Așa la unul eră la limbă, la altul la gât. Amândouă cazurile se arată foarte des.

Și la aceste tratamentul meu nu m'a lăsat în nedumerire.

Nodurile tari dela gât, după câte-va săptămâni se muiară și se prefăcură în puroiu. Bolnavul o în stare să înghiță mâncarea fără durere.

La cancerul dela limbă se desprindeă câte-o vârcă neagră în urma băilor de șezut cu frecături, și pereau nodurile dela limbă ca și dela gât, așa că limba se făcù netedă și normală.

Mai primejdios în totdeauna la aceși bolnavi de cancer sunt nodurile hemoroidale dela pântece. Dacă bolnavii nu pot mânca hrană vârtoasă, tot le mai ușurăm durerile, înlăturăm obicinuița morfinei, împedicam bolnavul să nu moară de foame, li înlăturăm nesomnul, însă bolnavul nu poate cu adevărat fi vindecat, nu se pot topi nodurile din pântece fiindcă din pricina dietei cu mâncări, lichide nu, poate aveă eșiri afară normale.

La cazurile de înăbușire, cum se întâmplă la asemenea boli grele, lucrarea băilor de șezut cu frecături e foarte bună. Tocmai la

bolnavi, cari au de mai multe ori pe zi asemenea cazuri, după câteva minute se depărtează primejdia înăbușirii. De câte ori înăuntrul gâtului se topește un nod și puroiul se varsă în canalul aerului, ori că sunt prea umflate, atunci se întâmpă acea înăbușire. Prin ajutorul băilor de șezut cu frecături dau îndărăt. Aceste simptome le puteau înlătură până acuma prin *traheotomia*. Băile mele dau în aceste crize desnădejduite aoelecași ajutoare ca și la înăbușirile dela difterio, pentru cari medicina are numai operația. Și injecțiile cuser nu au imputinat operațiile după datele statistice din spitale, așa că neputința injecțiilor e vădită.

Carne vie.—Aceste crescături și formări la felurile părți ale trupului, care se numesc carne vie, sunt mult mai puțin primejdioase decât cancerul. Și vindecarea lor mult mai repede, fiindcă se preface în puroiu și materiile streine din trup se dau afară. Fapte din practica mea arată, că e așa după cum mărturisește pilda ce urmează.

O doamnă, de treizeci de ani, aveă de mai multă vreme degetul aratător bolnav rău, vârful acestuia eră bujorat în urma unei răni, aprinderea creșteă mereu și la urmă se făcū la locul rănit o creștere de carne rea. Doctorul care o căută tăia mereu și o ardea cu piatra iadului și cu alte medicamente tari dar în zadar. După mai multe operații, carnea rea creșteă mereu, și, când rana a început să deă în cangrenă, doctorul a spus că sunt atinse oasele, și că trebuie tăiat degetul, ca răul să nu meargă mai departe. Fiindcă bolnava nu se hotări la operație, a venit la mine. I-am spus că eu nu văd nevoe de operație și că o socot chiar stricătoare. Degetul e bolnav din pricina altor cauze și numai după îndepărtarea acestora se poate vindecă și el. I-am ordonat zilnic 3—4 băi de șezut cu frecături de câte 20 de minute, dietă naturală neațăătoare și pentru celelalte dintăiu 3—4 zile băi locale de abur la deget înainte de baia de șezut, doamna, care eră să fie lăuză, nu proa vrea să facă baile, iar când i-am spus că altcevă n'am ce-i face, s'a hotărit, de vreme ce de altă parte o așteptă tăierea degetului. Urmarea a fost foarte grabnică. Aproape după cele dintăi băi a încetat orice creștere rea a cărnei și a treia zi s'a schimbat în puroiu, așa că îmbunătățirea eră sigură. Starea de cangrenă a încetat cât și primejdia pentru oase. În 14 zile degetul s'a vindecat fără să lase vreo rană.

PARTEA A TREIA

TRATAREA ȘI VINDECAREA RĂNILOR FĂRĂ MEDICAMENTE ȘI FĂRA DE OPERAȚII

Greu se pot învinge credințele înradăcinate ca rănilor, fie năuntrice ori externe, se pot vindeca numai prin operații hirurgicale și antiseptice.

Cât sunt de false asemenea păreri, ne arată rezultatele strălucite ale metodei noastre de vindecare. Tocmai aici se adevărește mai mult că metoda de vindecare a ranilor cu apă e puternic întemeiată și că nimic nu e mai potrivit a face propagandă pentru metoda mea decât căutarea rănilor cu apă.

Prin întrebuințarea acestei metode, se vindecă aproape în a treia parte din timp toate ranile și fără durere. Pot să dovedesc toate acestea printr'un șir de cazuri dela bolnavii mei. Nu am nici un singur caz de nereușită, și mai însemnat e că nu numai nu se întâmplă rănilor și ciostirile ce face hirurgia, dar nici măcar nu rămân urme urâte.

Cine s'a rănit tăindu-se ori împungându-se, strivindu-se ori arzându-se, ori răcind etc., va vedea că trupul se silește să se vindece. La acel loc e o atâtare mai mare, căci la acel loc s'au jignit nervii. Vine sânge mai mult și alte materii înlocuitoare. Într'un cuvânt e o temperatură mai mare și umflătura la acel loc pricinuită prin frecarea materiilor, un proces care de obicei la arsuri și lovituri e însoțit de dureri.

Dacă ajutăm trupul să dreagă aceste stricăciuni într'un chip potrivit, dacă îl înlesnim cumintește, vom avea vindecare nedure-roasă și foarte repede.

Durerile amintite mai sus sunt numai când trupul singur începe vindecarea. Ele sunt numai *friguri locale de rană*, o stare locală de friguri. Să nu uităm că și aci ea și la alte boli, avem aface cu friguri sub altă formă și ne va fi mai lesne drumul spre vindecare.

După cum am văzut mai înainte, trebuie ca întâia noastră grijă să fie depărtarea frigurilor, mai ales când sunt răni grele pentru ca frigurile locale să nu se facă generale.

Durerile se vor depărta îndată când vom isbuti să ținem frigurile în loc. Tocmai la răni se poate vedea cum ori-ce friguri sunt o silință spre vindecare spre echilibrare a trupului. Fenomenul că nu arare ori tot trupul suferă din pricina frigurilor rănei și că neapărat se vindecă mai anevoe atunci, se întâmplă, din nenorocire, destul de des. Pentru aceasta este o pricină mai adâncă. La cei sănătoși se vindecă toate rănilor repede și ușor, nu însă la cei încărcăți, cari și așa suferă de friguri năuntrice. Aci rănilor și nervii ațâțați împing la fermentare mai mare. Dar chiar dacă nu s'ar întâmplă așa, totuși vindecarea se întârzie. La locurile rănite adună trupul mai mult sânge și, prin urmare și mai multe materii străine, așa că în rana deschisă se face adunătură de materii străine, un loc de dare afară.

Am văzut adesea, la animale, când erau lăsate în voia lor fără ajutor, că li se vindeau rănilor într'un timp neînchipuit de scurt. Dela cercetarea acestor fenomene naturale și lesne de înțeles, am văzut deosebirea uriașă între această vindecare și a oamenilor. Tocmai această împrejurare mi-a fost îndbold spre cugetare și spre cercetarea tainelor naturii. Înainte eram de părere și eu ca sărmănele animale o duc la întâmplare de ranire, mult mai rău decât noi oamenii, cari avem știința și îngrijirea oamenilor buni și avem la îndemână atâtea ajutoare. Din cercetare însă am aflat că la animale vindecarea e mult mai repede decât la oameni în spitale și clinici. Toate aceste observații m'au dus la încheerea că faptul nu se datorește întâmplării, ci ea e întemeiat pe legi. În câte-va pilde vom dovedi cole spuso.

O pisică se prinsese într'o cursă. O rănise la laba dreapta de dinapoi la 2 centimetri mai sus de la locul unde începe carnea. În

cazna ei de a eși din capcană, a târât-o și piciorul rupt l'a umplut cu praf și pae și l'a și învărtit de mai multe ori. Când a scăpat din cursă, a fugit ținând piciorul în sus. A stat ascunsă zilele următoare, credeam c'a perit.

Trecuse o săptămână, când aflară că pe o casă vecină se afla o pisică bolnavă. S'a dovedit că e cea care și-a rupt piciorul în cursă. Spre marea noastră mirare piciorul eră vindecat, dar mai aveă la locul rupturii o umflătură, vădit lucru că pisica n'a mâncat o săptămână nimic și eră foarte slabă. I s'a dat mâncare și băutură dar n'a luat nici din una, piciorul rănit îl ținea întins și se silea cu grijă să-l lase în aceeași poziție. Iși lingeă rana din toate părțile cu mare iscusință. Dar și postul animalului aveă rost. Mistuirea e un proces de fermentare, care nu se poate fără dezvoltare de căldură, pisica n'avea apă la îndemână ca să micșoreze căldura rău-facătoare vindecării: o imputina prin nemăncare. Nu mai voea să aducă fierbințeală nouă în trup. Instinctul îi spunea că i priește.

După alte câte-va zile pisica eră ca un schelet; dar mănă lapte și se îndreaptă. Peste 30 de zile fu deplin sănătoasă, de și rămasese la locul rupturii un nod tare, dar acesta n'o împiedică la mers.

Să ne inchipuim asemenea întâmplare la un om. Cum s'ar fi petrecut vindecarea cu metoda antiseptică? de bună seamă nu s'ar fi putut fără de *amputație* și lucrul ar fi ținut luni, până ce ar fi venit vindecarea, iar omul ar fi rămas schilod să-și târăe viața. Dacă am luă cazul cel mai bun și ar fi scăpat de taierea piciorului de bună seamă piciorul rămânea anchilozat după tratamentul medical.

Încă un caz luat tot dela animale, îl voi arăta pentru mai buna întemeiere a teoriei mele despre răni. Pe un câine l'a împușcat cineva cu aliee și l'a rănit greu, dar nu de moarte. Mai multe aliee îi străbătură în piciorul de dinainte și în cel de dinapoi; altele trecuse prin gât dela dreapta la stânga și se opriseră sub piele în partea stângă. Gâtițele de aer și de mâncare, precum și vinele nu erau atinse, din fericire. Când rănilor au început să-l doară, câinele a căutat un loc umed și umbrit și-și răcoreă trupul, mai ales locurile dureroase, cu pamânt proaspăt; îndată ce-i părea cald, scormoneă cu labele altul. Iși lingeă rănilor, nū voiă să mănânce nimica. Mergeă de două ori pe zi la iaz și beă apa. Vindecarea nu întârzie mult. După cinci zile se puteau socoti rănilor dela picioare, pe cari

le putea linge mereu, ca vindecate, deși erau încă puțin umflăte. Rănile dela gât, unde nu se putea linge, nu se vindecașeră încă de tot, deși nu erau așa de grele ca rănile dela picioare. O săptămână după întâmplare, câinele începù iar să mănânce, după ce i se vindecașeră și rănile dela gât. Alicele se înveliseră între mușchiu și piele.

Al treilea caz va fi și mai interesant pentru cititori. E vorba de un câine terreneuve. Laba dreaptă i-a fost strivită d'o căruță cu cărbuni. Pielea eră sfâșiată, oasele strivite. Animalul nu putea să umble și a trebuit să-l aducă acasă cu o căruță. Se așeză la umbră și-și lingeă mereu laba sfărmată. Zile întregi n'a mâncat nimic. Abia a patra zi începù să mănânce. În vremea asta rana eră atât de bine, încât câinele putea alergă în cele trei labe, ținând'o pe cea strivită în sus. Peste 20 de zile câinele eră bine.

Toate aceste pilde ni-au arătat că poate fi și pentru om o căutare a rănilor mult mai bune. *Răcorirea cu apă și paza cât se poate de mănăcările ațuțătoare.* Acestea sunt mijloacele naturale de vindecare.

De aceea trebuie să vedem cât de greșită e metoda hirurgicală, care se obișnuște în clinicele moderne și spitaluri, unde pentru ridicarea puterilor, dau cele mai hrănitoare mănăci ca bulion, carne, ouă, lapte, vin. E tocmai dimpotrivă de ce trebuie și răstoarnă toate legile naturii. Eu cred că-i cel mai bun lucru, dacă în cel dintăiu timp al căutării rănilor, nu se mai îngreue celelalte funcțiuni cari ar împiedecă drumul vindecării. Tocmai metoda antiseptică și căutarea rănilor cu *carbolic, iodofom, sublimat, cocaină*, etc., dovedește cât de puțin a înțeles știința medicală de azi, subiectul și înțelesul lucrării trupului. Hirurgii necunoscând urmările bune ale căutării cu apă, mereu se depărtează de calea cea dreaptă. Vindecarea naturală le e necunoscută.

După aceste tălmăciri, voi arătă felurite feluri de răni și voi lămuri cu câteva pilde.

Tăeturi, împunsături, lovituri și sfâșieri.—Dacă se întâmplă o rănire a trupului prin tăere, împungere, lovire, ori sfâșiere, vasele sângelui, mai mici ori mai mari deschizându-se, sângele apăsă din lăuntru, curge afară, până ce se oprește printr'o apăsare din afară. Acest lucru joacă rol însemnat la căutarea rănilor. Mai e ceva de luat aminte. Peste noi oamenii apasă atmosfera cu un chilogram aproape pe fiecare centimetru patrat. Trupul nostru n'ar

putea suferi această apăsare, dacă n'ar putea și el împotrivi o apăsare tot așa de mare. La urcarea munților se vede deosebirea între aceste apăsări. Pe munți foarte înalți ori la urcarea în baloane apăsarea acruului fiind slabă, omului îi ese sângele pe nas, pe ochi și pe urechi. Dacă apăsarea năuntrică se potrivește cu cea din afară, încetează îndată și sângele.

În rănire se strică la locul rănit părțile care se împotrivesc apăsării dinăuntru a sângelui. Cea dintâiu urmare a rănirii prin împunsătură, tăcro, etc., este că ese sângele. Deci e vorba sa-l oprim.

După mărimea și adâncimea rănei și după mărimea ori micșorimea vaselor rănite, va fi apăsarea sângelui mai mare ori mai mică. Dacă e cu putință, se înlătură orice legătură de vase, fiindcă prin legarea vaselor ne prea amestecăm în organism.

Acest lucru nu intră în planul naturii și va lucra totdeauna rău asupra circulației. Sunt alte mijloace mai puternice ca să potolească sângele și să facă de prisos legăturile.

Numai când prin rănire s'ar fi atins un vas așa de mare, încât pierderea sângelui ar aduce primejdia vieții celui rănit și nu se găsesc la îndemână comprese reci, trebuie să legăm arterele pe loc sau membrul. Cu curgerea sângelui obicinuesc să fie și dureri cari încetează odată cu oprirea acestuia.

Nu e mijloc mai potrivit decât de a învâli rana mai de multe ori cu cârpe ude și atât de groase încât să poată opri apăsarea din launtru a sângelui, și, prin aceasta, și curgerea. Dacă se poate, se pune partea rănită în apă rece până încetează durerea. Aceasta poate ținea mai multe ceasuri. Dacă nu se poate, punem moreu apă rece pe rană, pentru a o răcori.

Cât de mult trebuie să fie învâlita rana și cât de gros compresul atârnă de cât e rănirea de mare ori de puternică apăsarea dinăuntru a sângelui.

La rani, mici, ajunge să facem în 2, în 4 ori în 6 pături compresul; la mai mari în 10, în 15, 20 sau în 30. Dacă se pune pe o rană mai mare un compres prea subțire, acesta nu oprește sângele și întârziează vindecarea. Si din potrivă compresele nu trebuie să fie prea groase. Așa se vindecă greu și încet tăituri la degete dacă le învâlătucim în compresul de 20 de ori, decât cu unul subțire, învâlătucit numai de 2, 4 ori.

Pânza trebuie să fie așa pusă încât să nu treacă peste rană și

numai de câteva centimetre. Prin aceasta circulația sângelui prin apropiere, care e de mare însemnătate, nu se împiedică.

Peste compres se va pune o bucată de flanea odată ori de mai multe ori înfășurată, care va ținea bine și va face apăsarea regulată. Cu aceasta se ține și căldura trebuitoare. Înainte de a pune compresa se moae în apă rece curată și, dacă se poate, moale așa cum se moae de rău. Cât timp ține răcorirea nu se simt durerile. Dacă se încălzește compresul, trebuie din nou mușiat în apă rece. Durerea dă semn că trebuie învârtit. La început se schimbă mai des.

Comprese prea dese de apă însă nu sunt bune în toate cazurile. De aceea mai bine de pus comprese de lut ori de humă pe rând. Pentru aceasta se pune lut ori pământ galben curat într'oaală, se mestecă pământul galben cu apă rece, se întinde nu prea subțire pe o cârpă și se pune așa fel că pământul să fie de-a dreapta de rană. După câteva ceasuri se învârt compresul. Același mijloc se întrebuințează și când ni se face carnea rea ori cangrenă.

Ucenicii școlii medicale fără să cunoască mai adânc lucrarea tratamentului cu apă, au făcut de câțiva timp «perfecționare cu alevare medicală» a compreselor reci; pun o foaie de gutapercă între compresul ud și flanea.

Astfel de compres nu folosește. Gutaperca oprește evaporarea apei și a trupului. Acest tratament cu apă e numai înșelător, fiindcă nu aduce nici un folos. Cine, din pricina fricii de a nu udă patul, întrebuințează astfel de compres, îl sfătuiesc să-l lase la o parte; căci nu aduce folosul dorit.

După cum am văzut mai sus, o dietă neațitătoare lucrează asupra vindecării rănilor. Cu cât va fi hrana mai neațitătoare, cu atât va fi urmarea mai bună și mai statornică.

Pâine graham, fructe și apă fără nimic alta este cea mai otrivită. Înăi trebuie înălturate ori ce mâncări calde și ațitătoare. Cele cari se mistue răpede sunt cele mai bune, fiindcă produc cea mai puțină căldură în trup. Tocmai acest lucru trebuie la căutarea rănilor.

Ceva mai mult, care ajută vindecarea, când se poate întrebuința, sunt baile de șezut și de trunchiu cu frecături. Prin întrebuințarea lor se vor domoli orice friguri de rani obștești negândite răpede și se va răcori însăși rana; tot odată se sporește și puterea de viață a organismului, așa că se poate grăbi vindecarea.

Mai cu seamă e nevoie de aceste băi pentru toți cei cari sufar

de încărcare însemnată cu matorii străine. Câteva pilde vor dovedi cele spuse.

Intr'o fabrică, unui bărbat de 45 de ani i s'a prins mâna stângă într'un ferăstrău de i-a rupt carnea dintre degetul arătător și cel mare, încât a rămas pe ferastrău. Din fericiore oasele erau tefere. Peste câteva minute rănitul leșină, și se deșteaptă abia peste jumătate de ceas. Au făcut pături o cămașă și au înfășurat de mai multe ori mâna rănită, i-au legat'o bine așa că sângele a încetat. În vremea asta ținea mâna într'un vas cu apă rece. Prin această lucrare, durerile i-au încetat într'un ceas. Peste o zi nu le mai simțea de loc. În nopțile și zilele dintâiu eră nevoe de răcorire necontenită. Abiă a patra zi se gândise la schimbarea compresului, care nu mai trebuia să acopere toată mâna. I-am înfășurat de vreo 20 de ori legătura în jurul mâncii și pe urmă au legat o flaneaua, ca să fie toată mâna învelită. Flaneaua ajută să ție mâna caldă și să se poată face circulația.

La început trebuia să ude compresul la $1\frac{1}{2}$ de ceas, mai târziu îl muiau mai rar, până ce, în 14 zile, rana s'a vindecat încât un tratament deosebit a fost de prisos. Peste patru săptămâni putu omul să lucreze cu mâna. Să se știe că, chiar de a doua zi după rănire, bolnavul luă câte 2 băi de șezut cu frecături pe zi, ceea ce li ajută vindecarea. Constituția rănitului nu eră grozav de bună.

Cu tratament antiseptic ar fi fost o vindecare foarte dureroasă și foarte înceată. Medicul ar fi cusut rana. Înțepenirea degetului, nesimțirea ar fi fost urmări neîndoioase. Cu tratamentul meu se vindecă mâna, lăsând la o parte iuțea, că nici nu se cunoaște locul rănirii. Deși la început rana eră foarte deschisă sus, trupul se grăbea s'o închidă din lăuntru în afară, zgâncile au căzut dela sine în scurt timp. Fiindcă mai mulți nervi fuseseră striviți, degetul, nu putu simți câtva timp, câteva luni rănitul nu putea lua cu degetele lucruri mici. După ce a urmat mai multă vreme băile mele de șezut, degetul a căpătat simțirea lui obișnuită, nervii conducători erau în regula.

Striviri, loviri și răni năuntrice.— Și pentru striviro e tot același tratament ca și pentru rănile cealalte. Nu rareori se întâmplă că la striviri și răniri interne se fac în trup beșici și adunături de sânge, cari lucrează stricator asupra trupului.

Dacă nu se poate ajuta pe dinafara cu nici un chip, atunci băile mele de șezut cu frecături răcoresc trupul, întăresc toți nervii,

și vindecă minunat, dacă în unele cazuri, cu băile mele nu se pot împrăștia destul de repede acele adunători de sânge ori de alte materii, se face o baie de abur locală, urmată de baie răcoritoare cu frecături. Cu baia de abur se vor depărtă acele materii.

La ceasul meu de consultație veni o fată care își strivise și înțepase în mai multe locuri degetul arătător. Fata stase întâele săptămâni în tratamentul doctorului societății, care, cu tot aparatul antiseptic, n'a putut-o vindeca. A întrebuințat carbol, iodoform și salicilat. Apoi spuse fetei că va trebui să-i taie degetul sau mâna. Avea dureri grozave și degetul se umflă mereu; era vântat-roș. În săptămâna a treia i se umflă și mâna, făcându-se vântată-roșie. La urmă întrebă pe bolnavă dacă are curaj să i se taie mâna. Acest lucru o îngrozi și veni la mine. I-am făcut comprese reci zilnic și două băi de abur locale pe zi, și băi răcoritoare cu frecături. Numai după două ceasuri de căutare aproape i-a perit durerile. Și în toată vremea tratamentului nu i s'au mai întors. Desumflarea mâinii și a degetului mergea repede, așa că, aproape după două zile își căpătă culoarea naturală. După trei-patru săptămâni, fata era în stare să lucreze, deși nu putea încă purta mâna destul de slobod.

Poate c'ar fi fost pentru știință o operație frumoasă, dar fata ar fi rămas schiloadă.

În alt caz nevoia a adus la mine pe un tâmplar. Acesta își strivise și rănise mâna stângă la partea din afară. În tratamentul antiseptic nu mai avea încredere din încercările de mai înainte. Toată mâna îi era umflată până aproape de umăr și nu o putea mișca. În trei ceasuri, aproape i-au conținut durerile și după 48 de ceasuri era departată umflătura; după 14 zile putea lucra cu mâna.

Cum că tratamentul antiseptic nu aduce o vindecare, ci numai o stare mijlocie, voiu dovedi cu alte două pilde.

Două fete și-au strivit degetele arătătoare la o mașină într'aceiași chip: osul dela vârf era așchiat și sfărmat, din care pricină celelalte articulații nu rămăsese tefere. Vârsta și constituția fetelor era aceeași. Cca dintâiu s'a dus la doctori și a căutat'o antiseptic, pe când a doua a întrebuințat metoda mea. Doctorul i-a depărtat așchiile de os și n'a economisit iodoformul. Fata a suferit o mulțime de dureri, până ce după opt săptămâni, degetul s'a vindecat, încât, la nevoie, putea lucra. Dar degetul, din pricina oaselor scoase ramase schilod, și arată urt. La orice schimbare de vreme simțea fata ani

de zile tăeturi la rana veche, numai din pricina materiilor streine băgate, (iodoform). Și degetul eră nesimțitor.

Cealaltă bolnavă, care a întrebuințat metoda mea, a avut un rezultat mult mai bun. Intăiu m'am silit să-i depărtez durerile.

Am reușit aproape în cele dintăiu zile. Pe lângă asta, i-am dat tratamentul știut (comprese reci, ude și băi cu frecături), acestea din urmă fiindcă eră încărcată. Fără de nici o greutate, au eșit oasele afară și bolnava n'a simțit dureri. În ziua a șasea a eșit altă bucata mai mare. După patru săptămăni putu puțin iar să lucreze. Peste 6 săptămăni degetul eră de tot vindecat fără să fie nesimțitor ori schilod ori să aiba urmă de rană. Și nici până azi nu se arată dureri la schimbarea timpului. Cine a fost aci mai bun vindecator, natura ori antisepsia?

Altă pildă de vindecare nu mai puțin interesantă o cu un om, care în 1879 și-a rupt la incheetura piciorului stăng mai multe zgăriciuri și din mușchi. Bolnavul a stat opt săptămăni în pat... Il căută cu alifii. Dupace piciorul i s'a vindecat i-a remes o umflătură și slăbiciune în el. Aceasta se vede prin faptul că la mers adesea poticnea în afară și simțea dureri. Fiindecă eră și înlăuntru bolnav rau a început cura mea în Martie 1889 și, fiindcă li morgea bine a ținut'o mai mult timp. La începutul lui Februarie 1890 s'a aprins pentru câteva zile din nou locul acela din a cărui pricină zăcuse 8 săptămăni. Tot odată l'au aput și dureri cari au ținut trei zile. Fiindecă a ținut mai departe cura, durerile și aprinderea au trecut peste 4 zile, dar tot odată slăbiciunea trupului cât și *poticneala piciorului în afară*. Din acest caz ese limpede, că rana de acum 11 ani, nu fuses bine vindecată și că prin tratamentul meu, s'a vindecat cu adevărat.

Rană de arsură.—Și la arsură e buna apa rece, și-i un mijloc de a depărta durerile. *Ades trebuie ținută rana mai multe ceasuri în apă rece pentru a îndepărta durerile.* Dacă o ții numai scurt timp, durerile se întărese; trebuie deci ținută cu răbdare mult timp pânăce contenesc. Dacă au contenit arsurile, atunci se înfașoară cu compres ca la alto răni. Apa de râu ori de ploae e mai bună decât cea de fântână, fiindcă asta din urmă are materii străine, cari împedica vindecarea și pot mari durerile. E de minune cât de răpede se vindecă astfel arsuri mari, de cari mulți oameni ar fi putut să și moară.

Daca merge vindecarea încet cu această căutare la unele arsuri, atunci trupul e încărcat cu materii străine și deci bolnav cronic de

mai înainte. În asemenea caz se începe îndată un tratament al întregului trup cu băile mele de șezut cu frecături și cu dietă neațitătoare. Dar chiar și când vindecarea își urmează cursul, cât ajută băile, îndată ce le întrebuițăm.

Un bărbat se arcesese în trei locuri. Două arsuri erau la gât de mărimea unui ban de cinci lei, a treia mai mare și mai adâncă era la picior Bolnavul s'a căutat întâiu cu metoda antiseptică. Dar a urmat abia o zi din pricina durerilor nesuferite. Din întâmplare a dat peste o metodă veche naturistă de vindecare. Fiindcă nu-i aducea nici aceasta ușurare și în opt zile nu simțise nicio îmbunătățire, alergă la sfatul meu. Cel dintăiu lucru e să înlăturăm durerile. Reușii prin comprese reci, aproape în două ceasuri, dupăce mai întâiu am curățat rana de ulciu și puroiu. Cu asemenea tratament, rănila după două zile, arătau cu totul altfel. Una, cea mai mică dela gât, era aproape vindecată și celelalte erau pe drum bun. Cea mai adâncă dela picior se arată pe jumătate mai puțin adâncă decât înainte. După alte cinci zile, bolnavul începuse lucrul la fabrică. Rănila dela gât erau deplin vindecate și cele dela picior, așa de îmbunătățite, încât putea să umble.

Răni de pușcă. -- Căutarea rănilor din împușcare e ca și a celor din pricina împunsăturilor ori tăeturilor. Totuși voiu vorbi și aci, din pricina însemnătății căutărei mele, la răsboiu. Mai ales pentru soldați e foarte însemnat a ști ce trebuie să facă la o rănire. Când stau ceasuri răniții până să le vie din cotrova vreun ajutor, atunci nu e de mirat, că multe răni mai ales, după ce încep de le caută antiseptic, se cangrenează și e nevoie de tăiat mâna ori piciorul, dacă nu chiar să omoare omul din pricina necunoașterii vieții și necunoașterea vindecării rănilor prin lucrarea organismului, nu se mai cunoaște alt mijloc afară de tăiere. Prin *amputație însă nu se vindecă nici o rană, ci se fac răni mai adânci și se schilodește omul pe viață.*

Credința poporului și doctorilor despre împușcături cu alică și gloanțe e că orcât ar străbate de adânc în trup, trebuie scoase și că altfel strică mult trupului. *E o greșală nespus de mare care a costat mii de vieți.* Din pricina greutateii gloanțelor și alicelor e nespus de greu a le scoate fără a face răni mult mai mari. E cunoscut că părțile din launtru ale trupului sunt așa de lunecoase, încât alicele lesne lunecă și prin locurile unde trec și fac numai puțină deschidere, atât cât să treacă, și gloanțele să poată merge.

Aceasta vine de acolo că prin apăsarea care o face glontecele asupra țesăturilor, acestea din pricina elasticității lor, se lărgesc. Se întâmplă întocmai ca și cu o gumă prin care trece un glonte. Vom vedea că are o gaură prin care glontecele nu poate eși până ce nu vom lărgi gaura.

Ce vedem deci, din cele spuse, îndată ce partea rănită se umflă? Se face umflătură și atunci încetează elasticitatea de mai înainte. Părțile rănite sunt pline cu sânge și cu material de vindecare și din pricina aceasta sunt întinse și încordate. Dacă vom a scoate glontecele, pe unde a intrat — lucru ce dacă se poate, se încearcă, — e cu neputință, căci nu numai locul de intrare, dar tot drumul pe unde a trecut e umflat și țesăturile și-au pierdut elasticitatea. Așa dar, numai prin o ruptură și rănire a acelor părți ale trupului e cu putință scoaterea glonților. Cât de nesănătoasă e această lucrare pentru organism se poate vedea lesne. *Glontecele e mult mai puțin primejdios trupului decât scoaterea lui.* Trupu face nevătămătoare această materie înconjurând-o mai întâiu cu apă. Cu vremea îl închide și învelește. Mai departe trupul dacă nu i se micșorează puterea vieții cu antiseptice, scoate afară foarte repede — ori peste vreme mai îndelungată — asemenea lucruri străine. S'a văzut dese ori că un glonte care rămăsese în umăr, după luni și ani a eșit printr'un buboiu dela șezut ori dela șold.

Nu trebuie lucrat întâiu pentru scoaterea glontelui, ci pentru a împiedeca o căldură prea mare și a potoli durerile rănei. Calea pentru aceasta am arătat-o. De aceea pare lucru cumițesc, ca fiecare soldat să aibă pânză și o flanea cu sine, ca să se poată ajuta întâiu singur. Apă poate găsi mai lesne decât alte celea ori, de nu, să-și răcorească rana cu iarbă sau cu pământ umed. Și cu acestea se poate micșoracaldura. Îndată ce rana e legată bine, se pot găsi mijloace răcoritoare. În acest chip ar putea o mulțime de soldați răniți, cari se pot încă mișca să se ajute singuri și să nu lase să treacă un timp prețios. După aceste lămuriri, mai e ceva foarte însemnat ca fiecare soldat să cunoască acest mijloc natural de vindecare fără medicamente și fără operații. Căci, după o rănire poate să se ajute și n'are nevoie s'aștepte gemând doftorul. Și cei ușor răniți vor putea ajuta pe cei mai greu răniți.

În timpul războiului germano-francez 1870—71, și după aceasta, am făcut destule observații asupra tratamentului antiseptic al rănilor și a urmărilor lui rele. Să povestesc un caz foarte caracte-

ristic. În 1887 veni la mine un domn, care în războiul din 1870 căpătase un glonte în pantece. Glonteles eșise prin șale aproape de șira spinării. Cu toate tratamentele antiseptice, rana în timp de 13 ani nu s'a fost vindecat deplin. Mai mult puroia mereu. Dacă și părea uneori vindecată, la orice prilej se deschidea mereu. Starea bolnavului se înrăia mereu și-i făcea mersul cu neputință.

După cum am cunoscut de pe știința fizionomiei, pricina acestui rău sta în 'o încărcare strașnică generală, legată din această pricină cu o stare cronică de friguri. Căutarea locală a rănei nici n'am început'o, ci am voit întâiu prin băile cu frecături și cu abur și printr'o dietă potrivită, să depărtez frigurile cronice. Aproape într'o săptămână a fost și rana vindecată și nici până azi nu s'a mai deschis din nou. Peste 14 zile domnul putu să umble, vesel de reușită. După sfatul meu a mai ținut cura încă un timp, până ce va fi curățit de încărcare.

Tot asemenea rezultat imbucurător povestește un domn din războiu, când a fost rănit la genunchiu, sfărmandu-i-se rotula. Cu toate medicamentele nu s'a vindecat. Piciorul nu eră de tot teapăn, dar eră împedecat în mișcări. Acest caz merită cu atâta mai multă luare aminte cu cât bolnavul se ținea de 20 de ani de metoda veche naturistă de vindecare, fără să ajungă la scop. După 20 de ani dela rănire, a întrebuintat băile mele și nu pentru genunchiu, ci mai mult ca să încerce și cura mea. S'a minunat când a văzut că genunchiul se aprinde, semn că rana nu se închisese bine înainte. Urmând cura mai departe, a încetat aprinderea în scurt timp. Dar și mai mareii fii mirarea, când văzù că își poate mișcă piciorul slobod și ușor.

Rupere de oase. Ruperea oaselor e o urmare a unor raniri, și se vindeca mai mult ori mai puțin încet. Școala medicală modernă în asemenea cazuri, pune bandaj de ghips, eu întrebuintez un fel de vindecare mai nedăunător și mai puternic. Înainte de toate, tratamentul meu e să răcoresc atâta până se desumflă și încetează durerile. În același timp, dau băile mele cu frecături, cari ajută vindecarea oaselor. Cine pune în ghips, piciorul rupt, și deci face cu nopotință căutarea cu apă, calcă în adevăr legile naturale. Dacă din pricină curat locale, piciorul rănit nu se poate pune la loc cu comprese reci, și-i nevoe de-o legătură tare, se poate întrebuinta lemn, carton ori coajă de copac sau alt material ceva tare, dar «niciodată» ghips!

Cine urmează sfatul meu, va află cum astfel putem vindeca foarte redevine rupturi de oase, și cum durerile se împuținează.

Un domn de 30 de ani, își rupsesse mâna dreaptă aproape de cot. Ca prieten al metodei naturale, își puse repede comprese reci și făcù băi reci la mână. Un doctor chemat îl sfătui să puo bandaj de ghips, spunând că altfel mâna îi va rămânea țeapănă. Această amenințare îl făcù să mă întrebe și pe mine. L'am sfătuit să puo mâna într'un aparat făcut din sârmă și carton, și să ție mereu comprese reci. Totodată i-am mai zis să facă băile mele răcoritoare și dietă vegetariană. Urmarea a fost minunată. Durerile și umflarea au dispărut în 24 de ceasuri. După câteva săptămâni începù bolnavul să scrie. După alte săptămâni, putea să ridice ușor un scaun, peste alte săptămâni fù deplin vindecat.

Râni deschise. Rănilor capătate prin străpungere în războiuri ori în alte lupte, se vindecă repede și lesne. Din potrivă e cu rănilor deschise, cari puroiază și se arată la felurite părți ale trupului după școala medicală, acestor răni urâte și puturoase se zice că sunt sifilitice, canceroase ori tuberculoase. Oricum le-ar numi e tot una, și sunt niște stări de descompunere caracteristice la trupurile, vii. Allopatia n'a putut până azi vindeca asemenea răni deschise. Chiar dacă îi este cu putință cu medicamente tari, a împedecă descompunerea trupului prin asemenea răni, or al aduce în altă stare, în timp ce materia fermentătoare din trup se întoarce îndărăt, totuși nu poate depărtă răul de tot. Ii lipsește puterea și mijlocul de a învinge boala din temelie. Așa dar vedem cum rănilor ce par vindecate de ea, izbucnesc în alt loc, pe unde trupul se încearcă a dà afara materii streine. Nici nu știi cu ce prilej izbucnește rana în altă parte. Asmenea răni deschise, fără a fi pricinuite de vre-o lovitură din afară, nu sunt dureroase ca rănilor acute, dar, pe de altă parte, vindecarea lor, când mai poate fi vorba de așa ceva, este mult mai grea și mai înceată. Arătarea lor e în legătură cu o boală adâncă și cronică. Câte sinucideri nu-și au pricina în asemenea răni. Se întâmplă și se vor întâmplă zilnic. Tocmai aci se poate vede cum omul lucrează în potriva mamei natura cum trăește în potriva povețelor ei. Care e pricina acestor răni? Eu știu că sunt numai din pricina încărcării trupului cu materii străine și că ele înfățișează urmarea înăbușirei unor boli trecute, cari atunci n'au fost vindecate, ci numai ascunse. Mai cu seamă asemenea stări sunt din pricina căutării cu medicamente cu așa numitele mijloace

de vindecare : *argint viu, iod, iolură de potasiu, brom, salicilat, di-
gitulă, chinină etc.* cari sunt otrăvi tari pentru trup.

Și *vaccinul* trebuie săcoteit ca o băgare de otravă, de pe urma careia neamul omenesc degenerază tot mai mult. Vaccinul slăbește puterea de vindecare și de viață a trupului. Așa se întâmplă că materia bolnavă, care se afla în alți inși adunată pe încetul, nu se mai arată sub forma de vărsat, ci de boli mult mai grele ca *tuberculoză, cancer, siflis, epilepsie, nebunie*. Din nenorocire școala noastră modernă a pătruns prea puțin puterea de viață, căci alt-fel nu i-ar fi rămas necunoscute înrăuirile rele ale medicamentelor și ale vaccinului asupra bolnavilor, chiar după ani și zeci de ani.

Asemenea mijloace despre lucrarea cărora în trup, știința medicală încă și până azi e nelămurită, pun de ani de zile sămânța pentru îmbolnăvirea trupului cu materii străine, după cum se vedește tocmai prin asemenea răni deschise.

E lucru cunoscut că știința medicală caută mereu medicamente, desinfectante și antiseptice. Un mijloc e mai otrăvitor de cât altul și nu poate fi alt-fel. La cea dintâiu arătare a unei boli (criză de vindecare) împuținează puterea de viață a trupului cu *antifebrină*, așa că nu mai e în stare a face altă criză de vindecare și a urmă mai departe cu boala. Prin aceasta se oprește boala, dar nu se depărtează pricina ei. Cu toate astea allopatia vorbește de o vindecare. După cât-va timp când puterea de viață a mai crescut iar în trup, vine iar aceeași boală, ori alta, atunci nu mai dă *antifebrină*, ci altceva mai tare, ca să aibă acelaș efect ca mai înainte. Cu cât e mai tare și mai însemnată puterea de viață din trup, cu atâta trebuie medicamente mai slabe spre a împiedică o criză de vindecare : cu cât e mai slab și mai bolnav, cu atâta mai otrăvitoare medicamente trebuie ca s'o întoarne criza de vindecare dela scop. Ori-ce medicament e otravă, e o materie streină pentru trup. Cu cât mai mare este puterea de viață a organismului cu atâta mai cu tărie, mai repede va căută să facă nestrictoare această materie străina. O învâlește cu secreții și o închide. Dacă puterea de viață a slăbit, nu e de ajuns o doză mică, o otravă slabă ca s'o împiedice. E amețit și va raspunde numai când nevoea o va sili. Dar mult mai încet va depărta raul ce'l face otrava.

Ca pildă din practica mea voiu lămuri mai bine. În potriva unor răni deschise la picioare, crezu un doctor însemnat că a găsit un mijloc minunat. Ajunsese chiar la nume mare. Medicamentul

lucră așa de bine încât rănilile se închideau în scurtă vreme. Materia bolnavă se întorcea din nou în trup.

Așa a fost și un domn. Avea răni adânci cari se arătau peste tot piciorul și cu leacul lui s'au închis răpede.

După doi ani însă s'au arătat iarăși. Bolnavul se duse din nou la doctorul acela. De astă dată medicamentul nu mai folosi. Doctorul i-a spus că rănilile sunt acuma de altă natură, nu mai e vorba de boala de mai înainte, ci de alta, de aceea nu lucrează medicamentul. Nu rămânea alta de făcut, decât să-i taie piciorul. Sărmana știință! Intrecută mult de profanii și doctorii neacademici ai naturii!

Va să zică dânsa știe să ajute la boli ca vărsatul numai cu injecții de puroiu; iar picioarele ale căror stări anormale nu le pot înlătura, le taie!

O pricină unică, anume încărcarea trupului cu materii străine e și pricina rănililor deschise. Și alte celea nu-i de crezut decât că puroiul e pricinuit de materiile străine. E vorba de un stadiu înaintat, care atârnă de temperatura urcată a trupului. Această temperatură nenormală—în înțelesul meu friguri—arată o fermentare ori o stare de descompunere a materiilor străine, care înlesnește dezvoltarea baccililor.

Materiile străine își schimbă forma după temperatură.

Dacă ținem la explicarea dată, vedem dela sine drumul pentru depărtarea acelor stări și uciderea înspăimântătorilor baccili.

Temperatura anormală și înaltă trebuie scăzută. Băile mele cu frecături și cu abur ajutate de-o dietă neuțălătoare, aduc răpede regularea temperaturii, pentru a cărei măsurare știința fizionomii este termometrul cel mai neînșelător.

Nenumărați bolnavi cu asemenea răni, fie de natură canceroasă tuberculosă ori sifilitică, au fost în tratamentul meu. Dacă puterea de viață eră întru câtva vădită și truțul nu eră prea tare străbătut cu medicamente otrăvitoare, se vindecau minunat de răpede. Din toate aceste căutări voi povesti numai mersul unui caz foarte greu, la care a trebuit de 3—6 ori mai multă vreme decât altora de felul lor.

Un bărbat de 50 de ani aveă la amândouă picioarele răni deschise între gleznă și genunchiu cât și la picioare. Erau răni lângă răni, una de mărimea unui ban de cinci lei. Neconținut apătoșea și din toate cele 30 de răni curgea puroiu. Câte odată unele

se închideau, dar pe urmă la locul unde fusese rana îl apuca mână-cărime, încât trebuia să se scarpene până iar să rănea.

Această mână-cărime grozavă eră din pricina fermentărei năuntrice și a apăsării făcute de materiile străine, spre pele, care eră strălucitoare pe rană.

Această apăsare pricinua căldură. Indată ce se deschidea rana, încetă mână-cărimea. Tot piciorul aveă culoare cafenie închisă, dovadă că eră aproape de cangrenă. Unele răni mergeau până la os. Toate metoadele de vindecare încercate nu foloseau nimic. Aveă de ales, a i se tăia piciorul ori a muri. În sfârșit nevoeă îl aduse la mine, deși nu vedeă cu ochi buni metoda mea.

Pe baza științei fizionomiei, am văzut hotărît că mistuirea îi eră proastă. Nici mână-cărimea cele mai ușoare nu le puteă mistui stomachul. Trupul nu eră în stare să facă sânge normal. Și plămâni nu lucrau regulat. După aceste lămuriri nu va mai părea neînțeles, că în trup se așeau mereu cătimi mari de materii bolnave. Stomachul și plămâni lucrau spre adăogirea lor. Bolnavul nu simțea că aveă încărcare cronică generală, și că asta eră pricina acestei stări grele. Și de aceea nici nu înțelegea de ce am pus toată stăruința asupra întregului trup, și nu asupra piciorului. La rană i-am pus numai comprese reci ude, coperite cu o bucată de flanea, dar toată grija mi-am îndreptat'o spre o dietă neațîțitoare, mult aer curat i-am dat zilnic patru băi de șezut cu frecături cât și asudare naturală. Bolnavul meu la început puneă mai mult preț pe comprese, și lăsă la o parte dieta și băile fiindcă nu le pricepeă rostul. Urmarea a fost că timp de jumătate de an, îmbunătățirea mergeă încet de tot. La urmă se țină cu tărie de poruncile mele și nu de ideile lui. Celelalte 6 luni au dat rezultat foarte bun. Rănila s'au desumflat, cele mai mici s'au vindecat. Mână-cărimea a încetat, și puroiul eră mult mai puțin. Starea generală și mistuirea s'au îmbunătățit, și boala de plămâni a contenit. Aceste semne bune l'au incurajat pe bolnav să urmeze cura mai departe. În anul al doilea s'au urcat rănila de jos în sus, cele de jos s'au vindecat, iar deasupra genunchiului au eșit altele. Mergeau spre pântece, semn bun. Jos, piciorul eră tot mai normal. Când cele dintăiu răni de deasupra genunchiului, unde nu fusese nimic înainte, s'au deschis, bolnavul gândi că nici cura mea nu folosește nimic. Rănila se tot apropieau de burtă. I-am spus că e semn bun. Materiile bolnave își i-au drumul spre pântece, și că vor ajunge la locul lor de eșire.

Aceasta l'a luminat că e aproape de sfârșitul chinurilor, și își urmă cura mai departe cu stăruință. Totu-și au trebuit aproape patru ani până ce misturoa și plămâni să se întărească într'atâta ca să se vindece rănile de tot. Așa s'a întâmplat cu aceste rani pe jumătate tuberculoase, pe jumătate canceroase, cari, după părerea doctorilor mai însemnați, părea fără de leac, prin tratamentul meu s'au vindecat într'adevăr, fără să se mai arate unde-vă vre-o urmă.

Înțepături de insecte veninoase, mușcături de câini turbați și de șerpi, otrăvirea sângelui. Globulele sângelui omeneș sunt foarte simțitoare.

Ele răspund cu cea mai mare vioiciune la atingerea cu materiile străine și acestea aduc fenomene cari se aseamăna cu procesul fermentăroi, chiar când un om e sănătos în înțelesul nostru, dacă îl mușcă un șarpe veninos, cu toată sănătatea trupului, se arată friguri cari se aseamăna cu procesul fermentării.

Când trupul mai e încălecat cu materii străine, atunci otrava lucrează și mai taro și mai cu putere. E lucru limpede. Asemenea materii străine, fermentătoare dela sine prin intrarea de otrăvă nouă în sânge, fie la insecte ori reptile ori de la câini turbați, fie de puroiu ori produse de descompunere, măresc fermentarea. Se întâmplă o înmulțire a materiilor străine în trup și cu atât mai rea va fi lucrarea ce face asemenea otrăvire. Așa se deslușește de ce o mușcătură de albine la unul face o umflătură foarte mare, la altul e cât înțepătura de țânțar. Am văzut că unul mușcat de un câine turbat, turbează, altul mușcat tot de acel câine nu suferă nici un rău. Tot așa e și cu mușcătura de șarpe; pe unul îl ucide, altul capvătă numai friguri.

Greutatea primejdiei nu stă totdeauna în mușcătură, ci și în starea celui mușcat. Tot așa e cu otrăvirea sângelui, care se întâmplă ades după operațiile așa zise «fericite».

Lucrarea deosebită a mușcăturoi câinilor turbați, la care otrava prieinuește întâiu o boală ascunsă înainte mergătoare și pe urmă s'arată acută, se poate lămuri prin teoria mea asupra fermentației. Otrava înăurește întâiu strașnic asupra nervilor și organelor din burtă și abia după săptămâni lucrează acestea asupra creierului. Atunci se arată *turbarea* cunoscută de pe fenomenele de căreei. Mistuirea și pofta de mâncare e rea la câinii turbați, după cum am avut prilej să văd adesea.

Lucrarea unei mușcături de șarpe o arăt în pilda ce urmează.

Pe un băiat, stând într'o pădure, l'a mușcat la cap o *viperă*. Nu după multă vreme băiatul a început să aibă cărcei în burtă și nu putea eși cu udul 15 ceasuri. Bolnavul eră în primejdie mare. S'a întrebuințat cura mea, l'a făcut să asude prin băi întregi și locale de abur. Pe lângă asta i-au dat dieta neatățătoare și băi de șezut ou frecături. În scurt timp a trecut primejdia și băiatul a putut scoate o mulțime de ud.

Dacă ne uităm la o mulțime de *otrăviri ale sângelui* și ce anume se întâmplă, vedem că și acestea încep prin o umflare a părții rănite, unde e o ferbințeală mare și friguri puternice de și la început e numai local; obișnuște a merge mai înainte. Depărtarea acestor din urmă trebuie să fie cea dintâiu datoric, de aceea o răcorire locală e foarte de folos. La otrăviri însemnate se face pe cât îngăduie la acea parte de trup o răcorire locală timp de ceasuri, a rănei în apă (dacă se poate în apă de râu). Dacă nu se poate ține în apă, atunci se pun comprese reci. În același timp facem rând pe rând băile mele de șezut și de trunchiu cu frecături.

Mușcătură de albine, ori alte răniri mici, țin un timp lung. Dar umflătura aceasta nu are urmări primejdioase. Trebuie să mai spunem ceva însemnat, că insoctele pișcă mai ales acele părți din trup, oari sunt încărcate cu materii streine. Compresele reci sunt în asemenea caz, mijloc minunat. Ajută trupului în silințele lui de-a face nevătămătoare materiile otrăvitoare, dându-le afară ori învălindu-le și închizându-le.

Dacă unele părți din apropiere sunt amenințate de umflăturile pomenite, atunci se cer mijloace pe cât se poate de puternice. Partea de trup mușcată trebuie răcorită bine, pusă în apă rece, ori ținută cu comprese reci. Dacă împrejurările cer să facem băi de abur (vezi pag. 74-79) locale și întregi, urmate de băi de trunchiu și de șezut cu frecături. Băile răcoritoare trebuie făcute mereu, mai ales când e primejdie, la fiecare 2-3 ceasuri, una. Pe lângă depărtarea frigurilor, trebuie ca în același timp să nu mănânce nimic ori numai puțină pâine Graham, și fructe. A bea apă nu-i vătămător. Multă stare la soare, și mai ales mișcare în aer, după bă ca să se încălzească. Dacă din întâmplare, părțile rănite sunt încă vârtoase, să se facă băi de abur locale. După astea o bae răcoritoare. Cu asudarea prin baea de abur, o mulțime de otravă se scoate afară.

Din cele spuse, trebuie să tragem încheerile însemnate cari ur-

mează: lucrarea acestor răniri e și ca o stare de friguri. Decia îndepărtă frigurile, trebuie să ne fie cea dintâiu grijă.

Pe un tânăr cam de vre-o 20 de ani, l'a mușcat la mână, la amiază, pe câmp o insectă otrăvită. Fiindcă înțepătura nu-l durca tocmai, și umflătura eră mica, nu a luat-o în seamă. Peste câte-va ceasuri simți fiori și toată mâna începu a se umfla. Peste scurt timp umflătura se întinse și la braț. Doctorul adus constată otrăvirea sângelui, și că va fi nevoie de tăia brațul. Din întâmplare eră de față și unul care cunoștea metoda mea, și așa o întrebuiță mai ales ca operația nu făgăduca vre-o izbândă. Băi de abur locale, urmate de băi de trunchiu cu frecături, acestea ca și aiurea și-au arătat lucrarea; umflătura, care se întindea mereu s'a oprit. Tânărul se plimba la soare ca să asude. Prin acest chip simplu s'a îndepărtat orice urmă de înțepătură și bolnavul s'a făcut sănătos.

BOALE FEMEESTI.

Alcătuirea complicata a trupului femeii li aduce un șir întreg de boli cari sunt in legătură cu sexul ei. Aceste suferinți sunt adesea foarte mari.

Afară de nerogularitațile cari se arata la menstruații, la încreinare, la nașteri și lăuzie și alăptare, mai sunt și suferinți din natura lor, din greșalele vremii de azi, cum dorința de-a petrece și din educației, cari aduc stricăciuni organismului. Se formează un lanț treg de stări anormale, cu departarea cărora școala medicală se tenește in zadar.

De unde vine acest belșug de boli și turburări de sănătate și mai la femei? Isvorăște mai cu samă dintr'un mod de viață greșit și la femei, din neîmplinirea, din lipsă de mișcare in aer slobod, din neîndeplinirea cerinților naturale ale mațelor la timp, din poftă și farmurita de petreceri și din o mulțime de depărtări mari și mici de la felul natural de vieață.

Toate acoste înrăuriri daunătoare lucrează in felurite chipuri asupra organismului delicat al femeii și nu o minune dacă el își pierde puterea de împotrivire și-i încercat de-o mulțime de boli, cum ar putea fi altfel?

Cine face o ascmanare între sănătatea țerancei, care, de și nu este tocmai după legile naturale, și între doamna de modă din ziua as, va înțelege fără multă bătae de cap dreptatea spuselor mele.

Dacă organismul femeii e supus la atâtea boli, parte din pricina și înrăuririlor din afară ori a moștenirilor, iar parte din pricina

greșelelor femeii, atunci va pune și mai multă bază pe o metodă de vindecare care luptă cu izbândă în privirea acestor fenomene de boală.

Metoda mea de vindecare e foarte bine primită de femei și fete. Fiind și mai simplă și mai eficientă decât ori-cari altă, nădăjduesc că se va întinde. Ea le dă însănătoșare, cea mai bună dovadă de bunătatea ei și le dovedește, de unde și cum le vin boalele, le arată lucrarea binecuvântată a unei crutări naturale pentru care apoi vor fi prietene înfocate.

Întăiu diagnoza mea prin știința fizionomiei mi-a câștigat o mulțime de uconice. Au primit-o femeile cu atât mai mare bucurie cu cât înlătură cercetarea organelor genitale și totuși poate hotări și judecă starea lor de boală minunat și neîntrecut de bine.

Pricina raului și cunoașterea de pe dinfară a unei suferinți din trecut, tocmai la femei e de mare însemnatate, fiindcă femeile și fetele nu se supun lesne unei cercetări medicale

Și cât de mulțămită e lumea femeilor, tocmai pentru că, *metoda mea*, după cum am amintit, a *indepartat căutarea supărătoasă cu instrumente la părțile sexuale*.

Tratamentul meu este tot atât de lesne și din fericire și practica lui are izbândă. La femei am găsit, cum am spus, cea mai bună recunoaștere a metodei mele, și e destulă mărturie pentru puterea ei. Ea a adus celor chinuite de tot felul de boală, dorită vindecare.

Neregula menstruațiilor. — Menstruația femeii înseamnă o pregătire spre reproducere. Câtă vreme nu e aici o zemeslire, sângele menstrual curge, fără să-și ajungă scopul. La persoane sănătoase, trebuie să nu fie cu dureri ori neplăceri. Dacă sunt dureri ori greutateți, atunci trebuie scos încheere că e o încărcare.

Mersul natural, după cum am observat, la organismul femeii e după lungile mele observații de ani, în logătura cu creșterea și scăderea lunii. La un trup deplin sănătos, perioada vine în totdeauna cu luna plină și ține 3—4 zile, deci exact la 29 de zile se repetă. Femeile, la care menstruația nu vine la acest timp ori măcar pe aproape pot fi incredințate că au organele din burtă încărcate, și cu atâta e mai mare încărcarea cu cât mai departe sunt zilele perioadei de lună plină. Și mai cronică va fi acea încărcare, când zilele menstruației vor fi la 14 zile ori la 3 săptămâni, ori când curgerea sângelui va ține 14 zile, amândouă fenomene cari, din nenorocire, astăzi se întâmplă foarte des.

Cum toate în natură sunt supuse la o schimbare neîncetată, tot așa e și la mersul menstruației o urcare și scădere, o creștere și descreștere. Timpul perioadelor e pentru fete și femei de mult mai mare însemnătate, de cum se crede de obicei. În acele zile, femeile trebuie să stea liniștite, să se ferească de ațitări, dacă nu vor să aibă urmări rele ori foarte vătămătoare. Tot așa e și cu femeile însărcinate. Toate gândirile lor, purtarea lor, înriurește în cel mai înalt chip, nervii și rodul din sinul lor. Bolile cari vin în acele zile, au urmări foarte rele, cum am observat adesea.

Observatorul luător aminte al acestor fenomene naturale ale organismului femeii va vedea și alte lucruri însemnate. Sunt semne vorbitoare pentru minunata unitate a legilor fundamentale ale naturii, pentru unitatea lucrării naturii. Asupra acestui punct, am vorbit mai mult în cartea mea despre știința fizionomiei¹⁾ la care trimet pe toți cei cari se interesează.

După cum am spus, sunt perioade tari și perioade slabe, menstruații cari lipsese ori cari sunt neregulate. Toate acestea dau semn nelindocnic de încărcare cu materii bolnave. Cum depărtăm aceste stări de boală? Metoda mea de vindecare nu ne lasă nici aici în nevoe. O mistuire rea, pricinuită de adunarea materiilor streine în burtă, oricinește neregularitatea menstruațiilor și e însoțitoarea ei naturală. Îmbunătățim mistuirea, aducem o oșire regulată și scădem temperatura înaltă din burtă, și acele stări neplăcute vor încetă lela sine.

Băile mele răcoritoare potrivite după gradul de încărcare, dieta neațitătoare și toate măsurile metodei mele ajută și la menstruații, cum se vede după cele căutate prin cura mea.

Sângele menstrual arată după după dovezile mele, un prisos e sucuri ale trupului. La sarcină aceasta-i întrebuițat pentru rana fătului. În adevăr zilele mai de seamă pentru dezvoltarea fătului sunt cele din apropierea lunii pline; la femeile sănătoase, eci acelea sunt zilele la cari vine perioada.

1) Vezi: *Louis Kuhne, Știința fizionomiei*. Știința unei cercetări nouă a oșilor, prelucrată pe temeiul propriilor cercetări și descoperiri. Cu multe ilustrații text. Apărută în limba germană, engleză, spaniolă, română, daneză și indiană. (scală). Prețul ediției a 12-a germană 7,50 lei broșat; legat elegant 8,75 lei. Ediția lui Louis Kuhne, Lipsca, Flossplats 15/24. Ediția românească, apărută în ediția lui Toma Simionescu, București, Str. Popa Tatu 53. Prețul lei 3,75 broșat; legat lei 6.

Tot așa am ajuns la încheiere că fenomenele bolnave, cari se arată la mîtră, când luna e plină, sunt mai rele, cu cât scade luna vine o îmbunătățire. Și aceste fenomene sunt dovadă că de mult e omul legat de natură.

De sigur va interesă pe cetitoare și cetitori să le arăt însemnătatea acelor timpuri la câte-va cazuri observate de mine.

Cel întâiu e al unei doamne însărcinate, care se temeă grozav de șoareci. Intr'o zi li alergă un șoarece pe brațul gol și tocmai la vremea când ar fi trebuit să-i vie menstruația.

Cât de mare a fost spaima femeii, se vede de pe aceea că frica de acel animal nu o lăsă de loc și noaptea îl visa. Când copilul s'a născut, după 6 luni, aveă pe braț un semn de șoarece, adică o pată de mărimea și forma șoarecelui, alături de alt semn cu păr mic și cu coadă de șoarece. Toată pata eră de o potrivă de naltă ou cealaltă piele a mîinei, numai coperită cu păr cenușiu ca de șoarece.

Alt caz se întâmplă unei doamne, care eră însărcinată cu al șaselea copil. Doamna, bărbatul și cei 5 copii erau cu părul închis. Aveă pe lângă dânsa o copilă cu păr foarte mult, creț și roșu, pe care o iubeă grozav. Însărcinata aveă adevărata patimă pentru fata asta și-și ziceă că tare ar dori să fie și copilul ce-l purtă în sân tot cu așa păr. Această dorință strașnică o ațâță atâta la aceea vreme, când trebuia să aibă perioda, încât visa și noaptea. După cinoi luni născu o fată, care semănă foarte mult părinților, dar aveă părul roș întocmai ca fata de care am vorbit.

Al treilea caz e de asemenea însemnat. O doamnă mergeă cu câțelul în brațe la preumblare. Intre acestea animalul sări nomit de ceva din trăsură și așa de rău, încât roata li trecu peste cap. Pe doamna a zguduit-o așa de mult această întâmplare, încât toată ziua avu înaintea ochilor capul căinelui. Erau întăele luni ale însărcinei și când a născut copilul, după șase luni acesta eră mort și capul nenormal. Capul semănă parc'er fi fost strivit.

Să mai arătăm al patrulea caz. O doamna născu un copil a cărui gură mergeă dela o ureche la alta. Indată după naștere, copilul muri. Pricina acestei nenorociri, a fost o spaimă mare, pe care mama a simțit-o la vederea unei măști, care aveă gura până la urechi. Spaima a fost atât de mare încât n'a putut dormi mai multe nopți. Fără îndoială aceasta s'a întâmplat în timpul când de obicei eră menstruațiile, alt-fel n'ar fi avut așa înrăurire.

Ast fel vor înțelege cititorii și cititoarele, cât de mult atârnă felurile caractere și anormalitățile formelor copilului de acele împrejurări prin cari femeea trece în timpul sarcinei la vremea când ar fi să aibă menstruația. Dacă în această vreme sunt stări pesimiste și triste, acest caracter va găsi răsunset și la copil mai mult ori mai puțin. Acelaș lucru se întâmplă, cu mânia, frica, curajul, eleptomania (boala furatului) înșelarea, zgârcenia și cu toate înclinările bune ori rele.

Din aceste fenomene trebuie să scoatem încheeri însemnate anume că, toate înrăuririle din afară pe cari le simțim și le observăm cu simțurile noastre, deci cu capul, nu lucrează numai în cap ei și în organele din burtă prin ajutorul nervilor. Cine a urmărit cu deamănuntul teoria mea despre friguri, va fi văzut că, am pus punctul de plecare al tuturor boalelor în burtă. Teoria mea care arată burta ca organul principal al trupului, prin cele spuse capătă cel mai mare sprijin și metoda mea de vindecare dă în acelaș timp cea mai de netăgăduit dovadă că teoria e bună.

Căderea mitrei înainte, purtarea unui inel. - Și aceasta boală e din aceeași pricină anume din așezarea materiilor străine în pereții mitrei. Și în acest organ încărcat cu materii străine e fierbinteală năuntrică, apăsare înlăuntru, pe care mitra din pricina neputinței de-a se împotrivi e împinsă în afară. E întocmai ca și la vătămătură. (Vezi pag. 200).

Medicina n'a cunoscut pricina acestui rău. Nu-l lovește la rădăcină, caută să împiedice această cădere, punând în organ un inel de gumă care închide mitra. Câte femei am cautat cari aveau asemenea inel! Chiar de-ar fi acesta un ajutor trecător, niciodată nu depărtează pricina.

Intrebuințarea cuior mele pune capăt apăsării care pricinuește căderea, materiile bolnave se depărtează și purtarea acestui inel e de prisos. Dar printr'aceasta se împiedică și alto căderi nouă. Ceea-ce-i adevărat pentru cea de mai sus, e adevărat și pentru alte îndoituri ale mitrei.

Îndoiturile mitrei, și acestea sunt în același chip pricinuite prin încordarea mare din burtă. Burta este plină cu materii străine, încât mitra se depărtează din poziția ei normală și se indoește. Și pentru această vindecare se întrebuințează același mijloc. Cum că e cel nimerit, arată mulțimea izbândelor pe cari metoda mea le-a

căpatat și în soiul acesta de boli. Orice operație, după cum ne învață experiența, aduce numai stricăciune organului bolnăv.

Nerodnicie. -- Câte femei nerodnice nu sunt azi! De câte ori nu vin acestea la mine deși răcoresc inima, că se simt atât de nenorocite, fiindcă nu pot avea copii. Adesea cred ca ele sunt foarte sănătoase. E o înșelare mare, căci au încărcare mare femeile nerodnici. Anume organele sexuale (ovarele, canalele dela acestea, mitra etc.) sunt încărcate cu materii străine. Cu toată încărcarea mitrei, pot uneori rămânea grele, dacă însă materiile străine sunt atât de multe încât fac o încordare ori apăsare care aduce lepădare ori naștere prea timpurie. Astea se întâmplă mai ales în cele dintâiu patru luni ale sarcinei, și le ajuta întâmplări ca, emoții de tot felul, spaimă, ori zguduire, cari pun materiile bolnave în fermentare. Strângerea tare în corset, pricinuește foarte ades lepădari.

La țară unde starea sănătății femeilor e cu mult bună, mai nu se văd nașteri prea timpurii. Am cunoscut femei cari până în luna a șaptea a sarcinei, dănțuea, fără să aibă cea mai mica urmare rea din această pricina.

Numai prin depărtarea pricinii, prin departarea încărcării care bântue organele sexuale, vom vindeca răul și pricina sterpiciunii. *Operații, injecții și alte măsuri ale medicinei, cari lovesc pudoarea femeii, nu vor aduce rezultatul dorit. Va paraliza puterea trupului, așa că nici cu tratamentul meu nu va mai fi pe urmă cu putința o vindecare*

Cu acest prilej voi aduce un fapt observat, care e prea însemnat, ca să-l pot trece sub tăcere. Nu o tot una, la ce vreme se face fecundarea. Ca toate în natură, dimineața e cea mai mare putere de vieață, așa e și la om, și de aceea dimineața e cel mai potrivit timp. Fecundările la alte vremi ale zilei, de pildă seara, nu numai că atâta tare norvii și-i slăbesc dar, în caz de zemislire încă fătul nu va fi cu atâta putere de vieață.

Când încărcarea nu-i prea mare și trupul mai are încă putere, atunci stărpiciunea are încă leac, și prin metoda mea, am făcut ca multe femei să fie rodnice.

O femeie măritată de 8 ani, care avea dorința să aibă copii, și nu găsisse la specialiști nici un leac, a venit la mine. I-am spus că nerodnicia ei e în legătura cu o încărcare din burtă, și că întâia datorie e să depărtăm acea încărcare. Numai așa își va putea ajunge dorința.

I-am ordonat zilnic 2—3 băi răcoritoare, dietă neațitătoare, traiu potrivit naturii. Încărcarea i s'a micșorat încet-încet, și m'a înștiințat peste câte-va luni, că e însărcinată. O naștere ușoară și un copil sănătos au fost dovadă prețioasă, cât de minunat e tratamentul meu.

Țăte rele și lipsă de lapte. — Cea mai bună și mai naturală hrană pentru copil este sinul mamei. Este un organ foarte însemnat, a cărui lucrare nu se prețuește de-ajuns. Pe această neprețuire se întemează neingrijirea de-a crește copiii nesănătoși. Azi sunt foarte multe mame, cari nu-și pot alăpta copiii. Aceste mame, drept vorbind, numai sunt în stare a face copiii. Găsim oare așa ceva la animale? Le vedem că nu-și pot hrăni puii, ori că din pricina sugerei li se strică țitele? Niciodată. Atunci la om sunt niște pricini stricătoare, cari aduc starea aceasta nenormală. Cauza este dezvoltarea prea mare a sinurilor încă dinainte de însărcinare și alăptare. E cunoscut că tocmai femeii cu asemenea sinuri nu pot alăpta ori trebuie să sufere rău din pricina sinului. Sinurile prea dezvoltate în feciorie nu sunt normale. Sunt semn de încărcare cu materii străine moștenite.

La țară mai ales se vede că femeile nasc ușor și alăptează fără durere, măcar că n'au înainte de însărcinare nici în vremea acesteia, sinul prea dezvoltat. Lipsă de lapte se întâmplă și când femeia e prea slabă, știre care trebuie să ne arate încărcare cronică și mai rea. În asemenea cazuri dacă li se dă după înțelesul de azi, mâncare hrănitore și întăritore, carne, vin, ouă, lapte, etc., am observat că tocmai atunci din «lipsă» de hrană nu pot să lăpteze.

Din potrivă, am descoperit că tocmai prin mâncări neațitătoare și prin întrebuițarea băilor răcoritoare, cât și prin întrebuițarea băilor de abur, se vindecă neputința de-a alăpta.

O doamnă născuse al treilea copil. Nici pe unul din cei din-tăiu nu-i putuse alăpta, deși ar fi dorit mult să poată. Acuma a întrebuițat înainte de naștere, cura mea; și-a putut îndeplini dorința, a avut lapte destul.

Multe pilde de acest feliu, am avut în practica mea.

Și pentru vindecarea sinurilor rele, pot să dau destule pilde din practica mea.

Unei doamne tinere R. i s'au umflat după câteva săptămâni dela facere sinurile. Doctorul casei a hotărât că va trebui făcută o tăietură peste câteva zile. Doamna nu se putu hotărî să i se facă asemenea operații și trimise seara târziu să mă cheme. I-am

spus ca cred ca o operație e nu numai nefolositoare, dar chiar grozav de stricătoare, cred că o voi putea ajuta în scurt timp altfel. Cu bucurie încep tratamentul meu. Și chiar în noaptea aceea făcui 4 băi de șezut cu frecături de câte o jumătate de ceas la temperatură de $10^{\circ} R = 13^{\circ} C$. Ziua a doua i se îmbunătățise însemnat starea. După câteva zile încetară toate durerile și după câteva săptămâni de cură, starea eră din nou normală, fiindcă materiile bolnave din burtă erau date afară.

Pilda de sus mai nu e mai limpede decât toate deslușirile teoretice ale școalei medicale, și, în această boală, avem dovadă de superioritatea teoriei mele.

Friguri puerperale (de lăuzie). — Frică și groază a adus această boală, care a ucis mii de mame ce-ar fi putut fi fericite. Infricoșate prin aceea că mintea omenească n'a putut învinge taria frigurilor rele; înspăimântătoare, fiindcă își urmează drumul neinduplecată și necruțătoare.

Zbucnirea lor e semn că lăhuza e încărcată strașnic cu materii streine. Numai când acestea ajung în fermentare, atunci se arată boala în toată primejdia ei. Numai acele femei capătă friguri puerperale, la cari după naștere au rămas atâtea materii streine în trup în cât lucrează ca pricinuitoare și mijlocitoare de boală. Nu e nevoie să fi rămas în mîtră sânge ori ceva peliți în putrezire care sa se prefacă în ferment și să lucreze asupra materiilor streine aflătoare; căci nașterea însăși lucrează destul de tare asupra acestor materii ca să le pricinuiască fermentare. Voim să vindecăm frigurile puerperale? Trebuie să scoatem din trup pricina lor, anume materiile streine, lucru care se face foarte repede prin băile de șezut cu frecături.

În ziua, după ce a născut lesne, doamna B. în Maiu 1887, a și căpatat friguri de lăhuzie grele. Moașa i-a pus comprese calde, neaparat fără nici un folos, fiindcă nu știă ce strașnică ferbințoală e în trup, cășunată de fermentarea materiilor streine, o ferbințoală ce se putea depărta numai prin răceală. Am spus bolnavei, că pot s'o ajut; dar mă tem că nu va face ce-i voi porunci. «Spune ce vrei; fac orice». Așa mi-a răspuns. I-am ordonat 3—4 băi de șezut cu frecături de câte 30 de minute la temperatura de $14^{\circ} R = 17^{\circ} C$.

Pentru băi am ordonat apă la $14^{\circ} R$. Fiindcă nu aveă apă caldă, a pus'o numai de $8^{\circ} R = 10^{\circ} C$. așa cum eră în conduct, altfel a ținut porunca mea. Această depărtare nu i-a fost în paguba, ci a

grabit vindecarea, deși temperatura mai domoală hotărâtă de mine ar fi fost la început mai plăcută; dar cea rece e mai energică, dacă puterea vindecătoare a trupului nu-i prea slabă. Peste 18 ceasuri, frigurile încetaseră și lăhuza scăpase din orice primejdie. Peste 8 zile putu să-și înceapă munca obicinuită. Aci se arată iar puterea minunată a acestor băi. Materiile străine s'au îndreptate spre organele de dare afară; fermentarea lor mai departe ca și la orice alte friguri a încetat și femeea, prin facerea băilor, s'a însănătoșat.

Se vede că prescrierile mele și în acest caz au fost cu totul în potriva școlii medicale. Ea ordonă, cum am observt ades, răcorirea capului cu pungi de ghiață și încălzirea burtei, ajutând frigurile, fermentarea, tocmai ceea ce noi voim să depărtăm. Tot atât de nelamurit mi-i până azi, de ce punga cu ghiață o pune tocmai la cap caici astfel trag sângele la el! Dar știe fiecare că nu capul slujește la darea afară a materiilor, ci numai alte organe naturale îndeplinesc acest scop. Pe urmă, ghiața nu lucrează răcoritor asupra creierului, ci îl înțepeneste. Organismul este silit ca să lupte cu această racire, aducând mai mult sânge, spre a aduce și căldura normală a trupului. Prin aceasta aducere de sânge mai mult în croer se face și căldură mai mare. În afară avem răceală de ghiață, în cap căldură arzătoare, care, dacă nu se va departă, curând va putea aduce moartea.

Înalt caz m'au chemat la d-na F. în D. proprietăreasa unei mori. După o zi dela facere au apucat-o frigurile lehuzei. Profesorii și doctorii cei mai de frunte n'au putut îndepărta aceste friguri, ci le-au prefăcut în cronică.

La urmă, după căutare de opt zile, o găsi și boala la creer, și bolnava aiura, așa că, după spusa lor, se așteaptă la o nenorocire.

În această stare am găsit pe bolnavă, când m'au chemat telegrafic la D. Întâiul trebuia departate frigurile. Am izbutit rapede. Au fost destul câteva bai de șezut cu frecături, decât un ceas pentru a departă ferbințeala din burtă, și a aduce bolnava la o stare normală a minței.

Deși trupul nu scăpa în așa de scurt timp de materii bolnave, dar D. F. scăpase de orice primejdie. A urmat înainte băile și dieta mea, încă vre-o câțva timp, și e foarte bine cum am aflat dela rudele ei cari sunt în Lipsca.

CUM SE POT CĂPĂTA NAȘTERI UȘOARE ȘI NOROCOASE ?

În circulația vie a naturii după legile ei vecenice neschimbate, după cari se îndeplinește facerea și creșterea ființelor organice, sunt și condiții hotărâte, în cari se face creșterea nenumăratelor ființi.

Să observăm în natură cum se nasc animalele, cari n'au fost degenerate prin înriurirea omului.

Să privim o căprioară, o epuroaică, o pisică sau oricare alt animal trăitor în natura slobodă. Vom găsi pretutindenea că n'are nevoie la naștere de cineva care să-i ajute, și că nu are dureri nici faceri grele, oricari să ție mai multă vreme decât trebuie. Nu le observăm niciodată să se teamă ori să fie neliniștite înainte de a face. Acest lucru atât de primejdios la oameni, la animale se petrece ușor și fără de greutate și repede, fără de vre-o sminteală în starea de-a fi a animalului.

Adesea am observat aceste animale, și am văzut că mai totdeauna, îndată după naștere reiau felul lor de îndeleticiri, ca și cum nu s'ar fi întâmplat nimic, decât că au toată grija cea mai mare ce se poate închipui, pentru puii lor. Niciodată n'am observat alte alea la acestea animale sănătoase. Îmi amintesc un caz, când o epuroaică, care abia născuse doi pui, și în timpul nașterii a fost speriată de un vânător, dar a fugit destul de repede de acolo, ea și cum ar fi fost în stare normală. Vânătorul a ucis epuroaica, și după ce s'a cercetat mai cu amănuntul, s'a văzut că a fost turburată când naștea. Vânătorul i-a deschis burta și a găsit că mai avea un puiu nenăscut. Pe ceilalți doi i-a găsit pe urmă căutându-i.

La oameni nașterile ușoare sunt azi o raritate. Și ar trebui să ne deă de gândit, faptul că sunt atâtea nașteri grele, nenorocite și atâtea pierzării, căci sunt legate cu bolile din vremea însărcinării. Nici nu se poate închipui o facere fără de moașă așa că nașterea e mai mult un fapt de artă decât natural.

Fiecare femeec trebuie, după naștere, sa depărteze unele primejdii să stea mai mult ori mai puțin timp în pat netulburată.

Toate aceste abateri dela o lege naturală statornică și neschimbata, trebuie să aibă o pricină, trebuie să fie cășunată de faptul că nu se ascultă legile naturii. Natura nu pricinuește asemenea turburări, lucrarea ei e neschimbată, omul singur, cu lucrarea lui silnică în organismul natural îl turbură prin necunoașterea datoriei sale și a legilor fundamentale ale naturii. Nu natura și legile ei fundamentale sunt protivnice și necomplete pentru omenire, nu, omonirea singură se îndreaptă mereu către degenerare.

Să nu ne minunăm că nesocotirea legilor naturii se răzbună pe neamul omenesc și duce către prăpastia nimicirii trupești. Intăiu prin depărtarea dela natură, omenirea s'a îmbolnăvit pe încetul, adică s'a văzut încărcată cu materii streine. Indată a simțit în ce chip neplăcut această călcare a legilor naturale o dă de sminteală tocmai la reproducere. Așa se perde raiul, acea fericire pământesească, care e numai în simțirea deplinei sănătăți, dar care e cu puțință numai când oamenii trăesc în deplină înțelegere cu natura și-i urmează legile.

Să arătăm totul în următoarea regulă: «Mamele deplin sănătoase vor avea sarcini ușoare, nașteri fericite și copii sănătoși». Neapărat cuvântul «sănătos» îl luăm în înțelesul ce l'am spus înainte, anume deplin slobod de materii streine.

Copilul va fi deplin sănătos numai când și tatăl nu este încărcat. Natura caută, să formeze copilul în sinul mamei din cele mai bune elemente ale părinților. O moștenire deadreptul a boalei stă în multe cazuri numai în aceea ca organul bolnav dela mamă ori dela tată, la copil e mai slab, și deci copilul nu vine pe lume potrivit făcut. Dacă în copil se face încărcare, din pricina vaccinului ori a hrănirii artificiale, atunci materiile streine caută să se așeze în organele unde e mai puțină împotrivire, și tocmai în cele mai slabe și mai puțin dezvoltate. Se întâmplă la copii, iar aceleași boli ca și la părinți, deși suntem în stare, ca la copil, prin tratament natural și observare îngrijită a legilor naturale, să depărtăm

orice încărcare cu materii streine a organelor și pe înecutul să căpătăm din nou o generație tare și puternică.

De multe ori observăm că unde părinții sunt foarte încărcati, și copiii se nasc încărcati. «Pomul se cunoaște după rod» se poate zice cu adevărat. Felul de viață nenatural impus copiilor, a făcut ca omenirea din generație în generație să fie mai bolnavă.

Dar mai sunt și alte împrejurări cari aduc azi mari stricăciuni sănătății noastre

Nieăeri în natură nu vedem ca animalele din pricina facerilor să slăbească, să se urîtească ori să se deformeze. Cum se întâmplă la oameni?

Puțin inbucurător. Aproape regulat încep femeile dela întâiul copil a înbătrâni ori a se umflă la pantece. Și pentru acoasta e de vină sarcina, facerea și alăptarea copilului! După fiecare facere, cele mai multe femei se tot slutesc, deși din alte puncte de vedere împrejurările le sunt prielnice felului de viață.

Să arătăm una din pricinile acestui fenomen. Nieăeri în natura nu vedem, că după zămislire să mai aibă femeia împreunare cu bărbatul, fugă de el cu hotărîre. Așă cer legile naturii. Actul sexual are de scop numai fecundarea și niciodată numai plăcerea. Dar, în vremea lui, e grămădire de sânge la această parte, care, când femeia e însărcinată, are înriurire vătămătoare asupra fatului. Dar într'un chip mult mai dăunător lucrează asupra mumei, de oarece natura se silește să depărteze orice înriurire rea dela făt.

Desprețuirea acestei legi naturale se arată la femei prin pierderea repede a puterilor de viață și în alte urmări supărătoare și nenumărate boli de femei.

Așă sunt ca urmare directă a calcării pomenitei legi a naturii acele însoțitoare rele ale sarcinii, cari se arată sub formă de vărsături, răutate, durere de dinți, schimbarea culorii feței, când ferbințeală, când căldură, înclinare spre nebunie, spre plâns, ațitarea nervilor, desgust pentru mâncările obicinuite. Uneori aceste fenomene sunt din pricina încărcării moștenite. Instinctul sănătos al fiecărei femei o oprește, după cum ne-a arătat experiența, orice înperochiare după zămislire.

Sunt de vină deprinderile și raționările noastre precum și încărcarea sporindă cu materii de boală a rasei omenești, care noconținut a făcut ca instinctul sexual al bărbaților să fie tot mai bolnăvicios și mai adesea repetat, ca semne ale vețiuirii contra naturii!

Orice bătrân, și în deosebi țăranii știu cu siguranță că instinctul furios, ce durează mult la dobitoace, este semn neîndoios de boală.

Această lege a naturii se aplică deantregul și oamenilor. Cine deschide ochii, se poate încredința zilnic despre asta. Ajunge să vă aduc aminte de ațitarea sexuală a oficioșilor.

La oamenii sănătoși instinctul sexual este cu totul deosebit de desfrânarea fără zăgaz, cum o întâlnim azi. Slobod de toate imboldurile nenaturale, și la bărbat, e numai instinctul de păstrarea speciei. Niciodată nu trebuie să fie o trebuință care să pricinuiască chinuri și suferinți când insul nu l'ar putea îndestulă. De sigur numai acela poate judecă drept, care este sănătos și-și pastrează trupul curat, prin hrană neațățătoare și vieață cumpătată. Cine nu vrea ca voința să-i fie în contradicție cu natura, cine vrea să-și aiba trupul regulat așa că pofta sexuală să fie ținută în măsura euvenită, deci să-i fie folositoare; poftă ce, în alte împrejurări, e conștrângeră silnică, să se întoarne la natură. Dacă primește și urmează regulile stabilite de mine spre a fi sănătos, adică dacă își descarcă trupul de materiile streine, atunci va fi fericit și mulțumit.

Să aruncăm o ochire asupra nașterilor nenaturale ce se întâmplă azi pretytîndeni, cât de mult auzim de pierzării și nașteri prea timpurii! Aci avem o naștere, unde copilul vine cu șezutul, dincolo vine pe o coastă. Pe urmă sunt copii cu capul nefiresc de mare și organele mamei prea mici, încât nu se poate nașterea fără o operație. La alte mame, sunt prea puține contractii. În scurt tot să fie o mulțime de întâmplări nenaturale, cari se explică din pricina încărcării cu materii străine a mamei și a copilului.

O stare greșită a copilului în sânul mamei poate fi din pricina încărcării ori a unei munci nepotrivite și anume în cele dinău luni ale sarcinii. Copilul din pricina depozitelor și a unor lucrări la cari burta îi întinsă; se schimbă și strâmbă din loc. Unde aile nașterii sunt strâmtate prin adunarea depozitelor de materii străine, acolo se întâmplă nașteri grele. Copilul va fi și el, dacă ărinții sunt încăreți, tot atât de încărcat, va fi deci prea mare și mai ales cu capul prea mare. Acest lucru pricinuește o naștere rea. Încărcarea căilor nașterii aduce încărcarea mușchilor, tendoanelor și legăturilor încât acestea sunt umflate și deci neelastice

nu se pot întinde și strânge. Trebuie să fie sănătoase, în tot înțelesul nostru ca nașterea să fie ușoară.

Orice mușchii încărcat nu-și poate îndeplini funcția și suferă dureri, cum se întâmplă la facere, capătă cărcei când nu se poate strânge din pricina încălcării, vedem că durerile mari dela facere atârnă de încălcarea cu materii străine ori dela o boală în înțelesul nostru.

Mai e de mirat că toate femeile încărcate au groază de naștere? Această frică nu e firească, e o urmare a încălcării. O femeie în adevăr sănătoasă, nu cunoaște asemenea simțiri întristătoare. Frica esto glasul instinctului nostru, care, chiar înăbușit, la întâmplări însemnate, cum e facerea, se dă pe față muștrându-ne ce am făcut cu darurile bune ce ni le-a dat natura și că nu ne-am păzit și apărât sănătatea trupului, dar cine mai poate înțelege azi acest glas?

Cine vrea să-mi întâmpine că tot o să mai fie nevoie de multo ori de operații la naștere, s'asculte cele ce urmează. O femeie de 30 de ani, care avea să nască a doua oară, se trudea de 2 zile și 2 nopți, fără să i se miște copilul în pântec. Moașa spuse că trebuie adus doctorul, că altfel nu va putea naște.

Au adus doctor foarte iscusit și renumit. Patru ceasuri a lucrat acesta cu toate instrumentele. La urmă spuse că-i cu neputință de scos copilul fără a primejdui viața mamei. Sarmana femeie zicea că mai bine să moară decât să mai sufără chinurile ce-i făcea ajutorul medical. Fără să facă isprava plecă doctorul, spunând că femeia va muri, fiindcă nu se poate scoate copilul.

Dar natura a hotărât altfel decât doctorul. După 24 de ceasuri, cu multe dureri, născu copilul fără de doctor, numai cu ajutorul moașei. Cine a lucrat aci mai mult; doctorul renumit ori natura înțeleaptă? Dar silnicia nefirească a doctorului n'a fost fără urmări căci femeia a rămas, după facere, 9 săptămâni bolnavă și în primejdie de moarte. Din pricina instrumentelor eră aproape paralizată și numai puterea ei firească a pus-o în picioare.

În degenerările cronice ale omenirii se pot întâmpla complicații la nașteri, în fața cărora doctorul și mamoșul nu știu ce să facă. Eu sunt de părere că trebuie lasată natura în pace.

Mai bine decât dansa nu ajută nimeni. Pentru potolirea durerilor nu e alt leac afara de băile mele. Și comprese de pamant pe burtă sunt de ajutor foarte mult și liniștitoare. Se întinde pământ

nu tocmăi subțire pe o cârpă, și o punem cu partea pe care e pământul deadreptul pe pelea burței, pe urmă o acoperim cu o bucată de flanelă. Acest compres se poate schimba la fiecare 1-2 ceasuri.

Operațiile la facere au dus mii de femei în mormânt. Cât de vesele ar fi unele mame chinuite și de câtă nenorocire s'ar scuti atâtea familii, dacă, în loc de mamozul operator ar fi stat la căpătăiul lăuzei numai muma Natura. E în totdeauna greșeala femeii, când ajunge de nu poate naște fără ajutorul instrumentelor. Dânsa ar trebui îndată ce află că-i însărcinată, să ia măsuri ca să-și pregătească o sarcină ușoară. De sigur, trebuie să înțeleagă a întrebuintă cele spuse aci și să le facă la vreme potrivită. Cine cunoaște metoda mea, știe ce trebuie să facă ca să aibă nașteri ușoare. Chiar și în anii din urmă am cunoscut o mulțime de cazuri noi, cari au dovedit dreptatea învățaturii mele. Băile mele răcoritoare și dieta n'au dat niciodată greș, în acele cazuri, în privința lucrării lor vindicătoare! Pretutindeni au fost nașteri ușoare, unde s'a întrebuintat la vreme cura mea.

Din mulțumirile primite se vede pretutindeni recunoașterea desăvârșită a lucrării metodei mele nouă. Din toate se dovedește că mult mai ușor să întâmpini din vreme o naștere grea decât să dai ajutor la timpul nașterii chiar. Destul de limpede, destul de vorbitor e faptul că tot la mai multe nașteri, pe fiecare an, e nevoie de ajutor medical, e dovadă bună ca și creșterea bolilor cronice se mărește.

Cine vrea să aibă nașteri fericite și copii sănătoși, să îngrijească din toate puterile, ca, la vremea zămeslirii să-i fie trupul curățit de materii stăine și depărtate, adică să fie sănătos. Dar sănătos poate fi numai când a dat afară materiile străine din trup și a înlăturat încărcarea, urmând povețelo din această carte.

O doamnă eră în căutarea mea pentru reumatism articular (la incheeturi) de câțva timp. Eră nițel încărcată cu materii streine, anume la burtă. Avuse cinci copii, născuți foarte greu. Facerea ținea câte doua-trei zile, fiindcă opintelile erau prea slabe. Pe lângă asta, aveă dureri grozave pânăce doctorul ajută nașterea cu cleștele. În timpul sarcinei a șesea însă a urmat cura mea, în fiecare zi a făcut 2-3 băi răcoritoare. Urmarea a fost, că facerea a șasea, care trebuia să fie și mai grea, a fost cea mai ușoară. Durerile facerii au ținut abia un ceas. Opintelele au venit dela început cum și trebuia fără dureri. (Vezi la partea a IV-a).

Acest lucru îi părea de neînțeles doamnei. Când i-am spus că socot că va avea naștere ușoară, dânsa mi-a zis neîncrezătoare că doar faceri fără dureri n'o să descoper ou. Mai zicea că e prea bătrână ca să mai poată aștepta vre-o sarcină. Azi, când cunoștea un mijloc de-a naște lesne și fără dureri, ar fi voit să mai aibă copii. B'a s'a mirat foarte că a putut să lăpteze, fericire ce nu putuse avea înainte vreme.

Și toate acestea, din pricină că doamna, decând cunoștea metoda mea, trăea după regulile naturale și întrebuința baile mele. Trupul doamnei, încarcat tare s'a mai curățat de materiile streine, și a căpătat putere de viață trupească și sufletească mai mare.

Acelaș lucru îl povestește d-na Z., care, după sfatul meu a ținut cura șapte luni.

A făcut într'o jumătate de ceas aproape fără dureri și fără moșă.

Tot așa rezultate bune povestește d-na B., care îmi scrie în Septembrie 1890, mulțumindu-mi următoarele :

«Sunt de 28 de ani și dela 15 ani eram galbenă și bolnavă. Întăiu am stat 8 săptămâni în institutul lui T., și am căpătat atâta că după acest timp, catarul de beșică îmi eră și mai nesuferit, așa că numai putem umblă nici stă în picioare, fiindcă mă chinneau cele mai grozave dureri.

Accastă stare a ținut patru săptămâni până m'am dus la clinica din str. L., unde am căpatat o îmbunătățire trecătoare. Fiindcă până acuma nu loviseră răul la rădăcina lui, a venit iar peste un an și mai cu putere. Eram atunci la Chemintz în casa de sănătate, unde de trei luni mă căutam cu salicitat, cu piatra iadului, cu comprese și cu electricitate. În 1880, m'am strămutat la Lipsca, mergând la o casă de sănătate, unde m'am căutat fără folos, 4 săptămâni de-o boala de mitră. De durere, ades abia puteam merge dela casa de sănătate până la locuința mea.

Am părăsit casa de sănătate, fiindcă nu vedeam nici un folos și m'am căutat 4 ani cu Dr. M. care mă căută de catar de beșică și de aprindere de mitră și trei ani de-a rândul am fost la Frantzbad, unde făceam băi de nomol și beam ape. Toate nu-mi aduceau încă vindecare trainică. Data din urmă la Frantzbad, consiliul medical de acolo m'a trimes aci îndărăt, căci, după părerea lui, trebuia o operație. Aci m'a operat dr. L. și m'a căutat mai departe, așa că starea mea eră mai de suferit; totuși simțeam durerile vechi și vedeam limpede că sunt numai înăbușite prin o-

porație, dar nu scoase cu rădăcini cu tot din trup. Din timp în timp trebuia să mi le alinez cu comprese și cu alte celea, dar tot eram silită să merg la doctor. Am mers la dr. Z. aci. După cură de aproape un an, n'am simțit îmbunătățire. La urmă, mi-a spus d-rul Z. că rinichii îmi joacă, și nu mi se se poate face nimic. Dar m'a mai trimis la prof. Dr. Șch. Acesta m'a cercetat 8 zile de-a rândul și mi-a spus că nare ce-mi mai face,

Așă desnădăjduită, am venit la d-ta în Iulie sunt acum doi ani. Aproape după cele dintâiu zile de căutare m'am simțit ușurată de durerile mele nesuferite, după 4 săptămâni, eram în stare să lucrez și prin metoda aceasta sunt acuma sănătoasă.

Prin această cură în cei dintâiu ani, m'am simțit așă de întărită și inviorată, încât m'am măritat, deși din toate părțile mă opreau și doctorii nu-mi proceau naștere fericită. Sfaturile d-tale și descoperirile mele m'au învățat mai mult și mai bine, și toate s'au întâmplat întocmai cum mi-ați spus dinnainte. M'am măritat, am urmat în timpul sarcinei povețele d-tale și spre minunarea multora, am avut facere ușoară, fără de moașă. Toate acestea mulțumită metodei D-tale !

Lipsca, D-na Louise B.

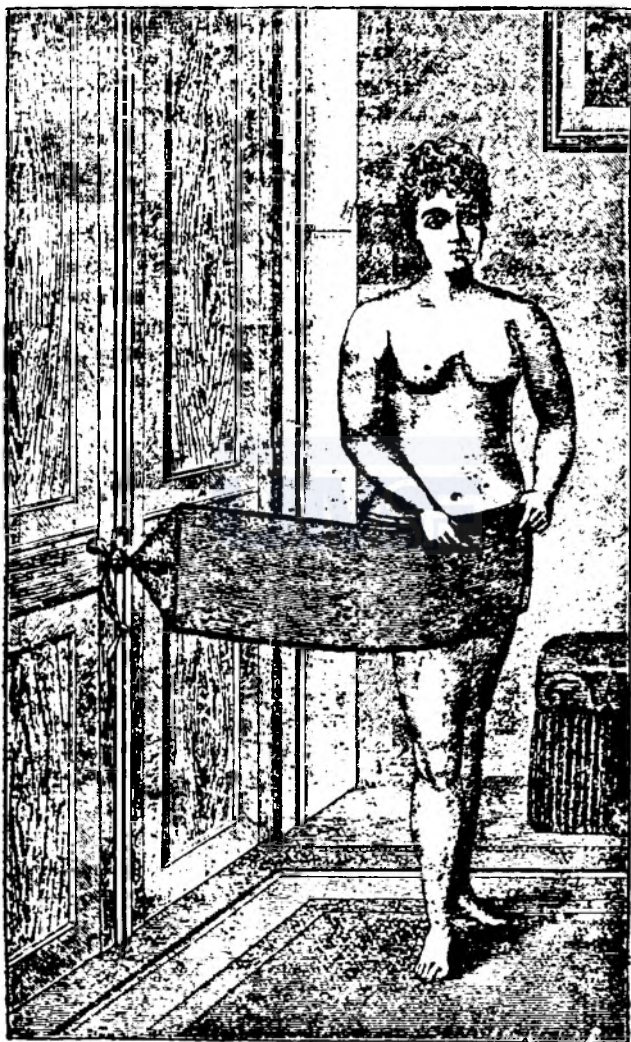
DUPĂ NAȘTERE

Pentru femeile, cu adevărat sănătoase. sfaturi în privința purtării după naștere, ar fi de prisos. Nu numai animalele, dar și femeile din popor, îndată după naștere pot să-și caute de treburile de mai înainte. Femeile civilizate foarte rar pot urmă așa. De aceea stau mai mult timp în pat. Înainte li se zicea să stea 9 zile, azi au lungit la 42 zile, nu din pricina lipsei de puteri a lăuzei, cât fiindcă mitra are nevoie de mai multă vreme casă-și vie în starea ei firească. Dar starea în pat are urmări rele. Hrănirea trupului e mai slabă, căci mistuirea suferă din pricina nelucrării trupului, dovadă mulțimea de incueri ce se întâmplă. O sculare din pat, înainte ca mitra să-și iă starea ei naturală, face o burtă mare, cum am văzut ades la femei, cari au avut mai mulți copii.

M'am gândit mult, cum s'ar putea depărtă răul, fără să stea femeile atât de mult în pat. Si am găsit o cale care mi-a reușit minunat.

Îndată ce femeia a născut stă liniștită oât e nevoie; e foarte bine dacă doarme câtva timp. După aceea să curățe, luând o bae de șezut. Apa poate fi la dela 18° — 20° R. = $22^{\circ},5$ — 25° C. și să treacă de 3—8 ctm. peste scândurica scaunului (vezi pag. 81—85). După bae se pune un brâu în jurul burtei¹⁾. Trebuie să fie de pânză rară și cu șireturi la capete. În figura alăturată se vede întrebui-

1) Brăe de pânză rară, în felul acesta fără tivitură și fără betelie sunt la mine la îndămână. Prețul împreună cu porto lei 2.15.

țarea brăului. Șireturile se leagă împreună, se întărește printr'o copcă și se invălătucește injurul burtei până se isprăvește. Prin acoasta se întărește în lăutru, și lăuza poate să se ridice din pat, dacă se simte destul de tare. Care e mai fricoasă, poate să stea două trei zile și pe urmă să pue brăul, pe care să-l poarte 4 săptămâni. Dacă se întâmplă friguri, să facă pe lângă băile răcoritoare, sus zise, și *compresse de pământ*, cați se pun după băi (vezi pag. 85 și 240), prin această trupul va năduși și vor conțeni frigurile. urmând liniștea.

Dacă e cu puțință, lăuza să hrănească singură copilul. Laptele nu vine dela mănăci mult și băuturi, din potrivă îl înțarcă. Trebuie și aci ținută regula naturală de-a mânca și bea numai când simte foame și sete. Se înțelege dela sine că lăuza să mănânce hrană neatitătoare. La mamele sănătoase asemenea mănăcere le aduce lapte indestul și de cea mai bună calitate (vezi pag. 233).

INGRIJIREA COPIILOR IN CELE DINTIUI LUNI ¹⁾

Cine privește cu luare aminte fenomenele naturii, acela va marturisi, ca legătura dintre mamă și copil, se cuvine să ție mai mulți ani. In anii dintăiu legătura făpturei mici cu mama e din pricina căldurei ce aceasta îi dă. E greșală mare a depărtă prea de timpuriu copilul de mamă și a-l lipsi de căldura ei bine-facătoare. Tocmai acest lucru de mare folos pentru stărea bună a copilului, din nenorocire, prea de timpuriu e părăsit.

M'a chemat o dată într'o familie, unde copilul care eră de trei săptămăni nu-și mai află loc in leagăn și pricinueă multă grijă mamei, mui ales că nici nu mistuea. Căldura mamei și trei băi răcoritoare i-au fost leacul.

Creșterea copiilor. — Azi fiind că foarte multe mame nu pot alăptă, după cum s'a spus, avem atâtea copii slabi și rău desvoltați. Cel mai bun lapte, in lipsa de al mamei, e al doicei. Dar nu-i totdeauna siguranță, pentru creșterea copilului. Dacă doica nu-i sănatoasă, copilul, pe lângă încărcarea moștenită, mai capătă și alta nouă. In ori-ce caz, știința fizionomiei poate ajuta să cunoaștem doica dacă e bună, dar una deplin sănatoasă este foarte anevoe de găsit, de obicei, se întrebuințează hrănirea artificială. Dar totdea-

1) Vezi: *Louis Kuhne*. Un apel către toți părinții, învățătorii și crescătorii. Eșită în limba germană, română, portugheză, olandeză, sveziană, daneză, ungară, editura Louis Kuhne, Lipsca, Flossplatz 15/24. Prețul 65 bani, Editura română a lui Toma Simionescu. București, str. Popa Tatu. 53, exemplarul 50 bani.

una o aleg nepotrivity, dacă nu chiar vătămătoare. Laptele de vacă e mai bun nefiert, fiind-ca se mistue mai lesne. Omorarea microbilor nu e de nici un folos, dovada este lesne de adus.

Mâncările cele mai hrănitoare sunt de bună seamă cele mai lesne de mistuit. Câtă vreme mistuirea e în regulă, sucii mistuitor are putere de a nimici și depărtă toate răutățile din trup. În timp ce laptele nefiert se mistue foarte lesne, cel fiert stă mai mult în canalele mistuitor și dă loc la mai multe fenomene de fermentare decât o hrană normală.

De aci se vede de ce sunt atâtea boli la copii și de ce mor atâți de hrană artificială, extractele numai sporesc stricarea mistuirii la copii. Umfla burta copilului, daunează mistuirea și copilul e meru neliniștit. Laptele fiert în aparatul Soxhlet, ori cel sterilizat e tot așa de rău și de nefolositor pentru copil, ca și cel fiert în oală; căci tocmai ceea-ce învățații vor să ucidă în lapte, aceea îl face să fie mai lesne de mistuit. Indată ce laptele se află în canalul mistuirii trebuie să înceapă a fermenta. E drept că nu se vede nicăeri în natură ca laptele, înainte de a-l suga copilul, să fie amestecat cu aer. Din sânul mamei, țâța merge de drept în stomachul copilului, fără să se atingă cu aerul. Căci îndată ce se atinge se și întâmplă o schimbare care dăunează mistuirea copilului. Dacă laptele va fi pe cât se poate de proaspăt întrebuit, atunci schimbarea nu-i încă atât de mare. Cu toate astea, trebuie avut grijă; căci nici vacile nu sunt scutite de materii străine. E o înșelăciune a crede că o vacă grasă, plină și rotundă, care stă iarna și vara în grajd, trebuie să aibă lapte bun. În adevăr și vacile sunt bolnave, umflarea burtei, înrăurește asupra laptelui. Așa ca lumea e osândită să mănânce un lapte amestecat cu materii bolnave fiindcă în cultura caraghioasă azi nu poate fi lapte sănătos. În locul laptelui, e bine de dat copiilor făină de ovăz fiartă cu o smântână. Aceasta se face din crupe de ovăz neamare, curate, și se dă prin sită după ce ferbe. Crupele din comerț nu sunt totdeauna bune: stând mult, se amărăsc ori fermentează, de aceea e mai bine de luat ovăz curățat de coajă și de fiert bine, și frecat până se face ca o alifie. În lipsă de aceasta, se ia ovăz necurățat, facem crupele fierbem și strecurăm, apoi le frecăm și facem ca o smântână. Asta e cea mai bună hrană pentru copii. E însă greu de făcut crupe. Dar nu trebuie descurajat, după câteva încercări, se reușește.

În deosebi, am vorbit despre ovăz în lucrarea mea pomenită «Cresțerea copiilor».

E o nenorocire, necazul ce au azi părinții cu creșterea copiilor. E adesea prea mare. Băieții nu vor să învețe, au gândurile mereu la alte alea, sunt nesupuși, mâniași, lesne se înfurie, nesuferiți. De câțori părinții și profesorii nu își dau în zadar toate silințele să scoată ceva de seamă din ei. Părinții și profesorii stau nedumeriți, dece creșterea e atât de grea. Se caută pricinile, nu se găsește și, se mângâie la urmă că așa e spiritul vremii, fără să-și inchipue că în toate aceste cazuri sunt alte pricini adânci. Pretutindenea unde e o încărcare a trupului cu materii streine, lucrarea creierului și-a întregului trup va fi înriurită și schimbată nefirese.

Dacă dă afară din trup încărcarea, vine iar starea naturală. Am avut în practica mea copii, din cari părea că nu poate eși nimic, prin cura mea s'au făcut cei mai cuminiți, cei mai liniștiți și cei mai plăcuți. Băieții, cari nu puteau învăța, cari stăteau cu ceasurile la o lucrare mică, fără s'o poată isprăvi, au ajuns după alungarea din trup a materiilor streine, schimbați cu totul. Au început să învețe și să înțeleagă lesne; numai erau așa adormiți ca înainte. ajunseră bucuria părinților. Cine știe câta bucurie e să crești copii sănătoși, și cât de puțină ostencală și grijă trebuie pentru aceasta, acela nu va pregetă a împlini pentru ai sai toate cele ce trebuie pentru această fericire. Toți părinții trebuie să socoată ca o datorie sfânta a cunoaște metoda mea nouă de vindecare și mai ales știința fizionomiei, ca să poată cunoaște îndata de un copil e încăreat cu materii streine.

Trebuie să se știe încă un lucru, care e prea însemnat ca să nu fie supus. Acesta-i *imboldul sexual la tineri și onanismul*. E trist că nu s'a cunoscut până acuma acest păcat al tinerimii, și ca se trece cu un fel de «rușine» nelalocul ei peste toate acestea. Astfel însă răul nu pere din lume. Cine vrea să îndrepte relele omonirei, trebuie să vorbească pe față despre astea. La țară, unde natura și practica merg mână în mână, se știe după cum am spus, că îndată ce vitele arată o aprindere prea mare pentru imboldul sexual, e o stare de boala. Și omul e supus acelorași legi naturale, deși cred unii că el are în orândueala naturii alt loc, și că e supus altor legi. Intocmai cum la animale o stare bolnavă, adică o încărcare a trupului cu materii streine aduce ațitarea imboldului sexual, tot așa e și la om. Aplecarea la onanie e dovadă că trupul se află încăreat

cu materii streine, cari fac apasare asupra organelor sexuale. Dacă materiile acelea le vom scoate din trup incet-incet, incetează dela sine și aplecarea bolnavă. Toate pedepsele, ce dau părinții copiilor pentru punerea mâinei la organele sexuale sunt nefolositoare. Numai depărtarea pricinei, darea afara a materiilor streine poate pune capat acestei ațițări. Dacă o voință tare ingădue copilului a nu ascultă de patima, aplecarea rămâne in el și nu pere pânăce nu pere pricina. Cercetările mele indelungate asupra onaniștilor m'au făcut să mă incredințez, că afară de-o dictă neațițătoare și o viață naturală, nu este alt mijloc mai potrivit pentru indelpărtarea patimei cât și băile mele răcoritoare. Așă dar acestea sunt mijloc minunat pentru moralizarea tinerimei. Tocmai acest lucru e atât de insemnat, încât fiecare ar trebui să creadă o datorie de cinste a se incredința de adevăr.

P A R T E A I V

RAPORTURI DESPRE VINDECĂRI ȘI SCRISORI ORIGINALE DE MULȚUMIRE

Pentru a arăta și celor ce stau departe ce minunată vindecări s'au căpătat prin metoda mea, dau aci peste o sută de mărturisiri despre tot soiul de boli și scrisori de mulțumire. Aceste din urmă mi-au venit necerut. De-ar sluji numai la lățirea științei de vindecare spro binele omenirii bolnave.

No. 1. Nervozitate, nesomn, aprindere cronică de mațe, petre la ficat. — D-na R. aveă greutăți cu scaunul (aprindere cronică la mațe); nu puteă eși fără clistire ori medicamente. Sufereă și de piatră la ficat. Din lună în lună se ingrășeă mai tare, până ce starea îi ajunse nesuferită. Foarte nervoasă, nu puteă dormi, suferereă de dureri în partea ficatului, din pricina petrei și nu avea poftă de mâncare. La urmă doctorul, care o căută, i-a spus că trebe o operație ca să scoată piatra dela ficat. Fiind însă c'a auzit bolnava vorbindu-se atâta de rău de operații, a venit la mine să-i dau ajutor.

Zilnic 2—5 băi răcoritoare cu frecături, pe săptămână, 1—2 băi de abur, pe lângă asta mâncare fără de carne, astea au fost mijloacele cu cari am lucrat. În cele dintâiu 8 zile folosul a fost mic. Peste 2 săptămâni a început a aveă poftă de mâncare, somnul și scaunul, regulate. În săptămâna a patra a avut scaune negre, grozav de puturoase, sub formă de urdinare. A scăzut cu 30 de funzi ¹⁾ și burta din grozav de mare s'a făcut normală. După cinci

1) 1 phund = 1/2 kilogram.

săptămâni de cură au început a se topi pietrele din ficat și eșeau cu udul sub formă de nisip. În 7 săptămâni bolnava s'a vindecat.

No. 2. Catar la plămâni, picioare reci, dureri de mațe și de ficat. Catar la gât. Dl. H. în vârstă de 27 de ani, din L., întrebuință tratamentul meu pentru suferințele de mai sus. Anume: băi de trunchiu cu frecături, mai târziu băi de sezut cu frecături și dietă neațitătoare. Lecuirea s'a făcut repede. Mistuirea și boala de mațe s'au îmbunătățit de-a douazi. În zilele următoare s'a îmbunătățit în toate privințele. După trei săptămâni, bolnavul eră vindecat de toate bolile, și, ceea ce-l miră mai mult, eră, că aveă din nou picioarele calde, fără să fi făcut ceva la ele.

No. 3. Cancer.—Un Braziliean de 25 de ani, suferă de umflături de cancer, cari se făcuseră în timp de 8 ani, și se întindeau dela gât pânăla stomach. După fiecare mâncare sângerau, și, din gâtul bolnavului eșea o duhoare așa de urâtă, că nimeni nu puteă stă aproape. E minune, chinuit cum eră de gândul sinuciderei, că nu se amărea.

Câțiva vindecați prin metoda mea, îl sfătuiră s'o cerce și el. În sfertul întâiu de an, i-a fost mai rău, fiindcă i s'au topit nodurile, aveă dureri mari. Cu toate astea, a mers înainte, și nu târzie vreme, s'a simțit vindecat. După un an, tânărul s'a însănătoșit de-a binele. Acuma e un om muncitor și un zelos propovăduitor al metodei mele de vindecare.

No. 4. Gălbenare. Slăbiciune. Dureri de cap. — În primăvara anului 1887, fata de 13 ani a d-nei L., se plânge de mari osteneli, neplăcere la lucru, *slăbiciune obștească*, în scurt, eră rau. După câteva zile i se făcū albușul ochilor galben, pe urma această coloare urâtă se întinse peste tot obrazul, pe gât și pe tot trupul. Se puteă vedeă limpede că niște friguri puternice îi băntueau trupul, se întindeau din burtă în tot organismul. Din pricina fermentărei, boala se arătase la cap. Regimul a fost: dietă neațitătoare, trei băi răcoritoare pe zi pentru depărtarea materiilor streine și deschiderea porilor. În 14 zile, gălbenaroa vindecata.

No. 5. Tuberculoza oaselor. — Timp de trei sferturi de an, se căutasă cu doctori, dl. A. II. din W., suferea de tuberculoza oaselor, și îi dăduseră iodoform, carbol și sublimat. I-au făcut și operații la amândouă picioarele, și i-au scos bucățele de os. Cu toate astea, medicamente, starea bolnavului eră desnădăjduită, numai puteă nici umblă. În această stare l'am primit eu. În trei luni i s'au vindecat rănile la picioare și oasela buretoase și umflata s'au făcut mai mici dar mai tari. Bolnavul puteă umbla și, după altele trei luni, se credea vindecat.

No. 6. Ischias, Schilodire, Schiopătare.—Oswald S. din R. la vârstă de 12 ani, s'a îmbolnăvit de ischias, după ce mai întâiu avusese tusă și răceală. S'a căutat cu doctori, cu medicamente și gimnastica etc., boala însă s'a înrăit, încât copilul capătă o înțepenire și mergea strâmb și schiop. Piciorul drept îi eră mai necrescut și mai slab decât cel stâng.

Să-l tîmădui local la piciorul țepăn și schilod, n'am încercat ci băi răcoritoare și dietă neațîțitoare. Lucrarea acestora s'a arătat rapede. După 14 zile băiatul putea umbla fără cărje și fără baston. După o săptămână, șoldul întărit eră iar normal, moale și nu mai eră nici urmă de schilodire, piciorul se mișca întocmai ca și cel stâng. Peste o jumătate de an piciorul cel închireit eră deplin de-o potrivă cu celălalt.

No. 7. Slăbire obștească, durere de spate, mâni și picioare reci. Lipsă de sânge (anemie) facere ușoară. — De multe boli suferea d-na E. din W. la P. eră și însărcinată. Toți doctorii nu-i putuseră până atunci face nimic, și dânsa își puse toată nădejdea în cura mea. I-am orânduit o bae de trunchiu pe zi și două băi de șezut cu frecături; pe lângă asta, încălzire prin umblarea la soare, și dieta neațîțitoare. Peste câteva luni, veni d-na E. iar la mine și-mi spuse c'a urmat după vorbele mele, și că peste opt zile s'a simțit mai bine, și, cu cât a ținut cura mai departe, cu atâta a fost mai bine. Peste patru săptămâni a născut și, spre minunea moașei, nașterea a fost cea mai ușoară. Pe când înainte aveă greutateți cu placenta, din pricina căreia aveă curgere de sânge negru. Acuma a oșit lesne și dela sine. Copilul e cel mai viu din toți. Pe când înainte nu aveă destulă hrana pentru copil, acuma aveă tată din belșug. Aveă poftă de mâncare mai bună, mai mult decât înainte. A văzut ca felul ăsta de vieată e nu numai mai simplu decât celălalt, dar și mult mai sănătos.

No. 8. Umflarea ghindurilor.—Lui E. H. în vrăstă de vre-o 9 ani, i se umflară ghindurile dela gât din partea stângă, care se făcuse cât un ou de găină. I-am dat două băi de abur pe săptămână numai în parte și zilnic bae de trunchiu și de șezut cu frecături, de câte $1\frac{1}{2}$ de ceas pe lângă dieta neațîțitoare. La început umflătura eră roșie închisă, pe urmă se făcu vînată roșie. După ce a ținut boala vre-o 3 săptămâni, copilul n'a mai putut suferi băile de abur, de oarece umflătura eră dureroasă și capul nu-l putea mișca. Le-am înlocuit cu comprese calde. Erau atât de calde, cât puteă suferi trupul. Se puteă vedeă apăsarea materiilor bolnave. Puroiul a țîșnit prin pele și-a mînjit cărpa, fără să se fi făcut vre-o deschidere. La urmă, s'au făcut două deschideri cât niște boabe de mazeri, prin cari a curs o mulțime de puroiu. Apoi umflătura a scăzut rapede, după ea sa mai făcut alta; dar s'a trecut rapede, desertându-se prin cea dintăiu. După patru săptămâni, s'a isprăvit boala, încât

copilul merge din nou la școală. După cinci săptămâni numai avea nici un neajuns, și capul și gâtul se putea mișca lesne.

Dureri n'a avut mai de loc, fiindcă prin băi de abur locale și prin comprese ferbinti, iar pe de altă parte, prin băi răcoritoare, le-au ținut în frâu. N'a rămas nici urmă după rană.

No. 9. Cancer la nas și la pept. — Soția măcelarului Sp. din Lipsca-Reudnitz; încercase toate mijloacele împotriva cancerului dela *pept* și *nas*, dar, din nenorocire, fără de folos. Atunci cineva i-a spus de metodu mea de vindecare și ea m'a chemat să vin la dânsa. M'am dus și-am găsit-o într'o stare de plâns. La pept avea o rană adâncă putrezită, atât de mare cât palma mâinei. Pe urmă, jumătate de nas eră vătămat de cancer și pe frunte avea două umflături mari roșii (noduri de cancer) cari erau gata să izbucnească. I-am dat o dietă trebuitoare care a avut cel mai mare succes. Întâiu au dat îndărăt umflăturile dela frunte, pe urmă s'a vindecat pieptul și apoi nasul. Când doamna, după câte-va luni de cură veni la mine în ceasul de consultație ca să-mi aducă veste de mersul boalei, eră încă destul de rău. Azi s'a schimbat. Se poate zice că e frumoasă. Și minunea — căci așa trebuie să zică oricine a văzut-o, când eră bolnavă. Tămăduirea s'a făcut numai prin dietă naturală, băi de trunchiu și de șezut cu frecături și asudare, fără să-i fi pus cel mai mic lucru la nas, la pept și la frunte.

În mai puțin de 3 luni d-na Sp. ținând aspru cura mea, a scăpat de suferințele ei grele.

No. 10. Răni deschise la picior.—Învățătorul E. din Brazilia, îmi împărtași c'a avut izbândă mare prin cura mea. Suferea de 7 ani de-o rană deschisă la picior. A mers dela un doctor la altul, și a cărat banii, câștigați atât de amar, la farmacii. Cu toate astea, rănilor se măreau și se înrăeau, așa că nu mai eră în stare să lucreze, adese ori avea chinurile iadului.

Atunci căpătă cartea mea metoda nouă de vindecare. După cetirea ei hotărî să facă o încercare. Luă numai băi de trunchiu și se vindecă aproape într'un sfert de an. Dar cu băile de șezut s'ar fi vindecat în mai scurt timp.

Vindecatul a publicat într'un ziar nemțesc din Porto-Alegro, cum s'a vindecat prin cura mea.

No. 11. Boală de rinichi și de vezică; idropică, suferință la ficat. — D-na B. din P. suferea de ani îndelungați de boală de vezică și de rinichi. Ajutoarele medicale nu numai nu-i aduceau îmbunătățire, dar nu puteau opri nici idropica. Se hotărî deci să încerce cura mea. I-am orânduit zilnic 2 băi de trunchiu și o baie de șezut cu frecături, precum și dieta neațîitoare, cu oprire dela supe.

Au venit repede crize și săptămâni întregi nu avea poftă de mâncare și mai să piardă răbdarea de a urmă cura mai departe.

Fica ei o incurajă să meargă înainte și în curând cunosc foloasele. În locul băilor de trunchiu i-am dat băi de șezut cu frecături, ca reușita să fie mai grabnică. Învinse pe încetul, *dropica*, *boala de rinichi* și *de ficat*. În scurtă vreme, d-na . se vindecă și cine o vedeă nu puteă crede că dânsa fusese atât de greu bolnavă.

No. 12. *Boală de inimă. Puncte negre.* — Un lucru neplăcut e, când înaintea ochilor ne pare că joacă tot felul de lucruri încoace și incoloc, fără să fie ceva în adevăr în afară de noi. Aceasta vine de acolo, că ni se află corpuri streine în lentila ochiului și aruncă umbra pe retină (muște sburătoare). Prin curățirea trupului se depărtează și acestea. Așa 'mi povesti d. consilier F. H. din B. că, după ce a făcut cura mea pentru o boală de inimă, a scăpat și de aceste năzărituri neplăcute.

No. 13. *Diaree de ani de zile și eșirea cu sânge.* — D-na W. din America sufereă de diaree cu sânge, de patru ani și nu se puteă tămădui cu doctoriile doctorilor.

I-am dat ce se potriveă cu starea ei, dietă cu hrană bună de mistuit, bai răcoritoare cu frecături de trei ori pe zi și pe săptămână trei băi de abur. Peste 3 săptămâni s'a vindecat.

No. 14. *Boală de ficat, aprinderea mațului gros, sudoare la picioare, catar de stomach.* — De mai multă vreme sufereă d. director M. din D. de aprinderea intestinului gros, care ajunsese cronică, aceasta adusesese și o boală de ficat. Ani de zile a întrebuințat medicamente, dar nici un tratament nu-i folosea. La începutul lui Septembrie veni d. M. în cura mea. Urmarea a fost minunată, *catarul de stomach* a încetat în câte-va zile mistuirea, a ajuns în câte va săptămâni regulată. Materiile bolnave adunate în trup de ani de zile, le-a depărtat, starea i s'a îmbunătățit din săptămână în săptămână. În două luni în cari a scăzut cu 15 pfunzi, d. M. fu deplin vindecat și sudoarea picioarelor pe deplin depărtată.

No. 15. *Boala măduvei spinărei, oftigă.* — M. în N. sufereă de *măduva spinărei și de oftica, care, după spusă doctorilor dela universitatea din Lipsca, n'avea leac*. M. a stat la numita clinică, un an de zile, fără să simță măcar urmă de vindecare. Nenorocitul eră acuma într'o stare și mai rea, numai primea nimic dela Casa de ajutor, și trebuie să stea pe seama rudelor, doctorii îi luaseră orice nădejde de vindecare. Atunci auzi de metoda mea de vindecare și se hotărî să încerce. Veni la mine în cărje, fără puteri și vlagă, cu toată hrana «întăritoare» ce-i dăduseră. Cercetarea imi arată că aveă mare încărcare a spetelor, legată cu friguri năuntrice.

I-am dat întâiu băi de trunchiu de 16°—18° R, vrăstând cu bai de șezut cu fracături. Acestea țineau până la un ceas. Dieta fără de

carne; dimineata și seara fructe și pâine graham, la amiazi legume. La 3-4 săptămâni, o baie de abur și mai ales pe burtă așa că bolnavul în timpul băii să nu stea pe spate.

După $\frac{1}{4}$ de an, dl. M. putea să umble puțin; după $\frac{1}{2}$ de an umbla fără de băț. Încărcarea spetelor era aproape vindecata, așa că putea să lucreze, și-a eșit din cura mea.

No. 16. Regule grele. Emoragia mitrei. - D-na W. suferea de mai bine de opt ani de lipsa regulelor *câtăva vreme* și pe urmă de pierderi de sânge, cari li răpeau toate puterile. S'a dus la un doctor S., de aci, care a căutat-o lung timp, dar fără folos. Tot fără de folos a fost și căutarea la clinica. Eu i-am dat băi de șezut, zilnice și dietă neatîțitoare. Lucrarea a fost minunată. În scurtă vreme, d-na W. s'a vindecat de emoragie și perioada i s'a regulat. Ii venea și puterile ce perduse înainte.

No. 17. Roșeața feței. — O doamnă, care suferea de roșeața la obraz, mi-a cerut sfatul. Pe lângă ordonanțele mele, îi trebuiau băile răcoritoare să fie potrivite cu starea bolnavei. Adesea bolnava, când îi venea sângele în față prea tare, făcea baia câte 2 ceasuri, schimbând apa la fiecare $\frac{1}{2}$ de ceas, spre a micșora ferbințele. Pe lângă asta, făcea zilnic 2 băi de abur la cap, urmate de băi de șezut cu frecături, care o ușurau mult. În aproape 8 zile, s'a vindecat și era mai frumoasă și mai înviorată la față decât oricând.

No. 18. Umflătură. Văjjeală de urechi. - D-na L. din Gr., avea după urechea stângă o umflătură cât o alună, și, din asta pricină, suferea de văjjeală. Trei ani s'a căutat în zadar cu tot felul de metode. La urmă îi rămânea numai să facă o operație la care o povățuia doctorul. Dar nu se putea hotări. Veni în căutarea mea. Am întrebuițat tot baile răcoritoare, dieta naturală și îngrijire. Văjjeala a încetat după cele dintăiu bai și umflătura, după 6 săptămâni.

No. 19. Pecingene la barbă Dureri la spete. - De cea dintăiu boală suferea d. H. de ani de zile. Toată bărbia îi era de culoare roșie închisă, pretutindenea avea bube și pete cu sânge.

Toate medicamentele alopaților și hamopaților, cât și metodele naturale nu-i folosiră nimic.

După cercetările mele, am gasit că are o încărcare la spate, căci, de ani, suferea și de *dureri de spate*. Din pricina acestei încărcări vindecarea mergea încet.

Mai multe băi răcoritoare zilnic, dietă potrivită, și două băi de abur pe săptămâna, l'au vindecat în 5 luni de zile.

No. 20. Neputință bărbătească. — D-l Gl. din Sp. suferea de neputință bărbătească. Tot ce încercase nu-i fusese de folos. Prin cura

mea pe care a făcut-o acasă: băi de șezut cu frecături, vrâstând cu bai de trunchiu și cu dietă fără de carne, s'a vindecat în 6 săptămâni.

No. 21. *Incuere la un copil sugaciu.*—Copilul de $1\frac{1}{2}$ de an al pastorului L. suferea de *incuere* și nici un medicament nu-i folosea. Copilul mănca lapte fiert de trei ori pe zi. Trupul copilului era încărcat cu materii străine: avea cărcei și friguri cure-l slăbiseră rău.

Pentru cărcei li dăduse doctorul comprese calde cari să le schimbe la 2 ceasuri. Lucrarea nu era de ajuns, și copilul avea cărcei câte de 12 ori pe zi. Tatălui i-a venit în minte să schimbe compresele la fiecare sfert de ceas și urmarea a fost minunată: mai avea cărcei. Dar rămânea incuerea. Atunci ceti părintele cartea mea și începă a face copilului câte 2 băi de trunchiu, dar, ori cum, prea calde de 27° — 25° R. Lucrarea veni după câtva timp, peste 5 săptămâni, copilul avea eșiri normale.

Dar i s'a regulat și hrana altfel. Li dă lapte crud și crupe de ovăs. Copilul începea sa se ție. Era mai vioiu, pe când înainte era ca un butuc.

No. 22. *Gâlci. Ușurare la facere.* D-na M. avea gâlci și trebuia să poarte o basma la gât ca să le învălească. Începă cura mea și-o urmă cu zel. Ghindurile vârtoase s'au muiat, s'au micșorat și starea bolnavei era foarte bună. Cât de mult a câștigat sănătatea d-nei s'a văzut la nașterea apropiată.

A născut al șaptelea copil și a rămas *uimită cât de lesne l'a făcut.* I-au fost destul trei opinteli ca să vie copilul pe lume. Copilul era mic, dar bine făcut și s'a născut cu cămașa. După două ceasuri l'a făcut și era roș și bine.

D-na M. n'a mâncat carne în timpul sarcinei. S'a mirat foarte mult c'a putut alăptă copilul 3 luni, ceea ce înainte nu putea.

No. 23. *Ischias (durere de șolduri, de coapse).* — Cățiva ani înainte m'a chemat d-l dr. medic B. care suferea din Februarie de ischias și care, cu toată căutarea medicală, li mergea tot mai rău și mai rău. La urmă, nu mai putea merge și nici sta culcat. Așa că ședea pe sofa zi și noapte. I-am orânduit 2 băi de trunchiu cu frecături de 18° — 15° R zilnic; tot la două zile o baie de aburi, precum și dietă potrivită. Chiar de-a patra zi îmi aduse veste un băiaș al meu că d-l dr. e mai bine și că poate umbla prin casă. În 8 zile îmbunătățirea mersese până acolo, încât putea urma cura fără de ajutorul meu. Peste 4 săptămâni, boala încetase

No. 24. *Difterie, scarlatină.*—Odată m'a chemat la d-na S. a căruai băiat, în vrâstă de 9 ani, era bolnav de *scarlatină și difterie.* Fiindcă-i trebuia întâiu o baie de abur și n'aveau un aparat de-ale mele, am înjghebat unul. Am așezat băiatul pe un soaun de pae, sub acesta am pus o oală cu 4—5 litri de apă clocotită; picioarele

i le-am așezat asemenea deasupra unei oale pe jumătate cu apă clocotită și acoperită cu două scândurele. Tot trupul sta acoperit c'o pătură de lână. După ce bolnavul a asudat bine i-am făcut o bac de trunchiu la 8° R. în care timp i-am frecat burta până s'a coborît ferbinteala dela cap. Interesant eră de văzut cum răsuflarea grea dela început scădea pe încetul, fiind tot mai ușoară și mai normală. Primejdia eră înlăturată, dar, înainte de-a plecă, am spus mamei că, de cumvâ începe iar ferbinț-ală, să-i faci altă bac de trunchiu, până iar se va cobori temperatura. După 5 zile, copilul a fost iarăși sănătos. Așa se vindecă difteria, pe care școala medicală o caută prin «ser», care o preface în altă boală ascunsă.

No. 25. Surzenie. Polip, răgușeală. Din pricina surzeniei la urechea dreaptă și mai departe din a unui polip, care'l aveă în gât la omușor m'a întrebat d-l Sch. din Th. Boala îl împiedică sa vorbească. Fusesse la toți doctorii și în toate clinicile. Nu-i putuseră ajută nimic. Cercetarea după știința fizionomiei îmi spunea că are încărcare înainte, așa că-i am putut proroci izbândă. S'a întâmplat, cum am spus, după ce bolnavul a urmat 10 zile cura mea, mi-a înpărtășit că aude cu urechea care *n'auzeă*, iar răgușeala și mănăcărimea din gât s'au înapușinat. Peste alte 4 săptămâni se vindecase de boală. Pe urmă, îmi povesteă că nici când eră tânăr nu s'a simțit mai bine decât după ce-a scăpat de boală.

No. 26. Neurastenie. Catar cronic de gâtlej. — Dl. Kl de aci suferă, de 20 de ani, de *boală de nervi*, care, în urmă, se prefăcuse în *neurastenie*, legată cu un *catar cronic de gâtlej*. Mai multe tratamente ce-a încercat au fost fără de folos. Încărcarea bolnavului eră prielnică. Și aci metoda mea de vindecare nu mă lăsă în nedumerire. Urmarea a fost minunată. Bolnavul a trebuit să aibă câteva crize de vindecare, dar, la urmă, a perit orice urmă de neurastenie și catar. Bolnavul se simțea, după spusa lui, ca născut din nou.

No. 27. Dureri la față. Nevralgie. Nesomn.— Dl. R. B. din R., în vârstă de 39 de ani, suferă de vre-o 4 ani de dureri cu *cârcei la față*. A întrebat mulți doctori, fără să-i ajute ceva. Un profesor vestit i-a spus că trebe operație. Dl. B. se lipsi de operație și veni la mine. Am cunoscut că are încărcarea părței drepte, de aceea și durerile și cârceii erau la partea dreaptă. Pricina boalei trebiuă căutată în burtă. De altfel suferă și de mistuire rea. Cu tratamentul meu, peste 8 zile, i se îmbunătăți mistuirea și se regulă. Peste trei săptămâni, puteă dormi liniștit toată noaptea. După 3 luni de cură, eră deplin vindecat de suferințele sale și se schimbă și la infățișare.

No. 28. Scrofule, anemie, presbitism, umflarea ghin-

durilor.—D-șoara H. G. din Gr., profesoară, suferise câțiva ani de scropule și anemie, și avea umflături la ghinduri, mai eră presbită ¹⁾.

Nimic nu-i a fost de folos înotriva răului. Din pricina presbiției trebuia să poarte ochelari, dar curând nici aceștia numai erau de folos, așa că, pe lângă o pereche de ochelari îi mai trebuia alta peste cealaltă.

O prietenă îi spuse de metoda mea. A urmat-o un an de zile cu asprime. Făcea zilnic 2 băi de șezut cu frecături 15--20 de minute, și trăia cu hrană naturală. A reușit. Întăiu i s'a îmbunătățit mistuirea, pe urmă i-au trecut umflăturile, una după alta, și totodată și aplecarea spre boala de plămâni. Dupăce numai oră nici urmă de ghinduri, i s'a îmbunătățit și vederea. După trecere de un an, numai avea nevoie de ochelari. Ceeace n'au putut face cei mai buni oculiști, a făcut metoda mea.

No. 29. Incuere și nesomn la un copil de 2 luni.—O doamnă H. dîn Manheim, veni în ceasul de consultație cu fetița ei de 2 luni, care suferă de *incuere*, și, din pricina asta, nu dormea. Do-vadă că se născuse încărcată. După cum am văzut și mama suferă de nemistuire, și de mult avea o aprindere la ochi.

Fiindecă mama alăptă singură, trebui să mă îngrijese ca ea să se curețe de materiile bolnave. I-am dat câte-o bae de trunchiu și do șezut cu frecături, dietă neațitătoare și stare la aer curat. Copilul, ca să-l facă să asude, îl ținea cu dînsa în pat. După două zile de cură, copilul numai eră incuiat și dormea, după câteva săptămâni înetă mistuirea rea și boala de ochi a mamei.

De aci se vede limpede cât de mare e înriurirea mamei asupra copilului, prin hrana naturală. Leacuri de-a dreptul, la o ființă așa de mică, n'ar fi fost de folos. Încărcarea mamei cu materii streine eră pricina boalei copilului.

No. 30. Cloroza.—Așa se chiamă boala de care suferă fiica de 12 ani a d lui E. H. dîn P. Am spus tatălui că la un caz atât de înaintat de boală, e slăbită copila din pricina medicamentelor multe ce-a luat și că e puțină nădejde de vindecare. S'ar putea încă nădăjdui, dacă burta și mistuirea s'ar lăsa înriurite. Puține îmi erau așteptările, când s'a început cura mea; dar, după o săptămâna, starea bolnavei s'a îmbunătățit, a căpătat poftă de mâncare și mistuire bună. După 4 săptămâni de cură, cloroza încetă, mulțumită puterii de viață a organismului tânăr.

No. 31. Vărsături periodice. Boală de plămâni, Cloroză.— Dl M. din L., suferă de 12 ani de atacuri de vărsături și cu nimic nu so putea lecu. De obicei, în fiecare săptămână, îi veneau acestea. Atacul ținea de dimineată până seara. Urmarea tratamentului meu,

1) Presbit, care nu poate vedea de-aproape.

care era băi de șezut și de trunchiu cu frecături și dietă cumpătată, a fost strălucită. În locul colorii roșite, capătă o culoare vie și frumoasă. Mistuirea proastă dinainte s'a îmbunătățit. Și atacurile nu s'a mai întâmplat. Peste patru săptămâni veni să-mi mulțumescă, spunind că se simte ca născut din nou.

No. 32. Dureri grele la inimă, Oprirea sângelui, Nesomn, Lărgirea arterei, Astmu.—D-na M. din H. în vârsta de 58 ani, avea toate aceste boli. În anii din urmă astma o supără prea tare. La urmă o gasiră și dureri în țâța dreaptă pe lângă bătaia inimii și înăbușeli zilnice. Durerile și răsuflarea grea n'o lăsau să doarmă. Nu mai putea bolnava face nici zece pași, abia vorbea. Într'o zi deasupra țâței drepte se arată o vână de grosimea unui deget, care se bătea mult mai tare decât inima. Toți doctorii, între cari unul foarte vestit, se uitau mirați la acest caz. În urmă au spus că o lărgire a arterei dela inimă și că din clipă în clipă se poate aștepta să se rupă și deci moartea. Acești cinci doctori, între cari și un naturist, au părăsit pe bolnavă lăsând-o fără vre-o nădejde. Atunci a venit la mine, am căutat-o după metoda mea și am văzut că toată pricina acestor fenomene de boală era o încărcare cronică din burtă. De aci, venea astma, pe urmă durerile de inimă, de unde și umflătura arterelor. Zilnic trei băi răcoritoare și dietă naturală, au avut o urmare neașteptată; peste opt zile au încetat durerile. Peste 14 zile rana umflată a dat îndărăt și peste trei săptămâni au încetat toate fenomenele pricinuite de încărcarea din burtă. Inca o dovadă pentru teoria mea despre unitatea boalelor.

No. 33. Difteria. — Copila Eliza, în vârstă de 12 ani, era bolnavă greu de difterie. Doctorul a făcut tot ce i stă în putință, dar zadarnic. Gâtul era foarte umflat în partea dreaptă și cu o membrană urâtă vântată și puturoasă, răsuflarea îi era împiedicată și copila, amenințată să se înăbușe. Doctorul vorbi părinților de *traheotomie* și era nevoie de dus la spital. Părintii n'au voit s'audă din fericire, de așa ceva. A întrebuințat pe data tratamentul meu. Întăiu o baie de șezut cu frecături mai lungă, în care timp îi scăză vădit temperatura. Tot odata se domoli încordarea din gât. Băile le făceau mereu de câte ori vedeau ca starea se înraește. Pe urmă au îngrijit s'asude. Fereastra era zi și noapte deschisă. În 12 ceasuri primejdia s'a înlăturat. Peste 4 zile, umflătura și plăcile se șterseseră. La 8 zile mistuirea era bună, dar am stăruit ca bolnava să mănânce inca tot numai pâine Graham și fructe acre nefierte. Peste 20 de zile, am dat voie să scoată fata la soare afară. Peste 15 zile, bolnava se putea socoti vindecată.

No. 34. Cancer la buze.—Cei mai însemnați doctori au căutat pe un domn în vârstă de 72 de ani, timp de 6 ani, de *cancer la buze*. Rana dela buze era tot mai rea, începând și o curgere. L'am

căutat și am văzut că încercarea eră mai mult dintr'o parte, spre cap. Lucrarea tratamentului meu începù să se arate chiar după întâele zile începù să se micșoreze curgerea și rana să se strângă. Aceasta s'a vindecat în 10 zile și buza arată de 3 ori mai mică. Peste 11 zile, bolnavul se află așa cum nu fusese la 16 ani. Iar un caz de cancer vindecat, ceea-ce școala medicală crede ca nu se poate.

No. 35. Boală de gât, scarlatină, difterie. — Karl Br. din Steinmarch, în vârstă de 8 ani și jumătate veni cu mama lui la mine. Ea dădù următoarele lămuriri despre sănătatea fiului său. Până la vârsta de 2 ani jumătate a fost băiatul deplin sănătos, pe urmă, după vaccinare mereu bolnav. La vârsta de 3 ani a avut difterie, care, prin medicamente, a fost numai năbușită, pe urmă, după boală, eră mereu atâțat rău și aveà glasul slab. Pe amigdale aveà puncte albe. Gâtul se umflă cu ori-ce prilej, mereu ca la difterie. Mistuirea eră mai rea decât înainte. În Martie 1891 copilul se îmbolnăvi de reumatism articular foarte rău, care l'a ținut 3 săptămâni. Eră atât de slab că nu mai aveà altă nădejde decât să intre în *cara* lui Louis Kuhne în Lipsca. La 15 Aprilie 1891 o începù.

Lucrarea tratamentului meu a fost minunată. De a doua zi i se îmbunătăți mistuirea. A treia zi, se întoarse difteria care fusese nu numai înăbușită. A trebuit și aci să vie criza ca dela început, din pricină că medicamentele luate o făcuseră de se ascunsese. A cincea zi a început să se doșarte și să iasă afară escrementele negre și puturoase, precum și o urină de culoarea cafelei. După desertarea acestor materii bolnave, în 5 săptămâni copilul a fost sănătos trupește și sufletește.

No. 36. Polip, Mistuire grea. — D. farmacist B. din Z, suferă de 20 de ani de mistuire proastă și neregulată. Toate mijloacele ce întrebuițase pentru regularea scaunului fusoseră zadarnice, și doar avuse destule medicamente în farmacie. Chiar dacă unele lucrau de o cam dată mai pe urmă însă nu mai ajută nici unul, din pricina relei mistuiri, toți dinții li erau slăbiți și stricați. Pe lângă asta i se făcèa în nas și în căile răsufliărei un polip care nu da îndărăt, eră urmarea boalei lui cronice! De 26 de ori s'a operat de polip d. B. și polipul tot meru creștea. Se vede din asta cât de greu pot trage învățături din practică, doctorii cari sunt prinși în înșelătoria școalei medicale. Cu metoda mea d. B. s'a cunoscut ceva mai bine decât cu medicamentele în 20 de ani. Polipul da îndărăt încet-încet. În patru săptămâni d. B. s'a vindecat. Dreptatea metodei mele a minunat atât pe d. B. încât a zis că nu mai poate țineà farmacia în potriva conștiinței sale. Vedeà că medicamentele numai înșeală și otrăvesc omenirea. A hotărît să-și vândă farmacia.

No. 37. Aboală și nesomnul. — De acestea suferă copila d-nei G. din L., în vârstă de cinci ani. Zbatându-i-se tot trupul, numai putea umblă, nici vorbi, nici dormi, nu, mistuea de loc. Dupăce-au cercat toate metodele de vindecare, au venit la mine.

Băi de trunchiu și de șezut, aceste din urmă mai lungi, mișcare la aer și dietă au avut și aci urmările dorite, peste o săptămână, copilul putu umblă.

Ca urmare a curei a venit vindecare deplină și mistuire normală. Toate astea fără de medicamente și fără metode doftoricești.

No. 38. Cărcei nervoși. — De cărcei deși suferă d-na G. Incepu delă vârful degetelor și mergeau spre vârful capului, eră un chin pentru d-na G.

Doctorii cei mai însemnați au căutat în felurite chipuri să depărteze boala, fără folos, bă chiar suferința se mai înrăea. Aceste manifestări din greșală le luau drept însăși boală, fără a lua în seamă burta. Nicio minune, dacă s'a întâmplat înrăire. Apoi a venit d-na G. la mine la consultație. Tratamentul a fost: băi răcoritoare, traiu natural. Peste 6 săptămâni, d-na a fost vindecată de boala ei.

No. 39. Poluții, boală de măduva spinărei, oftică. Tabes dorsales, nesomn, boală de nervi, paralizie. — Suferind de aceste boli, dl. H., în vârstă de 42 de ani, veni în tratamentul meu. Cu greu mai putea umblă, culcarea pe o parte îi eră foarte grea. De ani de zile, suferă de nemistuire, de nesomn și răcea lesne. Il necăjeau și poluțiile, deși eră înșurat, semn neîndoios de încărcare a spatelui, deci o boală de nervi adâncă. Școala medicală îl părăsise în nevoe, cercase toate mijloacele ei! I-am dat zilnic două băi de trunchiu cu frecături, timp de 14 zile; pe urmă 4 săptămâni, zilnic, o baie de trunchiu și 2 băi do șezut cu frecături. Urmarea a fost minunată. Mistuirea s'a îmbunătățit, după câteva băi; paralizia dela picioare, în câteva săptămâni. Oftica măduvei spinărei, în 2 luni s'a vindecat deplin. Deci altă dovadă pentru metoda mea de vindecare, și pentru neputința școlii medicale.

No. 40. Snrdo-mut, sânge la cap. — Fetită de 4 ani a d-nei Sch. din L., eră surdă și mută. După spusă mamei, în urma vaccinării. Toate încercările medicale au fost de prisos. Au chinuit'o cu operații și arderi, când vedeă doctor, fetița țipă și fugea din pricina spaimei și strigătelor, n'o puteam căută, dar vedeam că-i foarte încărcată și că are năvală de sânge la cap. I-am dat băi răcoritoare și dietă neațitătoare, somn cu ferestrele deschise, și să stea mult la aer și soare.

Urmarea a fost foarte bună, și peste două săptămâni, mama îmi aduse vesteă că fata e mult mai bine, și că începe să audă. Peste alte 4 săptămâni, micuța eră vindecată. Auzea, vorbea și numai eră așa fricoasă.

No. 41. **Incuere strașnică.** -- D-na dr. F. din A., suferea de vre-o 20 de ani de *incuere*. Nu-i mai ajută nimic. Când veni în tratarea mea, îmi spune curat că numai crede cu puțință o îmbunătățire. Dupăce a urmat 8 zile, sfaturile mele, și-a mâncat curat natural, răul s'a înlăturat și cu el o mulțime de urmări ale lui.

Bolnava a mâncat mult timp numai fructe acre și pâine de crupe, până când a putut iar să mistue fierturi.

SCRISORI DE MULȚĂMIRE ORIGINALE

No. 42. Dureri de gât. Boală de beșică și de rinichi. Boală sexuală.

Mult onorate d-le Kuhne! Cura d-tale, orânduită prin scrisoare mi-a făcut mult bine. Boală de beșică și cea de rinichi m'au lăsat; boala sexuală s'a îmbunătățit, mai e numai puțină scurgere. Durerile de gât (avem și-o umflătură gălbue) sânt cu totul îndepărtate, mă simt mult mai bine decât înainte. Vă mulțumesc pentru *consultația prin scris*, care mi-a folosit mult, și rămân al Dv.

Bromberg

E. M.

No. 43. Aprindere de încheeturi la genuchi.

Nervozitate în cel mai înalt grad. Congestie la cap.
Grăsime la inimă. Bolă de ficat. Boală de rinichi și de mațe.

Onorate d-le Kuhne! din pricina inflamației dela genuchi am fost nu de mult la institutul d-tale, (genunchiul împrejur măsura 56 cm.) După 18 zile de tratament, am plecat acasă. Dietă aspră și băile de trunchiu cu frecături, împreună cu băi de aer și de lumină mi-au folosit deplin și am acuma 44 cm. grosime la genunchiu. Aceste îmbunătățiri le datoresc cărții d-tale, «Știință nouă de vindecare», pe care am cumpărat-o de câți-va ani. Mult timp m'am ținut de orânduielele d-tale: mâncare naturală și băi de trunchiu cu frecături, și am căpătat prin metoda d-tale de vindecare, încă următoarele: am scăpat de *nervozitate foarte mare, de congestii la cap, de grăsime la inimă, de boală de ficat, de boale de rinichi*, pe cari școala medicală le credea ne în stare de-a fi lecuite. Am avut și *boală de mațe*, care s'a lecuit. Aceste rânduri le puteți întrebuința la toate scopurile oficiale și judecătorești

Cu multă mulțămire.

Trautenau în Bohemia

Cu stimă
K. H.

No. 44.

Migrenă rea.

Mult onorate d-le Kuhne! De mult doream să-ți aduc mulțămirile mele cele mai curate dar m'a împedecat ba una, ba alta. Poate vă veți aduce aminte de mine, când voiu spune c'am fost la dv. în August anul trecut. Cu fiica mea mai mare, împreună cu d-na N. din L. ca să-mi ajutați împotriva migrenei rele de care sufeream. A doua zi după venire m'a apucat rău. Ați fost martor, când erați cu noi în grădina stabilimentului, acordându-ne un ceas din prețiosul d-voastre timp. Deatunci n'am mai avut migrenă, pentru care mântuire, eu, după D-zeu, îi mulțămesc d-tale. Sunt atât de bine și de ușoară ca în tinerețe, de aceea nu-mi e greu să țin dieta dată de d-ta. Baiile sunt atât de bine făcătoare că nu te poți lipsi de ele. Numai baea de abur imi e cam anevoioe, neavând aparatul d-tale, *fiindcă fără el trebuie trei oale.*

Mata mea vă salută din inimă, eu vă mulțămesc încă odată, și rămân cu toată inima al d-voastră.

Bietefeld

Cu toată stima

D-na E. H.

No. 45.

Reumatism, Podagră, Paralizie, Ischias,
Boală de ochi.

Eu, mai jos iscalitul, m'am îmbolnăvit în toamna anului 1885 de boalele de mai sus însemnate și m'am căutat vre-o 3 ani $\frac{1}{2}$ cu tot soiul de metode fără de folos, fără să cunosc nimic dela vre-o 12 doctori și profesori. La urmă un profesor și doctor dela Universitate m'a trimes la d-l Kuhne, care atunci eră vestit prin conferințele ținute despre metoda nouă de vindecare. Aproape 3 ani $\frac{1}{2}$ am fost în căutarea celor mai însemnați doctori fără să cunosc nimic; starea mea oră tot mai reă și mai de plâns. Numai în trei săptămâni d-l Kuhne, cu metoda sa nouă, m'a vindecat deplin, și sunt în stare să luerez.

Lipsca-Anger

H. K.

No. 46.

Tuberculoza plămânilor, vițiu la inimă, carie
la oase, aprindere de mațe, emoroizi, boală de rinichi.

Mult onorate d-le Kuhne! Sunt în August 2 ani de când fiul meu pastorul U. și-a adus dela d-voastră cartea: «Metoda nouă de vindecare». Pe la sfârșitul lui Iulie eram bolnav de moarte, parăsit de doctori. Fiul meu mi-a tras luarea nminte asupra metodei d-tale, și, cu înecatul, care sa apucat de un paiu, m'am agațat de ea. Băiile d-tale și dieta au avut rezultat strașnic; după 5 luni emoroizii mei boala de plămâni împreună cu sângele dela rinichi și aprinderea de mațe au fost deplin vindecate. Ceeace n'a putut dobândi școala me-

No. 51.

Buboiu, nesomn.

Dl. S. din Halle, la S. imi serie :

În Aprilie, mi s'a făcut un buboiu la ceafă. Simțeam oboseală. La început nu băgam în seamă. Starea mea generală nu era îmbucurătoare. Nu prea îmi era foame; eram somnoros și aveam dureri de șeale. Pe încetul, buboiul ajunsese cât un ou de găină; durerile crescuseră, numai puteam dormi nici mănca. Începui să am friguri puternice. Acuma abia mă gândii să mă caut. Am început să fac băi locale, pentru cari mi-a fost foarte îndemânatec, *aparatură de abur al lui Kuhne*. Le făceam atât de des cât cereau durerile. Cu astea și cu băile de trunchiu și de șezut cu frecături, mă ușuram. În timpul băilor, ca să nu se frece și să curgă necurătenie, acopeream partea bolnavă cu o pânză curată, peste care puneam o bucată de flanelă. La început buboiul era foarte vârtos. Durerile veneau mereu. După patru, cinci zile se făcuseră din loc în loc deschideri cât gămăliile de ac, s'au înmulțit până la 20. Din deschideri eșea sânge cu apă.

Buboiul era foarte tare și roș. După alte 4 zile, găurile s'au mărit; din ele curgea mult puroiu. Apoi dintr'o dată a căzut toată coaja de peste tot buboiul și-a rămas o gaură din care curgea puroiu și sânge. M'am liniștit, durerile au dispărut și în scurt m'am vindecat. Am simțit că mi s'a ușurat trupul, și-am căpătat o putere nouă de muncă.

No. 52. Slăbiciune la cugetare, grăsime, boală de plămâni, nervozitate, surzenie, dureri de gât, friguri tari.

Prea onorate, d-le Kuhne! Trebuie să fii prea învățat ca să nu înțelegi că de 2×2 face 4, căci cum e de simplă această socoteală, tot așa de simplă îmi pare mie metoda d-tale de vindecare.

Înainte, afară de plimbarea zilnică nu puteam suferi cele mai mici treburi fără să mă ostenesc, mă feream de ori-ce lucrare. Când umblam, țineam gura deschisă, azi mă răsufli bine cu gura închisă. De ani eram surd de urechea stângă; azi aud cel puțin tic-tacul ceasului din buzunar, sunetul roatelor și vorbirea taro.

Materiile fermentatoare din trup se urcaseră la cap, căci acestea mă durea adesea, pe urmă m'am îmbolnăvit și m'au cautat doctorii și profesorii fără să-mi ajute. Azi, de luni, nu mai simt nici o neliniște la gât. Spunând adevărul, mă amenință să mi se moacă creierul. De când cu cura d-tale au conținut semnele cele grozave ca: *slăbiciune mare la cugetare, nervozitate de necrezut de mare, furie și desinteres* de cele mai de seamă lucruri. Pentru nimic pe lume (numai bărbatul meu știa asta) n'ași fi vorbit cuiva de boala mea. Știam că nu-mi putea ajuta nimeni. Mi-a căzut însă hobotul de pe ochi, nu simt ca din nou născută.

De câte-va luni, metoda d-tale m'a scăpat din grozave chi-

nuri. Am luat eu mine o fată la țară, care 'mi povesti plângând că nu mai poate. Picioarele îi erau umflate, nici ciorapii, nici ghețele nu-i veneau *dureri de cap și friguri*, o țineau că nu se putea mișcă. Ca s'o duc la Petersburg, nici vorbă; am pus'o într'un pat cu perine. După mai multe băi zdravene de trunchiu, după orânduiala d-tale, ca să asude s'a ușurat! I-am făcut tot așa înca odată în aceeași zi, a doua zi, de două ori, a treia zi, n'a mai voit și s'a făcut fata sănătoasă ca un pește în apă.

St.-Petersburg

D-na Aug. E.

No. 53.

Dureri de cap

Mult onorate d-le Kuhne! La plecarea mea din Lipsca voi să-ți trimet cele mai adânci mulțumiri pentru îngrijirea ce mi-ai dat. Numai, mulțumită lucrării băilor d-tale, datorese vindecarea *durerei mele de cap*, de care sufeream de ani de zile, și ajunsese nesuferite. Am să le urmez toată viața. D-ta ai lucrat de mulți ani pentru folosul omenirii care suferă.

Rămân al d-tale cu mare stimă M. W. Wes.

No. 54.

Catar la gâtleej, erupție la față.

Mărturisesc prin aceasta d-lui Louis Kuhne că prin întrebuintarea băilor sale, și cu o dietă anumită m'am vindecat de tot de un catar foarte rău și de o erupție la față.

Sunt gata totdeauna a mărturisi.

Lipsca,

Emil P.

No. 55.

Crampe epileptice, cazuri de leșin, anemie.

Mult onorate domn,

Aduc mulțumirea mea pentru folosul ce a avut fiica mea de la descoperirea d-tale.

Ceea-ce doctori și medicamente, cu cheltuială de bani mulți, n'au fost în stare să facă, a făcut apa rece, un product natural. Dă-mi voe, onorate d-le Kuhne, boala ficei mele s'o povestesc în câte-va rânduri.

Când a arătat cele dintăiu semne de boală, abia de 9 ani, dar am luat puțin în seamă acest lucru. Avea *leșine* slabe, când au început a fi mai dese, am adus pe cel mai bun doctor. Acesta ne-a spus că bolnava e *slabă de nervi și anemie*.

I-a dat prafuri și medicamente, după care, în loc să-i fie mai bine, i-a fost mai rău. Am întrebat mai mulți doctori, dar toți au dat aceleași medicamente.

La urmă, un doctor ne a spus că boala nu se poate vindeca. Le-am aruncat pe toate, afară de bromură. Mai credeam că bro-

mura e singurul leac pentru îndepărtarea răului. Până ce ne-ai luminat d-ta despre aceasta. Azi i-a trecut boala. Eu și familia mea te prețuim și onorăm ca pe binefăcătorul și mântuitorul nostru, dă-ne voe să vă mulțumim adânc.

Gablonz (Boemia)

Al d-tale F. H.

No. 56

Răceală, friguri.

Prea onorate d-le Kuhne! Mărturisesc prin publicitate că nu pot să vă mulțumesc indeajuns pentru serviciul ce mi-ați adus mie și mamei. Sufeream de *friguri* și *răceală*. Am cercat metoda d-tale de vindecare la trupul meu. Am căpătat prin ea rezultate minunate. Sunt incredințat că viitorul e al metodei d-tale de vindecare.

Hamburg

Cu înaltă stimă dr. phil. Chr. R. W.

No. 57.

Prea onorate d-le Kuhne! Sunt dator să-ți aduc cele mai adânci mulțumiri. Am încercat binecuvântata d-tale metodă de vindecare.

De opt ori m'au operat la picior doctorii, întâiu mi-au tăiat degetul și pe urmă laba întreagă a piciorului încât trebuia să umblu în cărje.

Dar, după toate aceste operații, piciorul nu se vindecase. S'a făcut tot la aceasta o umflătură cât un ou de găină și mă temeam iar de o operație.

Aflând de metoda d-tale de vindecare pe la începutul lui Martie, v'am cerut sfatul și după 4 săptămâni de căutare cu băile răcoritoare și cu celelalte regule orânduite de d-ta, umflătura a pierit și piciorul n'a avut nevoie de operație.

Dacă, dela începutul boalei făceam tratamentul d-voastră ar fi fost de prisos, și celelalte operații, așa fi și azi cu picioarele întregi!

Vă mulțumesc încă o dată pentru ajutorul dat și rămân al d-voastră, cu stimă

Reudnitz

Sofia W.

No. 58.

Cancer la mitră și emoragie.

Mult onorate d-le Kuhne! In Decembrie nevasta mea a fost greu bolnavă (emoragie) încât a trebuit noaptea la 11 s'aduc pe d. dr. K. Sângele s'a oprit cu vată, dar ziua următoare începuse să curgă și mai tare, încât trebuia să chem alt doctor. Dl. D. și acesta a zis că trebuie operație. Fiindcă nu vedeam o îmbunătățire la nevastă-mea. M'am adresat la prof. dr. St. și acesta o certă și zise că trebuie numai decât operație; căci altfel nu-i leac; are *cancer*

la mîră. L'am mai întrebat de nu-i chip fără de operație. A zis că, fără de aceasta, nu-i scăpare.

Atunci am venit la d-ta. Ai orânduit băi de trunchiu și de șezut cu frecături și dietă la mîncare. Din acest timp, de cînd nevastă-mea ține poruncile d-tale, a început să-i fie mai bine pe fiecare zi. Nevastă-mea poate acuma să-și vadă de treburile ei dela 5 ceasuri dimineața pînă seara la 10 fără să obosească, și n'a fost niciodată atît de sanătoasă ca azi.

Vă mulțamesc din inimă, și vom propevedui metoade d-voastre tuturor bolnavilor, de oarece, fără de aceasta, nevasta mea n'ar mai fi în viață.

Cu cel mai adînc respect
Albert W.

Lipsca

No. 59.

Tuse măgărească.

Onorate d-le Luhne! În Februarie, acest an, s'a îmbolnăvit copilul meu de tuse măgărească, și m'am adresat d-voastre prin scrisoare. Din raspunsul d-voastre, am înțeles că să asude copilul la trupul mamei. Am făcut cum ne-ați zis, folosindu-ne de cartea d-voastre. Mersul a fost următorul: Duminică am observat cum copilul, care e de 14 săptămâni, tușaste rău, după cum ne-am încredințat, boala a adus'o îngrijitoarea lui, o fată care umblă la școală, unde erau mai mulți copii bolnavi. Am departat fata. Copilului, pe care îl lăptează mamă-sa, și-i scaldat de 2 ori pe zi la temperatura de 25°R, i-am făcut chiar după masă o baie de trunchiu de 22°R, care a putut fi numai scurtă, ca să nu țipe prea mult. Dar a avut efect, la scos afară. A treia zi tusea numai eră aspră. Am primit scrisoarea d-voastre. Nevasta a luat copilul la piept, unde a asudat bine. În 12 zile tusea a trecut de tot. Aci pot să adevăresc că tot co-ați scris în cartea d-voastre despre tusea măgărească, e drept.

Vă mulțumesc încă odată eu și iubita mea soție, căci, după D-zeu, d-ta ne-ai ajutat să ne vindecăm copilul atît de repede.

Cu stimă
E. K. și nevasta

Harzburg

No. 60.

Neurastenie, nevralgie, epilepsie.

D-lui Louis Kuhne Lipsca. Numai mulțămită metodei d-tale de vindecare, datoresc scăparea mea de *neurastenie, nevralgie și epilepsie*. Dupăce m'am căutat mult timp cu doi doctori vestiți din Dresda și m'au socotit că nu pot fi vindecat, starea sănătății mele eră așa că $\frac{1}{4}$ de an am suferit (după diagnoză: de *epilepsia gravis*). M'au liberat din armată după mai multe stăruinți.

Dresda

Cu stimă
Hans B.

No. 61. Greutate de auz, dureri la spate, tusă,
caz de înbușire.

Onorate d-le Kuhne; Fiindcă, din timp în timp, doriți dela noi veste, am să vă arăt următoarele:

Zilnic vorbim de d-ta, și zilnic mulțămim lui D-zeu, că băiatul nostru prin descoperirile d-tale s'a vindecat de greutatea lui de auz ce-o aveă (de un an și ¹/₂). De câteva săptămâni e deplin vindecat. Acesta e cel mai însemnat lucru ce-l putem număra până acuma, dar și ghindurile din gât scad. Tot odată tânărul s'a schimbat: e mai vesel și mai curajos, s'amestică în vorbă cu alți copii, cântă tare și poate striga, pe când înainte îi eră glasul infundat și astupat. *Tusă* cu *inăbușire* n'a mai venit: zilnic vedem cum copilul se desvoldă trupește și sufletește; zilnic îi aducem laude. Vă vorbesc și în numele soțului meu. Cât de adânc și din suflet mulțămitori îi suntem, d-le Kuhne!

Cât mă privește pe mine, mă simt mult mai veselă și mai neobosită de cum am fost de ani de zile și simt adevărată binefacere că nu mai am grozavele dureri la spate. Un mijloc atât de simplu ce băile de șezut cu frecături a putut să le depărteze.

Cu tot devotamentul

D-na Pastor M. In P.

No. 62. Emoragia mitră.

Onorate! D-na Florica Sachelarie, româneă, sufereă de emoragii mari de 4 săptămâni. S'a căutat după metoda d-voastre, 2 băi de trunchiu pe săptămână, o baie de abur; zilnic 2-3 băi de șezut cu frecături, dietă naturală. După 6 zile s'a simțit mai bine, iar după 15 zile s'a vindecat. Cele mai din inimă mulțumiri, în numele femeilor cari sufăr. Din parte-mi închinăcini.

Z. (Transilvania-Unaria)

Cu stimă

Teodor D. preot Gr. cat.

No. 63. Dureri grele de nervi, neurastenie, slăbire
de judecată.

De mulți ani eră nevasta mea bolnava de nervi foarte rău. În timpul din urmă, i s'a înrăutățit starea atât de mult, încât a fost nevoe de-o cură. Nu rămăsese nimic neîncercat din metodele naturale de până acuma; dar, cel mult, aveă alinare, de îndreptare nici vorbă. Încercase și cura cu magnetism. Chiar și cura lui d-l Louis Kuhne nu dă la început, nici o îndreptare însemnată; ba chiar părea că merge mai rău. După 7 săptămâni se făcu o schimbare. Urmă criza, după asta criza ținu timp de mai multe luni, de cari o să-mi aduc multă vreme aminte. Silințele trupului de-a se vindeca,

sprijinite foarte cu tărie de băile mele de șezut ale lui Kuhne, am avut, după 11 luni de băi zilnic, făcute cu stăruință, cele mai strălucite urmări. Mai înainte femeea mea eră vecinic neliniștită, *memoria și puterea de-a judeca*, îi scăzuseră, în urma tratamentului însă, și le-a căpătat cum le aveă înainte; puterea și viociunea care-i lipseau de atâția ani i-au venit iarăși. Lucrarea minței i face acuma plăcere, pe când înainte i cerea mare încordare. O schimbare foarte minunată i s'a întâmplat, atât sufletește cât și trupește. În cea dintâiu jumătate de an de cură, nu puteă să facă o plimbare de 4 kilometri fără să se odihnească de mai multe ori. După a zecea lună, puteă să se plimbo zilnic peste 20 de kilometri fără să simță nevoie de-a se odihni măcar o singură dată ori măcar de-a stă locului. La aceste schimbări minunate au luat parte toate organele trupului de-o potrivă; cu'n cuvânt ajunse cu totul alt om. Înainte eră ades descourajată de viață; acuma e totdeauna mulțămită.

Înainte de a-l lăsa pe Dumnezeu și pe urmă a d-tale d-le Kuhne, îți mulțumesc pentru sfaturile date. Să deă D-zeu să mai poți încă multă vreme lucra pentru binele omenirii și să găsești în fie-care vindecă un pârtaș al metodei d-tale, atât de simplă, dar atât de adevărată.

Berlin

C. Sch.

No. 64. Dureri de cap, dureri de ochi, anemie, boală de nervi, scrântitură, slăbiciune generală, respirație grea.

Mulțămire.

În tinerețe sufeream mereu de *dureri de cap*, cari le simțeam mai ales în școală; mai târziu ajunsesoră tot mai tari.

Pe lângă asta, când eram de vre-o 15 ani, mi-am scrântit piciorul foarte rău și nu'l mai puteam vindecă doctorii. Vreme de 5 ani nu mai puteam umblă și sufeream cele mai mari dureri.

Durerile de cap crescuseră în vremea asta și eram bolnav de nervi și de anemie. M'am dus în spital, de unde am eșit peste scurtă vreme tot nevindecă. Eram tot mai rău, tâmpit cu totul, nedestoinic a face ceva și starea mea sufletească era așa că toți din jurul meu se îngrijorau. În vremea asta, aveam arsuri, *greutate la respirație, friguri neîntrerupte* și aproape să orbesc.

În această stare desnădăjduită din care nimeni nu știuse să ma mântue, venii în Septembrie anul trecut la d. *Louis Kuhne în stabilimentul de vindecare fără medicamente și fără de operații*.

După cea întâiu bae ce am făcut, simții ușurare și îmbunătățire după care urmând cu băile mai departe și cu dieta, tot mai mult se îmbunătățea, așa că, după câte-va săptămâni, nu se mai puteă asemăna starea mea cu cea de mai înainte. Acuma, după cinci luni de cură, puterea mea de a vedeă foarte mărită și starea

generală atât de îmbunătățită că mă simt fericit și nu știu cum să mulțumesc mai mult mântuitorului meu.

Pot să văd bine, pot să caut de casă, mă simt în stare de a lucra și piciorul mi s'a îmbunătățit atâta, că pot umbla fără greutate, scurt, mă simt ca schimbată și toate astea le datorose numai metodei de vindecare simplă, pe care a întrebuițat-o toată familia mea și pretutindeni cu acelaș succes.

De s'ar folosi numai ori-ce bolnav de dânsa!

Lipsca

D-na Marie B.

No. 65.

Reumatism articular.

Onorate D-le Kuhne,

Simțind o datorie adâncă, mă onorez, a vă aduce, d-le Kuhne cele mai adânci mulțumiri pentru sfaturile ce mi-ați dat la boala mea. Suferind din Maiu. anul trecut de reumatism articular (la incheeturi) m'am îmbolnăvit, făcând o cură la Teplitz, din nou și mai greu în Noembrie al aceluiaș an. Nu aveam nădejde de vindecare. doctorul își isprăvise toate mijloacele; nu-l puteam vedeă cu săptămânile și mă trimetea să stau mai mult timp în țări calde ca singur mijloc de vindecare. Atunci nevastămea în nevoea ei s'a adresat d-voastră. -

D-voastră ați avut bunătatea a ne da sfat prin scrisoare; dar din pricina slăbiciunii, nu puteam urmă dieta deplin. Abia la începutul lui Februarie am început băile, după ce simții oare-care îmbunătățire. Lucrarea s'a simțit repede și, după a treia bae s'a arătat fenomenele boalei așa că dacă n'ași fi fost pregătit prin cartea d-tale m'ași fi speriat. Cu toate astea tot m'a prins oare-care grijă, dar, cât de mare mi-a fost bucuria, când după baea a patra, am simțit o împuținare de înțepenire la incheeturi. Udul eră cafeniu închis și cu toate durerile ce simțeam, aveam deplina încredere, că am găsit un mijloc care lovește boala la rădăcină. Așa a și fost. În același elip cum boala prinsese incheieturile și mușchii, tot așa dispărea, scoțând dureri și aprinderi din trup. Peste 14 zile puteam iar să-mi văz de trebi. Martie cu ploile roci și vânturile lui, nu mi-a putut face nimic și de atunci mă simt sănătos și vesel. De aci înainte cura d-tale are un musafir mai puțin, dar un ucenic și prețuitor mai mult.

Cu nădejde și cu dorința cea mai mare ca metoda d-tale de vindecare să prindă tot mai mult și s'aducă omenirea dela civilizație superficială îndărăt la natură, cu cea mai mare mulțămire.

Cu stimă

Julius Sp. K. K. învățător

No. 66. Dureri de stomach, lipsă de poftă de mâncare, amețelă, vițiu la inimă, emora-gii, boală de plămâni, slăbiciune generală.

Mulțumire publică.

Soția subscrisului în vârstă de 61 de ani, suferea de un șir de ani, dar mai ales din 1890, de amețeli, când umbă, avea dureri în partea stomachului, lipsă de poftă de mâncare și slăbiciune generală.

La universitatea regească de aci, unde am dus-o pe nevastă în 1890, s'a constatat că are boală cronică de stomach și de nervi, și i s'a dat tot felul de medicamente pentru aceasta, dar starea ei, în loc de-a se face mai bună, era tot mai rea.

Când era să-i mai facă injecții cu limfa lui Koch, pe lângă celelalte tratamente, cari ținuseră până în Decembrie 1890, i-am oprit.

În Februarie 1891, nevasta era rău de tot. Amețelile se înmulțiseră de îngrijit, și slăbiciunea organelor de mistuire crescuse așa încât a trebuit să stea aproape 6 săptămâni în pat.

Doctorul H. i-a dat curățenii, a spus că boala e un vițiu la inimă și nu se poate vindeca și nici numai veni.

În Aprilie 1891, durerile de stomach se înrăiseră într'atâta încât numai suferea nimic, ei vărsă tot. În vremea asta resuflă greu și avea dureri de piept, și tot trupul se vedeă prapădit.

Am căutat-o și cu homeopații. Dar și aceștia au spus că boala nevastei nu se poate vindeca. Nici o îmbunătățire nu se vedeă de nicaeri.

În sfârșit, pentru foricirea nevastei mele, care era pe moarte, am venit la stabilimentul d-lui Louis Kuhne, fără medicamente și fără operații în Lipsca.

Acolo i-au dat dietă potrivită și băi de șezut cu frecături potrivite stărci ei, pe cari le făcea de două ori pe zi, după orânduirea d-voastre speciale.

Peste opt zile de tratament, se făcu o îmbunătățire obștească. Mistuirea era tot mai normală, și, după câteva săptămâni încetară și durerile. Amețelele, greutatea respirației, și celelalte răutăți le pierduse cu totul, și puterile trupesti se măreau din zi în zi, cu tot regimul vegetarian, încât nevasta se simte mai veselă și mai sănătoasă, decât înainte, și toți cei ce o vad atât de bine, rămân uimiți. De minunat e că și puterea sufletească i s'a îmbunătățit prin această cură, față cu ce era înainte și în timpul boalei. Ceeace doctorii din Lipsca n'au putut face în doi ani, s'a făcut în stabilimentul d-tui Kuhne, aproape în 8 săptămâni.

Se înțelege dela sine că noi vom rămânea toată viața recunoscători d-lui Kuhne, și îi dorim binecuvântarea lui D-zeu pentru fapta sa binefăcătoare omenirei. E un doctor, care cu adevărat vindeca și a'ută.

Lipsca

Gustav R.

No. 67. **Boală de ochi netămăduită, dureri de cap
nervoase, catar cronic, catar de bășică,
dureri în spate și în coaste.**

Onorate D-le Kuhne,

Impins de cel mai adânc simț de mulțumire, nu mă pot opri de a vă face cunoscut amănunțit mersul grabnicei *vindecării a suferințelor mele grele*, ca să faceți întrebuințarea ce veți crede.

Din copilărie sufeream de aprindere la ochi, care 'mi rămăsese de la vărsat. Zadarnic m'am căutat cu doctorii, boala a fost o vreme înăbușită cu medicamente, dar venea din nou peste scurt timp și încă mai cu putere. În zadar a fost calomelul, argintul viu și apa de zinc, aprinderea nu se potolea. Într'un lung șir de ani, am consultat aproape zece doctori fără de folos.

În vremea asta, durerea mea de ochi era tot mai rea, căpătase aprindere de ochi cronică și starea mea eră de plâns. Nădăduind vindecare, m'am dus la o clinică de ochi din Viena, unde m'au căutat 6 luni cu sare de bor, piatra iadului, sublimat, iodoform dar fără de folos. La ochiul drept mi se făcuseră 3 operații, din care pricină trebuie să rabd cele mai nesuferite dureri.

În vremea asta, starea mea eră tot mai rea și mai rea. Și doctorii în sfârșit au văzut că nu-mi mai pot ajuta nimic, m'au părăsit și eram lăsat pradă orbirei, dacă n'aș fi întrebuințat metoda d-tale, cărui datoresc vindecarea, după 6 luni de ținere aspră a sfaturilor d-tale (dietă neațăătoare și băi răcoritoare).

În vremea curei mi se îmbunătăți nu numai durerea de ochi din săptămână în săptămână, dar prin ea am scăpat de durerile de cap, de cari sufeream de trei ani. Pe urmă m'am vindecat de *catarul de gât și de slăbiciunea de bășică* care 'mi rămăsese pe urma unui tratament medical al unui catar de beșică, precum și de *dureri în spate și într'o coastă* rămase de la un junghiu. Mai ales starea mea generală e cât se poate de bună. Mă simt, de când cu metoda d-tale, mai bine de cât ori când.

Doresc ca mulți bolnavi să întrebuințeze metoda d-tale, care e singură adevărată pentru toate boalele, pentru ca să se adeverească pentru toată omenirea.

S. in Transilvania

Cu toată stima
Eugen R.

No. 68. **Aprindere de plămâni, difterie.**

Prea onorate D-le Kuhne,

Nu pot să vă arăt toată mulțumirea din inimă și cu deplină recunoștință pentru lucrarea minunată întâiu la boala fetei mele de 9 ani.

După ce doctorul meu de casă a căutat-o fără de folos 2 luni

și a spus că-i o aprindere de plămâni, a trebuit eu și nevasta să ne așteptăm la o nenorocire și nu credeam că fetița mea va mai fi sănătoasă. În această nevoie mă gândii la d-voastră.

V'am rugat, printr'o scrisoare, să veniți la mine și mi-ați spus: «Dacă ai încredere în mine și nu mai urmezi tratamentul doctorilor, copila se va face în scurtă vreme sănătoasă, bineînțeles, dacă vei urma întocmai sfaturile mele». Eu și nevasta am făgăduit și ne-am ținut. Urmarea a fost atât de uimitoare, că, chiar în dimineța următoare s'a văzut o îmbunătățire și încă și mai mult în ziua a doua și mai departe în fiecare zi. În ziua a opta am putut zice: copilul nostru a scăpat! Azi e deplin sănătoasă, se plimba și râde. Sunt deplin incredințat că, dacă nu erai d ta copila mea ar fi în pământ.

În același timp sosi în familia mea un mosafir vechiu, cu care luptăm de 14 ani, înfricoșata *difterie*, pe care au avut-o ceilalți cinci copii ai mei. Mărturisesc, prin proțioasa d-tale metodă, la toți cei 5 copii, boala s'a vindecat, de aceea nu lipsesc a vă mulțami încă odată și vă rog a întrebuința cele spuse, cum voiți.

Lipsea

Mulțamitor Karol I.

No. 69. Cătar cronic de stomach și de mațe, nervozitate, slăbire de judecată, gânduri de sinucidere.

Onorate d-le Kuhne. Sunt în stare să vă aduc vești bune. De pe descrierea boalei dinainte de cura, ai cunoscut bine starea mea.

Suferința eră foarte grea. Nervii mei suferiseră grozav din pricina unei hrăniri proaste. E limpede că nu mă puteam îndreptă în câteva săptămâni ori în câteva luni.

Văd că judecata mi s'a întărit și că sunt din nou cu gust de vieață. La sinucidere nici nu mai gândește, și nu mai sufăr de dureri de cap. Această din urmă a dispărut lesne. Am urmat sfatul d-tale și dorm iarna și vara cu fereastra deschisă, lucru ce-mi face mult bine.

Vedeți că metoda d-voastre mi-a adus îndatoriri mari. Dorese din suflet, ca mulți asemenea bolnavi să viziteze siabilimentul d-tale. Pot spune cu hotărîre că ași fi cautat mult timp fără a găsi cecece am găsit în întrebuințarea metodei d-tale în $1\frac{1}{2}$ de an.

Dorind institutului d-tale și pe viitor cele mai bune reușite.

H. i. Moravia

Hugo B.

Împărătesc și regesc poștaş.

No. 70. Oprirea perioadei.

Onorate d-le Kuhne! Vă este cred cunoscut că v'am scris încă în toamna anului trecut. Nevasta mea, dela începutul lui August al

acelui an, și-a *pierdut perioada*. Temându-mă să nu fie vre-o primedie pentru dânsa, v'am scris la 10 Octombrie, cerându-vă prețiosul d-voastre sfat și mi-ați scris să fiu liniștit că va veni. Cele spuse s'au întâmplat, după întrebuintărea curei, d-voastre, a veniț la 14 Martie 1894, dupăce lipsise 9 luni.

Asta-i urmarea minunată a metodei d-tale de vindecare și e ceva rar până azi, drept care am crezut să vă înștiințez.

Hiel

Cu înaltă stimă
H. H.

No. 71.

Tusă măgărească.

Dupăce am făcut tratamentul d-voastre copiilor mei cari s'au fost îmbolnăvit de această boală grozavă *tusa măgărească*, am reușit să capăt rezultatele minunate, așa că în 8 zile toți trei s'au vindecat, mă simt dator, să-ți aduc mulțumirile mele și pe această cale, dorind să fie numai metoda d-tale și în alte cazuri tot atât de prețioasă, lucru de care nu mă îndoiesc. Doresc ca bunătatea acestei metode de vindecare, să fie tot mai mai cunoscută.

Lipsca

D-na Tereze B.

No. 72 Slăbiciune generală, lipsă de poftă de mâncare.

Onorate D-le Kuhne!

Cu mare bucurie pot să vă împărtășesc vestea plăcută că prin cura d-tale *cunoscută* prin *scrisoare*, am căpătat la fiimea cele mai frumoase rezultate. După întrebuintărea a câte-va băi de trunchiu, am simțit îmbunătățire. *Oboseala* a lasat-o și are poftă de mâncare: incuerea s'a înlăturat și *culoarea galbenă a feței*, de când cu întrebuintărea curei, încet-încet s'a făcut mai roșie.

Kleinfalke,

Cu toată stîmă
F. B.

No. 73. Reumatism, boală de ficat, emoroizi.

Onorate D-le Kuhne!

Sunt aproape 4 ani de când m'am însănătoșit prin cura d-tale de atunci n'am nimic, îmi par mie și par tuturor celor ce m'au cunoscut și cu cari trăese acuma, o minune. Știi în ce stare rea am venit la d-ta.

Niciodata n'am fost deplin sănătos; *reumatism, răceală și alte boli* de tot felul, se urmau neconținut, timp de 10 ani, cât m'am căutat cu alopați și omeopați pentru *emoroizi și boală de ficat*. În urmă am consultat și pe un profesor mare dela Universitatea din Bonn. Ajunsesem de credeam că s'pe ducă. Până când, prin cura

d-tale minunată m'au lăsat și alte boli. După cum ți-am spus, eu și familia îți rămăneam recunoscători, așa că scrisoarea mea are scop a vă ruga în interesul altor bolnavi, cari sunt atâți, să dați aceste rânduri publicității. Ași putea să mărturisesc încă multe, ce folos am avut dela băile d-tale și dela hrana naturală în familia mea și în alte privilegii dar ar fi prea lung. Sunt în vîieță de 51 de ani, într'un oraș cu 115,000 de locuitori, de 16 ani, contabil la societatea evanghelică și am prilej să aflu despre aproapele nostru.

Inhinaționi din toată inima

Carmen

Mereu recunoscător
Ernesti.

No. 74. Boală de stomah și de nervii, încuere.

Mă simt dator să vă mulțumesc, că m'ați vindecat fără de medicamente și fără de operație, în 14 zile, de suferințele grele, ce aveam de vre-o 6 ani; *boală de stomah și de nervi*.

Ce n'au putut face doctori însemnați și medicamente, ați făcut d-voastră în cinci zile, anume sa am scaune regulate. Înainte trebuia să întrebuițez curățenie.

W. Westpreussen

Z. învățător.

No. 75. Boală de nervi.

Onorate d-le Kuhne! E adevărată datorie pentru mine, a va spune că metoda d-voastră de vindecare e de mare folos. Ea doboară ori-ce știință cari întrebuițează otrăvi, arată prin numeroase pilde cum întrebuițarea acestora, aduce nenorocire și nimicirea sărmanei omeniri.

Aproape fiecare a făcut experiență în familia sa ori asupra-și. Ar însemnă să fii orb, ca să primejduști de bună voe viața ta și-a celor ce iubești, când natura îți stă în cale. N'ași putea încheea aceste rânduri, fără să vă spun din nou ce-am spus adeseori tare, că descoperirea d-tale de a vindecă trupul, o cred genială și că pă-rerea mea n'o sprijin numai pe rezultatele mele, dar și pe urmările strălucite ce-am văzut timp de mai mulți ani la bolnavii din familie. Vă putem numi mântuitorul surorii mele. Prin lucrarea curei d-tale, am vindecat adesea copiii mei și îmi pare că știința d-tale e cea mai prețioasă descoperire ce-am făcut cât am stat la Lipsca.

Amintiri pline de recunoștință, voiu avea în totdeauna ori unde voiu fi și rămân cel mai aprins ucenic al învățătorei d-tale.

Viena

Cu toată stima vă salut
D-na Olga L. artistă

No. 76. Reumatism articular

D-lui Louis Kuhne, stabiliment de cură, Lipsca.

Dau mărturie că prin băile d-voastre de abur și prin cele de

trunchiu, repetate, m'am vindecat de *reumatismul articular*. Așa că, după a doua bae, puteam umblă singură, și voiu îndemna pe oricine la asemenea boală, să facă băile d-tale.

Lipsca

Cu stimă înaltă
G. G.

No. 77. Paralizia brațului.

Fiul meu mai tânăr August de B., atunci de 12 ani jumătate se plângea în Decembrie 1896, de dureri mari la umărul drept, cari în scurt timp ajunseră așa că nu era în stare să ridice mâna și brațul să-l întrebuințeze, trebuia să-l poarte în legătoare. Mai multe mijloace întrebuințate n'au folosit. Din întâmplare am aflat de tratamentul d-lui Kuhne și că a vindecat asemenea cazuri și hotărâi să-mi încredințez d-sale copilul.

Am urmat întocmai povețele d-lui Kuhne.

A trebuit mult timp, și mai eră să pierdem răbdarea, când se făcù o schimbare în bine la boala copilului. Nu numai paralizia brațului s'a vindecat prin băi și dietă, dar s'a tămăduit mistuirea leneșă și a căpatat poftă de mâncare.

Dresda

D-na locotenent K.

No. 78. Dureri în burtă, ergere albă.

Onorate domn! La plecarea mea de-acî, mă simt silită să vă aduc d-voastre, binefăcător al omenirii, cea mai adîncă mulțumire pentru vindecarea ce-am căpătat prin metoda d-voastre. Dupăce ani de-alungul am consultat doctorii cei mai buni și cari mai mult mi-au stricat, decît mi-au ajutat, m'am mîntuit fără ei de boala mea, mulțumită d-tale. Urmările strălucite ce căpătați la orice boală, mă vor face să îndemn pe orice bolnav, să se vindece fără doctori și fără operație.

Încăodată, pentru tratarea binevoitoare, cele mai adînci mulțumiri.

Lipsca

Semnez cu înaltă stimă
D-na F. L.

No. 79. Mistuire rea.

D-lui *Louis Kuhne, Lipsca!* Vă mulțumesc în numele soției mele pentru orînduirea băilor. Sănătatea soției mele eră smintită de 4 ani, și nu găsise ajutor nici la alopați, nici la omeopați; își așteptă moartea; atunci desnadejduți, ne-am îndreptat la d-ta. După 5 luni și $\frac{1}{2}$ de urmare a tratamentului d-voastre, soția mea e sănătoasă, cu putere și deplin întremată. Înainte de a veni la d-ta cântarea 104 funzi, acuma 126.

Rămînem cu adîncă recunoștință și înclinare prietenească.

Kirchein N. Z.

Al. d-voastre Th. W.

No. 80. Sarcină și ușurare la naștere.

D-lui *Louis Kuhne*, stabiliment naturist, Lipsca. Aci vă comunic nesilit, că prin cura ce mi-ați dat în scrisoare, am avut foarte bune rezultate. Nevasta mea avuse până acum 4 nașteri, cari au mers foarte greu. La a doua a trebuit clește; dar la a treia și-a patra, am întrebuintat *cura d-voastre*. S'a dovedit că e foarte bună, fiindcă amândouă nașterile au mers foarte lesno, dela sine.

Vă vorbesc în numele nevestei mele, aducând mulțumirile noastre. Lucrul, în adevăr, merită mulțumire, căci o naștere rea o ceva grozav.

München

Salutare prietenească

Georg. II.

No. 81. Podagră și gută.

Indraznese, d-le *Kuhne*, să v'aduc mulțămiri din inimă pentru tratamentul dat. Suferințele mele erau așa de grozave, aproape de când eram în școală, încât mai n'aș fi nădăjduit vindecare. Aproape dela vârsta de 12 ani, aveam dureri în părțile cari s'au prefăcut în podagră și gută. În cursul anilor, starea mi s'a tot înrăit, toți doctorii, și doar am consultat mulți, nu-mi puteau ajuta nimic. Măinele și picioarele erau la încheeturi noduroase și întarite, încât numai puteam purta nici mâinile, nici picioarele și nu puteam lucra nici a mă mișcă. Am stat așa 1 an și ¹/₂. Lucrul asta eră cu atâta mai greu pentru mine, eu cât nici un doctor nu mă mai putea ajuta. Trebuia alții să-mi dea de mâncare și de băut. Eram neputincios ca un copil mic, și eră greu și pentru cei din jurul meu, fapt care mă durea mult.

Indată ce, acum 6 luni, am intrat în cura d-tale, mi s'a îmbunătățit gută, anume picioarele, după 4 săptămâni, le puteam mișcă, lucru ce nu putusem de mult, apoi am putut să mă mișc și să umblu. Dar și degetele noduroase și țepene dela mâini și dela picioare, pe fiecare zi, erau tot mai normale și le puteam mișcă.

Numai cine a cunoscut nenorocirea mea, va putea înțelege cu câtă recunoștință vă scriu aceste rânduri.

Lipsca

Emil W.

No. 82. Dureri de gât, crouice.

Marturisese prin aceasta, că m'am vindecat de-o durere crouică de gât, care, prin tratamentul unor specialiști însemați, nu s'a putut vindeca. M'a vindecat însă doctorul naturist *Kuhne*. În-trebuințez de 2 ani băile date de d-sa, și mă simt foarte întărit, încât pot să dau pe săptămână fără greutate 30 de ceasuri de canto.

Lipsca

Clara văduva Cl. cântăreață.

No. 83. Dureri de cap, leșinuri, dureri de gât.

Onorate d-le Kuhne! Având în vedere minunata d-tale cură de căutare care m'a scăpat de dureri de cap, leșinuri și dureri de gât, mă simt dator să aduc mulțumirile cele mai calde pentru rezultatele bune ce am căpătat. Dorind să puteți încă lucra ani mulți, cu ajutorul lui Dumnezeu, pentru binele omenirii.

Lipsca

Carolina K.

No. 84. Epilepsie.

Subscrisul, mărturisește bucuros, că d. *proprietar de băi, Louis Kuhne din Lipsca*, a vindecat de epilepsie un băiat numit Golle, fost odată școlarul meu.

Atacurile de epilepsie veneau în urmă de mai multe ori pe zi și-i cășunau adevărata aiurare. După isprăvirea curei, n'a mai avut nici un atac și băiatul are o înfățișare sănătoasă.

Pe lângă asta, mai jos iscălitul trebuie să spun că, deși fără voea d-lui Kuhne, că d-sa pentru cura de patru luni, nu numai că n'a luat nici o despăgubire, dar a ajutat pe văduva Ida Golle, cu bani ca să poată îngriji mai bine de bolnav. Acest lucru îl știe numai d-na Golle și subsemnatul.

Cine poate să îngrijească de un bolnav cu atâta dragoste, acela va fi totdeauna un sfătuitoare al bolnavilor.

Lipsca

E.
învățător

No. 85. Strâmbarea șirei spinării, boală de nervi.

Onorate d-le Kuhne! Cu toată credința și mulțumirea vă pot mărturisi cât de fericit sunt cu tratamentul D-voastră și cu lucrarea acestuia asupra stărei fiului meu, (*strâmbarea șirei spinării*) cât și asupra boalei mele de nervi.

De mai bine de jumătate de an, ne ținem de tratamentul d-voastră.

N'o să mă sfiese a spune pretutindeni, unde mă vor întreba, vă imputernicesc să faceți cu această mărturie orice întrebuintare. Cu cea mai adâncă închinăciune.

Weimar

B. Amiral

No. 86. Influență, turburările minții, neliniște, nesomn.

Onorate D-le Kuhne, vă mulțumesc adânc pentru prețiosul D-voastră ajutor pe care l'ați adus soțului meu în boala lui grea. Nu voi înceta de a mărturisi lucrarea minunatei D-voastră curo.

Pe la mijlocul lui Decembrie 1896, s'a îmbolnăvit soțul meu de *influență*, atât de tare, încât ne temeam de ceva și mai rău, mai ales creerul era într'o stare rea.

Cu grijă am văzut timp de 14 zile crescând *boala de creier*, legată cu *neliniște*. Bolnavul trebuia păzit, zi și noapte și eram foarte îngrijorați.

După ce doctorii au spus că nu se poate face nimic și să stea liniștit, silită de ai mei m'am hotărît să încerc lucrarea curei D-tale, dovedită ca minunată și v'am chemat în ajutor.

Cum cele dintâiu cinci băi ați avut bunătaea să fiți singuri la facerea lor, chiar, după întâia s'a liniștit; după a doua a putut dormi; după ce, timp, de 14 zile, nu-i folosise nici un mijloc de adormire. După fie-care bae, judecata îi venea tot mai mult. Minteaa îi era din ceas în ceas, tot mai limpede. Și după patru zile veni o trezire minunată, ca după un vis.

De atunci, mulțumim lui Dumnezeu, nu s'a arătat nimic rău în această privință.

Deși înainte eram la îndoială, a trebuit să recunosc că prin metoda D-voastră s'a făcut adevărata minune. Nespun de marea grijă din care m'ați scăpat pe mine și pe ai mei, mă îndatorează la cea mai adâncă mulțumire. De asemenea și soțul meu vă salută, D-le Kulne, ca pe înăntuitorul său și într'o simțire cu mine, vă mulțumim cu respect.

Rămân a. d-voastră, salutându-vă cu multă supunere.

Dresda

Clotilde W.

No. 87. O amputație inpiedicată prin cura lui Kulne. (Raport).

Pe d-l H. proprietar de trăsurii în Einsenberg, l'a fost lovit un cal la genunchiu, foarte rău, cu potcoava. S'a unflat răpede. A adus doctor, care l'a căutat câțva timp, dar piciorul era tot mai rău și la urmă l'a sfătuit să meargă la clinica din Iena. S'a dus, deși de durere abia se ținea drept. Prof. Dr. R. din Iena a găsit că starea e foarte rea și că trebuie amputație, dacă vrea să scape cu viața; altfel umflătura cangrenoasă se va întinde mai departe. Acest lucru puse pe gânduri pe bolnav care veni la clinica din Lipsca, unde prof. dr. T. spuse că e nevoie de operație. În această stare grea începù d-l H. cura mea. Local nu i-am făcut mai nimic, ci mai mult tratament general. Umflătura bolnavului mergea așa de rău, fiindcă era încărcat cu matorii străine în burtă. Cu băi potrivite, cu comprese și dietă, s'a mai îmbunătățit prin eșiri afară, ud și asudare. Umflătura mergea spre bine. Toată vremea căutării a ținut 8 săptămâni. D-l H. nu și-a tăiat piciorul și sunt azi, de atunci, 4 ani și nimic nu i-a mai venit. Vindecarea s'a adevărit. A slujit ca martor la judecata și mulți cunoșcuți din orașul d-sale s'au căutat după cura mea.

No. 88. **Ingreunare și ușurare la naștere.**

Onorate d-le Kuhne! Intorcându-mă din călătorie, pentru bucuria mea, am auzit de jubileul d-tale pentru care te salut din suflet.

Tochmai c'un an înainte eram în Lipsca, mort de oboseală și slăbiciune; nădejdea mea, pe lângă D-zeu, era numai în d-ta, căci, după ce fusesem în cele mai însemnate băi din lume și consultasem pe cei mai renumiți doctori în zadar, după trei săptămâni de cura d-tale, mă simții atât de bine, încât mă hotărâii s'o țin înainte.

Iarna, pe celo mai mari receli, deși eram ingreunată, luam zilnic 2 băi; trăiam cumpătat și spre marea mea bucurie, avui o naștere ușoară, și în tot timpul sarcinei n'am simțit nici o indispoziție. Lucru de minune! La cei doi copii dinainte am avut nevoie de doică, fiindcă nu puteam alăpta, dar la acesta am avut fericirea să alăptez, mai dându-i și cremă de ovăz. Ii fac zilnic bae, de trunchiu câte 5 minute, fiindcă avea una dintre punguți prea mare. Dimineată îi fac o bae de 25° și-l stropeau cu apă rece. Ași fi dorit să vă arăt copilul, carei de 9 luni, și-i plin de carne nu umeșat ca un burete. Toți cei cari înainte râdeau de cura mea, îmi spun acum că am întinerit cu 10 ani, iar copilul și eu arătăm minunat. Sunt acuma aci în Ziulichau 12 familii cel puțin, cari țin cura d-tale. Sora mea, care a fost odată cu mine la Lipsca și care era tot ca mine, dar care în această vreme a mâncat multă carne, a avut o facere foarte grea, a trebuit să ia doică, și-i greu bolnavă.

Tuturor celor cari se'ndoese de cura d-tale, le doresc de departe, să le trimită D-zeu incredere.

Aceste rânduri să vă fie pentru jubileu, dovadă cât de mulțamitoare vă sunt, după D-zeu, și cum vă voi fi cea mai credincioasă ucenică. Vă salut pe d-voastră și familia.

Ziulichau

Cl. A.

No. 89. **Boală de ficat, piatră, slăbiciune de nervi,
gută la cap, dureri în burta.**

Onorate d-le Kuhne! De bună samă vă aduceți aminte că am fost la stabilimentul d-voastră de băi, dela 24 Iunie până la 13 Iulie. Cum știți, suferea de *ficat și piatră*. Când am plecat mi se îmbunătățise starea și nădejducați că, ținând cura, mă voi îndrepta deplin. După ce am venit aci, m'au apucat iar dureri mari. Am mai făcut și 2 pietre de fiere. În timpul durerilor, am făcut câteva băi de trunchiu, care mi-au priit. De-atunci mi-a mers bine; pot lucra toată ziua, fără să obosesc, așa că oamenii se minunează.

Intărit prin izbânda curei d-tale, am sfătuit pe o văduvă sărmană să facă și ea cura d-tale. Suferea de ani de zile de *slăbiciune de nervi, de gută la cap, de dureri de burta*, și era model de boală pentru doctorii de aci. A cetit cartea: «Metodă nouă de vindecare» și face

zilnic 2-3 băi de șezut. Fiindecă e groasă, în 14 zile s'a mai suptiat și durerile dela burtă nu le mai are.

Volmarstein

Cu înaltă stimă

L. S.

No. 90. Astma, emoroizi, inflamație la gât.

Onorate d-le Kuhne! La sfârșitul lui Octombrie anul trecut, m'am adresat d-tale prin *scrisoare*, să-mi dați sfat. Am primit răspuns în Noembrie 3. Vă povestesc pe scurt urmarea curii.

Nevasta mea face zilnic 3 băi de șezut; de 6 luni, câteodată și mai des, după nevoe. Vrstând băi de trunchiu cu frițiuni calde, cu băi de abur, mănâncă mai numai pâne de crupe și mere, mai adaugă legume și alte mâncări lesne de mistuit. Doarme cu ferestrele deschise, se plimbă la aer curat și se simte mai bine decât ori când. În lunile întâiu de cură s'au făcut în apropiere de organele sexuale beșici mari, cari, după ce s'au deșertat, s'au umplut iar. S'a făcut și la pântec o umflătură, din care a curs o materie urâtă. Astma și emoroizii au încetat. Nevasta mea nu mai simte greutate la mers și are cu totul altă înfățișare. După baia de șezut, tremură tare, de așudat eră greu. Acuma nu mai tremură. Are poftă de mâncare; mistuirea e mai bună, ce mănâncă mistuc. Puncam mare încredere pe cură și sunt incredințat că lucrează încet, dar bine. Toate bolile dinainte s'arată iar, dar mai slabe.

La aprinderea de gât rea a copilului meu de 3 ani, i-am făcut băi de șezut și-am avut reușită minunată. Pot să mărturisesc că-i bună metoda d-tale.

Hermisdorf

Cu înaltă stimă
adânc recunoscător
P. S., învățător.

No. 91. Reumatism, umflătură la picior.

Onorate d-le Kuhne! Nu pot să mă opresc de-a nu vă aduce mulțumire pentru vindecarea grozavei boli. Băile d-tale de șezut, atât de simple, m'au vindecat, în trei luni, de suferințele mele grele. Sufeream de mult de reumatism la mâini și la picioare.

Oasele la mâini erau așa de scoase, încât mâinele îmi erau schiloade, și nu puteam prinde nimic cu ele. Aveam așa dureri, că numai știam ce să fac. Picioarele erau așa de umflate, că abia mai eram în stare să urc treptele. Vă mulțămesc pentru grabnica vindecare, și doresc fiecărui bolnav, care suferă de așa boală, să vie la d-ta, cura d-tale e simplă și efină.

Lipsca

D-na Th.

No. 92. Umflătură la mitră, curgere albă. (Raport).

Intr'o zi veni la mine d-na H. din M., în ceasul de consultație și-mi împărtăși următoarele. Nepoata ei făcuse la mine în Februarie o cură, care avuse mare succes, și n'a lăsat-o până să nu facă și ea asemenea cură; «sunt, zise d-na H., bolnavă de mai mulți ani de burtă și mă caut fără folos. Doctorul imi spune că am o umflătură (chist) la mitră, care crește încot, dar merou. În curând va trebui o operație. Eu singură mă simțeam atât de rău că, i-am spus că n'o să pot suferi operația. Dacă e vorba să mor, voi muri și fără operație, căci pentru asta mă simt prea slabă. Puțin încrezătoare, am început cura d-tale, cum m'a povățuit nopoată-mea. Scaunul, neregulat de ani, s'a regulat minunat, la ziua a doua a curei, așa că aveam mai multe scaune regulate pe zi decât înainte. Udul eră de două, trei ori mai mult ca înainte, simțeam cum materiile bolnave se tot depărtau zilnic din trupul meu; burta scădea pe fiecare săptămână și se făcea normală. În fiecare noapte asudam, ceea ce nu mi se întâmplase niciodată înainte și, din zi în zi, mă simțeam mai bine și mai în putere. Lucru de mirat că, după fiecare baie, aveam o curgere albă, lucru ce nu eră înainte. Asemenea lucru s'a întâmplat zilnic de 2 ori, timp de 4 săptămâni. Intr'o zi mi s'a întâmplat o cădere a mitrei. Doctorul chemat a spus că nu-i cădere, ci o crescătură din mitră, în forma unei cane de cafea, grea de $4\frac{1}{2}$ pfunzi¹⁾ care a eșit din mitră, măcar că eră legată tare de asta cu două legături, crescătura, la urmă, s'a desprins, băile de șezut și dieta, urmate însă vre-o câțva timp, mi-au făcut bine.

No. 93. Schiopătare din pricina piciorului prea scurt, aprindere cronică de încheeturi, melancolie.

D-na H. scrie cele ce urmează, în scrisoarea de mulțumire pentru vindecarea fiicei sale.

Fică-mea Eliza, în vârstă de $4\frac{1}{2}$ ani, a căpătat în Octombrie 1899, reumatism articular, care l'am căutat cu doctori, fără de folos trainic. La începutul lui Februarie 1900, piciorul bolnav i s'a făcut mai scurt decât celalalt. De mult timp copila numai putea umbla. Trei săptămâni i l'au ținut în ghips, și patru a stat în pat, fără folos. Copila aveă și mai mari dureri. Altă cură la prof. Sch., aci, unde copila trebuca să stea neclintită, și a căpătat o mâncărime, pe care n'a putut-o suferi, deci nu s'a folosit cu nimic. La urmă am dus copila la spital, unde a stat iar trei săptămâni fără să cunoască nimic. La șoldul, care eră încă moale, s'a învârtoșat și înțepenit, după acest tratament. Piciorul a rămas tot mai scurt, și

1) 1 pfund = $\frac{1}{2}$ kilogram.

de mers nici vorbă de trei sferturi de an. Lucru și mai rău, fata cu căutarea din spital, ajunsese melancolică, așa că perdusem orice nădejde de vindecare; înainte de căutare, putea cel puțin să stea în picioare, lucru ce acuma li eră cu neputință. În această stare, am adus-o pe Eliza în căutarea d-tale. Am urmat cura și, spre nespusa mea bucurie, după trei băi, fata numai eră melancolică și stă în picioare. După trei zile, spre minunea mea, putea umblă, și în 14 zile putea urcă treptele dela casă singură; mușchii și incheeturile se muiaseră ca înainte de inflamație. Și după 4 săptămâni de căutare, se vedeă cu ochii cum piciorul mai scurt se lungise. Azi, după trei luni, sunt amândouă picioarele de-o potrivă și în stare de-a funcționa fără urma din boala veche.

Lipsea

D-na Minna H.

No. 94. Reumatism, întărirea burtei, emoroizi,
friguri de nervi, căderea mitrei,
tuse, scarlatină.

D-lui Louis Kuhne, Lipsca. Ediția a doua a cărții d-tale. «Metoda nouă de vindecare», am căpătat-o vara târziu în 1899. Indată, am cunoscut lumina, puterea învățături d-tale. De atunci, cu nevasta și copiii mai mici trăim după ea, și de aceea mă simt dator să-ți scriu o recunoștință.

Atunci în vârstă de 52 de ani, din pricina unei vieți neregulate și plină de întâmplări, sufeream de *nevrozitate mare periodică*, și de reumatism, nu eram în stare a lucra, eram plietisit de viață. Băile d-tale de șezut și câte-o baie de abur pe săptămână, dieta neațîitoare și dormitul cu ferestrele deschise, cum faceam mereu eu și nevasta. De mai bine de un an și $\frac{1}{4}$, sunt iar deplin sănătos și în stare a lucra, mai mulțumit și mai liniștit decât înainte. Cam iute din fire, mă simt schimbat acuma. În casa mea a intrat fericirea de mai înainte și pacea.

Nevasta mea suferă atunci de-o *cădere de mitră*, pe care doctorul n'a putut-o vindocă în $1\frac{1}{2}$ an. Odată cu mine a început și ea a face câte trei băi pe zi de câte jumătate de ceas, și urmă aproape dieta mea. Urmarca a fost că, chiar a doua zi, a avut scaun -suferă de încuere mare — dormi noaptea mai bine. S'a inviorat. Și, după 6 săptămâni, i se trecuse durerile din burță și în partea emoroizii. Vindecat de boală, născu un băiat, care îl crește după învățatura d-tale, e sănătos și frumos, și-a întrecut pe alți copii de vârstă lui. Și mănăncă a treia parte cât alții.

Nevasta mea n'a suferit de piept, etc.

Drepre frizurile de nervi ce avuse nevasta vre-o doi ani, din pricina multor încordări și ațtări din pricina băeților mei mai mari. De acestea s'a vindecat după povețele d-tale, în 14 zile.

Al șaselea copil al meu în vârstă de $4\frac{1}{2}$ ani, a căpătat scarlatină foarte rea și aiurea. Ori decătoori frizurile se ridicau, îi fa-

ceam o baie de trunchiu de un sfert de ceas. De obicei, îi trecea aiurarea îndată. În ziua cea mai rea din urmă, i-am făcut ziua 5 băi și noaptea 2—3 băi de trunchiu, după asta a încetat aiurarea și însănătoșirea veni pe încetul. La începutul scarlatinei, i-am făcut o baie de abur și l'am pus în pat să asude bine. Peste câțva timp, căpătă copilul *tuse mângârească*, în vremea aceștia i-am făcut câte 2 băi de trunchiu de câte un sfert de ceas. Și aceasta s'a trecut cu bine, peste 3—4 săptămâni, copilul s'a făcut sănătos.

De-atunci urmarea învățături d-tale ne-a adus în multe cazuri vindecare, încât eu la orice prilej, am îndemnat să urmeze după metoda d-tale.

Mai sus numitele boli, dacă le-ași fi căutat cu doctori, m'ar fi costat sute de mărci. Cu metoda d-tale, cum arată cartea, nu m'a costat nimic, numai puțină osteneală, pe care eu plăcere o faci pentru ai tăi.

Metoda d-tale, simplă și dieta, mă întărește nu numai trupește, dar și sufletește.

Puteți întrebuința cele de mai sus pentru publicare, dacă poate folosi la răspândirea metodei, care întrece pe toate cele de până acuma.

Elberfeld

Cu mare stimă

B. H.

No. 95.

Boală de piatră.

Onorate d-le Kuhne! Cu aceasta îmi dați voie să vă scriu despre câteva întâmplări din boala mea. Poate că asta pe d-ta să nu te mire, pe mine însă m'au speriat rău, fiindcă nu știam că îmi e trupul până într'atăta de încăreat cu materii streine.

Prin ud cu dureri, care mergeau dinainte spre stânga, în două dimineți de-a rândul, am făcut câte-o petricică (asemenea unei țanduri), și în mai multe zile, udul eră tulbure și cu câte-o petricică ascuțită, dar fără dureri. Mirarea mea a fost cu bucurie, fiindcă îmi arată folosul curei, și cred că se dovedește că piatra se topește în rinichi.

Am crezut că trebuie să vă spun cele de mai sus și va mulțumesc.

Bredstedt

A.

No. 96.

Slăbiciune generală, dureri de ochi,
dureri de burtă.

Onorate d-le Kuhne! O boală de burtă, legată cu *nervositatea*, de care nevasta mea suferea de vre-o 14 ani, și nu se putuse lecu prin căutarea cu mai mulți doctori.

În anul acesta se înrăi boala; îi veni o slăbiciune generală și

nu mai putea face nimic. Pe lângă aceste slăbiciuni, nu putea nici ceti nimic. Dela 17 Martie 1894 începă a întrebuință nevasta băile și sfaturile d-tale. Azi trebuie să spun că suferințele i-au încetat. Fie-care bolnav trebuie să cercă metoda asta, fiind-că e cea mai bună.

Lipsca

Cu stimă
G. F.

No. 97. Boală de nervi grea.

Onorate D-le Kuhne! Nu pot îndeajuns să vă mulțumesc prin aceste rânduri de ce ați făcut pentru viața și sănătatea mea. Fără de D-voastră n'aș fi azi în stare să vorbesc, că n'am avut folos nici de povețele doctorilor celor mai însemnați, știu mai mulți martori. D-voastră singur mi-ați dat viața, ce o credeam percută. Spun lucrul cu glas tare. Dorese și nădăjduese că descoperirea d-tale să fie spre binele obștească al poporului.

Viena

Recunoscătoare
Ema P.

No. 98. Mistuirea rea, nesomn.

Onorate D-le Kuhne! Cu bucurie pot să vă scriu că starea mea s'a îmbunătățit mult, de când fac băile de șezut, de trunchiu, cu frecături și de abur.

Mistuirea de care sufeream de ani s'a îndreptat. Mă simt mai tare și cu glasul mai puternic. Pe lângă asta voi să mai spun că *dorm foarte bine, lucru ce înainte, nu putam.*

Lipsca

Vă mulțumesc și sunt cu înaltă stimă
Amalia F.

No. 99. Incuere, emoroizi, dureri de stomach.

Onorate D-le Kuhne! După cum v'am arătat prin carta de alaltăeri s'nt foarte mulțumit cu rezultatele curei și mă bucur că va pot aduce la cunoștință că incuerea, de care sufeream de 40 de ani și în potriva careia întrebuințasem toate mijloacele, după *urmarea poveștelor d-tale scrise*, e deplin îndepărtată, de vreme ce am regulat, cel puțin un scaun pe zi. Pe lângă asta s'au lecut aproape emoroizii, pe cari li aveam de vre-o 50 de ani, de o dată cu incuerea.

Durerile de stomach m'au lăsat și chiar o apăsare ce aveam în partea dreaptă nu-mi mai e dureroasă, pe când cu 3 luni înainte, cea mai mică apăsare acolo îmi pricinuia dureri mari. În scurt, simt că lucrarea noiei d-tale metode de vindecare pe fiecare zi, se simte mai mult, de oarece unele dureri cari mă

țineau de 40 de ani și pe cari le căutasem și cu omeopatia, m'au părăsit. Trăiesc după povăta d-tale cu hrană neatățătoare și fac în fiecare dimineață o bae de truchiu cu frecături.

Aibling

Salut cu înaltă stimă
F. C. căpitan regesc și împărătesc.

No. 100. Boală de nervi, dureri de dinți, dureri de cap, nesomn, răgnșeală.

Onorate D-le Kuhne! Dupăce am cunoscut metoda d-tale, încă din 1887 și mulțumită ei, am scăpat de o boală de nervi, am avut ades prilej în anii următori să pun la încercare binecuvântata d-tale metodă. În una din ernile trecute, m'a apucat o durere strașnică de măsele care eră pricinuită de o măsea găunoasă din falca dreaptă de sus. Aprinderea era atât de mare că se umflase toată falca și mă durea îngrozitor, nici nu puteam dormi. Băi de șezut scurte, pe cari le făceam de mai multe ori pe zi îmi aduse alinare. După sfatul d-tale am făcut o bae de abur la cap, de o jumătate de ceas, urmată de o bae de șezut. S'au liniștit nervii atâțați și durerea m'a lăsat cu încetul. În câte-va ceasuri durerea mi-a trecut. De atunci întrebuițez băile de abur și la *durerile de cap, înepături în ochi* etc. și 'mi fac bine.

Cred că va interesă și pe alții leuirea ce am căpătat-o numai cu ajutorul băilor de șezut. Cum se zice m'am fost «răcit» și eram răgușit, așa că nu puteam nici șopti. După ce mai ținū asta vre-o 2 zile, eram dimineața tot răgușit. Am făcut pe la 9 ore bae de șezut. Aceasta m'a liniștit, stam până se făcea apa caldă. O inoii de două ori și am urmat baea 2 ceasuri și jumătate. Pe încetul răgușeala a trecut de tot și puteam grăi și cântă. Această leuire grabnică nu s'ar fi putut căpăta prin alt mijloc.

M'am mirat și m'am hotărit să vă mulțumesc pentru metoda d-voastră, căci cunoașterea acestui lucru poate fi de folos pentru mulți alții. De acea vă împuternicesc și faceți din ea cuvenita întrebuițare.

Lipsca

Cu înaltă stimă
Karl L.

No. 101. Vindecarea unui picior cu cangrenă.
care erau să i-l taie.

(Mărturie).

La 12 Iulie 1898, au adus la institutul lui Louis Kuhne, pentru căutarea fără medicamente și fără operații, din Lipsca, un băiat de 3 ani, Walter B., cărui autoritățile medicale din Lipsca, hotărâse că *trebuea neapărat să-i taie piciorul*. Tatăl n'a voit să se facă operația, și, în durerea lui de tată, s'a adresat lui Louis Kuhne, care a luat să-l caute după metoda lui. Și în adevărf copilul s'a vindecat.

Tatăl istorisi în următorul chip mersul boalei. Băiatul își rânsese piciorul. Părinții au chemat un doctor însemnat L., care pus piciorul în ghips.

Dar nu i-a fost mai bine și, deodată începù cangrena, și noaptea târziu au dus copilul la spital, unde d-rul primar T. spuse ă trebuie tăiat piciorul. Părinții n'au voit nici c'un preț, și l'au dus la d-l Louis Kuhne. În cura lui, starea i s'a îmbunătățit, durerile i au încetat aproape pe dată. Carnea cea neagră a căzut pe necetul, și s'a făcut alta nouă. La punerea ghipsului, i-au fost străuns un deget, care s'a pierdut. După 10 săptămâni de căutare, s'a vindecat piciorul atât de frumos, încât copilul mergeă aproape ca înainte.

Această vindecare minunată, s'a constatat și de judecători, neât a stărnit mirare, și au venit peste 6—700 de inși, printre cari și doctori, să vadă minunea și să se încredințeze.

No. 102. Puroierea urechilor, și dureri de urechi, friguri de climă.

D-lui Louis Kuhne, Lipsca! Am primit scrisoarea d-voastre de consultare și mă bucur că pot să vă răspund chiar azi.

După trei săptămâni de cură, m'am vindecat de curgerea de puroiu și de durerile cronice din ureche.

Vă mulțumesc din inimă pentru ajutor. Sunt foarte bine, și mai i-au dimineata câte o bac de trunchiu, 5 minute, și seara una de șezut de 20 minute. Vă mulțumesc din nou și rămân

Cu stimă înaltă
Carlos L. B.
America de Sud.

Puerto Cabello (Venezuela)

No. 103. Podagră cronică.

Onorate d-le Kuhne! Pot să vă spun c'am vindecat în 6 săptămâni cu metoda d-voastre, un om care suferă de podagră de 25 de ani și se căutase cu mai mulți doctori.

Fiți așa de buni și-mi trimeteți prin poșta un volum legat frumos din «Metoda nouă de vindecare» nemțește.

Cu stimă înaltă
Franz Sch.

Regiunea, ținutul Neuss.

No. 104. Colici de piatră la ficat, accese de plâns.

Onorate d-le Kuhne! Despre starea mea vă spun că e foarte bună. Am avut foarte des colici de ficat, cari au continut de câteva zile. De opt zile nu le mai am, înainte sufeream mult. Cu tratamentul d-voastre sunt vindecat de această boală grea. Rid de doc-

torii, cari m'au căutat de bolile mele grele, și cari mă întreabă ce-am făcut cu boala de arăt bine, sănătos și întinerit. Când în Bielefeld peste 30 de doctori, pe cari 'i-am consultat timp de 20 de ani, tot ce-am fi putut economisi în acești ani, s'a dus la doctori și la farmacie.

Bielefeld

Cu stimă, închinăciune

M. H.

No. 105. Difterie, incuere, dureri de spate, turburare de menstruație, dureri de cap și de ochi.

Onorate d-le Kuhne! Toamna trecută s'a îmbolnăvit fiul meu de difterie. Numai prin cura d-voastre l'am vindecat. Medicamentele date de doctor, le-am aruncat la canal. Doctorul voiă îndată ce-a început boala, să-l duc la spital, fiindcă eră cazul greu.

Și eu am întrebuințat cu folos cura d-tale. Sufream de incuere, dureri de șale, de dureri la menstruație, aveam dureri de cap și de ochi, de cari m'am vindecat. Asupra scaunului au lucrat cele dintăiu băi, întocmai cum serie în cartea d-tale. Sunt mulțumită c'am căpătat cartea d-tale.

Celle.

Cu stimă

D-na E. H.

No. 106. Epilepsie, cărcei.

Onorate d-le Kuhne! Mă simt dator să ți adue mulțumirile mele din inimă, pentru vindecarea repede a copilului meu de epilepsie și cărcei foarte rele. După ce am întrebuințat vreme îndelungă medicina, doctorul ne-a spus că nu ne poate ajuta cu nimic. Atunci ne-am adresat d-voastre, și am aflat de prețioasa d-voastră metodă de vindecare. După instrucția d-voastre, am făcut bai și a ținut dietă naturală. Spre bucuria noastră, s'a îmbunătățit starea foarte rea a copilului, așa că, peste 8 zile, a putut merge la școala, fiind sănătos trupește și sufletește.

Mulțumindu-vă încăodată, voiu îndemna prețutindenea la întrebuințarea metodei d-voastre.

Schonefeld

Cu înaltă stimă

Franz Anton B.

No. 107. Aprinderea măduvei spinării, boală de nervi.

D-lui Louis Kuhne, Lipsca! După ce-am aflat ce poate metoda d-tale de vindecare, și ce-a făcut asupra trupului meu, nu mă pot oprî de-a vă aduce la cunoștința următoarele:

Sunt de 28 de ani și sufream de-o boală de nervi și aprinderea măduvei spinării, care boală, prin căutare medicală, ajunsese

atât de departe, că nu puteam nici stă nici umblă, și la urmă m'au declarat doctorii că nu pot să mă vindec.

Totuși, după 12 săptămâni de întrebuintare a *curei ce mi-ați dat*, am ajuns atât de departe, că puteam umblă cu'n băț, și azi am fericirea să umblu fără băț un ceas. Vă aduc mulțumirile mele și rămân cu înaltă stimă.

Berksdorf lângă Zitan.

Gustav Sch.

No. 108. Catar de stomach, cancer la stomach, întârrirea ficatului, inflamarea splinei, boală de rinichi și de beșică, încuere, etc.

Iubite d-le Kuhne! Mă simt dator să-ți aduc mulțumirile mele din inimă, pentru vindecarea mea, prin cura d-tale de boli foarte rele. Prin ajutorul curei d-tale cu băi de trunchiu și de soare, și-a traiului cumpătat, am scăpat de boalele următoare, fără să fiu silit, mărturisesc cu plăcere, ca și alți bolnavi să aibă încredere în metoda d-voastre. Sufeream de mulți ani, de catar la stomach, care amenința să fie *cancer*, și-mi pricinuiă dureri grozave. Am mai căpătat *intârrirea ficatului, umflarea splinei*, boală de rinichi și de *beșică*, precum și *incuere*. Toate mijloacele medicale și consultații cu o mulțime de specialiști (profesori dela Universitate și clinici); n'au fost în stare să-mi reguleze măcar scaunul, cu atât mai puțin să mă scape de celelalte boli, ori măcar să le micșoreze. De când întrebuintez cura d-tale, sunt sănătos.

Mii de mulțumiri
cu stimă înaltă
W. A.

Tetschen pe Elba

Imperial și regal, funcționar vamal

No. 109. **Oftică înaintată.**

Onorate d-le Kuhne! După ce am făcut experiență tristă cu doctorii, mi-am cumpărat cartea d-tale: «Metoda nouă de vindecare», și l'am căutat după metoda d-tale, pe copilul meu, care doctorii îl socoteau că nu se mai poate vindeca de oftică. E ceva minunat,—copilul, spre uimirea tuturor, s'a vindecat.

Cu închinăciuni prietenești, rămân al d-voastre.

Ludwiglust

D-na P. E.

No. 110. **Râni cangrenoase.**

Proa onorate d-le Kuhne! Fiul meu cel mai mic își opărise mâna cu apă clocotită. Noroc că aveam cartea d-voastre.

Am putut cauta rana după metoda d-voastre. Urmarea a fost minunată: aproape în 8 zile, rănilile au fost vindecate, și n'a rămas nici urmă de cicatrice. Vă sunt cu atâta mai recunoscătoare, cu cât, câțiva ani înainte, am avut asemenea caz, și, cum nu cunoșteam metoda d-voastre, am adus un doctor. Căutarea lui față cu a d-tale e ca noaptea față de ziua luminoasă, și, de aceea, vă arăt public cca mai mare recunoștință și respect.

Tengern

Cu înaltă stimă
Heinrich B.

No. 111. Boală de stomach, catar de plămâni.

Fiind-că m'am însănătoșit prin cura d-lui Kuhne, mă simt dator să-i mulțumesc prin publicitate.

De 16 ani *sufeream de stomach*. Nu aveam scaun dela sine și nici nu puteam eși cu udul; eram slab de piept și aveam catar de plămâni. Am consultat mulți doctori în Freiburg, Berna și Geneva, cari, din nenorocire, nu mi-am putut ajuta și nici măcar să mă ușureze. După ce am făcut o *cură specială de mai multe săptămâni după metoda d-lui Kuhne*, sunt în stare să-mi îndeplinesc slujba, anume să-mi duc hotelul, corespondența și socotelile.

După dieta și povețele d-lui Kuhne, mă simt deplin sănătos și în stare a lucra. Mărturisesc din bună-vocea mea.

Schwarzscheid, Cantonul Freiburg (Sviteră)

E. W. S.

No. 112. Curgere de urechi, dureri de cap, polip la ureche și la gât, puroiarea osului urechei.

Onorate D-le Louis Kuhne! Fiul meu suferă de 7 ani dureri de *urechi* și de *gât* și toate doctoriile nu-i foloseau nimic. Anul trecut căpătă *curgeri grozave la urechi* și dureri de cap. M'am dus la un specialist pentru urechi, nas și gât. A găsit *polip* în *urechi* și *gât* și trebuia operație, care s'a și făcut. După trecerea de 3 săptămâni, iar a căutat copilul, de astădată doctorii au găsit *puroiarea osului urechei* și au hotărât altă operație. M'am dus la un doctor omeopat, care mi-a spus acelaș lucru.

Intr'o călătorie auzii de *institutul* d-tale și m'am dus cu copilul la Lipsca. După ce l'am căutat întocmai după povețele d-tale speciale, s'a vindecat de tot. Mă simt dator să-ți aduc mulțumirile mele din inimă. Fiind-că n'am cartea d-tale «Metoda nouă de vindecare» și ași dori s'o am, vă rog mult a-mi trimete un exemplar. E adevărată comoară și trebuie să nu lipsească nici într'o familie!

Vollmarshain

Cu înaltă stimă
Bruno S.

No. 113. Piatră la bășică, ușurarea facerii, boală de plămâni.

Iubite D-le Kuhne! Pot să te înștiințez, cu multă bucurie, că îmi merge foarte bine și că mă simt mult mai sănătos. Pot să vă împărtășesc și despre alți bolnavi, că metoda d-tale aduce serviciile cele mai bune, dacă o urmez cu asprime. Un fiu de morar suferă de *piatră la bășică* și toate doctoriile medicilor nu-i foloseau nimic. La urmă a început tratamentul D-voastră. După scurtă vreme s'a topit piatra și a eșit prin ud afară.

() femeie de 37 de ani, care avuse multe faceri grele și nenocite și cari nu-și putea alăptă copii, a ținut de asemenea cura D-voastră. Urmarca a fost c'a avut naștere ușoară și fără de ajutorul moașei. Și, de unde înainte nu putea alăptă, acum aveă lapte din belșug.

Un tânăr, *bolnav de piept* face cura și starea lui se îmbunătățește mereu, de și doctorii zisuseră că nu are leac. Metoda D-v. se întinde aci mult.

Brazilia. Germania Costa da Sera

cu înaltă stimă
H. St.

No. 114. Dureri de ochi, erupții la față, dureri la gât, difterie, pojar, scarlatină.

Onorate D-le Kuhne! Ca și mai înainte, nu am destule oviute să vă mulțumesc pentru cât vă datoresc. Deși roș și gras, eram foarte bolnav. Din copilărie aveam o *durere de ochi*, care a încetat după ce am mai crescut. De atunci incoace, aveam mereu *erupții la piele*, mai tare la față. Nu trecea an, în care să nu fiu rău bolnav. În fiecare iarnă aveam *dureri de gât, difterie, pojar* ori *scarlatină* și adesea atât de rele, că se temeau sa nu mor. Când mă gândesc cât de rău bolnav eram și cât de sănătos mă simt acum, n'am cuvinte să vă arăt mulțumirea. *Cura D-voastră dată prin scrisoare* mi-a fost mântuirea. Ai mei îmi spun că fizionomia mea s'a schimbat. E de prisos să vă mai arăt deplina mea încredere în metoda D-voastră. Cu ori-co prilej indemn călduros la metoda D-tale de vindecare, mulțumindu-ți din toată inima rămân al D-tale.

Oetingen

Cu toată stima
Lina M.

No. 115. Tuberculoza genuchiului

Onorate D-le Kuhne! Nu știu cum și în ce chip ași putea mai bine să vă arăt părerea mea pentru fapta d-tale bună că m'ai povățuit.

Mă gândesc că tuberculoza genuchiului meu căutată 6 ani de

doctori, cu toate astea a fost ajuns la sfărâmarea oaselor și a trebuit să mă opereze. Nu mai vorbesc de asta cât trebuie. Dar atâta voi spune, după 3 luni dela operație, rana s'a vindecat și mă socoteau doctorii ca vindecat, pe când eu mă simțeam bolnav de tot. Cea mai bună dovadă eră că venind în căutarea d-voastră, genuchiul îmi eră înfășurat într'un bandaj de 10 metri, pe care l'purtam de 5 ani, fiind umflat și la locul operat rana eră deschisă. După cele dintâiu zile, nu mai purtam bandaj. Genuchiul și-a căpătat forma dinainte și rana s'a tot micșorat, până s'a închis.

Azi sunt în stare să-mi văd piciorul sănătos și vă rog a socoti mulțumirea mea ca o recunoștință pe vecie. Dumnezeu să te binecuvinteze pentru binefacerea ce mi-ai făcut mie și multora și să te ție, onorate d-le Kuhne, ani mulți în sânul familiei pentru binele omenirii.

Cernăuți. Bucovina

Cu prietenească amintire al D-tale
Stefan St.
elev la Seminar și Teologie

No. 116. Spondilitis (umflarea vertebrelor), sarcină ușurată.

Onorate D-le Kuhne! Nevasta mea suferă, după spusa doctorilor de spondilitis (umflarea vertebrelor). Stă în pat de vre o 2 ani și eră în ghips, etc. fără ca răul să scadă. La urmă doctorii spuseră că va avea un abces ori așa ceva. Atunci a aflat ea de cartea d-voastră, a cumpărat-o, mi-a dat-o și mi-a cerut pareroa. Am citit-o și am sfătuit pe bolnavă să cerce ou metoda D-voastră. Urmarea a fost minunată! Abcesul prorocit de doctori nu s'a făcut dar s'a îmbunătățit starea generală. A putut să se scoale spre minunarea doctorilor fără ajutorul cui-va. Repede a lăsat și pansamentul. Anul următor, bolnava, părăsită de doctori, nevasta mea, îmi dădeă nădejde că voi avea *copil*. Eu și nevasta suntem încredințați că metoda D-voastră s'a dovedit aci mântuitoarea vieței. Vă vorbesc în numele nevastei și vă rog a primi cele mai din inimă mulțumiri.

Zürich

Cu cea mai înaltă stimă rămân
M. de St.

No. 117. Tuberculoză.

Onorate D-le Kuhne! Am de doi ani, cartea D-voastră «metoda nouă de vindecare» și mărturisesc că în boala mea de tuberculoză, am căpătat rezultate minunate, așa că vă sunt recunoscător pe viață.

Aproape de mine stă o fată schiloadă a unei femei, toți doctorii spuseră că nu i se poate îmbunătăți starea de vindecare. Am crezut că tot se putea ajuta. Vă rog să vă dați părerea și hotărârea.

Obersteinach (Bavaria)

cu stimă *Iosif H.*

No. 118. Trahomu, aprindere de ochi.

Prea Onorate Domnule Kuhne! Am zăcut timp de 2 ani de *trahom sau aprindere de ochi*. În acest timp nu-mi a putut ajuta nici un medicament așa că în cele din urmă am fost silit să recurg la metoda d-voastră, ale cărei urmări din cale afară de bune se au arătat curând. Până în 2 luni ochii mi-au fost complet vindecați și de atunci boala n'a mai revenit.

Dacă mi va fi cu putință în anul viitor voi veni la Lipsca, pentru ca să cunosc pe bine făcătorul meu și să devin ucenicul vestitului d-voastră stabiliment.

Cu rugămintea de a-mi expedia *prospecte-gratis* cu mărturii de vindecare, ca 30 nemțești și 30 ungurești, pentru ca să le împart cunoșcutilor mei, mă subscriu

Budapesta. Ungaria

Cu cea mai înaltă stimă,
Karl Th.

No. 119. Idropică, picioare umflate, dureri de cap, încuere (constipație).

Onorate D-le Kuhne! De un an am cartea D-voastră «Metoda nouă de vindecare». După recomandata mea mulți prieteni au întrebuințat metoda și s'au îndreptat. Ați căpătat mulți prieteni și toți o găsesc bună și practică. Nevasta mea, în vârstă de 33 de ani, suferă din copilărie de *incuere și de dureri de cap*. Eră silită să iă curățenii și medicamente. De când face cura d-voastră, onorate d-le Kuhne, nu mai are nici o boală, chiar umflarea *picioarelor, dropica*, constatată de doi doctori, nu mai sunt. Și eu am întrebuințat baile d-voastră cu mare folos. Vă rog trimeteți-mi și celelalte scrieri, anume «Știința fizionomiei» precum și o carte de bucate. Cu cea mai mare silință vom căuta și în viitor a lăți «Metoda nouă de vindecare».

Bolkenhain (Silezia)

cu stimă
Karl K.

No. 120. Emoroizi, nesomn, învârtășarea burtei

D-lui Louis Kuhne, institut pentru vindecarea fără medicamente și fără operații, Lipsca. După ce am fost părăsit de doctori zari mă caută de 2 ani fără folos am căpătat *sfatul d-voastră ce mi-ați trimis prin scrisoare*.

Am făcut băile după povăța d-voastre și am ținut dietă.

Nevasta mea și copiii s'au minunat că am răs de câteva ori, lucru ce nu văzusem de 3 ani. Scaunul e regulat. *Nodurile trânturilor și umflăturile* au perit, dorm bine, pe când înainte sufeream de *nesomn*.

Vă rog, primiți mulțămirile mele cu cea mai mare stimă.

St. Petersburg. Rusia

W-ch.

No. 121.

Boală de ficat, încuere.

Onorate d-le Kuhne! Azi, cu și soțul meu, v'aducem cele mai adânci mulțămiri pentru binele ce ne-ați făcut: Am fost în Lipsa în 1899 și am fost atât de bine după cura d-voastre.

Barbatul meu era foarte bolnav de ficat și toți aici în Danimarca socot ca o minune că s'a putut vindeca. Eu sufeream de *incuere* și m'am vindecat de asemenea.

Vin aici mulți cari vor să cunoască metoda d-voastre și cartea. De aceea, vă rog să traduceți niște povețe în limba daneză și *svediană*. Le voi trimite în Danimarca, Norvegia și Suedia. Imi va fi mai ușor prin cărți să conving lumea.

Mordrupgaard, în Danimarca.

D-na H. B.

No. 122.

Diabet (zahăr la ud).

La plecarea mea din Lipsa, nu mă pot opri, d-le Kuhne, la Flossplatz 25/24, să vă mulțumesc din inimă pentru vindecarea ce am căpătat cu metoda d-tale.

Sunt de 66 de ani și sufeream de mult de diabet. Am întrebat mulți doctori fără de nici un folos. Niște prieteni bine voitori mi-au tras luarea aminte asupra *metodei de vindecare fără medicamente și fără operație*. Am plecat la Lipsa, am urmat povețele d-lui Kuhne, în conștiință.

După 14 zile de cura, zahărul a scăzut dela 1,85% la 1 $\frac{1}{4}$ % și, după altă săptămână, de tot. Altă dovadă e că, după 4—5 săptămâni, nu mai era nici urmă de zahăr. Asta o constată chimistul oficial, precum și d-rul Röhrig, d-rul Elsner, d-rul Bach, și dr. Prager.

Cu deplină încredere pot să îndemn pe bolnav să urmeze metoda de vindecare a d-lui Kuhne, de oarece, aci și în Barmen, cunosc mulți cari s'au vindecat.

In Zt. Lipsa.

L. B. din Barmen.

No. 123. Idropică, aprindere la pept, boală de plămâni.

Onorate d-le Kuhne! Rândurile mele de azi să vă arate adâncă mea mulțămire, pentru sănătatea prețioasă ce-am căpătat prin metoda d-tale. Vă prețuesc foarte mult, fiindcă v'ați jertfit pentru așa scop.

De doi ani, sufeream de *aprindere la piept*, și stam la p. i. Aveam și idropică, doctorii cereau să-mi aducă îmbunătățire, dar în zadar. Așa că am început să-i disprețuesc. Prin *sfaturile d-tale*, m'am *vindecat*: din întâile zile de întrebuințarea curei d-tale, am simțit îmbunătățire și tuberculele dela burtă s'au topit.

Vă mulțumesc pentru sănătatea căpătată, scumpe d-le Kuhne, și rămân a d-voastre.

Binzikon, Seiřira

D-ra Ila Sch.

No. 124. Umflarea ghindurilor, dureri de măsele,
boală de ochi, catar, catar la vârful
plămânilor, îngustimea pieptu-
lui, astmă. poluții.

Onorate d-le Kuhne! Scriitorul acestor rânduri, misionar, se crede fericit că a învățat noua d-tale metodă de vindecare. Singur faptul că a eșit cartea d-tale în 25 de limbi, mi-a tras luarea aminte. Acuma citește știința fizionomiei și celelalte scrieri, și unde merg pretutindena lătesc metoda d-tale.

Sufeream de dureri mari de măsele, de umflături la ghidurile din dreapta și din stânga; aveam ochii turburi, catar la gât, cu povețele d-tale scrise, am scăpat. Toate încercările mele au eșit la capăt. N'am nimic de zis, dacă veți povesti astea în cursurile d-voastre, ori dacă le veți întrebuiți altfel. De bună seamă ași fi murit în câțiva ani de oftica, dar noroc că'm găsit calea cea bună. M'am vindecat și de un catar la vârful plămânilor, de astmă și de poluție.

Schonau

Vă salut cu stimă
al d-voastre
Păstor și misionar
E.

No. 125. Facere ușoară și repede.

Onorate d-le Kuhne! După cum mi-ați spus, așa s'a întâmplat. Nevasta mea a născut lesne un băiat voinic.

Cu cea mai mare tarie ce vă puteți închipui, a ținut cura d-voastre.

Facerea a mers foarte bine. Dimineța la 9^{1/2}, au început durerile, și la 9^{3/4}, deci peste un sfert de ceas, a născut. Doctorul, pe care-l chemasem, a plecat cu'n ceas înainte, zicând că nașterea va fi peste 2 zile. În potriva prorociei, copilul a venit îndată după plecarea doctorului, și am slujit eu de mamoș. După naștere, nevasta s'a simțit foarte bine. Întăia gândire i-a fost la d-voastră, onorate d-le Kuhne; «toate astea d-l Kuhne le-a spus dinainte» au fost întâile ei vorbe.

Primiți cele mai sincere mulțumiri pentru *minunatele d-voastre poveți*. Cartea d-voastre va fi și va rămânea *ulerărată evanghelie*.

Doctorul meu, care a venit mai târziu, a rămas uimit de nașterea răpede și ușoară. În practica lui de 41 de ani (e de 65) n'a văzut așa lucru. Asemenea caz e un trimuf pentru sistemul acesta!

Cu cele mai mari mulțămiri din inimă dela mine și nevasta.

Palatul L. Olanda

Cu stimă
A. S.
Căpitan de cavalerie, regal.

No. 126. **Fistulă la mațe, umflătură la mațe.**

D-lui Louis Kuhne, Lipsca. Voiți să aveți știri mai departe despre starea mea? După ce mi-ați dat *povețe potrivite prin scrisoare*. Sunt vesel că vă pot împărtăși că *fistula și umflătura dela mațe* s'au vindecat de 2 săptămâni. Câtva timp n'am putut urmări cura d-tale întocmai și întocmai. Dar, pe urmă, am urmat înainte cu povețele d-tale. În săptămâna a doua din Ianuarie, am început a face zilnic câte 3 băi de șezut cu frecături, din pricina răcelei, însă, de 15° și 16° R. Dieta o ținui aspru și acuma sunt deplin sănătos.

Cărilor d-tale minunate le dorește răspândire. Cu recunoștință și mulțămire.

Holte lângă Copenhaga. Danemarca.

Julia L.

No. 127. **Nervozitate în cel mai înalt grad, perversitate sexuală, onanie.**

Prin aceasta mulțumesc d-lui Kuhne pentru ajutorul ce mi-a dat la boala copilului meu de 3 ani, și-i mulțumesc. Nici frica, nici pedepsele nu-l opeau. Numai prin băile de șezut cu frecături și dietă aspră, copilul s'a vindecat de *nervozitate* și de *onanie*. Cu stăruință arăt pretutindeni metoda de vindecare a d-lui Kuhne.

Lipsca.

Cu înaltă stimă
H. S.

No. 128. **Apă la inimă, astmă cronică.**

Onorate d-le Kuhne, Lipsca. Am suferit mai mult de trei ani pe *apă la inimă și de astmă*. M'au căutat mai mulți doctori civili și militari precum și de dr. P. din Cracovia, care e foarte însemnat. Dar cu toții fără folos. Numai povețelor D-tale și scrisorilor datorese că, de 6 luni am scăpat de bolile mele rele și primejdioase și m'am vindecat. Pentru cari vă mulțumesc din inimă.

Rzeszow, Galiția.

Rămâne cu toată stima M. A.
Membru al dietei Imperiale Regale.

No. 129. **Reumatism articular, boală de inimă, cancer la mîtră, emoroizi, mistuirea rea, greutăți la stomach, dureri într'o parte și'n spate.**

Onorate d-le Kuhne! Ca președinte al societății cuhniștilor, cari sunt vre-o 300 și, mai ales al geniului d-tale și al talentelor nelentrecute, mă simt dator, să vă mărturisesc, că metoda D-voastră de vindecare scapă pe mulți candidați la moarte și-i însănătoșează, printre cari unii erau socotiți de doctori ca perduți.

Prin cura D-voastră s'a vindecat un bolnav de *reumatism articular* care se întinsese și la *inimă*. Deasemenea a întrebuințat cura

o femeie bolnavă de cancer la mitră, care se cautase, fără de folos, cu vreo zece doctori însemnați. Între aceștia a fost și directorul clinicii orașului, care a făcut operația și, după ce a deschis burta, n'a voit să mai facă operația, bolnava fiind prea slabă. Boala eră atât de înaintată, în cât doctorii ziceau că bolnava abia de va putea trăi încă 3 luni, și, cu toate astea, acuma peste 6 luni, de când boala ei, ne în stare de a se vindeca, s'a tămăduit. Și eu urmez cura D-tale de mai bine de un an, și sunt atât de bine că mă cred vindecat. Sufeream de emoroizi, și mistuire rea care-mi făcuse greutate la stomach, dureri la dreapta, la stânga și'n spate. Puteți întrebuiță această scrisoare pe care v'o trimet nesilit de nimeni, după cum veți crede.

Rămân cu respect și vă salut.

Buenos Ayres.

Vincente D.

Președintele „Societății Kuhne”.

No. 130.

Dureri de ochi.

Onorate d-le Kuhne! Din recunoștință nu mă pot opri de a vă povesti mersul *boalei de ochi* a copilului meu de 12 ani, după ce am primit prin scris, răspuns la scrisoarea mea, povețele D-voastre le-am urmat. Cine ar putea descrie mirarea mea? După trei săptămâni de băi, bașatul s'a vindecat; după alte opt zile, eră chiar bine de tot și până azi, nu mai are nimic la ochi, tânărul e deplin sănătos. Ceeace doctorii n'au putut face în 3 ani, ai făcut D-ta Onorate Domn în 4 săptămâni prin metoda D-tale, pentru care îți mulțumesc din inimă. Voi să mai spun tot odată că scriu această din îndemnul meu și că le puteți întrebuiță în interesul D-voastre.

Riemscheul-Hasten

Cu stimă G. F.

No. 131.

Strictură.

Onorate! Cu bucurie iau condeiul să vă împărtășesc că metoda D-voastre de vindecare, pe care am urmat-o aspru după *scrisoarea* d-voastre dela 23 August, până la 1 Octombrie, m'a făcut sănătos,

La începutul săptămânei a doua, după ce s'a făcut o infamație m'a lăsat strictura și es ou undul ușor, și din bielsug. Niei odată n-am fost așa bine, chiar când eram sănătos!

Primiți, D-le Kuhne, cele mai adânci mulțumiri, Dumnezeu să vă binecuvinteze pe D-voastră și metoda, și de a găsi tot mai multa lățire în toată lumea!

Peste câteva zile vă voi scrie despre nevasta mea, care suferă de 5 ani de surzenie, și vă rog, să-mi dați și pentru aceasta *sfat prin scrisoare*. Mai târziu ored că o să vă pot vedeă chiar.

Altsohl-Ungarie

Cu stimă I. H-n, proprietar de fabrică

CÂTEVA EXEMPLE
PENTRU ȘTIINȚA FIZIONOMIEI

Încărcare așezată cu desăvârșire numai în față.

Încărcare așezată eu desăvârșire numai la spate.

Încăcare în față, pe amândouă părțile și la spate,
dar încărcarea din față e covârșitoare.

1992

Un copil injectat, hultuit și rehultuit de 45 de ori
cu tuberculină și de aici urmările cele mai dăunătoare.

Vezi lămuriri în broșura mea *Creșterea Copiilor*, Bani 65.

Fig. 10

cu tuberculii și de aici urmările cele mai dăunătoare
la copil injectat, după ce a rămas de 42 zile

INDICELE ALFABETIC

	Pagina
Abces, fistulă la maț	300
A doua conferință	18—31
Adunături de sânge	215
Aerul din cameră	88
Afecțiune, boală la creeri	235
Afumatul hranei	89
Alăptarea copilului	233—234
Alimentele, hrana conservată în oțet	89
Alopatia în asemănare cu arta nouă de vindecare	13
Aluat și drojdii, maea, pildă despre ele	48
Amputație 210. 217. 226. 283—284. 290—291	
Amputație de picioare, înlăturată prin întrebuințarea cureii lui Kuhne	283—284. 290—291
Analiză chimică	94
Anemie 71—73. 81. 93. 161—165 258—259	
Animale domestice, hrănirea lor prea mare	88—89
Antifebrină	49. 183. 221
Antipirină	49. 185. 221
Aparat de copt pâne	106
Aparat de gimnastică p. îndreptat mâinile și picioarele	253. 286—287
Ăparat pentru baie de abur, demontabil pentru cameră	75
Apă, comprese	212—213
Apă la cap	167—168
Apă la inimă	300
Aplecare (dispoziție) spre boale	52—53
Aprinderea	47
Aprindere de creeri	157. 180—183
Aprindere de gât	175. 235
Aprinderea de ochi, egipteană	167. 259. 276. 297. 299

	Pagina
Aprindere de plămâni	124. 276—277. 299
Aprindere de rinichi	267
Aprinderea încheeturilor șoldurilor	61. 253. 265. 286
Aprindere la pept (tâtele femei)	298
Aprinderea locului de frecături	83. 203—204
Aprinderea măduvei spinărei	292—293
Aprinderea mâinii gros	255
Arșită în gât	94
Arta de vindecare naturală și for. întrebuințate până acum	10. 219
Asfixie	206—207. 272
Astma	118. 126—127. 135. 260. 273—274. 285. 299. 300
Astuparea canalului udului (stricturi)	141
Așchie și înrăurirea ei	15
Atac galopant	118. 120
Atrophia cerebri (atrofia creierului)	117
Atâtarea, cauza fermentării	26
Ascultație	118—119
Auz greu	171—172. 272
Baboane	132
Bacilul leprei	151—152. 153
Bacili, produs al fermentării (dospirei)	25. 28. 124
Bacterii	48
Bae de aburi la cap	76. 78
Bae de aburi la gât	78
Bae de aburi la pânțee	76—78
Bae de aburi la o parte din trup	77—78
Bae de soare numai la o parte din corp	79—81
Bae de șezut cu frecături	81—85
Bae de trunchiu cu frecături	81
Bai de aburi peste tot trupul	74—78
Bai de soare	78—81
Bai de șezut	14
Bai de vapori	74—78
Bai întregi	14
Bai pe jumătate	14
Baudaj de gips	286—287. 296
Banca cu trestie	77
Barbătească, slăbicina ori neputința	137—138. 256
Barbă, cu pecingina	256
Bătae de inimă	146—147. 260
Băuturi, mistuirea lor grea	89
Bere și neajunsurile ei	87
Betia	202
Boala copiilor, aboală	158—160. 221. 269. 271. 282. 292
Boala, cum se naște	18—31
Boală de creeri	235

Boală de emoroizi	156—157. 177—179. 265—266. 267. 278—279 285. 287—288. 289—290. 297. 300—301
Boală de piatră	140—141. 267. 288
Boală de zahăr (diabetul)	141—142
Boale de ochi	166 171. 258. 259. 265. 273—274. 276. 288—289. 290 292. 295. 297. 299. 301
Boala minții	109—117. 221. 282—283
Boală englezească	128. 135
Boalele, unitatea lor	30
Boala îngrășatului	15
Bolile cronice (fără durere), și mersul lor	22
Boli cu aprindere, arșiță	52—53
Boli cu erupții la piele	20. 129—130. 144—145. 187—188. 269. 295
Boli cu fierbinteală	30
Boale de besică	139—145. 254—255. 264. 267. 276. 293. 295
Boli de burtă	132—133. 280. 284—285
Boli de copii	32—53. 257—258. 260—261. 276—277. 292. 295
Boli de dinți	173—176. 267. 290. 299
Boli de ficat	143. 252. 254—255. 278—279. 284—285. 289—290 293. 298
Boli de gât	118. 175. 260. 261. 264. 268—269. 282. 285. 290. 294. 295
Boli de inimă	19—25. 135. 146—153. 255. 260. 275. 300—301
Boale de măduva spinării	154—157. 255—256. 262. 292—293
Boli de nas	70
Boli de nervi	107—117. 251. 262. 269—270. 272—273. 273—274 276. 277. 279. 279. 282. 284—285. 287—288. 289. 290 292—293. 297. 300
Bolile pelei	70. 118. 129. 141. 144—145. 256
Boli de plămâni	118—130. 135. 121. 252. 259—260. 265—266 268—269. 275. 276—277. 295. 296. 298. 299
Boli de rinichi	139—145. 254—255. 264. 265—266. 267. 293
Boli de stomah	27. 252. 255. 275. 279. 289. 294. 300—301
Boli de urechi	166—172. 256. 291. 294
Boli femești	227—235
Boli la clapele inimei	146—147
Bolile lumesti	131—138
Bolnăvirea unei părți din trup și înrăurirea acesteea asupra celorlalte părți	15
Bojorâre de mațe	251. 255. 265—266
Brom	221
Buboiu	78. 268
Buboiu, buboiu canceros	78. 123. 142. 252. 254. 300
Burta umflată	251—252
Cacao și daunele ei	87
Cafe și neajunsurile ei	87
Cal de muncă, pildă cu el	21
Canal de mistuire	97

	<u>Pagina</u>
Canalul udului, Strictura	141 301
Cancer (rac)	49. 135. 201—207. 221. 252. 254. 260—261. 293
Cancer la buză	260 261
Cancer (rac) la piept	202
Cancerul limbei	202
Cancer la nas	203. 254
Cancer la stomac	202. 293
Capătul mațului gros	16. 93
Capul, însemnătatea sa pentru știința fizionomiei	19—20
Carantina	53
Care se desface, aparat de bae de aburi pentru cameră	76
Care trup e sănătos și care nu?	14
Ceric la oase	118. 128—129. 265. 296
Care mănâncă orice fel de alimente (Omnivore)	97
Catarne rea (vie)	201—207
Carte de bucătărie vegetariană, hrană neațăătoare.	101. 323. 324
Cartofi, găluște	108
Casa copilului, îngroșarea pereților	240. 253
Catarul bronhiilor	118. 252. 258. 269. 276. 299
Catar de beșică	142—143. 276
Catar de gât	118. 252. 258. 269. 276. 299
Catar de stomac	255. 277. 293. 301
Catar la mațe	277
Catar la plomâni	252. 294. 295. 299
Cataractă neagră și verde	167
Cataractă obișnuită (albiatră)	170—171
Cataractă verde	167
Cazuri de inăbușire	206—207. 272
Căderea mitrei înainte	231. 287. 288
Căderea mitrei înainte	231. 288
Căderea părului (chelie)	127
Capățâni de lăptuci, salate	108
Caprioara, pildă despre ea	88
Cântare, examinare, local, înlăturarea ei	228
Cântarea rănilor	208—226. 293 294
Câne, pildă despre împușcare	210
Câne, pildă despre strivire	211
Câni turbați, mușcătura acestora	224
Cârcei la beșică (dureri)	142
Cârcei nervoși	262
Cârcei, spasme	47. 158—160. 221. 262. 269—270. 271. 282. 292
Câteva bucate simple	107 108
Ceaiu de mintă	186
Ceaiu și neajunsurile lui	87
Ce m'a adus la descoperirea artei nouă de vindecare?	9 17
Ce să mâncăm și să bem?	86—108
Ce sânt frigurile?	18—31

	Pagina
Chimica, analiză	94
Chinina	49. 161. 185. 221
Chintezenta	120
Cires, pildă	80
Ciuperci (manatârei, hribi) cu cartofi	108
Ciupit (urme de varsat)	40
Clister	11. 14
Cloroza (galbeneala feței)	259
Cocaina	211
Cocoșare	63. 67
Culoarea pielii de leș	93
Comprese cu apă rece	217
Comprese cu pamânt tonic	85. 213, 240—241
Conferința, întâiu	9—17
» a doua	18—31
» a treia	32—53
» a patra	54—73
Congestii la cap (năvălire de sânge)	62—63. 262
Constipație grozavă	71. 72. 93. 164. 177. 179. 183. 257. 259. 263. 266. 279. 287—288. 289—290. 292. 293. 297. 298. 300—301
Constipație (incuerea stomacului obicinuită)	93. 164. 177. 183. 257. 259. 263. 266. 279. 287—288. 289—290. 292. 293. 297. 298. 300—301
Convalescența	48
Copil sugaciui, incuerea lui	257. 259
Creerul, atrofia	117
Creozot	124. 240
Crescătura	201. 260—261
Crescătura la mitră (chist)	286
Crescătura în gât	260
Crescătura, cangrenare	201. 260—261
Creșterea copiilor	247—251
Crize de curățire, de materii streine	26
Cronic, catar la gâtleej	258. 276
Cronica, aprindere de mațe	251
Crom (sare)	141
Crud, lapte	105
Crupe de ovaz	105. 105
Cugetare slaba	268
Cum alegem o hrană potrivită cu natura	106—108
Cum ia naștere boala?	18—31
Cum se face pâinea lui Kuhne de crupe de grâu	105—106
Cum se face supa de crupe de grâu	106
Cum se pot căpăta nașteri ușoare și norocoase?	263—243
Curățitul, dinților	174
Curgere din urechi	171. 291. 294
Curi cu unsoari	131. 134. 135. 221
Damblaoa, paralizie	49. 109—110

Danțul sfântului Viet (ducă-să pe pustiu)	154. 287—288.	291
De ani de zile diaree		255
De copt, aparat, coace pâne cu spirt		106
De gumă, inel, purtarea lui		231
De mulțămire, scrisori		265—301
De rana, locale, friguri		209
Depozitele de praf de pușca, pildă despre ele		33
Deschiderea Stabilimentului		12
Deschise răni	220—224.	260—261
Descoperirea mea, ochiro scurtă asupra ei		14—17
Desgust de vieată	109. 151.	165. 277
Desvoltarea vietei		28
Dezinteria.	89—90.	183. 255
Diabetul		141—142
Diagnoza (cunoașterea boalelor) artei nouă de vindecare		19
Diareea	47. 90.	183. 255
Dieta (hrănirea) de dimineață		106
Dieta de sară		106
Difteria	37—39. 257—258. 260. 262.	276—277. 292. 295
Din nou deschidere a rănilor		223
Diformare, schilodire.		253
Digitala		221
Dinți găuriți		173
Dinți, perderea lor.		15
Dispozițiune pentru boală		51—53
Dresul, mâncărurilor.		89
Drumul, materiilor dospitoare.		27
După naștere		244—246
Dureri de cap	80. 141. 177—179. 252. 266—267. 268—269	269. 273—274. 276. 282. 290—291. 292. 294—295. 297
Dureri de dinți		15. 267. 290. 299
Dureri de piatră la ficat.		291—292
Dureri de pept.		275. 294. 295
Dureri de spinare	253. 256. 272	276. 292. 300—301
Dureri de stomac.		275. 289. 300—301
Dureri, firca lor.		56
Dureri în coaste		276. 300—301
Dusuri.		11. 14
Egipteana, aprindere de ochi	167—168. 259.	276. 297
Emoțiile, cauză a fermentărei		25
Epidemie, molima de lepră	151—152. 153.	189—207
Epilepsie	158—160. 221. 269. 271.	282. 292
Epure		88
Erupție	129—130. 144—145.	269. 295
Erupții pe pele	70. 118. 141. 144—145.	256
Explicația frigurilor.		18—31
Escrementele, culoarea lor		93

	Pagina
Extractele și daunele lor	87
Faceri, nașteri ușoare și fericite . 236—243. 253. 257. 284. 295. 299	
Fasole albă cu pătlagele roșii	107
Fasole boabe uscate cu pătlăgelo roșii	107—108
Fasole, verde cu mere	108
Fața bujorata, roșită	256
Felurile de încărcare	302—304
Femești, boli lumesti	131—138
Fenacetina	49
Ferirea de boale	33—34
Fermentația, materiilor bolnave	23—25
Fiori de frig	27
Fistule la mațe și buboae	142. 300
Fireșcu, instinctul	94
Fluture, pilda cu el	47—48
Fondare a stabilimentului meu	12
Formarea apei, cauza ei	148—49
Formele, boalelor ce se ivesc	52—53
Formele de până acum întrebuițate la metoda naturală	11
Frecături cu sublimat	251—252. 276
Frica de locuri goale	160
Frig, fiori de	33
Frigurile climaterice	184—188. 267. 291
Frigurile de nervi	180—183. 287
Frigurile fierii	184. 185
Friguri galbene	183. 186—187
Friguri locale de rană	209
Frigurile malaria	184. 186
Friguri periodice	186—188
Friguri puerperale (de lăuzie)	234—235
Friguri și lămurirea lor	18—31. 268—269
Friguri tropicale	184—188. 291
Fruite pe jumătate coapte	90—91
Frugivore	97
Furie	268. 297
Fumatul de tutun	94
Fum de tutun	21. 154—156. 255—256. 262
Garafa, pildă cu fermentarea lichidului din ea	25
Galbanare	143. 251—252. 291—292
Gălustele de cartofi	108
Gândire slăbită	268—269. 272—273
Gânganii, pildă despre ele	28—29
Gâtul însemnătatea pentru știința fizionomiei	18
Gâtul, schimbările ce capătă la locuitorii din munte	175—176
Genunchii tuberculos	128—129. 298
Ghindurile gâtului umflat	47

	<u>Pagina</u>
Glonte de pușcă, scoaterea acestuia	218
Grăunțe	90
Greata	158—159. 260
Greutatea capului	80
Gușa	140. 175—176
Gută, potagră	60. 133. 265. 281. 291
Guturai	51. 137—138
Guturai infundat	118
Hapuri	161. 164. 201
Hârtie igienică (pentru latrină)	16
Higienică hârtie	16. 93
Herbivore	97
Holera	181—183
Hrana bolnavilor	105
Hrana de carne și neajungerile ei	87—88
Hrana firească a bolnavilor (dietă)	104. 105—108
Hrana în stare naturală	87—89
Hrana preparată (fiartă etc.)	87—89
Hrana puilor	97
Hrana potrivită cu natura	106—108
Hrana prea multă	87—93
Hrănire greșită	86
Idropica 19. 135. 146—153. 189. 254—255. 267. 297. 298. 300—301	
Imbalarea hranei	90
Imboldul sexual	132. 137—138. 233. 239. 242—243. 300
Impachetări	11. 14
Încărcare cu materii de boală	27—28
Încărcare, moștenită	48
Încărcare în față	302. 304
Încărcare pe părți	304
Încordarea, învârtoșirea țesăturilor	19
Încrucișatul	168—169
Încuere (constipație) în cel mai mare grad 93. 165. 177. 184. 257	
259. 263. 266. 278—279. 287—288. 289—290. 292. 293	
298. 300—301	
Încuerea pântecelui, constipație 72. 93. 165. 177. 183. 257. 259	
263. 266. 279. 287—288. 289—290. 292. 293. 297	
Încuerea stomacului 72. 93. 165. 177. 179. 183. 257. 259. 263. 266	
279. 287—288. 289—290. 292. 293. 297. 298. 300—301	
Indepărtarea frigurilor	29
Indoiturile mitrei	231—232
Înel de gumă, purtarea unui astfel	231
Infламаția laringelui, mărul lui Adm	175
Înima, paralizia ei	147
Infламаția ghindurilor din gât 19—20. 253—254. 258—259. 266. 299	
Infламаție	286
Infășurări, (comprese)	186

Pagina

Infășurări cu pământ-tonic	85. 213. 246
Influența	51. 282—283. 214—216
Infrânarea la mâncare	104
Ingrămădire de sânge în cap	62. 262
Ingrășare la burtă	268—269
Ingreunarea mistuirii 92—93. 94. 164—165. 178—179. 183. 257.	259. 261. 266. 280 289
Îngrijirea copiilor	247—250
Îngroșarea casei copilului	240
Îngustimea pieptului.	299
Injectii	134—135
Injectii cu plumb.	135
Injectii cu zinc	135
Înroșirea pelei.	141
Înrăurirea fumatului	94
Însărcinarea femeii, și înlesnirea ei	228—231. 236—243
Insecte otrăvitoare, înțăpturile lor	224—226
Instinctul firesc	94. 194
Însușirea hranei	94—95
Întărirea canalului udului, strieturi.	141. 301
Întărirea ficatului	293
Întâia conferință	11—17
Întinderea, lărgirea stomachului	258
Întinderea, elasticitatea pielei	26—27
Întrebuințarea ferului	161. 164
Întristare	151—152. 286—287
Întunecarea minții	268—249
Întepătura de albina	225—226
Întepături de insecte	224—226
Întepături în ochi	290
Învârtoșarea țesăturilor trupului	19—20
În vis, poluții (scăpare de sământă)	132. 154. 262. 299
Iod	134. 221
Iodoform	134. 135. 211. 215. 276
Iodură de potasiu	159
Ipohondrie (vezi și bolile de nervi)	109
Ischias (sciaticul)	61. 253. 257. 265. 286—287
Isteria (vezi și bolile de nervi)	109
Isvorul boalelor de plămâni	120
Iuțește, grăbește, mistuirea, fructele ce se mănâncă	89—90
Ivirea petrei	141
Izbitura, zguduire, cauză a fermentației	25
Juliri, zdreliri	211—214
Junghiuri, dureri de gât	264
Karbol	211. 215
Kihis, spuzeală	187—188
Lacrimi.	17

Lapte fert și nefert	105
Lapte, conservat prin sterilizare	248
Lapte fert în aparatul «Soxhlet»	248
Lapte, microbii fierți în el	248
Laptuci ca salată	108
Lărgirea arterei dela inimă, înlăturarea ei	260
Lărgirea stomacului	258
Legarea veselor cu sânge (vinelor etc.)	21 22
Legătura între alopatie, omiopatie și arta natorista de vinde- care de până acum	13 14
Legături cu apă	212 213
Lepădare, avort	232 237 239
Lepădare de flegmă și sânge	298
Lepra orientală	151—152. 153. 187—197
Leșiu, înăbușire	260
Linte cu prune	108
Linte sub forma cea mai ușoară de mistuit	108
Lipsa, întârzierea menstruației 75. 77. 159. 218—231 256. 277—288 292	
Locul de frecătură, rănirea lui	83. 204—205
Lucrarea pielei, însemnătatea ei	37—38
Lucrarea pe rând a soarelui și a apei	79
Luna, însemnătatea ei pentru menstruație	228
Lupus	118. 129—130
Lupus la obraz	129—130. 269. 295
Lipsa de hrană	233—234
Lipsa menstruației	77—78. 159. 228—231. 256. 277—278 292
Locale cercetări, înlăturarea acestora	228
Loviri	114 116
Lunele dintâiu, îngrijirea copiilor	247—250
Masturbația, onanie	137—138. 248—250 300
Materii de boală, fermentarea, dospirea lor	23—25
Mazere în forma cea mai ușoară de mistuit	108
Mâl	50
Mâncarea de la prânz	106
Mâncare de orez, în felul cel mai simplu	107
Mâncările de ou și neajunsurile lor	84
Mâncărimea pielei	223
Mâncătoarele de leșuri (hoituri) pildă despre ele	28—29
Mâini reci	62—63. 253
Mâini și picioare reci	62—63. 150 151. 252 253
Mațe cu fistula, buboiu	300
Măta, pilda despre ea	209—210
Medicale, otrăvuri	110
Melancolie	151. 286
Membre dureroase . 54—61. 241. 261. 262. 274. 278 279. 279—280 285. 287—288	
Menstruații neregulate . 77—78. 159. 228—231. 256. 277—278. 292	

	Pagina
Mercur, unsoari	131. 134. 135. 221
Mere cu orez	107
Microbi	48
Micșorarea procesului boalei prin ajutorul scăderii temperat.	24 23
Migrena	177—179. 265
Migrena rea	265
Mijloace de desinfecțiune	52. 221
Mijloace de vindecare	74—85
Miopie	170
Mistuire lesne a alimentelor	89
Moleșirea, oboseala trupului	80
Molime	50—51
Morcovi cu cartofi	107
Morfina	49
Mostenită, încărcare	48
Murdăria corpului prin eșitul la scaun	16
Mușcătura de câne turbat	224—225
Mușcătura de câne turbat și de șarpă	224 225
Muțenie	262—263
Napi cu cartofi	107
Nașteri (ușoare)	236 243. 253. 257. 284. 295. 299—300
Nașterile înainte de timp, perzanie	232. 237. 230
Nașteri fericite	236—243. 255. 257. 284 295. 299
Naștere, regulile ce se păstrează după naștere	244—246
Neagră, cataractă	167
Nebunia	49. 100
Negei	132
Negre, puncte	225
Negru, vărsat	42. 180
Neliniște	147
Neliniște, nervozitate	282 283
Nepoftă de mâncare	87. 275
Neregulat, menstruație, period.	77. 159. 228—231. 256. 277—278. 292
Nerodnicie	232. 237. 239
Nervul simpatie	83. 154
Nesomn.	109 251. 258. 259. 260. 262. 266—267. 268 282 283. 289. 297
Nevoia de a eși la ud	140
Nevralgie	107. 258. 271. 291
Nervozitate	107. 268. 272—273. 273—274. 276. 277. 279 282—283. 284—285. 287—288. 289. 290. 291. 300
Neurastenie	107. 252 271. 272—273. 291
Noduri canceroase	122—123. 254
Noduri emoroidale (trânji).	121. 150. 156—157. 177—179. 297. 300—301
Noduri în burtă	19. 81. 177
Noduri în gât și în pântece	19. 81. 110—111. 123. 141
Noduri la gât	19. 253—254. 258—259. 266. 299
Noduri tuberculoase	125 126. 156—157

Oale pentru aburi încălzite cu spirit	75
Oboseală generală	159. 275. 282
Obraz dureros	258
Oflilită, searbădă, culoarea pielii	93
Obrintirea locului de frecătură (inflamația)	83. 204
Oftică	47. 118—124. 127—128. 135. 221. 252. 255—256. 262. 265—266. 293—294. 294. 297. 298—299. 298
Oftică înaintntă	125—126. 127—128. 293. 296. 299
Oflica măduvei spinărei	154—157. 255—256. 262
Omeopatia în comparație cu arta nouă de vindecare	13
Omnivore	97
Omul normal (ce trăește potrivit cu firea)	89—90
Onanie	137—138. 249. 250. 300
Operații	206
Oprire de sânge	147
Oprirea udului	140
Orez cu mere	107
Organele de scoatere afară	16. 132
Organele simțurilor	97
Otrăvirea sângelui	224—226
Otrava din nicotină	94
Otrăvuri medicale	110
Oțetirea hranei	89
Panglica	198—206
Paralizie	262. 265. 266. 280
Paralizia brațului	280
Paraliza. inimei	147
Paralizia progresivă	49. 109—110
Parazite	198—200
Păcatele tinereței	137—138. 249—250. 300
Parute puncte sburătoare	255
Pâne de crupe	105 105
Pânc. rețetă pentru făcut pâne de urluială	105 106
Pânteca cu chist	286
Pânza, comprese	212—213
Peatra la ficat	143. 251. 284. 291—292
Pecingina umeda	144
Peciugeni	70. 118. 141. 144—145
Pepsina	164
Percutare, ciocanire	118—119
Pierderea dinților (căderea)	15
Pentru becheri, aparat de cop	106
Peste tot slăbirea trupului	216. 252. 253. 273—274. 275
Pierdere de sânge din mitră	256. 270—271. 272
Perderea sămânți noaptea în somn	132. 150. 262. 279
Periodice vărsături	257—260
Petre în beșica	110—141. 267. 288. 295

	Pagina
Picioare reci	50—52. 252
Picioare umflata	268—269. 285
Picior cangrenat, vindecarea lui	281. 290—291
Pilde pentru stiinta fizionomiei	302. 303. 304
Pleurizie	124—126. 276. 298. 299
Pleșuvia capului	137
Plină-lună, însemnătatea ei pentru menstuație	238—239
Poală albă	132. 280. 286
Poame, fructe crude	80—90
Podagra (guta)	60. 133. 189. 265. 281. 284—285. 291
Podagra la cap (gută)	284
Podidire, acese de plâns	291—292
Poi, mâncare națională în Honulul	95
Pojarul	34—35. 295
Polipi	258. 261. 295
Polip în gâtleej	259
Polip în ureche	294
Poluțiuni, scăpare de sămânță noaptea, în somn	132. 150. 262. 299
Postirea și însemnătatea sa	88
Potasiu, iodură de	134. 221
Poticneala piciorului în afară	216
Prânz, dieta	106
Pricina boalelor de piept	120—121
Pricina fermentării, dospirei	24—25
Primejdia molipsirei	28. 48—53
Presbitismu	258—259
Proces de ardere	132—133
Procesul de fermentare al mistuirei	89
Proces de mistuire	89—90
Puncte negre	255
Puroiarea urechilor	291. 294
Puroiu în ureche	291. 294
Purtare a unui inel	231
Puterea de asimilare a mâncărilor (alimentelor)	92
Puterea de reproducere	132—133. 137—138. 233. 272—273. 243. 299
Puterea electrică, producerea acesteia	86
Puterea hrănitore a hranei	94—95
Puterea mistuirei stomachului	94
Puterea de viață	26. 84—85. 89
Putința de a trăi a tuturor ființelor viețuitoare	79
Rac (cancer) la mîtră	202. 270—271. 295. 296. 299. 300—301
Rachitismu (boală englezească)	128—129. 135
Rele, tăte	283. 4
Rană care roade (lupus)	119. 129—130
Rană de arsură	216—217. 293—294
Rană dia împunsătură	211—214
Rană din taetura	211—214

Raport, legătura artei nouă de vindecare cu celelalte metode de a tămădui	12—14
Rapoarte de vindecare	251—264
Rapoarte, mărturisiri de vindecare și scrisori de mulțu- mire, originale	251—391
Răceală 24, 54, 55, 164, 165, 174—175, 270, 278—279	
Răcorirea după baia de abur	77
Răni de pușcă	217—219
Rană la picior deschisă	254
Răni deschise 220—224, 254, 260—261	
Raniri	208—226
Răni, spuzeli, pe față 129—130, 269, 295	
Răgușeala	258, 290
Rasfrângerea, îndoiturile mitrei	231—232
Râe	198—200
Răgâeli	94
Regulele împedecate (femești) 77—78, 159, 228—231, 256 277—278, 292	
Respirația grea . 118, 126—127, 135, 260, 273—274, 285, 299, 300	
Rețetă pentru copt pâine	105—106
Rețetă pentru supa de urliuală	106
Rețete simple de bucate	106—108
Reumatismul 54—73, 241, 261, 265, 274, 278—279, 279—280, 285, 287—288, 300—301	
Reumatismul incheeturilor . 56, 241, 261, 274, 279—280, 300—301	
Rinichi sângerași	265—266
Roșată	256
Rozator, lupus 118—119, 129—130	
Rupere de oase	219—220
Ruperea flucrelor picioarelor	219—220
Ruperea bratului	219—220
Salată de cartofi cu mere	108
Salată de lăptuci	108
Salată de sfeclă	108
Salicilat 144, 215, 221	
Sărăcia de sânge 81, 161—165, 253, 260, 273—274	
Sărarea mâncărilor	89
Sarcină, (însărcinarea la femei) 236, 243, 353, 257, 284	
Sărarea hranei	89
Săngerarea, emoragia mitrei 256, 270—271, 272, 275,	
Sânge la cap 62, 262	
Scarlatină 35—37, 257—258, 261, 295—296	
Scaun cu trestie	77
Schilodiri 63—73	
Schimbarea formelor trupului 15—16, 19—20, 94	
Schimbarea temperaturii 24, 26,	
Știința fizionomiei 46, 71—73, 111, 302—304	

Scrintitar	273-274
Scoborârea căldurii frigurilor	222
Scoborârea temperaturii	222
Scoaterea dinților	15
Scrisori originale de mulțumire	264 301
Scrofuloza. scrofula	45 53 120. 135. 258-259. 226
Sculament	132. 133-134. 135 136. 264
Scurgeri de sânge, perdere	70. 256
Scurgere, poala albă	132. 280. 286
Secrete, bolile lumesti	131. 138. 264. 280 286
Sfântul Vait (Saint Gui) danțul lui	154
Sfârâmarea oaselor	296
Sfășieri	211-214
Sifilis	49. 133-137. 141-142. 221. 266 267
Silintă de vindecare a naturii	43-44
Slăbiciunea tuturor puterilor	218-219. 252. 253 273-274. 275. 288-289
Slăbiciunea trupească	159. 269-270
Slăbiciune trupească generală	216. 252 253. 273-274. 275
Slăbiciune barbătească ori neputință	137-138. 256-257
Slăbirea vederii	288 -289
Sluțirea trupului	63
Sinucidere	109-110. 151-152. 160. 277
Soldati, pildă despre ei	54
Spaimă, cauză de fermentare	25
Spanac cu cartofi	107
Spate cocosat (ghebos)	68
Specialiști	112
Spondilitis (umflătura vertebrelor)	296
Stabiliment. deschiderea lui	12
Stare de friguri, locale, de rani	222
Sterilitate, nerodnicie	232-234
Sterilizat lapte	248
Strâmbarea mânilor și picioarelor	46
Strâmbarea șirei spinărei	67. 68. 69. 282
Striviri	214-216. 267
Stropiri	14
Sudoare la picioare	143 144. 255
Sudoare rece	150-151
Suferințe femești	227-235
Supa de urliuală, rețetă pentru facerea ei	106
Supararea cauză a fermentării (dospirei)	25
Supe, mistuirea lor grea	89
Supraexcitare, instinct sexual furios	238-289
Surdo-mut	262
Surpatură (vatămatură)	200
Surzenie	171. 238. 262. 268
Surzenie de urechea stângă	171

	Pagina		
Svăcnituri, sbatere	132	133	260
Zancâr	132	133	134
Zarpe, mușcătura		224	225
Zarpi, pildă despre ei			88
Zchiopătare	253.	286	287
Zchiopătare (schilodire)			253
Zarăta și însemnătatea ei			91
Zifos	180	287—	288
Zracheotomie			260
Zrahomu	167	168.	259 276 297
Zreapad, desinterie		89.	183. 255
Zrecerea, transmiterea materiei de boală			52
Zreilea conferință			32 53
Zrup normal			64 66
Zrupul, schimbarea fornelor prin boală			20—21
Zuberculina			125—126
Zuberculoza	118 124. 127—	129. 135. 221. 252	262 265—266
		293. 295—296.	296—297. 298
Zuberculoza creierului			157. 180 187
Zuberculoza genuchiului			128—129. 296
Zuberculoza plămânilor	49. 118 —124	127 128. 135. 221.	252
	255. 262 265—266	293. 296	298— 299 99
Zuberculoza oaselor		128 129.	252 296
Zusă			272 298
Zusă cu înăbușire (măgareasca)			287—288
Zusa măgărească	42—45	271. 278.	287— 288
Zurburarea, deranjarea menstruației	77—78.	159—160.	228— 231
		256 277—278	292
Zutun și lucrarea lui			94
Zările de răsărit și boalele lor (lepra)			189 197
Zigari, fumatul lor			94
Zântari exemplu despre ei			28
Zântari sburători			255
Zâte rele			233
Zeapăn picior			253
Zderea în pat (scăparea)			142
Zumăr înalt			63. 65
Zumflate, picioare			297
Zumflătură	285. 293.	297.	299
Zumflătură la picior, mare cât un ou de găină			270
Zumflarea splinei			293
Zumflarea vertebrelor			296
Zunitatea, pricina tuturor boalelor			30
Zurcarea sângelui în cap			62. 262
Zurdinarea	47. 90.	183.	255
Zurimie			142
Zurinare cu zahar (diabet)		141—142.	298

	Pagina
Urliuială, erupe	90—91
Urliuială de ovaz	105—106
Urliuială de porumb (popuşoiu)	105
Urliuială pentru pâino	105—106
Urmasii (copii)	232—233
Uşurare facerei	236—243, 255, 257, 284, 295, 299
Vaccinare	42, 48, 49, 125, 126, 166, 221, 261, 262, 305
Vaccinul contra varsatului	221
Vase singerânde (vine etc.) legarea lor	212
Varza alba cu pătlăgele roşii	107
Varza roşie cu mere	107
Varza verde cu erupe de ovaz	107
Vătamare (rană)	214—226
Vătamătura (surpătura)	200
Vătamări nauntrice	214—216
Varsatu	41—42
Varsat	39, 42
Varsat purois	40
Varsat cu bobite puroioase, ascuţite	40
Varsat cu bublăsoare cu puroiu	40
Varsat negru	180
Vărsături periodice	259—260
Vâjială de urechi	172, 256
Vederea la departare	258, 259
Verde, fasole cu mere	108
Vremea, schimbarea ei, cauza pentru fermentare	24, 26
Viermi	199, 200
Vindecarea antiseptica	208, 215
Vindecarea boalelor	12
Vindecare, crize de	43—44, 80, 261
Vindecarea cu atropina	170, 168—169
Vijelie (fortună), pildă despre ea	43—44
Vânturi, gazuri în burta	139
Vinul şi neajunsurile lui	89
Viţa de vie, pildă despre ea	80
Viţiu la inima	265, 275
Zămisirea	241
Zgudniri cauza dospirei (fermentaţiei)	26
Zăpăceala la cap	268—269

În editura Louis Kuhne, Lipsca, Flossplatz 15/24 au mai apărut și se poate procura contra ramburs sau trimitându-se costul, precum și prin orice librărie.

Louis Kuhne, Știința Fizionomiei. Manualul unei diagnoze noi pentru cunoașterea boalelor, întocmita pe baza cercetărilor și descoperirilor proprii. Apărută în limba germană, română, engleză, suedeză, daneză, spaniolă și Telugu (limba indiană indigenă). Cu multe ilustrații în text. Prețul edițiunii a 12-a germane Lei 7.50, legată elegant Lei 8.75.

Louis Kuhne, Sunt sănătos sau bolnav? O piatră de incercare și un sfătuitor pentru oricare. Apărut în limbele germană, română, engleză, franceză, spaniolă, olandeză, italiană, ungară și Urdu (limba indiană). Prețul ediției a 16-a germană 65 bani.

Louis Kuhne, Educația copiilor. Un apel și un povățuitor către toți părinții, profesorii și pedagogii. Aparută în limbele germană, olandeză, română, daneză și ungară. Prețul ediției a 12-a germană 65 bani.

Louis Kuhne, Holera, Desinteria și alte boale de felul acesta, natura origina lor, tratarea și vindecarea lor, fără doctorii, apărută în limba germană română, și portugeză. Prețul ediției germane 65 bani.

Louis Kuhne, Rapoarte de vindecare, din practică asupra artei nouă de vindecare fără doctorii și fără operații. Împreună cu prospect. Ediția 40-a. Apărută în limba germană, română, engleză, franceză, spaniolă, portugeză, olandeză, italiană, rusă, suedeză, daneză, greacă, poloneza, boemă, ungară, Telugu și Urdu (limbi indiene indigene). Gratis.

Eduard Baltzer, Carte de bucate. Ediția 15-a, mărită, legată Lei 1.75. (Poro Lei 0.65).

In editura Toma Simionescu, 53 Str. Popa-Tatu. București, au mai aparut și se poate procura contra ramburs sau trimițându-se costul, precum și prin orice librărie:

Louis Kuhne, Știința Fizionomiei. Manualul unei diagnoze

nouă pentru cunoașterea boalelor, întocmită pe baza cercetarilor și descoperirilor proprii. Aparută în limba germană, română, engleza, suedeza, daneză, spaniolă și Telugu (limba indiana indigenă). Cu multe ilustrații în text. Prețul edițiunii I-a române Lei 3.75, legată elegant Lei 6

Louis Kuhne, Sunt sănătos sau bolnav! O piatră de încercare și un sfatuitor pentru oricare. Aparut în limbele germană, română, engleză, franceza, spaniolă, olandeză, italiană, ungară și Urdu (limba indiana). Prețul ediției a 2-a română 50 bani.

Louis Kuhne, Educația copiilor. Un apel și un povățuitor către toți părinții, profesorii și pedagogii. Aparută în limbele germană, olandeză, română, daneză și ungară. Prețul ediției a 2-a română 50 bani.

Louis Kuhne, Holera, Desinteria și alte boale de felul acesta, natura origina lor, tratarea și vindecarea lor, fără doctorii, aparută în limba germană română, și portugeză. Prețul ediției română 50 bani.

Toma Simionescu, Rapoarte de vindecare din practică asupra artei noi de vindecare fără doctorii și fără operații împreună cu prospect. Ediția X-a română (a 70-75-a mie). Gratis și franco.

Toma Simionescu, Prospectul-brosură cu peste 100 scrisori originale de mulțumire publică și rapoarte de vindecare din practică, coprinzând peste 1000 de diferite boale, unele vechi peste 20 de ani, suferite de bolnavi, pe cari doctorii, doctori vestiți și celebrii-doctori-profesori universitari, nu numai că nu i-au putut vindeca, dar nici n-au putut să-i ajute. Vindecați de mine, scăpați dela moarte, dela operații, numai în puține zile, fără doctorii și fără operații, după arta nouă de vindecare *Kuhne*. Ediția a IV-a (a 7-a mie) 25 bani.

Eduard Baldzer, Carte de bucatărie vegetariană, II-a ediție română, lei 1.50, plus porto 40 bani.

Asemenea a mai apărut: Noua știință de vindecare fără doctorii și fără operații, *lărită de doctori înaintea justiției* sau *Marele și senzaționalul proces Louis Kuhne, Lipsca ori Achitarea Științei nouă de vindecare Kuhne.* Traducere după jurnalul «Leipziger Neusten Nachrichten. Lei 0.50 plus porto 40 bani.

Louis Kuhne, Lipsca

Stabiliment internațional pentru arta de a vindeca fără medicamente și fără operații

Fondat în 10 Octombrie 1883, mărit în 1892, 1901 și 1904

MAGAZIN, VÂNZARE, TRIMITERI ȘI EXPORT

de toate uneltele

Neapărat trebuincioase pentru practica tratamentului în particular conform științei nouă de vindecare, fără doctorii și fără operații

și în special de

Instalații complete sau de părți separate de băi

APARAT DEMONTABIL

de

Băi de aburi pentru particulari, băi de aburi complete, băi de aburi pentru cap, băi de aburi pentru pânțele, etc.

Bae de aburi peste tot trupul

Foarte ușoară de mânuit. Transpirație serioasă.

Instrucțiunile ce însoțesc fiecare aparat, lămnesc cu deamănuntul întrebuințarea lui.

Prețul aparatului, fără oale de aburi lei 62,50

OALE DE ABURI (3 BUCĂȚI SUNT TREBUINCIOASE) A LEI 8.75

==== *Toate prețurile se înțeleg neto pe bani gata* ====

Se expediază numai după primirea valorii sau contra ramburs

In streinătate numai după primirea costului

Pături de lână calitatea I-a mari de tot pentru aparatul de aburi sau pentru dormit (2.55 m. lungime, 1.75 m. lățime), suriu închise cu Lei 20.—, cu Lei 22.50 cafenii deschise.

Impachetarea aparatului într'o cutie Lei 3.10

Pături de păr de cămilă pentru dormit și de călătorie cu Lei 30.

TOMA SIMIONESCU

Prima școală internațională practică în România pentru învățat arta nouă de vindecare LOUIS KUHNE, Lipsa fără doctorii și fără operații

Intemeiat în anul 1902. mult îmbunătățit în 1906 și 1908

MAGAZIN, VÂNZARE, TRIMITERI ȘI EXPORT

de toate uneltele

Neapărat trebuincioase pentru practica tratamentului în particular conform științei nouă de vindecare, fără doctorii și fără operații

și în special de

Instalații complete sau de părți separate de băi

APARAT DEMONTABIL

de

Băi de aburi pentru particulari, băi de aburi complete, băi de aburi pentru cap, băi de aburi pentru pânteca, etc.

Bae de aburi peste tot trupul

Foarte ușoară de mânărit. Transpirație serioasă.

Instrucțiunile ce însoțesc fiecare aparat, lămuresc cu deamănuntul întrebunțarea lui.

Prețul aparatului, fără oale de aburi lei 70.—

OALE DE ABURI (3 BUCĂȚI SUNT TREBUINCIOASE) A LEI 5.

== **Toate prețurile se înțeleg neto pe bani gata** ==

Se expediază numai după primirea valorii sau contra ramburs

În streinătate numai după primirea costului

Pături de lână calitatea I-a mari de tot pentru aparatul de aburi sau pentru dormit (2.55 m. lungime, 1.75 m. lățime), suriu închise cu Lei 30.—, cu Lei 35.— cafenii deschise.

Impachetarea aparatului într'o cutie Lei 4.—

Pături de păr de cămilă pentru dormit și de călătorie cu Lei 40.—.

Louis Kuhné, Lipsca

Stabiliment internațional pentru arta de a vindeca fără medicamente și fără operații

Fondat în 10 Octombrie 1883, mărit în 1892, 1901 și 1904

Fig. D.

Bae de trunchiu cu frecături

Bae pentru trunchiu (1-a calitate) Fig. D. din zinc extraordinar de tare și găsește gata în diferite mărimi (No. 2 și din zinc ceva mai slab):

No. 1.	No. 2.	No. 2.	No. 3.	No. 4.
p. pers. mici slabe	p. persoane de mijloc	din zinc mai slabe	p. persoane robuste	p. per. foarte corpulente
Lei 20.—	Lei 22.50	Lei 29.—	Lei 30.—	Lei 37.50

Gratare pentru bae de șezut cu frecături dela No. 1-4 deosebit, Lei 3.15 mai mult.

Impachetarea pentru No. 1 și 2 într'o ladă Lei 3.75, pentru No. 3 și 4 Lei 5.—

După dorință se trimito și neimpachetat cu poșta sau cu drumul de fer.

Scăunăș de lemn pe care stă picioarele la bae, Lei 3.75.

Bae rotundă p. bae de șezut cu frecături împreună cu grătarul de lemn. 1-a calitate făcuto special pentru călătorie. Se expediază, bine neimpachetat prin poșta.

No. 30 mică, simplă	No. 20 mică cu bordură mare	No. 0 mare, cu bordură mare
Lei 11.25	Lei 15.—	Lei 18.75

Coșuri de călătorie pentru băile de șezut	No. 30	No. 20	No. 0
	Lei 7.50	Lei 7.50	Lei 9.35

Brăe de lână pentru pânțele, 140 c. m. lung. Lei 4.35, 175 c. m. Lei 5.65.

Brăușoare de lână pentru gât, 90 c. m. lung. Lei 1.90.—

Brăe de pânză rară pentru lăhuze și comprese de pământ-tonic, Lei 1.90.

Brăușoare de pânză cu 4 șireturi, bucata, Lei 1.25.

Pânză de jută, pentru băi de trunchiu și de șezut cu frecături, bucata, Lei 0.30.

Termometre de bae, bucata, Lei 1.25.

Mori de urluit de înșurupat în perete și cu regulator pentru măcinat mai mare sau mai mic. Inlesnire mare de tot.

No. 0.	No. 1.	No. 2.	No. 3.
Lei 11.25	Lei 15.—	Lei 17.50	Lei 25.—

No. 2 cu roată, pentru învărtit, de înșurupat la masă Lei 37.50.

Cea mai potrivită pentru familie este No. 2 cu, Lei 17.50.

Impachetarea pentru No. 1—3 într'un coșuleț, Lei 0.75, 4 șurupuri pentru înșurupat deosebit bani 25.

Ajurat de copt pâne de grâu urluit potrivit pentru persoanele fără familie, cari singure pot coace prin încălzire cu lampă de spirit, Lei 9.35, impachetarea, Lei 1.—

Perne de gumă pentru bolnavii cari nu pot ședeă pe taro) Lei 13.75.

Mănuși de gumă din dreapta ori din stânga, Lei 4.35, foarte mare, Lei 5.65.

Pungi de gumă pentru pânză de frecături, Lei 1.— și Lei 1.25.

Pământ-tonic (humă) liber de necurătenii 1½ kilo, Lei 0.125.

Toute prețurile se înțeleg pe loc cu bani gata.

Se expediază contra ramburs sau contra raloarei avansate; pentru streinătate numai după primirea costului.

TOMA SIMIONESCU

Prima școală internațională practică în România pentru învățat arta nouă de a vindeca fără doctorii și fără operații

53, Str. Popa-Tatu. BUCUREȘTI.—Str. Popa-Tatu, 53

Intemeiată la 1902. mult îmbunătățită la anul 1906 și 1908

Fig. D.

Bae de trunchiu cu frecături

Bae pentru trunchiu (I-a calitate) Fig. D. din zinc extraordinar de tare se găsește gata în diferite mărimi (No. 2 și din zinc ceva mai slab):

No. 1.	No. 2.	No. 2.	No. 3.	No. 4.
p. pers. mici slabe	p. persoane de mijloc	din zinc mai slabe	p. persoane robuste	p. per. foarte corpulente
Lei 32.—	Lei 32.—	Lei 28.—	Lei 40.—	Lei 50.—

Gratare pentru bae de șezut cu frecături dela No. 1-4 deosebit, Lei 3.50 mai mult.

Impachetarea pentru No. 1 și 2 într-o ladă Lei 4.50, pentru No. 3 și 4 Lei 5.50

După dorință se trimite și neimpachetat cu poșta sau cu drumul de fer.

Scăunaș de lemn pe care stă picioarele la bae, Lei 4.—

Bae rotundă p. bae de șezut cu frecături împreună cu grătarul de lemn. I-a calitate făcute special pentru călătorie. Se expediază, bine neimpachetat prin poșta.

No. 3 0 mică, simplă	No. 2 0 mică cu bordură mare	No. 0 mare, cu bordură mare
Lei 20.—	Lei 24.—	Lei 27.—

Coșuri de călătorie pentru băile de șezut	No. 3 0	No. 2 0	No. 0
	Lei 10.—	Lei 10.—	Lei 14.—

Brăe de lână pentru pânțece, 140 c. m. lung. Lei 4.35, 175 c. m. Lei 5.65.

Brăușoare de lână pentru gât, 90 c. m. lung. Lei 1.90.—

Brăe de pânză rară pentru lăhuze și comprese de pământ-tonic, Lei 1.90.

Brăușoare de pânză cu 4 șireturi, bucata, Lei 1,25.

Pânză de jută, pentru băi de trunchiu și de șezut cu frecături, bucata, Lei 0.30.

Termometre de bae, bucata, Lei 1.50.

Mori de urluit de înșurupat în perete și cu regulator pentru măcinat mai mare sau mai mic, înlesnire mare de tot.

No. 0.	No. 1.	No. 2.	No. 3.
Lei 12.—	Lei 15.—	Lei 22.—	Lei 25.—

No. 2 cu roată pentru învățit, de înșurupat la masă Lei 35.—

Cea mai potrivită pentru familii este No. 2 cu, Lei 22.—

Impachetarea pentru No. 1-3 într'un coșuleț, Lei 1.—, 4 șurupuri pentru înșurupat deosebit bani 30.

Aparat de copt pâine de grâu urluit potrivit pentru persoanele fără familii, cari singure pot coace prin încălzire cu lampă de spirt, Lei 12.—, impachetarea, Lei 1.—

Perne de gumă pentru bolnavii cari nu pot șede pe tare) Lei 15.—

Mănuși de gumă din dreapta ori din stânga, Lei 7.—, foarte mare, Lei 9.—

Pungi de gumă pentru pânză de frecături. Lei 1.— și Lei 1.25.

Pământ-tonic (humă): liber de necurățenii 1/2 kilo, Lei 0.30

Tante preșurile se înșeleg pe loc cu bani gata.

Se expediază contra ramburs sau contra valoarei avansate; pentru streinătate numai după primirea costului.

Louis Kuhne

Stabiliment internațional pentru arta de a vindeca fără medicamente și fără operații

Flossplatz, 15/24 LIPSCA — 15 24, Flossplatz

Fondat în 10 Octombrie 1883, mărit în 1892 și 1901

Orele de consultare : numai dimineața 9—11

afară de Dumineci și sărbători

Sfaturi speciale, referințe în toate cazurile de boli

și prin scrisoare pe cât este cu putință

Rezultate strălucite fără medicamente și fără operații
asemenea la formațiunile interne, umflături și buboae, precum și la
aprinderile cangrenoase pe din afară

Boalele prezente precum și înclinarea către cele viitoare se
cunosc (diagnosticează) într'un fel ou totul sigur și nou, cu ajutorul
Științei fizionomiei, fără de cercetări pe unde-s boalele, mai
ales la boalele femeoști și de pântec.

Nici clistire! — și nici împachetări!

Prospecte amănunțite cu rapoarte de vindecare gratis!

In editura lui Louis Kuhne, Lipsca, Flossplatz 15 24 precum și
traducerile pe românește în editura lui Toma Simionescu, București,
Popa-Tatu, 53, au mai eșit și scrierile arătate amănunțit pe pag.

Toma Simionescu

*Prima școală internațională practică în România pentru învățat arta
arta nouă de vindecare LOUIS KUHNE, Lipsca.*

53, Str Popa-Tatu. BUCUREȘTI. — Str. Popa-Tatu, 53

Intemeiată în anul 1902. mult îmbunătățită în anul 1906 și 1908

Orele de consultare : numai dimineața 9—11

afară de Dumineci și sărbători

Sfaturi speciale, referințe în toate cazurile de boli

și prin scrisoare pe cât este cu putință

Rezultate strălucite fără medicamente și fără operații
asemenea la formațiunile interne, umflături și buboae, precum și la
aprinderile cangrenoase pe din afară

Boalele prezente precum și inclinarea către cele viitoare se
cunosc (diagnosticează) într'un fel cu totul sigur și nou, cu ajutorul
Științei fizionomiei, fără de cercetări pe unde-s boalele, mai
ales la boalele femești și de pântece.

Nici clistire! — și nici împachetări!

Prospecte amănunțite cu rapoarte de vindecare gratis!

In editura lui Louis Kuhne, Lipsca, Flossplatz 15/24 precum și
traducerile pe românește în editura lui Toma Simionescu, București,
Popa-Tatu, 53, au mai eșit și scrierile arătate amănunțit pe pag.....

v. 3618.—Tip. Profesională, Dim. C. Ionescu, str. Șefari, 10.—București.—Telefon 10 28

THE PRODUCTION OF THE CHINESE

924
D